

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischel Fülöp
könyvkereskedésben.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint d. n. 4—5 óra közt.

Idő intéseendő a lap szellemi részére
vonzakod minden közlemény.

ZÁLA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N - Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischel Fülöp,
könyvkereskedésben.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — kr)

Félévre 6 korona (3 frt — kr)

Negyedévre 3 korona (1 frt 80 kr)

Hirdetéseket juttatásos mártírtatár

Bérmontetlen levelet csak ismert kezemből fogadunk el.
Késiratot nem adunk vissza.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

Felolós szerkesztő:

SZALAY SÁNDOR.

Nyitlér petizsora 10 kr.

Hirdetéseket, valamint a hirdetésekre vonatkozókat Fischel Fülöp
könyvkereskedésben látnak meg.

A szeretet igazsága.

Ezelőtt vagy tizennyolc évvel történt, hogy a Föld bensejében hánytorgó, kavargó vulkánikus anyagok vad áramlással torlódtak egy pontra, hogy utat törjenek maguknak. A feszítő erőnek ez az elementaris hatalma olyan lökést adott a Föld külső burkolatának, hogy az szinte megrázkodott, vonaglott a fájdalomtól s ott, hol az lökést kapta, tátongó seb gyanánt nyílt meg a talaj, melyből végítéleti borzalmassággal ömlött ki a pokoli kénszag.

E fölött a pont fölött fekszik a horvátok csinos kis fővárosa: Zágráb. A rémségesen megrázkodott s több napon át vonaglott talaj fölött megjelent a nyugalmat szétéptő pusztulás fekete anyaga. A földrengés Zágráb szegényebb sorsu lakói között óriási károkat okozott.

Magyarok és horvátok körül-belül olyan viszonyban voltak egymással akkor is, mint most; sőt abban az időben a horvát tulzók még talán kérlelhetlenebb fenekedéssel szították ott ellenünk a tüzet; gyűlölt volt Zágrábban akkor is minden, amit a magyar geniusznak csak lehetete is érintett.

És mi történt mégis, mikor a magyar nemzet a horvát testvérek fővárosának pusztító szerencsétlenségéről értesült?

Abban a pillanatban elfeledte a politikai ellentéteket, elfeledte horvát testvéreinknek ellenünk szórt igaztalan vádjait, elfeledte azoknak számtalan esetben tapasztalt engesztelhetetlen gyűlöletét és a magyar társadalom sietett legelsőbben a szeretet enyhítő kezét nyújtani Zágráb földrengés-sújtott károsultjai felé. Felolvasásokat, hangversenyeket, szini előadásokat, gyűléseket rendeztek, hogy gyűlölkönnel szemben legelsőkk legyünk a szeretet oltáránál.

Alig néhány éve a felsőmagyarországi tótok között megjelent a nyomor, az éhínség sápadt, dult arcu réme. Az inségben vonagló szívtépő nyögése hatalmas menydörgés erejével hullámozott végig a hazán.

Es a tősgyökeres magyar társadalom, — mely azokról a mi tőzainkról nem is igen hallott mást, mint csak azt, hogy szakadatlanul ellenünk lázonganak, hogy még az imádság is átokká lesz ajkukon, ha felőlünk beszélnek, — mindegyik, az egész hazában meghallotta a nyo-

morgók kinos sóhaját és még a legjelenteklenebb helyeken is — mint egy szív egy dobbanás, egy lélek egy gondolat — tömörült, sorakozott mindenki a könyörületnek mindeneket egyesítő szent-helyeihez. Akadhatott volna-e a könyörületnek azokban a különböző helyeken alakult szent-gyűlézeteiben csak egyetlen lélek, csak egyetlen szív, melyen még csak árnya is átsuhanhat volna akkor a megtörési gondolatának? Nem találkozott, nem akadhatott ilyen sehol. Pedig milyen bőségesen tárult elének a sors kezéből az alkalom. Mintha gunyos kacajjal mondta volna: »Ide nézzetek, milyen formájú hősöket tudok én csinálni a magyarfalókból. Mulassatok rajtuk.«

A magyar társadalom pedig nem mulatott rajtuk, hanem könyezett, sirt velők. És ez volt az igazi hőstett. A felnőttekkel megosztotta kenyereit; a kis neveletlen apróság egy részét karjába vette, hogy megmentsse az elpusztulástól. Ez volt az igazi hódító ölelés!

És most is akárhányszor járnak itt nálunk Felső-Magyarországból adomány-gyűjtő tótatyafiak, akik a magyar társadalom ado-

TÁRCA.

Csak egy kisit ostoba.

— Raja. —

Írta: Kálmán Sándor.

Melanie ma éppen unatkozó kedvében van. Bársonyos kereveten nyugszik és kis kezeivel izgatótan tépdeli elegáns otthonkájának hullámos csipkét, a melynél csak az elő-előtűnő fehér kebel vakítóbb, fehérebb.

Kis, piros papucsba bujtott lábait zsámlon nyugtatja s csak akkor vonja mosolyra ajkait, amidőn a pajkos öleb karjaival bele-belecsip-pad a papucs szalagjába.

Ilyenkor felemeli fejét a kerevet párnájáról, s finom ujjcskájával megfenyíti a kedvenc ebet, s egyuttal egy pillantást is vet az oldalt álló tükörbe; csigaként vállaira omló fűrtjeit tetszelegve simítja meg s e közben egy szédítő mosolyt próbál s úgy találja, hogy ő azzal még sok-sok csatát vihath meg győzelmesen.

Csak még egy-két fodrot kell megigazítania, csak még egy Triumphe de l'Exposition bimbót szur a dus fekete fűrtök közé. Így! Hisz annyira hasonlítanak egymáshoz! A haz a rózsák közt, ő meg a szép asszonyok közt királynő. A rózsaszín bimbó annál meglepőbben tűnteti elé az ében-fekete haj tündökli fényét, és Melanie ma különösen igazó, bódító akar lenni...

Egy tekintet vet még a tükörbe, egy mosoly, és meglegedetten dől vissza a kerevet puha támlájára.

A mellette lévő asztalkáról diszes, aranyvágású könyvet vesz elő, hogy űzze el unalmát. Külföldi írók apróbb művei. Ez a divatos ma. Ő most olvasni fog abból. Valami érdekes, valami idegizgató, piqans novelette-t keres benne s talál is csakhamar. Erzi, hogy képtelen az olvasásra: de önmagát akarja ámítani azzal, hogy lelke nem kalandozik másutt, hogy Harsányi Kálmán nem több reá néve a rokonnál, illetoleg férje rokonánál. Node, az mindegy. Egy hü asszonynak mindenesetre kötelessége a férj-szeretetét a férj rokonaival megosztani, Istenem! hisz az nagyon természetes.

Melanie is úgy találta ezt. Ha pedig a férj nincs otthon, például abban az unalmas hivatalban van: ugyan kinek a körében van legjobb helye a fiatal rokonnak, ha nem a bácsi felesége mellett?

Ez a Kálmán pedig olyan szelid gyerek. Még alig tizenkilenc éves. Szép, deli alak, egészen leányos arccal, a kinél minden mozdulat, minden szó és tekintet egyszerű és hódító. Nem úgy, mint a többi világfiaknál, akiknek minden szavuk sima bók, minden mozdulatjuk kiszámított, tervszerű hódítási vagy; minden tekintetük egy tolvaj kérdés: sokszor szemtelen, tolakodó, majd kicsinylős s gunyoros; de mindig önhitt, elbizakodott.

Például Szilvásy Aladár a „selyem gyerek”

azért nevet nyitott szájával, hogy szép fogsortát fitogtassa; Keményfi a „pakfon mágán» azért áll többnyire, hogy délceg növést fejtűntesse; Szellemfi Arthur a „kölítő» a „Zengő bokor» divatlap verselője, minden alkalmat megragad, hogy kalapját levevé, dus fűrtjeit s magas homlokát bámultassa; Edelenyi báró pedig — a la Lord Byron — piros selyem zsebkendőjére fekteti kezzeit, hogy azoknak vakító fehérségével tüntessen.

Harsányi Kálmán, ez az igénytelen, egyszerű gyermek nem is látszik tudni arról, hogy ő szép, deli és fess lovag. S minő naiv! Mint egy kis iskolás leány. Egy kis célzása zavarba jön, elpirul, hebeg s pedig nem is tudja, hogy az a pirulás — neki jól áll.

A minap is tévedésből a Melanie vállára hajolt, hogy egy zongora virtuozjátékát ügyelhesse, aki a miniszteri tanácsosok estélyén játszott, s midőn Melanie kissé szigorú pillantást vetett reá, — oly véghetetlen zavarba jött, hogy az egész társaságot jó izű nevetésre hangolta.

Most egyszerre léptek hallatszának... Igen, jön valaki. Talán éppen Kálmán.

Melanie gömbölyű karjára támaszkodik, szép szabású lejeckéjét előre nyujtva haligatózik. Ugy érzi, hogy minden vére arcába szökik és szive hevesen dobog. — A léptek később elveznek az előszoba süppedékes szőnyegén, ajtó nyílik, csattan... s a nehéz szőnyeg ajtót elválasztva, egy női arc tűnik elé.

— Ah, maga az? — lebben el a Melanie

Nagy-Kanizsa látképeivel

levelezőlapok egész új felvételekkel és postakártyaalbumok

kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

mány-összegeivel megrakottan térnek vissza, hogy maguknak egy-egy templomot vagy iskolát építsenek. Vajjon jut-e eszébe bárkinek is, mikor az adomány-gyűjtő tót hajlékába lép, hogy minek adjon ő a mi ellenségeinknek, miért nyujtsa könyörülettel a kezét azok felé, akik a másik pillanatban talán képesek volnának a jövővő kezét levágni, szétmarcangolni, csak azért, mert ereibe magyar szivből kapja a a táplálékot? Nem, ez sohasem juthat eszébe senkinek. Ezeket a példákat mind a saját életünk-ből és pedig a közelmúltból hoztuk föl. De nem azért, mintha a magyar sziv kiváló nemességét akartuk volna demonstrálni. Nem! Mert nemcsak nálunk volt és van ez így. Így van mindenütt az egész világon.

A bajok, a szenvedések, a csapások nyomora, insége egy pillanat alatt elsimitja mindenütt a politikai, faji, vallási ellentéteket; kioltja a legengesztetlenebbnek látszó gyűlölet lángját és a szívek fölött uralkodó lesz a minden szenvedést balszamoszni akaró szeretet.

Ha Párizst halomba omlasztaná valami rettenetesen elementaris erejű földrengés: Berlin társadalmá bizonyosan elsőül jelenék meg a szeretet oltáránál. Viszont: ha Berlint valami elképzelhetetlen katasztrófa sujtaná, Párizs társadalmát egy szivdobbanás vezetné a lesujtottakhoz.

Az emberi sziv örök érzése ez, melyet nem bír elnémitani, elfojtani a politikai, faji és vallási ellentétek által szított gyűlölet sötét keze sem, soha. A szeretet örök igazsága ez, mely miként a bolygófény legtöbbször csak az éjszaka sötétjében szintén a közös, nagy veszedelmek sötét gyászában jelenik meg biztató, reményt adó, vigasztalást osztó sugár gyanánt, hogy egy-egy pillanatra világosságot árasztson a bármiféle forrásból fakadt emberi gyűlölet igaztalanságára.

Most is, minden alkalommal, minden oly mozzanattal szemben, mely az örök emberi érzés — a szívünkbe gyökerezett humanizmus — törvényeit tapossa meg, szagolja szét: megjelenik világosságával a szeretet igazsága és sugarával fényt gyujt az emberi elmékben, együttérező melegséget a szívekben. Most már talán még sokkal hatalmasabban, mint valaha.

Ez az a fönséges, nagy, örök igazság — a szeretet igazsága — amiről a Megváltó is azt mondta, hogy megölni nem lehet. Sem erőszakkal, sem fegyverrel, sem a mesterségesen szított gyűlölet emésztő tüzével!

Politikai szemle.

Országgyűlés.

Január 29.

A néppárt folytatta ma a tegnapi megkezdett munkát, a pozsonyi főispán támadását. Segítő eszközül kértek zárt ülést és a szélsőbaloldal hű támogatásával sikerült megint pár viharos jelenetet teremteni. Csöndesen indult a dolog, Molnár János pártelnök beszédével, a ki mintha személyes életét akarta volna megfosztani a támadást. Azt mondta, maga sem hiszi, hogy igazak a főispán ellen való vádak; csak rosszalja, hogy miért nem vett a főispán elégtételt, miért nem szólította őt föl erre a belügyminiszter. Sőt jámborságában annyira ment a preláus ur, hogy hiszen maga Rakovszky sem támadta tegnap a főispánt, hanem a belügyminisztert akarta támadni, aki a főispán védelmében a maga megvédéséről megelégedezett. Az öreg Juriss Mihály privigei plebános és a néppárti képviselő jóízű pauzát hozott a vitába. A gömbölyű kis öreg ur izgett mozgott, roppant elevenen gesztikulált kissé tótos akcentussal elmondott beszéde alatt; pár mulatságos anekdotával illusztrálta a jegyzők, szolgabírák, fősolgabírák tulkapásait. Adomáit nagyon jól fogadta a Ház; ezen felbuzdulva, a maga sérelmét panaszolta fel. Az alispán statisztikai kimutatást kért tőle, és bár ő mindjárt beküldötte, még háromszor követelték rajta. Beküldötte újra és újra.

— Hanem mindig írásbeli elismervényt kértem róla! folytatta tenyere csapva diadalmosan.

— Egyszerre csak rám ir az alispán, ha be nem küldöm az írást huszonegy óra alatt, a bőrröme állítja ki. Az én bőrröme! szolt jéd-

ten, ég felé emelt karokkal, és a Ház derült helyisége közt fejezte be így:

— Hanem azután beküldöttem az elismervényeket s megmutattam, hogy ha a közigazgatás akármilyen, de a privigei plebánian tudják, mi a rend!

Ezt nagy elégtétellel vágta ki az öreg ur. Beszéde alatt zárt ülést kértek a néppártiak; még mielőtt ezt elrendelték, Perczel belügyminiszter eleven replikával, okmányok fölolvásával bizonyította mutatta ki, hogy a pozsonyi főispán ellen való vádakból egy szó sem igaz. A miniszter rámutatott a főispán pályájára, a közügy minden terén szerzett érdemeire és végre a Ház zajos tetszése mellett viszatámasztotta a Szalavszky ellen követett harcmódot. Rakovszky közbeszólásai és teletei elveszték a zajban.

A zárt ülés eredménye az lett, hogy maga Rakovszky visszavonta az arra vonatkozó kérést. De ez is meglehetősen viharos vitával járt. Rakovszky több ízben felszólt; szörva az eles támadásokat a főispán ellen: kijelentette, hogy „fogadalmat tett” Szalavszky üldözésére. Perczel Dező, Visontai Soma, Gajary Ödön beszédei után azonban megígerte, hogy nyílt ülésen adja elő mondanivalóját, a következő tételnél.

A baloldal kedve lármás volt meg itt is, Láng Lajosnak egy figyelmeztetésére nagy lett a harag, egyes közbeszólások is minduntalan jeleneteket provokáltak.

Az anyakönyvek tételénél természetesen megint a néppárt vitte a szót. Major Ferenc, Pader Részó dörögtek és panaszkodtak a anyakönyvek, anyakönyvvezők és ezek költségei miatt. Énnél is mulatságosabb volt Polónyi meg Sima versengése.

Polónyit szólították, Sima kezdett beszélni; a két haragos nem akart engedni, mégis Polónyi részben maradt az igazság; Sima megelégedett azzal, hogy halkan polemizált a jegyzővel, miért nem őt szólította előbb. Polónyi kijelentette, hogy a belügyminiszter által tegnapi citált nyilatkozatát a pozsonyi főispánról fentartja. De az újabb támadásokra amelyeket a főispán ellen indítottak, e nyilatkozata nem vonatkozik. Perczel belügyminiszter alaposan megfelelt az anyakönyvekről szóló néppárti panaszokra, mire a Ház a tételt megszvazta.

A színházak tételénél már szabályos, de nem valami mély mederben folyt a vita. Csak úgy felületesen érintették a főszoalók midazt, ami itt alapos, komoly vita tárgya lehetett volna. Visontai Soma a szerződés szegések és szerződési pörök eseteit tette szóvá. Major Ferenc meg azt panaszolta, hogy erkölcsi szempontból hanyatlak a színészet, még a Nemzeti Színház sem az, aminek ebben a tekintetben lenni kellene. A modern drámákra és operettekre is haragszik a doktor ur. Az operettek miatt tesped a vidéki színészet, amelynek segítésére kevés a huszezer forint.

bíbor ajkairól a várakozás okozta csalódás és a mely közöny hangján.

— Én nagyságos asszony. Edelenyi báró kér bebocsátást, — szol a komorna.

— Mondja, hogy nem vagyok itthon, kikocsikáztam.

— És ha várni fog?

— Nos, hát mondja, hogy beteg vagyok, hogy egy hétre uztam el, hogy meghaltam, hogy... Én istenem! Maga olyan bamba! Mondtam, hogy senki számára sem vagyok honn. Csak... csak... egyedül Harsányi Kálmán számára, ő rokon és általa bizonyos hangjegyeket rendeltem meg. Erti-e?

— Erttem, nagyság.

Melanie gépiesen veszi föl a könyvet s újból csak gondolatának adja át magát.

Az elegáns inga-óra már négyet jelez és Kálmán meg se jön. Oh, az utálatos! Pedig hogy megígerte, hogy háromkor vizitet tesz! Vajjon hol késedelmezik? A bamba, talán ama hangjegyek után futkos, amelyeket ő pusztán ürügyül bizott rá. Pedig éppen ez volna az ok, hogy többször bizalmasan fíghassza. Ez a fiatal ember mégis túlságosan szerény. Talán ügyes alarc a nála, mely olykor túlép a határon. Ha ez úgy volna, akkor is ügyesebb a többenél, akik annyira hitelt veszített és kitapasztalt fegyverekkel küzdenek.

Jó fél óra tel el. Ez alatt Melanie igen-igen sokat unakozott, igen gyakori pillantásokat vetett a tükörbe is s kis lábával többször türelmetlenül dobban ott.

Ekkor léptek hátszöszöztak újból és Melanie szívének lázas lüktetéséből megtudta, hogy az érkező Harsányi Kálmán.

A leghődítőbb mosolyt varázsolta ajkaira s a szőnyeg-ajtónál megjelenő Kálmánra bátorító tekintetet vetett.

— Ah, be sokára jön maga! Annyi ideig várakoztatni engemet! Ez nem volt szép magától! — szol a szép asszony duzzogó hangon.

— Bocsánat, Melanie, de azok a hangjegyek...

— Ha ha-ha! Tudtam, tudtam... no iszen, magára kell bizoni valamit!

— De kérem, kedves Melanie, nemcsak én vagyok az oka, hanem...

— Hanem én is. Ugy van. Mert ha én nem biztam volna magára, hanem egyszerűen azt mondtam volna, hogy átugasson meg: ugy-e megtette volna érettem? Na, álljon ide mellém. Beszélje el, mi hir van a clubban, a városban.

Harsányi Kálmánnak egész tekintete a boldogság és megelégedés kifejezését hordta magán, a milyen boldogság csak egy tizenkilenc éves ifjú ember arcán lehet kifejezve, akit hirtelen valami szerencsés, váratlan körülmény ért, s aki igen szeretne arról valakinek beszélni, mert egyedül nem bírja elviselni annak titkát és terhét.

Melaniek má-odszor is ki kellett jelölni a helyét maga mellett.

— No, mi történt, mi újság — kérdi a szép asszony csókra nyujtva bársony kezét, amit egy pillanatra az ifjúnak felejtett.

— Ah, ha kegyed tudná, kedves Melanie!

— Nos, had hallom. Hol, kivel?

— Rajtam, velem.

— Az istenért, talán valami rossz baleset!

— Oh, ellenkezőleg. Én igen boldognak érzem magamat.

— Beszéljen világosabban, fiatal barátom.

— De — szolt Kálmán egyszerre komoly és bizonyos ábrándos arcot öltve, — igérje meg, hogy nem haragszik meg vakmerőségemért!

— Én? — mond a fiatal asszony a szokatlan hangon és változatosan bámulva.

— Igen, kegyed!

— Igérem.

— Ha olyat közölnék is kegyeddel, amely egyértelmű az én jövő boldogságommal, amelyet szívem mélyében már hosszas idő óta elrejtve hordok, s még senkinek sem mondtam el? Ha olyat közölnék is, amelylyel együtt szívem titkát tenném a kegyed bársony kezecskéibe s egyedül kegyednél állna azt a megvalósuláshoz közel jutatni s diadalra segíteni? Oh, szóljon... könyörögök, szóljon; nem fog-e elárulni, nem fog-e nehezíteni rám?

Harsányi Kálmán kezei közé ragadta a Melanie finom kezecskéit, szívéhez szorította azt. Arca lángolt és égett a belső tüztől. (Lám, lám — gondolta a szép asszony, — még se rosszul számítottam: ez az ember veszedelmesebb a többenél is. Ám legyen, átengedem őt és magamat a sorsunknak.)

— Kálmán! — szolt a fiatal nő olvadékonny hangon, — bízzék bennem! — S fűrtös felecskéjét az ifjú keblére bajta!

— Oh tudtam, tudtam, hogy kegyed angyal!

Percei belügyminiszter a maguk értékére szállította le Major panaszait, de képté adta annak az akciónak, amelyet a vidéki színezet segítésére és rendelkezésére a kormány már megindított.

Két interpelláció volt az ülés végén. Melitz Oszkár szász képviselő nagy veszedelmet lát a vasutasok névmagyarosításában, emiatt interpellált; a szélsőbalnak, kivált Thaly Kálmánnak, sürd haragos közbeszólásaival kellett megküzdnie, de szívesen senki sem hallgatta közbeszólásait. Kiss Albert interpellációját nagy megilletődéssel hallgatta a Ház. A bagaméri lázadást szerinte nem a szocializmus, hanem egy jegyző erőszakossága okozta. Erről szolt meggyőzően, sürgős vizsgálatot kérve.

Miniszterek Bécsben.

Minisztereink vasárnap ismét Bécsbe utaztak ama bizonyos kiegyezési tárgyalások és a kvótakérdés megoldásának ügyében. Az eredményről csak annyit tudunk, mint a mennyit szombaton tudtunk, azaz egyáltalán nem volt, szóval nem történik semmi, olt vagyunk, a hol voltunk.

Május elsejére mikép lesz meg ezek után a kiegyezés, pedig akkorára meg kell lenni, erre semmiféle politikus sem adhat választ.

Mindinkább valószínűvé válik az az eshetőség, hogy Ausztriával a kiegyezést az 1867. évi XII. törvények által előírt módon megkötöni nem lehet.

Kérdés, helyreáll-e Ausztriában a parlamentarizmus május 1 éig? Ez tudvalevőleg a kondició sine qua non. Gautsch báró osztrák miniszterelnök legutóbbi budapesti tartózkodása alkalmával még nem volt abban a helyzetben, hogy a magyar kormányt ebben a tekintetben megnyugtassa. Most Bécsből újra kedvezőbb hírek érkeznek. A német ellenzéki pártok több jóakarattal kezdenek az ügyek iránt érdeklődni. A N. F. P. budapesti forrásból e még mindenesetre ingoványos alapra épített kiegyezési reményekről a következőket írja:

Az ausztriai politikai helyzet legújabb alakulását első sorban az összes német pártoknak az egyöntetű eljárás céljából való szoros csatlakozását itteni politikai körökben a legnagyobb érdeklődéssel és rokonszennvel kísérik figyelemmel.

Egy előkelő, nagytekintélyű magyar államférfi úgy nyilatkozott, hogy Ausztria politikai látóhatárán oszladoznak a fellegek, s újra egy kis derűtség látható. Reméhetőleg ezáltal felvirrad. Ez főképp tekintettel a kiegyezésre s a dualisztikus alkotmányának jelenlegi formájában való zavartalan további lenmaradására nagy fontosságú és a legnagyobb mértékben örvendetes jelenség. A németeknek egymáshoz való közeledése ugyan határozottan klerikális színezetű, de ez amugy is megvolt már, még nagyobb

mértékben, tehát még veszélyesebben az eddigi autonomisztikus többségben, amelyvel legrosszabb esetben megegyezésre kellett volna jutni. Ha a most jelentkező fordulat állandó, nagyon valószínű, hogy újra vissza lehet térni a kiegyezés kiindulási pontjához, mely ha nem is a németek feltétlen hegemoniája, de legkiválóbb helyzete volt Ausztriában, s a magyarok hegemoniája a Lajthán innen. Midőn Badeni gróf közvetlenül a legutóbbi osztrák választások után a kiegyezési tárgyalásokra Budapestre jött, itt diadalmasan jelentette ki, hogy az ő egész alatt végbenem birodalmi tanács választás az első, melyben a német nemzetiségű képviselők számbeli kisebbségben kerültek be a birodalmi tanácsba, s hogy ennek politikai következményei lesznek. Az ezután bekövetkezett események után ki hitte volna, hogy a különféle politikai hitvallású németek szövetezése ilyen hamar fog megvalósulni. Ez különben még csak a fejlődés stádiumában van, s így nem szabad hozzá elhamarkodottan, tulzolt reményeket fűzni.

Kissé humorosan hat a bécsi lap figyelmeztetése a tulzolt reményeket illetőleg. Kinek vannak ebben a monarchiában tulzolt reményei? Hisz remények is alig vannak, nem hogy tulzottak lehetnének.

A félhivatalos tudósító tavrata a miniszterek vasárnapi látogatásáról így szói:

Bánffy Dezső báró miniszterelnök, Lukács László pénzügyminiszter, Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszter és Darányi Ignác földművelésügyi miniszter a tegnapi és a mai nap folyamán érkeztek Bécsbe. Bánffy káro miniszterelnököt vasárnap délután a király egy órai kihallgatáson fogadta. Délután négy órakor a magyar miniszterek — a pénzügyminiszterrel Popovics min. tanácsos is ideérkezett — folytaták a kiegyezési tárgyalásokat Gautsch báró osztrák miniszterelnökkel, Böhm-Bawerk osztrák pénzügyminiszterrel és Körber osztrák kereskedelmi miniszterrel. Három órai tanácskozás után nem érte be a végleges megállapodás, holnap a két pénzügyminiszter és szakelődök folytatják a tanácskozásokat.

Szóval ez annyi, hogy nem történt semmi, olt vagyunk, a hol voltunk.

A német diákok.

El Prágából! kiáltották a tanulók Leitmeritzben, hová nyolcszázan vonultak összes tanáraik vezetés alatt be, s a polgármester Funke fogadta őket. Két napig tartott a tüntetés. Gyűlésekkel, bankettekkel és kivilágítással elhatározták: először, hogy a német egyetem és teknika Prágából más német városba tétessék át Csehországban s ezt a törvényhozás eszközölje a különösen a német képviselők azonnal követeljük. Az hiszik,

hogy a csehek csak örülni fognak, ha a németek Prágából kivándorolnak és a cseh képviselők megszavazzák a költségeket a hurcolkodásra. Prágában maradnak az épületek a cseh egyetemnek s fővárosuknak nemzeti jellege erősbödik. A tanulók másik határozata a rendőri tilalomra vonatkozik, hogy ne viselhesenek színes sapkákat s kimondja, hogy addig nem mennek előadásra, míg a rendeletet vissza nem vonják és e visszavonásra a kormánynak utolsó határidőül kitűzték hétfő déli tizenkét óráját, jan. 31-két. Ulbricht rektor kérte őket, hogy a határidőt a cseh országgyűlés bezárásáig tűzzék ki s ne mondják ki a sztrájkot, csak ha azután se vonatnék vissza a tilalom, mert hiszen tudta, hogy a kormány csak odáig akarja föntartani a rendeletet. A tanárok egy része azonban a tanulók pártjára állt, leszávatták a rektort, noha ez azt is mondotta, hogy a szegény stipendisták ötv ezer forint ösztöndíjajukat elveszthetik, ha sztrájkolnak: a kögyűlés nagy lelkesedéssel kimondotta a sztrájkot, s csak negyvenötön szavaztak ellene. Ez történt szombaton. Vasárnap pedig Funke elnöksége alatt nagy négyülést tartottak, melyre polgármesterek és küldött-ségek érkeztek mindenfelől s hozzájárult a tanulóhatározataihoz még azonfelül a német polgárok személyes szabadságának feltétlen védelmét monotta ki. Ez az egyetemi gyűlés azért is nevezetes, mert már vasárnap a gréci egyetem tanulói jelentették ki hozzájárulásukat a sztrájkot, a rektort, hogy szüntesse be az előadásokat Grécben is, ha a kormány a prágai egyetemet bezárja. Ez ugyan fölösleges, mivel ezt nem teszi, sőt inkább a prágai tanárokat utasítja, hogy fölolvassák tartásuk meg s a prágai német egyetem cseh és szocialista hallgatói el is határozták, hogy előadásra mennek. — Másik következménye volt a leitmeritzi gyűlésnek a brünni verekezés német és cseh tanulók között, mely annyira fajult, hogy a rendőrségnek kellett őket szétválasztani, mely azután kilenc német és két cseh tanulót bekísért.

A cseh nyelvredeklet módosítását még e héten kihirdetik.

Farsangi naptár.

Február 5. Szombat:	Am isir. jóakozó adógyűjtés amerikai reklám estélye.
Február 9. szerda:	A cs. és kir. szab. déli vasút társaság öngyűjtésű egyetemes táncestélye.
Február 12. szombat:	A főgimnázium táncestélye.
Február 19. Szombat:	A nagykanisai helyőrség albtűntjeinek táncestélye a székelyhárvári honvéd sekkor közreműködésével.
Február 20. Vasárnap:	A felső kerek. iskola estélye a Kanisában.
Február 20. Vasárnap:	A nagykanisai ált. munkásoknál egylet jelmezes estélye.
Február 22. Kedd:	Az irodalmi és művészet kör estélye.

H I R E K.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Németh Sándor okl. tanítót a csabrendeki állami elemi népiskolához rendes tanítóvá nevezte ki.

— **Az alsó-lendvai mandátum.** A néppárt táborkarának egyik töredéke vasárnap itt időzött városunkban. Banderium nem várta őket az állomáson, még csak diszszónokok sem, mert ez a látogatás nem bennünket illetett. Csak átutazóban pihenték ki városunkban kissé fáradaimaikat, no meg jól megebédeltek és újabb információkat szereztek az alsó-lendvai kerületről. Kaniszán — a miről nem tud a nagy közönség — néppárti fiók Auszkuniszt büro van. A néppárti honatyáknak sikerült inkognitójukat megtartani, mert Kálmán Károlyt senki sem éljenzte meg, mikor a korzón fel s alá sétált. Minő kár, hogy a honatyák semmi különös jelvényt nem viselnek, hisz így őket is csak olyan közönséges embernek nézik az utcán, mint akárki mását. A néppárti képviselők Alsó-Lendvára utaztak. *Marsovszky* Endre vasárnap tartotta ott programhbeszédét. Alig gyűlt össze néhány ember és ezek oly száralma-

Hogy a kegyed gyöngéd szive nem fogja e kerést megtagadni tőlem; hogy kegyed igazán szerető rokon!

— Hagyjuk a rokoni kötelek említését, az ugy is távoli.

— Jól van; tehát, hogy kegyed több nekem a rekonnal; kegyed az én őrző anyalom, minde nem! Melanie! — Én szeretek!

— Oh!

— Igen, szeretek szivem egész ifju tűzével, szeretek örülésig s ha ez egyetlen álom nem teljesülhet be, oh, ugy én örökre boldogtalannak, örökre szerencsétlennék fogom érezni magamat.

— Ah!

— Igen, igen Melanie! kegyedtől függ, hogy én boldog legyek, mint senki más a földön, vagy nyomorultabb, mint az utolsó koldus!

— De... de ön még alig tizenkilenc éves gyermek s én önnek anyja lenetnék. Én már huszon egyéves, vén asszony vagyok barátom! — suttogta Melanie szerelmes pirulással.

Eppen ez az, ami engem felbátorított arra, hogy kegyedhez forduljak, hogy bizalmasan be valljam szivem titkát, kegyed már több tapasztalattal bír e tekintetben... kegyed már...

— Kálmán! ez egy kicsit mégis sok!

— Nem, kegyed mégigérte nekem, hogy közbenjáróm lesz, hogy tanácsadóm lesz, hogy pártfogóm lesz...

— Engedje meg, arról szó sem volt!

— Melanie! kegyed boldogtalanná tesz! Gondolja meg, mit mondott, hisz az imént...

— Ejnye, ejnye! — szolt a szép asszony, kissé haragosan. — Ön bizonyára félre beszél. Én önnek tanácsadója? Ha-ha-ha! Talán valami szöke kardaloknőbe szeretett belé s általam akar találkához jutni, vagy —

— Oh nem! A találka gyámi megvolt. Ő szeret engem. Én is őt. Itten gyámi beleegyezésről van szó.... nagykorúsításról, hogy utunkba akadály ne essék. Aztán a kegyed férje nekem gyámom és.....és.....

— Úram! Ez már több a soknál. Hiszen ön úgy beszél velem, mint egy tíz éves gyermek a dajkájával. Ez bosszantó örűtség! Ha nem néz nem, hogy ön nekünk annyira közeli rokonunk, nem állanak jót arról, hogy ki nem utasítam-e. Most pedig tegyen egy sőtát és ha feje kissé kigöngyölt, újból is szívesen látom. Adieu!

..

A miniszteri titkár ur este nyolc órakor vetődött haza a clubból. Ilyenkor tele volt ujdonságokkal. Csak azután tudakozódott kedves nejétől a házi ujdonságok, látogatók felől.

— Apropos! Kálmán megjött a hangjegyekkel?

— Igen, volt itt.

— Nemde ügyes, derék fiu. Valóságos apja.

Fees kőlyök!

— Igen, csakhogy.....

— Csakhogy?

— Egy kicsit — ostoba!

san halgatták a jelölt ur programját, ki busan panasolta el azokat az erőszakos visszaéléseket, melyet a kormány lépten nyomán elkövet. (Valaki közbeszólt: Az a baj ugye, hogy maga most nem követ?) Kivüle: Zichy Aladár gróf, Lepényi Miklós, Farkas József és Kálmán Károly beszéltek még. Nem volt hangulat, nem volt bankett.

— **Alföldi iskola Nef. Gróthon.** Örömmel fogadták a szent-gróthiak a miniszterium leiratát, mely az eddigi telekezeti iskola államivá tételét kimondja. Nagy lelkesedés mellett alakult meg az iskolaépítési bizottság, mely az alkalmas területet fogja legelőbb meg kiválasztani. Ha a területről jelentést tesznek, azonnal hozzáfognak az előmunkálatokhoz.

— **Reklám-estély.** Szombaton este hó 5-én lesz a nagykanizsai *iszr. jótékony nőegylet* estélye, tehát 2—3 nap alatt meg fog a nagyközönség győződni, hogy mi mindent produkálhat a leleményességgel párosult ügybuzgóság. A szellemi élvezetéről is bőven gondoskodva van, úgy hogy biztosra vehetjük, hogy az *iszr. nőegylet* mulatsága nemcsak a farsangi idénynek, hanem az évek óta rendezett mulatságok non plus ultrája lesz.

— **Táncestély.** A „Polgári Egylet” szombaton este tartotta táncestélyét és a kis terem elég kényelmesen befogadta a vendégeket. Nem voltak sokan, de a kiharó fiatalok azért a legvidámabb hangulatban egész reggelig mulattak. Az első négyzet 20 pár táncolta. Jelen voltak: Asszonyok: Berényi Józsefné, Csizváhy Antalné, Györfly Jánosné, Grünth, Henrikné, Grunner Erőznő, Heim Mihályné, Janda Károlyné, Mair Jozsefné, Magot Józsefné, Reinitz Józsefné, Sommer Nathánné, Sommer Imáné, Stern Sándorné, Unger Ullmann Elekné, Vécsey Zsigmondné. Leányok: Grunner Paula, Heim Roza, Janda Margit, Münz Szabin, Mantuano Janka, Mair Hermin és Tinke.

— **Szocializmus Kis Komáromban.** Ezzel a hírral rémképeket szeretnének a falra festeni egyének, és egyre veszt hirdetnek, hogy Kis-Komáromban a szocialista elvek követői mindinkább terjednek és már egy szervezett központból indul ki az agitáció. — Ebből a hírből egy szó sem igaz, és az még nem szocializmus, ha például a nép itt vagy ott nem szereti a papokat, vagy azokat az urakat, kik göggel, büszkeséggel parancsolni szeretnének, holott a parancsolásra joguk egyáltalán nincs. Ha é miatt egy-egy józannabb lélek kitakad, a megritenni urak kétségbeesetten kapzkodnak és szóhoz: szocializmus. Nem, nincs Kis Komáromban szocializmus és nem is lesz ott soha. Hogy a nép azon a vidéken felekezett nélkülív lesz: ki tudná azonnal megmondani, hogy minő differenciák teremtettek meg ezt? Mind a két felet meg kell hallgatni. Az urak a falusi levelezők azonnal a sajtóhoz fordulnak és ha három négy atyáft látnak az utón együtt, ráfognak hogy ők is szocialisták; a parasztok nem tehetik ugyanezt, mert nekik nincs egyetlen barátjuk sem a „szocialista” urak között. A kis-komáromi „független polgári olvasókör” tagjaira ráfognak, hogy ők a titkos vezetői a szocialista mozgalmaknak és sutyomban működnek is már, de határozott, biztos adatot nem tudnak felelteni, mely e titkos működést hihetővé tenné. Nincsenek Kis-Komáromban szocialisták, csak józan földművelők.

— **Felmentett gyilkos.** A zalaegerszegi törvényszék a napokban igen érdekes gyilkossági ügyet tárgyal. A vádlott Kádás István. A vádat pedig tulajdon édesanyja tette ellene, hogy tudniillik megfojtotta apját, Kádás Istvánt. A vádlott maga is bevallotta, hogy Kovácsot megfojtotta, de a törvényszék mégis felmentő ítéletet

hozott s nyomban szabadlábra is helyezte Kádást. Ugyanis a végtárgyaláson nem lehetett tisztába hozni azt a kérdést, vajjon a vád ott nem holt emberen követte-e el a tettet. Az orvos-szakértő szerint lehetetlen két újjal, amiott Kádás mondja, az embert megfojtani, másrészt pedig az ily megfojtás oly arcváltozást és egyéb külső nyomatokat hagyva a hullán, hogy még a laikus is könnyen felismerné, de ily jelek nem látszóltak és így az erőszakos halált nem állapíthatták meg. Kádást tárgyi tényálladék hiányában föl kellett menteni.

— **Frankl Mór, a fejszámoló** szombaton és vasárnap este nagyszámu közönség előtt mutatta be csodás tehetségét. Szombaton a „Közpon”-kavéházban, vasárnap a „Korona”-szálló éttermében halgatták. Ahogy feladták az első kérdést, lecsendesült a halk moraj, kíváncsisággal leste mindenki a választ; két másodperc alatt milliardokat diktált az impressziójánál, ki egy leállított teteke táblára jegyezte a számokat. Az első kérdés ez volt: Ha egy oldalon van három hasáb, mindegyik hasábban 64 sor, minden sorban 38 betű, egy 28 oldalas lapban 31 nap alatt hány betűt szednek. Nehány másodpercig mint egy hypnotizált medium: merően bámult egy pontra, csak az ajkai mozogtak gyorsan, és míg egyesek leírták a feladatot, ő már is bementa a végösszeget: 6.332.928. A megfejtés pontos volt, és épp ily pontossággal emelt négy számot köbre és a furlangosan kieszelte példák a melyek inkább csak elcek, szintén nem ejtették zavarba. Azonnal rájött és nevetve fordult a kérdező felé. — Vasárnap este egy nem éppen fiatal, de korántsem szép hajdon kiváncsi volt arra, vajjon eltalálja-e, hogy ő milyen napon született? Frankl megkérdezte az évszámot, a hónapot és napot, a miről a kisasszony nem tudta, hogy be kell őszintén vallani. Elég hozzá, Frankl nem tudta megmondani a napot, mert a zavarba jött kisasszony nem akarta elárulni ezt a titkát. Frankl vasárnap délelőtt a főgimnázium, hétfőn pedig a községi polgári, valamint az *iszr.* hitközség polgári iskolájának, és a felső-kereskedelmi iskola növendékei előtt mutatta be művészetét. A legkompikáltabb egyenleteket, gyökvonásokat pontosan kiszámította. A fiúk arra gondoltak, legjobb volna, ha Frankl Móricot rezerválni lehetne az erettségire, mert ha e számtan elemeyről nincsen is tisztában, de a végeredményekről megtudná mondani: vajjon jök-e.

— **Alisztek mulatsága.** Lenn a kaszárnyák előtt fujják a takarodót: hosszan elnyulnak a hangok a csendes, üres utcákban, egy-egy magasabb tűzfalra itt is, ott is beüleődnek; rezegve visszaverődik egy-egy artikulálatlan akkord. Valahol abban az utcában, hol a kaszárnyák állanak szigorú némasággal, megvilágított ablakok bámulnak le a sötét éjszakába; egy riadó mars hangjai törnek át a falakon, egybefonódnak a takarodó elszakadt, elmosódott ütemeivel és keringenek együtt sokáig, míg kilépnek fölénk határából. Amott alomra hajtlak lejtüket a katonák, emitt a négyeshez állanak éppen fel, ne nem azzal a szigorú, feszes arccal, mint mikor a századnak komandiroznak. Egészen megváltoznak. Mars kemény fiai levetik magukról egy estére a „forscheitfűmász” külsőségeket, már tudniillik, a komoly, szigorú és néha szinte telemeletes haragot arcukról, most mind olyan szelid, inkább civilember (éle, mert mit is szólna az a kisasszony, ki ott áll az oldalán, ha ha másként lenne. És „térdre” is sokkal szebben tudna vezényelni egyik-másik mosolygó leányfő, mint egy egész armádia tiszt, és „gyors tüzrel” nem a fegyvereket pufogtatják most, hanem a csárdást ropják. — Így lesz ez bizonynyal, mert a nagykanizsai helyőrség altisztjai február hó 12-én A „Polgári Egylet” disztermében a városi felső templom javára a m. kir. székesfehérvári honvédzenekar és Zsolnay Vilmos kitűnő zenekara közreműködése mellett zártkörű Táncestélyt rendeznek. Belépti díj személyjegy 1 frt, család-jegy 2 frt, karzat 1 frt. Kezdeté 8 órakor. Felül-

fizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A meghívó mára át nem ruházható.

— **Nőegyleti z. ur.** Az *iszr. jótékony nőegylet* vasárnap folyó hó 6-án — tekintettel szombati vigalmára — nem tartja meg zsúriját.

— **Társas-egyletek közgyűlése.** A nagykanizsai *Társaskör* vasárnap, a *Polgári Egylet* szerdán tartották évi rendes közgyűléseiket, melyekről lapunk legközelebbi számában fogunk bővebben beszámolni.

— **Nem szabad vadászni.** Ott lógg a fegyver a falon, mellette búsan ásitok öblös szájjal a tarisznya, künn pedig végigcsokolja a tavaszi napsugár e földet. Vadászataik való idő ez nagyon is. És a Nimrod ott ül mégis az ablak mellett, gyorsan ergei a nagy pipából a bodros fűs felhőket, mintha csak nem akarna látni abból a ragyogásból semmit. De aztán később, mikor már erősen fojtogatja a füst a torkát, hát csak kinyitja a kertnyíló ablakot, maga elé meredve rákönyököl a deszkára. Uram, atyám, zörren a bokor és egészen közel hozzá egy felig elragott káposzta fej mellett, künn a napsugaras kertben, két lábón állva rágesálja a levelet egy szép tapsifüles, Nézi, nézi egy ideig mintha csak állást keresne hozzá, hirtelen fordul a puskáért, de az asztalon meglátja a felütött vadászati törvénykönyvet. Osszeropogtatja a fogaikat, szinte megremege bele, a nyul meg ott áll, és hogyan, istenem, egy puftanás, kapja dühében és feléje vágja — a tajtékpipáját. Bizony hétfő óta nem szabad vadászni, mert így írja elő a törvény.

— **Rózsaszínű estély.** Hát lehet más is egy estély hangulata mint rózsaszínű? Hogyne lehetne! Hát fesse le, hogy néz ki az a rózsaszínű hangulat, igen kíváncsi vagyok. — Bizony zavarba jönne a legvirtuozabb piktor is, a színek legelső mestere is, ha a rózsaszínű hangulatot le kellene festenie. O hiszonnyal nem használna hozzá rózsaszínű festéket, ha mindjárt szimbolista is, de hát akkor hol az a sokat emlegetett szín? A sümegi vöröskereszt-egyesület ezt igen egyszerűen oldja meg, hogy semmi kibúvó ne legyen, a hölgyek rózsaszínű estélyt rendeznek, látható rózsaszínű, mert a programm szerint valamennyien egyszerű rózsaszínű karton ruhában fognak megjelenni a vöröskereszt-egyesület jövő hó 12-iki bálján.

— **Táncestélyek.** A balatonvidéki kör-saját segélyalapja és a hirlapírók nyugdíjintézete javára február 16-án Budapesten a VI—VII. ker. kör. (Terevárosi Casino) termeiben Kalmár Piroksa és Varsányi Irén a vizsínház tagjai, Pataki Berta zongoraművész, Gáms Arabella énekesnő, Kertész Odón a m. kir. operaház tagja, Góth Sándor a vizsínház tagja, Sio Aladár hegedűművész és Bendiner Nándor zongoraművész, szíves közreműködésével, hangversenyvel egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. Belépő jegyek: Személyjegy 3 frt, család-jegy 6 frt (három személy). Kezdeté pontban fél 9 órakor. — A perlati „Társaskör” 12-én saját helyiségében mőkedvelői színmű előadás-al egybekötött jótékonycélu zártkörű táncestélyt rendez. Színe kerül Eugen Labiche „Ajánlott levél” című egy felvonásos vígjátéka. Szereplők: Hortense (Spitzer Rezső), Francine (Fliszar Irma), Fougasson (Stegmüller János), De Coruvalin (Chityil Pál).

— **Alitegesszégügyi kimutatás** Zala- vármegyében február hó 1-én. Léptene: Sümeg 1 u., Udvarnok 2 u., összesen 2 község 3 udvar. Ragados száj- és körülműltás: Pusztá-Ederics 1 major. Sertésvesz: Bocska, Dobzi, Felső-Szemenye, Káptalanfa, Kis-Cerneck, Pálovec, Rigyác, Túrje, Ujduvar, Véged, Zala-Koppány, Zala-Szent Balázs, összesen 13 község.

— **Szerencsétlenő takarékpénztár** A Budapesten székelő Magyar Általános Takaré-

Fényképészeti műtermemet,

mely a legjobban van berendezve, ajánlom a n. érdemű közönségnek. — Kötűnő segéderőkkel is rendelkezvén, a legmagasabb igényeket kielégítő művészi kivitelű képeket készítek. — A t. hölgyközönségnek öltözés is áll rendelkezésre. Számos látogatást kér

Singer Sándor

fényképész és festészeti műterme Nagy-Kanizsán.

a nagykanizsai takarékpénztár épületében, földszint.

Különlegesség: Olajfestmény, Platinotypia és Aquarellek

penztár Részv.-Társ. képviselője 1896. évi július havában felkereste Schwarz Márkus gyamatlakost, kinek egy 3¹/₂ os magy. jelzálog sor-sorsjegyek havi részletfizetésére való megvételeit ajánlotta. Hosszas rábeszélés után S végére került. sorsjegyet vett, melyek egyikét a 728—17, számú, a t. hó 25-én adottt huszaban 200.000 koronás fönyerménnyel húzták ki. Képzselheő, mily hatást és izgatottságot idézett elő ezen szerény életviszonyok közt élő családban, valamint az egész helys'gben az éjjel 10 órakor érkezv sürgöny, mely a szerencsés hírt tartalmazta — Ezen eszt bizonyítékát adja annak, hogy minden embernek, sőt kevésbé módunk is meg van adva a lehetőség arra, hogy ilyen részlete vett sorsjegy révén hirtelen vagyonhoz jusson.

— Ház eladás. Nagy-Kanissán a város egyik előkelő és egészséges fekvésű helyén egy ház szabad később eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Közgazdaság.

Selyemtenyésztés.

Népünk elé tányéron kell vinni boldogulá-sának feltételeit, mert kisgazdáink gyámoltalanok és minden újítással szemben bizalmatlanok. Az ekével úgy bánnak, mint öseiktől tanulták, kis gazdaságukat hagyományok szerint viszik. A modern mezőgazdaságban azonban nem szabad szűneinek beállania, a tokozott anyagi munkát fokozott szellemi tevékenység haladási kell, hogy támogassák, hogy a mezőgazdaság nagy világversenyében és így a létért való küzdelemben meg lehessen állni.

E tény helyes felismerésében és különösen a kisgazdák konservatív módszerére való tekintettel a kormány mindent megtesz, hogy őket nehez küzdelemben támogassa, visszaeséseiket megakadályozza, boldogulásukat előmozdítsa. De a kisgazdáknak is fogékonyaknak kell lenniök minden reform iránt, kedvvel és szeretettel kell azt megragadniök. Nagy tökélet, legjobb, mert leggyorsabban ható segédessereket, nem bocátára a kormány a mezőgazdaság rendelkezésére, de igenis törekszik számára minden segélyforrást megnyitani s ezeket neki a legkönnyebb módon hozzáférhetővé tenni.

A nagy cselekvés é téren, melyet a mezőgazdasági üzem mellékági megnyitásának szeretnék nevezni, — írja a Pester Correspondenz sok és dícséretes burgósággal lett megindítva és csak az értelmség erkölcsi támogatására s a földműveléssel foglalkozó nép jó akaratára van szükség, hogy ez az akció az ország igazi áldásává legyen.

Ezért nem győzzük elég gyakran magyarázni kisgazdáinknak a selyemtenyésztés nagy értékét és az értelmesebb lakoságnak folyton azon kellene munkálania, hogy a mezőgazdaság e mellék-ágának híveket szerezzen. Meg kell értetni a kisgazdával, hogy semmiféle befektetési költséget sem kell viselnie, hogy csupán keze munkája az a tőke, amelylyel dolgozik. Községe-nek, tanítóknak, papoknak és földbirtokoknak kell a nép áldására ez eszme szolgáltatása állniök és a kisgazdával a selyemtenyésztés előnyeit megértetniök. A kis gyermekek kedvtelését ki kell használni, meg kell magyarázni a nép-nek, hogy rendszer napi munkáját azért nem kell elhanyagolni, hogy gyermekek, asszonyok és öregek is meggyőzők könnyen a selyemtenyésztéssel összefüggő munkát, amely főleg csak a selyemhernyóra fordított figyelemből áll.

Es ha a kormány ténykedése, az erre hivatott elemek által eléggé támogatattan, eljut a kívánt terjedelmes eredményhez, akkor elviselhetőbbek lesznek a mindennap kedvezőtlenebbé váló gazdasági viszonyok és a mezőgazdasági munkások folyton terjedő elégedetlensége csakhamar egy jól eső elégedettségnak ad helyet.

Terjesszük tehát minden tehetséges eszközzel a selyemtenyésztést.

IRODALOM.

Jókai Mór új regénye. A legnagyobb magyar regény-író, akinek minden műve igazi művészség és nagy irodalomnak új regényt ír most, „Elmúlt élet” címmel. Ennek a regénynek a lényegéről maga Kosorusz ír mondott elő egyetmást az ő végtelenül vonzó modorával. Arról az időről ír Jókai az „Elmúlt élet”-ben, amikor még Budapest nem volt ilyen néma város, mint most; hanem amikor

még hangja volt az utcának. Ezekre a hangokra minden nap elmúltával kevesebben emlékeznek már. Ezeket a hangokat hallani lehetett külön-külön a duzzasztott hordó-berből (Dána vo-és), a milimétrótól (Káfos a milli, oda a gutas oberus), a homokos leánytól (Káfos-só-ond), a sauppos eszakeretől (Strowa háft), a burgonyás embertől (Krumpli háft), az ablakostól (Füaszter mők), a szalmacsuccától, aki így kiáltott: „Kerő, kerő!” Ezek közül az egyik kerő sajtot jelentett, a másik meg szalmát. — Fel-émlíti a mi nagy írónk ennek a reálkivált árdekan tárgyának a sorát a régiáhadást, a lemmagolaját áruló rákos-palotai asszonyt, aki „ulajit” kínált. Est pedig — tudnillik a finom olaját, kivált a szalmácsok szerették káposztán. Mind-csekről a eszoknak az érdekeségnek az idejéről sok furcsák, sok meghatót, sok érdemest tud Jókai. Tud úgy is tud annyit, ahogy is mennyt seuki más. Lassankint ki is hal-nak azok, akik mindekre emlékeznek. A nagyapák fiatal korabeli dolgok ezek mind. S Jókai már maga is nagyapa. Tízéna az, a szó szoros értelmében, meg képletesen is, mert isen a mai egész fiatal magyar irodalom egy tiszteit őt mint ódot öregapját. Az „Elmúlt élet” abban a lapban jog megjeleni legközelebb, amelyiknek Jókai minden eszt-irodalmaimtrá írs, mint a lap szerződött munkatára: a Magyar Hírlap-ban.

As e rovásban megemlíttött mű megrendel-hető és kapható Fischel Fülöp könyvkereskedésében Nagy-Kanissán.

CSARNOK

A keresztelés.

A tanya udvara előtt várakoznak a vasárnapi ruhába öltözött emberek. A májusi nap ragyogó fényével önti el a nyíló almafákat, melyek olyanok, mint egy-egy rózsaszínű-fehér, illatos bok-réta, s melyek virágos ernyőt borítanak az egész udvar fölő. Folyvást hullatják az elszakadó szirmok havát, mely pillangózva hull a nagy fűbe, melyben a pipacsbimbók vérszemekként csillognak.

Egy eme szundikál a trágyadomb partján, egy nagyhasu, felpuffadt emlőjű állat; körülötte apró malacok kergelődnek, melyeknek farka fel van kúndorodva, mint az őszegembereket hur.

Egyszerre megszólal a tanyák fái mögött a templom harangja. Vasnyelvének gyöngye hangja vidáman cseng a tiszta égre. A fecskek nyílként röpdösnek a kék levegőben, melyeket a mosdulatlan nagy bükkök zárnak el. Néha-néha istálló szag vegyül az almafák édes cukros illatába.

A férfiak egyike a ház felé fordul és beszól: — Menjünk, menjünk Melina, már harangoznak.

Talán harmincéves lehetett. Nagy, erős paraszt volt, a kit a nehéz mező munka még nem győnyesztett meg, sem nem torzított el. Egy öreg, az előbbinek anyja, a ki olyan, mint egy kérges, göcsös ölglya, közbeszól:

— Ezek az asszonyok soha sem készítenek el idejében.

Az öregek mesik két fia nevetésre fakadt és az egyik, bátyjához fordulva, a ki először hívta a nőt, így szólt:

— Menj érte, Polyte. Így bizony délig sem jutunk oda.

Es a fiatal ember bement a házba.

Egy farka réca, mely a parasztonk mellett állt meg, szárnyait lebentgetve gágogott; aztán lassu, tipegő járással a pocsolya felé indult.

Ekkor a nyitva maradt ajtóban egy nagy asszony jelent meg, karján egy két hónapos csecsemővel. Fejkitőjének fehér szalagjai hátára értek, melyet tüstényhez hasonlóan ragyogó piros nagykendő borított.

Kijött azután az anyja, egy alig tizennyolc éves, de nagy és erős nőszemély, üde és mosolygó; a ki férjének karjába fogott. Aztán jött a két öreganya, asszót mint a kettő, mint a vén alma, erőszakotl járáson lázszik a fáradság, már régóta megförtö őket a súlyos munka. Egyikök övegy asszony volt; megfogta az öreg-anya karját, a ki az ajtó előtt állt és a menet élére álltak, a gyermek és a keresztanya után. Es a család többi tagjai utánuk indultak.

A fiatal emberek edeségekkel telet papírsütyőket vittek.

A kis harang folyton szólt; hívogatta teljes erejéből a késelkedő embereket. A fiúk kimáztak az árokából; az emberek a korláthoz álltak; a leányok letették a tejes deszkát s úgy álltak meg köztük, hogy néztek a keresztelő menetet.

Es a dajka diadalmasan vitte elő terhét, elkerülve a hulló-vízcsöppeket, melyeket a sörvény mölül hintettek rája. Es az öregek szertartásos lassúsággal lépegettek; a fiataloknak kedvük ke-rekedett volna a táncra, s nézgettek a leányo-

kat, a kik kiszaladtak, hogy lássák őket; az anyja és anyja kolompán követtek a gyermekeket, a ki később elfoglalja helyüket az életben, a ki folytattat fogja nevüket a vidéken, a Malandain-nevet, mely ismeretes az egész járásban.

Lekerültek a sikra és a mezőn mentek keresztelő, hogy elkerüljék a hosszú óraszágit.

Már látták a hegyes tornyu templomot. Egy nyilas lészott rajta, mely a fatetejéig ért és ebben mozogott valami, élénken csapkolódva ide oda, el-elűlve a szűk ablak mögött. A harang volt az, mely még egyre csengett, hívogattván az új szülőt, a ki most először lép be az isten templomába.

Egy kutya is követé a menetet. Edeségeket dobált nekik. Es a kutya folyton az emberek körül settenkedett.

A templom ajtaja nyitva volt. A pap egy nagy vörösbaju ember, szintén Malandain, a kicsiké-nek nagybátyja, az apának bátyja, az oltár előtt várt. Es megkeresztelé a kicsikét Prosper-Césárnak, és ki sírásra fakadt, mikor ráöntötte a keresztvizet.

Mikor a szertartásnak vége lett, a család a templomajtóban várakozott, míg a pap letette palasztját; aztán megint utnak indult. Most már gyorsan mentek, mert az ebédre gondoltak. Az egész tanya gyermeknépe követé őket, minduntalan szerteszét hajigáltak egy marok cukrocskát, melyért nagy tusa, kiabálás keletkezett; a kutya is közéjük ugrott, hogy kivégezzen a cukor-ból; a gyermekek tépászták fülét, farkát, lábat.

A dajka, kissé fáradtan, így szólt a papnak, a ki mellette ment:

— Kedves plébános ur, monda neki, nem volna e szives egy kissé tartani unokaöccsém, míg én kifűződöm. Mintha görcs volna a gyomromban.

A pap átvette a gyermeket, a kinek fehér ruhácskája ragyogó foltot képezett a fekete revedőn és megcsókolta: nem tudta, mit csináljon a könnyű-téherrel, hogyan fogja, hogyan tartsa. Mindenki nevetett rajta. Az egyik öreganya megkérde foghagyóul:

— Nem bánod-e, kedves papom, hogy neked soha sem lesz ilyened?

A pap nem felelt. Nagy léptekkel haladt före, mereven nézven a kis kékszemű lurkót, a kinek arcát kedve támadt ismét megcsókolni. Lehajolt arcához és hosszú csókot nyomott rája.

Az apa meg szólalt:

— Csak szólnod kell papom, ha akarod, mindjárt szerzek egyet.

Es tréfálódni kezdtek, mint a falusi emberek szoktak tréfálódni.

A mialat leültek az asztalhoz, a vigalom kitört, mint a zivatar. A két másik fia is már hárszódni készült; ott volt menyasszonyuk, csupán a vendégségre jöttek el s a meghívottak nem győztek célzásokat tenni a jövendő nemzedékre, mely e frigyből fog származni.

Vaskos, nagyon sós szavak voltak azok, melyek pirulását nevettek meg a két leányt, és megkacagták a férfiakat. A férfiak öklükkel csapdosták az asztal s fel-felkiáltottak. Az anyja és az öreg anyja nem fogytak ki a mókából. Az anyja mosolygott; az öregek is rész vettek az általános jó kedvben, szintén csipkeleődtek.

A plébános, a ki meg volt szokva a parasztréféához, nyugodt maradt, a dajka mellett állt, ingerelvén a kicsikét uja hegyével, hogy megnevetesse. Így letszett, mintha meg volna lepve a gyermek által, mintha soha sem vette volna meg észre. Mély figyelemmel, fontolgató komolysággal, lelke melyéből eredt gyöngédséggel megvizsgálgató, valami különös vonzalommal, de bizonyos szomorúsággal is, mivel e kényes kis jószág testvérinek gyermeke volt.

Semmit sem hallott, semmit sem látott, csak nézte a gyermeket. Kedve lelt volna tédre venni, mert előbb szivére szorította őt, mikor a templomból jövet keblen hordozá. Megindította az emberi arc, mint egy eltörőhetetlen rejtély, melyre még sohasem gondolt eddig, mely egy fenség, szent rejtvény volt, egy új lélek megtestesülése, egy kezdődő élet, az ebredő szellem, a tovább gyarapodó faj, a folyton haladó emberiség nagy miszteriuma.

A dajka csillogó szemekkel, piros arccal evet; de zavarta a kicsike, a ki mindig elvonta őt az asztaltól,

— Adja oda nekem, monda a pap. Es sem vagyok éhes.

Es látta a gyermekeket. Erre minden előnt körülé, merev tekintettel tapadt a puók piros arcra; és lassan-lassan a kis test melege áthatott reverendáján, oly gyönyört kelte benne, hogy szeme nem maradhatott könyveleu.

Az arók zajgása ijesztő lett. A gyermek, rémitve a láma által, sírásra fakadt.

— Ugyan szoptasd meg! szólt egy hang. Hangos kacagás hangzott a szobában. De az anya fölkel; vette gyermekét és a szomazéd szobába ment. Pár perc mu'va visszatért, kijelentvén, hogy a gyermek nyugodtan alszik bölcsőjében.

A lakoma tovább folyt. A férfiak és nők időről- időre kimentek az udvarba, azután visszajutottak az asztalhoz.

Este lett, mrkor a kávéit hozták. A pap már régen jeltűnt, a nélkül, hogy csodálkoztak volna távollétén.

A fiatal anya végre fölkel, hogy megnéze, alszik-e még mindig a kicsike? Már sötét volt. Tapogatózva ment be a szobába; kinyújtotta kezeit, hogy ne ütközzék valami butorba. De különösen zaj ütötte meg fülét, ijedten hátrál, biztosan tudván, hogy hallott valakit mozogni. Visszatért a szobába és reszkette beszélt el a dolgot. Minden férfi telugro!; az apa lámpát fogott a rohanat a szobába.

A pap a bölcső mellett lérdelve zokogott, a homlokát a váncosra tette, melyen a gyermek feje nyugodott.

(Franciából.)

Szerkesztői Híretek.

Ötminzista. 1. Ezt a dolgot buók majd béka: uton elintézik. Több okból nem lehet, de nem is szabad ezzel a nyilvánosság alá lépni, először már csak azért nem, mert akár igazak van, akár nem, minden körülmények között buók innak meg a levét. Hisz felszólított est maguk is, miért akarnak hát akkor annyitással a veszedelembe rohanni? Tarták meg azt a lelkesedést későbbre, mert idővel ugy is csak kacagni fognak ezen, már az ily kicsiségeken. — 2. Nyugodtak lehetnek. 3. Nem, semmi körülmények között, mert az teljesen csak tollak függ.

K. O. Igen műletési bizonyítványt kell hozzá mellékelni. Irma. Levélét megkaptak és kívánsága szerint fogunk cselekedni.

H. Konthaly. Bóg tudjuk mi azt. Majd akkor, ha azt a kis leányt, ki örököse a Balaton partján sír, nekünk megmutatja, akkor sikerül is az Egyébeként közzéjünk a figyelmeztetést. Nem komoly, legálább mi sohasem fogjuk annak tekinteni.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

4938. tk./97.

49-1.

Arverési hirdetmény.

A nkanizsai kir. tszék tkvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy dr. Fried Odón ügyvéd nagykanizsai lakos végrehajtatonak özv. Kurucz József gyám által képviselt k. k. Kurucz Anna és Kurucz Ferenc vjhajtást szenvedők sormási lakosok elleni 24 frt 22 kr. tőke, ennek 1895-ik évi december hó 30-ától járó 5 százalék kamatai 1 frt 40 kr. per. 4 frt 50 kr. vjhajtás kérelmi 7 frt 15 kr., jelenlegi, s a még felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a fent nevezett kir. tszék területéhez tartozó, a sormási 98. számú tjkvben II. 112/a hrszám alatt ifju Kurucz József, Kurucz Kati férj. Göllei Istvánné, Kurucz Erzse, férj. Varga Istvánné, Kurucz József, ugy k. k. Kurucz Ferenc és Anna tulajdonául felvett s 242 frtra becsült ingatlan az 1881. évi LX. t. c. 156. §-a d.) pontja értelmében egészen és a sormási 352. sz. tjkvben I. 1-2 és 4-13. sorszám alatt felvett ingatlanoknak Kurucz Ferenc és Kurucz Anna kiskorukat illető 67 frt 50 krra becsült 2/12-ed része

1898. évi február hó 9. napján
d. e. 10 órákor

Sormás községhezánál dr. Fried Odón ügyvéd, felperes vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kikiáltott kezéhez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. tszék mint telek-könyvi hatóságnál 1897. évi október hó 12. napján.

GÓZONY,
kir. tszéki albiró.

Elismert elsőrangú gyártmány!!

Legújabb rendszerű vetőgépek!!

Különféle járgányos eszplők, kitűnő szerkezetű és könnyű járasu szakoló, tisztító eszplőgépek járgányhajtásra, valamint minden más gazdasági gépek és eszközök

REISSENZAHN ANT.

Budapest, Eötvös-utca 38.

Nagy vasöntődével egybekötve, mely szállít kovacsolható puha és acél öntvényi jutányos áron saját és idegen minták szerint.

Részletes árjegyzékkel és szakzerű felvilágosítással készséggel szolgálók díjmentesen.

Különös figyelembe ajánlom legújabb szerkezetű gőcszplőimet. 39-3

— Ügynekkök felvétetnek. —

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment Capsici comp.

Ezen hírneves háziázer ellentállt az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölésként alkalmaztatik közvényesél, csőznál, tagazagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszzerű háziázer, melynek egy hástartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegonkénti árbán majdnem minden gyógyszerárban készeletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Berészálás alkalmával igen óvatossak legyünk, mert több kisboltértéku utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czéggjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, cz. és kft. udvari asztallók, RUDOLSTADT.

MEGHÍVÓ.

A NAGYKANIZSAI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

f. 1898. évi febr. 17-én d. e. 10 órákor tartandja

saját helyiségében

53-ik évi rendes közgyűlést,

melyre a 1. cz. részvényeseket tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Tanácskozási tárgyak sorrendje:

1. Igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések.
2. A mérleg előterjesztése, az osztalék megállapítása, az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése feletti határozathozatal.
3. Hivatalos közlöny kijelölése.
4. Az alapszabályok 27. §-a értelmében sorrend szerint kilépő Babochay György, Blau Lajos, id. Fesselhofer József, Grünhut Henrik, Kárschner Ignác, Rosentfeld Adolf és Scherz Richárd 7 igazgatósági tag, ugy Goldhammer Károly, Heimler József és Juhász György felügyelő-bizottsági tagok helyett újak, esetleg azoknak ismétli megválasztása; és pedig az igazgatósági tagok helyett 3 évi, a felügyelő-bizottsági tagok helyett 1 évi időtartamra.
5. Netáni indítványok.

Jegyzet: A t. cz. részvényesek figyelemetnek, miszerint szavazó-lapjaikat 1898. évi február hó 16-ik napján délelőtt 9-12, délután 3-5 óráig az intéset helyiségében személyesen vagy meghatalmazás alapján átvehetik. Megjegyzetlik, hogy az alapszabályok 11-ik §-a szerinti szavazati jogot csak az gyakorolhat, kinek részvénye a közgyűlést megelőzőleg négy héttel nevére átíratott. 47-3

A MAUTHNER-féle

hírneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóvágilag védett osomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt lélező Mauthner Odón czég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, ugy a mint a mellékelt 40-17 rajz is mutatja.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Öltetés távolsága: 15-20 cm.
Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussatzzeit: August und September
Pflanzweite: 15-20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischel Fülöp
könyvkereskedésben.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint d. u. 4—5 óra közt.

de intézendő a lap szellemi részére
vonatkozó minden közlemény.

ZÁLA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:
Városház-épület: Fischel Fülöp
könyvkereskedés.

ELŐFIZETESI ÁRAK:
Egész évre 12 korona (6 frt — kr)
Félévre 6 korona (3 frt — kr)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr)

Hirdetések jutányosan számítanak

Bé mentetlen levelet csak ismert korából fogadjunk el.
Késiratot nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő:

Nyitlárter petitsora 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozó Fischel Fülöp
könyvkereskedésben intézendők.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

SZALAY SÁNDOR.

Bellügyminisztérium.

A bellügyminisztérium költségvetése, mint minden évben, az idén is nagyobb és behatóbb vitára adott alkalmat.

Az ellenzék panaszai többnyire a főispánok ellen koncentráálódtak, mint a kormány bizalmi emberei ellen a vármegyékben és leginkább a képviselőválasztási időszak eljárást vetették szemükre.

Szeretik állítani, hogy a főispánok hivatalnokok felelősség nélkül, hogy egyedüli kvalifikációjuk a kormány bizalma.

Az bizonyos, hogy a kormánynak bizalommal kell viseltetnie a főispánhoz, aki bizonyos értelemben nem a kormány, hanem az állam érdekeit képviseli, melyeknek legfőbb öreül a törvényhozást és az ebből eredő kormányt tekintjük.

Az éppen a nagy igazságtalanság, hogy nem tudják a két fogalmat: államérdek és kormányérdek, egymástól megkülönböztetni, mintha a kormány más célokat követhetne vagy akarna követni, mint a melyek az állam érdekét emelni és előmozdítani képesek.

És éppen a főispánok tételénél mulasztják

el ezt a finom megkülönböztetést, mikor a kormány e kiküldöttjét a kormány és a szabadelvű párt érdekei képviselőjeként állítják oda, holott nem egyéb az, mint ellenőrző közeg, mely magasabb államérdekben az önkormányzati működés felett őrködik.

Az egészségügyi viszonyok hasonlóképpen minden évben alkalmat adnak különféle panaszokra. De ha a vonatkozó viszonyok felett elfogulatlanul akarunk itélni és fáradságot veszünk magunknak, hogy a valódi okokat kutassuk, meg fogunk győződni, hogy a most létező közigazgatási apparátussal jobb eredményt nem lehet elérni és hogy az ország kedvezőtlen egészségügyi viszonyaira mint legerősebb és teljes érvényű bizonyítékra lehet hivatkozni a közigazgatás államosításának szükséges volta mellett.

Magától értendőnek mondhatjuk, hogy rendeletekkel és törvényekkel az ország egészségi állapotát emelni nem lehet, ha a rendelkezésre álló közegek a bellügyminisztérium fegyelmi hatalmán kívül állnak és jogosan követelni sem lehet, hogy a köz-

ponti közegek, melyeknek az a feladatuk, hogy a legjobb utasításokat adják, maguk és mindenütt végre is hajtsák ezeket az utasításokat.

Az ország egészségügyi viszonyai melyek különben éppen nem oly szomorúak, mint a minőknek állítják, már életkérdéssé tették a közigazgatás államosítását és ezt a körülményt Perczel Dezső bellügyminiszter szinte bámulatra méltó ékesszólással kötötte az ellenzéki képviselők lelkére.

A bellügyminiszternél hozzá vagyunk szokva parlamenti beszédeiben az éles és szabatos meghatározásokhoz és körülírásokhoz. Debatteinek ismerjük őt, kit ellenfelei tisztelnek és félnek, aki tárcáját minden részletében ismeri és a kinek mindig rendelkezésére áll kiváló ékesszólás és féltelmes harcokésztség isteni adománya. Beszédei világosak és ügyesek, kifejezési módja tartalmas, gondolkozása tiszta és értelmes; nem csoda tehát, ha beszédeit mindig sok élvezettel és nagy figyelemmel hallgatják.

Utolsó beszédében azonban, melyben az ország közegészségügyi viszonyairól

TARCA.

A szalonka-vadász.

— Beszély. —

Írta: T. Mihály.

Varkonyi Tihámér az ugynevezett irigyelt férjek sorába tartozott. Tán mondanunk sem kell, hogy ezt a boldog állapotot leginkább nevének köszönheté, ki egyike volt a város legszebb asszonyainak.

Ez időszereint boldog házas-életének már harmadik évét éli, s miután folytonos élvezet folyton tudvalevőleg még a méz is elveszti édességét, tán senki sem fogja különösképpen találni, hogy Tihámér barátunk a házas élet kőcsögei melle már egy kis profán szórakozást is megőhajtott. Egyszer, miért miért nem? tán az örökös otthonülés miatt vértőlulást kapott. Az orvos komolyan taláta a bajt s nagyobb tesztmozgásokat ajánlott. Ez képezi magyarázatát annak, hogy Tihámér meglelt férfi létere vadásznak csapott fel.

Vadászat alatt azonban ő nála nem kell azokat a nyaktörő parforce hajszaikat érteni, mik a magas arisztokrácia kiváltságos kedvtelését képezik, ő csak afféle kocavadász volt, aki esetleg egy kis tesztmozgással is beérje.

Idővel azonban mindegyik beleléte magát Nimrod nemes mesterségébe, s amikor egyszer egy csapat veréb közé durranntva, vagy hat da-

rabot szélzuzott szárnyakkal látott maga előtt lehallani: a kegyetlen vérszomj egyszerre fölébredt benne, s megesküdött szent Hubertre, hogy most már a nyulnál alább meg nem állapodik.

Esküjét meg is tartotta, mert nem volt ezenül az az istenáldotta nap, hogy egy-egy természetes nyulat ne hozott volna haza vadász-zsákmányul.

Neje, a szép Olga, egy ideig csak türelt a dolgot, de mikor látta, hogy ferje az örökös vadászatok miatt már őt is elhanyagolja: türelmének lónala kettészakadt s hevesen opponálni kezdett. De Tihámér rá se hederített. A menyecske most duzzogásra fogta a dolgot, sőt már a sirásba is ácsapott, de Tihámér kőszívét még ez sem volt képes megidítani. Sőt még neki állott feljebb.

— Igazi Xantippe vagy, aki még ezt az ártatlan kedvtelésemet is el akarod rontani, — mondá keserűen.

— Te meg elég önző vagy, hogy mindig csak a magad kedvteléseit tartod szem előtt — felelte Olga szintoly keserűn.

— Olga, e vad épp oly igaztalan irántam, mint méltatlan te hozzád, — erélyeskedik Tihámér — Mert nem tartom-e szem előtt a te kedvteléseidet is épp úgy, sőt még jobban, mint az enyéimeket? Nem tartok-e a te kedvéért állandó színházi zártzékét? Nem áll-e rendelkezésedre állandó két fogatom? Nem fogadhat-e társaságokat s a minap is nem adtam-e a te kedvéért egy épp oly fényes, mint költséges estélyt?

— Mind igaz, de.....

— Pirulhatsz kedvesem, hogy még ilyen esekélység miatt is fel tudsz szólalni.

— Hiszen ha csak ez lenne, de lásd: én végtelenül aggodom miattad, — szolt a menyecske hirtelen más burokat pengetve. — Mily könnyen megeshetik, hogy egyszer egész véletlenül elsül a puská s te meglövöd magad.

— Bah! ily óriási ügyetlenséget csak fel nem teszel rólam.

— Vagy más valaki löhet meg a vadászat hevében.

— No, ez meg még nagyobb absurdum!

— Vagy a legrosszabb esetben meghülhetsz.

— Ettől sincs mit tartani, mert hálá az égnek oly erős vagyok már, miat a vas.

— Vagy végül.....

— Ugyan edesem, ne vesztegesd hiába a szót!

A hogy most állanak a dolgok, a vadászat immár valóságos életszükséggé vált reám nézve. Megaludna bennem a vér, a mint abbahagynám a megszokott tesztmozgást. De különben is nem értem, hogy miért akarod minden aron abba hagyni velem legkedvencebb szórakozásomat? Jöjtem-e üres kézzel? Nem én látom-e el izletes nyulpecsenyével az egész házat?

— Oh! a...isten akárhová tegye ezeket az izletes nyulpecsenyéket, — felelte Olga keserűen.

Szelid lelkületénél fogva mindig kedvelte az állatokat, még a nyulakat is, de most irgalom nélkül fölmondta nekik a barát-ágot, föl, s oly halálos gyűlöletre gerjedt irántuk, hogy valamenynyit egy csapásra szeretne volna kiirtani. Egy el-

Nagy-Kanizsa látképeivel

levelezőlapok egész új felvételekkel és postakártyaalbumok

kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

nyilatkozott, és a fővárosi rendőrséget és a csendőrséget védelmezte, a legjobbat nyújtotta, amit csak nyújthat az a férfi, aki hivatva van és képes az ország ügyeit vezetni, a közigazgatást elfogulatlanul és befolyásoltatás nélkül javítani.

A rendőrség darázsíszekbe nyult, midőn a sajtó egy kinövése ellen fordult s azok az emberek, akiknek a bőrére megy a dolog, most lármát ütnek s a közvéleményt hívják segítségül. A közönséget hívják, azt, amely zsakmányhadjárataik tárgya és e kinövésnek életre-halálra ki van szolgáltatva.

A közönség a rendőrség eljárásában purifikációt lát, melyet élénk örömmel üdvözl. Nem az alkalmazott eszközöket nézi, sem egyes rendőrségi közegek balfogásait, hanem az egész akció célját veszi szemügyre, amely akció egy felette kellemetlen országos csapástól való szabadulást helyez kilátásba.

Mikor pedig ezek az emberek a rendőrség útféle emelt karjának láttára jajveszkelésben törnek ki, ez semmiképpen sem akadályozza a rendőrséget, hogy végéhez juttassa a purifikáció eljárását. Kihágások és kinövések vannak mindenütt, a rendőrségnél csak úgy, mint a sajtónál. Ámde egyes kinövések miatt nem szabad egész intézményt, egész testületeket elítélni, hanem a kinövéseket kell kiirtani.

Perczel Dezső elég férfi arra, hogy megszabadítson bennünket e kinövésektől.

Politikai szemle.

Országgyűlés.

Kedden folytatták a belügyi tárca költségvetését. A járványokkal kezdték és végül a rendőrségre tértek át. Pichler Győző kíméletlenül belevágott a rendőrség szerveibe, minden habozás nélkül kimondta, hogy a rendőrség betegsége szintén járványoszerű jellegűt ölt. A rendőri brutalitás esetei közül mutatott fel néhány

példát, melynek folyamán sokszor hangzottak az "udlat" és "gyalázat" kiáltások.

Minden vidéknek meg van a maga rendőrségével a saját elintéznivalója, csak hogy a vidéki rendőrkapitány urak igen távol állanak az országgházától, nem a belügyminisztertől. A kép egyébként a vidéken vagy a fővárosban: egy.

Általános helyesléssel találkozott az egész országban, hogy a szabad polgárok elleni merényleteket a törvényhozás elé állították. Napjainkban a családi otthon, a személyes szabadság a rendőrség durva önkényének van kiszorítva. Az ily eljárások csakis nyilvános tárgyalásban vehetik el megtorlásukat s erre legalkalmasabb az országgyűlés, mely kell, hogy megbélyegezzék az ilyen hitványosságokat.

Hítványosság! Muszka állapotok! Gázság! Barbarizmus! Komizság! — ilyen közbekiáltások hangzottak fel, míg Pichler beszélt, de ezek még mindig nem voltak elégségesek az indulatok kifejezésére, melyek a parlamentben a rendőrség ellen tomboltak.

Pichler Győző indokolta, hogy miért nem szavazhatja meg a főkapitányság számára felvett tételt. A fővárosi rendőrség egyenesen veszélyezteteli a fővárosi polgárok egyéni szabadságának biztonságát. A rendőrség beigazolta, hogy képtelen feladatának teljesítésére; mindennel foglalkozik, csak azzal nem, a mivel kötelessége volna. Ezt pozitív tényekkel akarja beigazolni. A rendőrség beavatkozik családi ügyekbe. Ha előkelő férfi adósságokat csinál és az apa nem akarja kifizetni az adósságokat, a rendőrség a fiatal embert beküldi a börtönbe. (Mozgás.) A rendőrség mint házasságbontó akadály is szerepelt. Erre csak a m. kir. államrendőrség képes. Felhozta Prónay esetét, mikor a főkapitány meghagyta egy fiatal embernek, ha azt a leányt veszi el, akit az anyja nem akar, eltoloncoltatja a leányt. (Mozgás.) A rendőrség kihalgatási modora embertelen.

A tanukat élen szemlén napokon keresztül ott tartják a főkapitányságnál és nagy veleszámúknak teszik ki. Haláttalan könnyelműséggel járt el komoly ügyekben. Fogalma sincs róla, mi a nyomozás. Az uszorosok, pénzügyőrök elszaporodásával elősegíti Pénzágenszöha a rendőrség Budapestre el nem fog. A csak nemrég megszűkött Schreiber Abbaziában van, Pengias ur pedig Bécsben lakik az Augarten-strassében — a legtöbb körözött pénzágens pedig található a Japan-kávéházában, de ott a rendőrség nem látja őket. (Nagy-dertltség.) A rendőrség kíméletlensége és brutalitása ismeretes. Egy háztulajdonost lopás gyanúja miatt tart fogva — az ügyesség elbocsátja. Ilyen rendőrséget tűrni nem szabad. (Közbekiáltás: Bestiák.) — Felhívja a miniszter figyelmét a következő esetre: Egy kihalgatási ügyben berendelték egy leányt, ki a rendőrség gondos őrzetében állandóan részesítették. Egy leány tanuja egy 10-11 éves

iskolás leány volt, kit a detektívek az iskolából hurcoltak el tanutételre. Mire a rendőrségtől elbocsátották, az iskolából kicsapták a leányt. (Főkiáltások! Gyalázat!) Ily brutalitásra csak a fővárosi rendőrség képes. A detektívek gázsága nem ismer határt (Főkiáltások: Majd avanszíroz.)

A rendőrség lörvénytelenül idéz maga elé embereket, különbeni elővezetetés terhe mellett. A főkapitányság börtönében tegnap égett el egy asszony. Ebben az ügyben vizsgálatot kér, mert nincs kizárva, hogy a rendőri közegek brutalitása játszik itt közre s felhívja a miniszter figyelmét a főkapitánysági börtönökre, melyeknek állapota botránnyos. A rendőrség nagyzási hőbortban szenved. Újabbán külügyekkel is foglalkozik. Nagy érdeklődést tanúsít a balkánépek iránt; senkinek semmi köze valakinek szívügyéhez; a rendőrség azonban ezen is tullelte magát. Egy velünk barátságban álló állam fő magánügyével foglalkozott a rendőrség minden alapos ok nélkül. A Karagyorgyevis családdal van összekötöttesben a fővárosi rendőrség, mert az Obrenovicsok ellen tör. (Derültség.) A tapintatlanság, meggondolatlanság coglomeratuma ott áll az egész világi sajtójában: Rudnay, főkapitány léte re gróf Goluchowski ügyeibe avakozott. A rendőrség agent provocateur szerepekre is vállalkozik. Leghiványabb, legkiválthatatlanabb módon jár el. A fővárosi polgárságban teljesen megingott a bizalom a rendőrség iránt. Kéri a belügyminisztert, vegye sorra a fölhozott dolgokat. A tételt nem szavazza meg.

Olay Lajos röviden azt kéri, hogy vegyék ki a rendőrség kezéből az előnyozást.

Visontai nem csatlakozik Olay szempontjához. Ő egyébként higgadt beszédben kel védelmére a rendőrségnek.

Perczel Dezső belügyminiszter válaszolt és megdicsérelte Visontait a rendőrség pártfogásáért. Utánna Erdélyi igazságügyminiszter szóalt fel, mindketten erősen védtek álláspontjukat.

Ott kezdtek csúrtörtökön a bol kedden elhagyták: a rendőrségen. A belügyminiszter felelt Pichler Győző vádjaira, azokat alaptalanoknak mondotta.

Pichler felelt erre azonnal: "Akkor hivatalosan hazudnak a belügyminiszteriumnak, de a miniszter azt mondja nem igaz; ő jóhiszeműleg mondja ezt, de a hozzánkérkezett referada Hamis, Heljai Ferenc szintén teljes erővel védeni ügyekezett a rendőrséget.

Sima felhozta Bérci ellen, Kovács F. Károly rőpiratában megjelent súlyos vádakat, melyekre a miniszter megjegyezte, hogy azokra nézve Bérci maga kért vizsgálatot.

A néppárt szóinkai a választási névjegyzékek pontosabb összeállítására mellett kardoskodtak, melynek érdekében határozati javaslatot nyújtott be Mocsy Antal.

keseredett órában már kérdezte is a szakácsnőtől, ha nem tud-e oly szert, melylyel e gyűlölt nyulakat még a föld színéről is el lehetne törölni; de a tenyeres talpas Borcsa azzal vizasztalta őt, hogy ez nem szükséges, mert a nyulakra nézve februárius hóban már beáll a vadásztülső, melyet még a nagyságos urnak se szabad majd áthágna.

— Tehát februáriusban! gondolta magában megkönnyebbülten.

Mily türelmetlenül várta ő most a februáriust! A fülig szerelmes ifjunc se várhatja nagyobb epedéssel az első légyottot, mint a hógy ő várta a nyulévad megszűntét. Haj! Mily szép napok lesznek azok, a midőn nem kell többé irtonsznia a gyűlölt nyulpecsenyétől s férjének legalább egy időre abba kell hagyni a vadászatot.

A várva-várt időszakok elérkezett, de mily nagy lett ámulata, midőn látta, hogy férjének esze ágában sincs szegre aggnai a puskát

— Tehát még most sem lesz vége? — kérdé el nem folytathva ingerültségét.

— Minek kedvesem?

— Az örökös máskálásnak!

— Ugyan miért?

— Annjít csak tudatsz, hogy már beáll ott a tilalom.

— Miféle tilalom? — kérdé Tihámér csodálkozva.

— A nyultilalom.

Tihámér zavarba jött. Anyira ugyan nem vitte,

hogy a nyultilalom létezéséről tudomással bírt volna..... de egy dolgot még is érteni kezdett, azt t. i. hogy miért nem lehet most már több nyulat kapni a parasztoktól. Bizonyosan a nyultilalom miatt.

— Reménytelen, hogy a vadászévad elmúltával már csak fől fogsz hagyni a vadászzattal! — folytató Olga.

— Csalódlól kedvesem: a vadászévad nemcsak, hogy el nem mult, sőt ellenkezőleg: most veszi igazi kezdetét.

— Most veszi kezdetét? ismételte Olga rémületen. Ugyan mire vadászhatnál még?

— Szalonkára kedvesem, szalonkára.

Tihámér nem is gyanítá, hogy ho. y mily rettenő igazságot mondott ő ezxel.

Már az egész télen is nem annyira nyulra, mint szalonkára vadászott.

Van ugyanis egy vendéglő, mely az erdei szalonkához van címeez, s melyben egy gyönyörű pincérnő szolgálja ki a vendégeket. Tihámér szomjajában ide vetődött egyszer s e pompás szalonka annyira megtetszett neki, hogy rögtön elvesztette minden kedvét a nyulak vadászattól.

A nyulak ökölelesen elvesztették rá nézve eddigi vonzerejüket, de annyival hatalmasabban vonzotta őt e pártalan "Szalonka". A helyett tehát, hogy ő az előirt üdvös tesztmozgást végezte volna, az egész délutánokat itt tölté el, mit sem sejtő nejeké pedig azzal törtülte ki szemét, hogy a paraszlok valamelyikétől mindennap megvett

egy nyulat s ezt vitte haza becses vadászszakmány gyanánt.

Olának sejtelve sem volt e gonosz manipulációru s titokban nem egyszer sajnálta férjét, hogy esőben, hóban elyőrti magát egy mihaszna nyul miatt, melyet esetleg a piacon is meg lehet venni, ha éppen annyira kedveli a nyulpecsenyét. A míg tehát ő térdig ho között képzelte Tihámért, szelnek fagnak s a téli idő egyéb viszontagságainak kitéve: addig ez szépen a meleg szobában ült s óraszámra udvarolt a csinos Katicának, kinek tüzes tekintete egész szívét lángba borította.

Es Katica csakugyan szemre való Szalonka volt. Mesterkelélen egyszerűsége, ártatlan mivolta, bájjának üdesége rég nem tapasztalt ingerelő hatással volt rá s a legnagyobb mértékben izgatta kalandozmóját. Es jól megfontolva a dolgot, miért ne ereszethetne meg egyszer ő is egy kis kalandot? Három évig ugyan egészen a megbotránkoság szolíd volt. Végre is ő férfi, a kit külőmben sem ismer itt senki, a leány csak egyszerű pincérnő...

Csak az volt a bökkenő, hogy minek adja ki magát, ha az állás kérdése valamiképp szóba talalna jönni. Tudta, hogy az effele libácskálnál az állás igen sokat nyom a latban. Nagyot azonban mégsem mondhat, mert ezzel csak elriasztaná ő magától, de keveset se mert ezzel meglerontana minden illuziót. Megmaradt tehát a vadászszerep mellett, a hogy a leány képeztetére is hason: kiadta magát uradalmi vadászknak.

A kereskedelemügyi költségvetés.

A Ház pénteken mielőtt nagy munkájába: a költségvetés tárgyalásába fogott volna, melyet oly könnyű lelekkel végez mostanában, meghallgatta a nyolcadik bíráló-bizottság ítéletét, melylyel az első leendő mandátumot megemisszította. *Fest Lajos* terjesztette be s *Molnár Antal* olvasta föl ezt az ítéletet s *Jágis József* különvéleményét, melyben a képviselőiség igazolását kívánta. A képviselő urak odaálltak a jettő elé, hogy jobban hallhassák s midőn vége lett az olvasásnak, szép csendesesen helyükre mentek.

Éppen ilyen csendesesen fejezték be a belügyi költségvetést is, anélkül, hogy valaki is a hátralevő tételekhez hozzászólt volna, amire a jobb-olal éjénzétre fakadt. Perczel szerényen hajladozva köszöntö meg az éjjeneket.

Ezzel rátért a Ház a kereskedelmi költségvetés tárgyalására. *Pulszky* Ágost odaült az előadói székbe, de még csak nem is szólott. *Lakatos Miklós* jegyző csaknem megfélekedezett arról, hogy valaki hozzá is akar szólni a költségvetéshez. *Szilágyi* Dezső rázta föl az öreg honvédet, kérdezvén:

— Szólni senki sem kíván?
— De igen! — kaptja föl a fejét *Lakatos* és szóla rá hirtelen *Major* Ferencet. A néppárt doktora erre belefogott anyagi állapotaink betegségének fejtegetésébe és kereste a maga módja szerint ezek orvosszereit. Szóvá tette az iparigazolvány kiadásán előforduló félszágsegeket, rátért az ipari téségok bajaira, az ipari oktatás hiányaira, majd sürgeti az iparlörvény revizióját. Közben beszélt a doktor ur *Ketrától* és a blokadról és a görög-török háborúról, de hogy visszatérhessen a kereskedelmi költségvetéshez, foglalkozott a vasutak ügyével. Támadta a vicinálisok mai rendszerét, amely lehetővé teszi, hogy a szomszédos vasutakat ne a szükséglet kielégítésére építsék, hanem egyesek anyagi félsegedélyezésére. De csakhamar rátért a vizitakra, aztán a szocialistákra, végül pedig kijelentette, hogg nem fogadja el a költségvetést.

Utána *Weiss Berthold* állott föl szóla rá. Számokon kezdte, milliókról és százazerekről beszélt, tőkről és kamatról, mely azt biznyítja, hogy kereskedelmi politikánk helyes, helyesebb tán nem is lehetne. — Szólt az ország iparának és kereskedelmének fejlesztésére fordított nagy áldozatokról, a nagy ipar és kisipar harcáról, amelyben az állami gondoskodásnak el kell találni a helyes mértéket, hogy a gyáripar fejlesztésével meg ne ölje a kisipart. Végül kijelentette, hogy elfogadja a költségvetést. Hallgatói megéjjenesték s üdvözölték.

Molnár János a vicinális vasutak tultengését hibáztatja. A vicinálisok a kisebb forgalmat elterelik a nagyobb városokba és ez is a kisipart sújtja. Kéri a minisztert, hogy csak oly vidéken engedélyezzen vicinális, a melynek minden község beleegyezik létesítésébe. Panaszodik, hogy a levélhordók, kik csak vasárnap délután kapnak szabadságot, sohasem mehetnek misére.

— Menjenek délután — szóltak közbe.
— Akkor nincs mise, adta meg a felvilágozítást a jól tájékozott *Rakosszky*.
— Beszéltem egy postás kisasszonynyal..... folytatta *Molnár*.
Dévajon csapott bele e szavakba a malícia.
— Szép volt? kérdezte *Bessenyei* Ferenc.
— Szörke, barna, magas, karcsú? (udaköltök mások).
— Hogy ismerkedett meg vele? ezt egy öregebb jobboldali honatyja kérdezte.
A néppárti *Zmeskál* Zoltán dühösen fordult a kérdezősködők felé.

— Irigylik ugy-e?
— Mire *Molnár* boszankodva szólt az öt védő hívéhez:
— Ugyan, miért irigytenek? Azután folytatta beszédét tovább:
...az is panaszkodott, hogy vasárnap nem mehet misére. Kéri, hogy a postai és vasuti alkalmazottak legalább minden harmadik vasárnap délelőtti szabadságot kapjanak.

Öt perc szünet. Ezután felszólt *Konkoly* Thege Miklós és arról szólt, hogy bár nem hiszi, hogy valaha a Vaskapun tengeri hajó jöjjön be. de ha mégis bejön, annak nagyon fog örvendeni, kivált ha magyar lobogó alatt jön. (Tetszés a szélsőbalon.) A mi a Vaskapu szabályozását illeti, ő még nem látja azt a sikert, melyet tervezői vártak tőle. A régi gőzökörök egyáltalán nem lehet a kataraktákban használni. Hallja ugyan, hogy vontató hajókat fognak alkalmazni, de a maga részéről kételkedik ennek sikerében. Részéről egyáltalán nagy óvatosságot ajánl, mert szerinte a Vaskapu szabályozás a befejezésétől még nagyon messze van. Szól aztán a folyószabályozásról s hibáztatja, hogy a Vág-szabályozásánál nem a láhhoz szabták a csizmát, hanem a lábat akarták a csizmaéhoz szabni.

Végül áttértek a miniszteri válaszokra. Az első válasz a pénzügyminiszteré volt, aki *Rakovszky* Istvánnak, a „Rabaszabályozási” kölcsön konvertálása dolgában hozzaintézet interpellációra felelt. Majd *Polonyinak* válaszolt, ki a cukoradó törvény hatálya dolgában interpellált annak idején. A kereskedelemügyi miniszter *Meltzel* szász képviselőnek válaszolt, ki egyes állomásfönökök érosszakos magyarosítása miatt panaszkodott.

Farsangi naptár.

- Február 9. szerda:
- Február 12. szombat:
- Február 19. Szombat:
- Február 20. Vasárnap:
- Február 22. Kedd:

A farsangnapi táncestélye.
A nagykanizsai helyőrség általános táncestélye a szőlőhegyi honvéd zenekar közreműködésével.
A felső karok lakóinak estélye a Kanizsában.
A nagykanizsai ált. munkások egylet jelmestélye.
Az irodalmi és művészet kör estélye.

HIREK.

Uj anyakönyvvezetők. A belügyminiszter Zalavármegyében a *baki* körülbent *Takács* Imre helyettes körjegyzői anyakönyvvezetővé, a *bánok-szentgyörgyibe* *Szerdahelyi* Elek segédjegyzőt, a *légrádi* körülbent *Travnik* Károly jegyzőt irnokot anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki, s utóbbi kivételével a többi házassági anyakönyv vezetésével és házasságkötéssel való közreműködéssel is megbizta.

Haláltemma. Városunk egyik általános ismert, köztisztviselésben álló polgára *Bentsik* Ferenc városi képviselő, a dél-zalai takarékpénztár alapító és belisárgatósi tagja t. hó 4-én munkáseletének 68-ik évében elhunyt. A boldogult a közügyekkel nem igen foglalkozott, de annál nagyobb tevékenységet fejtett ki a gazdaság és kereskedelem terén. Városunk apraja nagya ismerte az „öreg Bentsikét” ki gyerekkora óta magyar ruhát viselt. — Az elhunytban dr. *Bentsik* Ferenc városi ügyész a *Polgari*-Egyület elnöke edes atyját gyászolja. — A család a következő gyászjelentést adta ki: *Dr. Bentsik* Ferenc ügyvéd a saját, valamint neje, szül. Eperjesy *Gizella*, ugy gyermekei: *Ferenc, József, Lajos, Mihály, Sándor, Gizella* és *Imre*, továbbá nagybátyja: *Bentsik* Mihály és az ősszes rokonság nevében is léjálmas szívvel jelenti szereteti edes atyja, ipa, nagyatyjuk, és testvér, illetve szerető rokonnak *Bentsik* Ferenc urnak, hosszas szenvedés és a halálközök szenteségeinek ájtatos felvétele után életének 68-ik évében 1898. évi február hó 4-én d. e. 1/2 12 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó évi február 6-án vasárnap d. u. 4 órakor fogják a *Teleky*-útcái 515. sz. sajt házban a róm. kath. hitvallás szertartásai szeriat bebeszentesíteni és a helybéli róm. kati. temetőben a családi sírban helyetesíteni. Az engesztelő mise áldozat folyó hó 7-én d. e. 10 órakor fog a *Szent* Ferencrendűek plébánia templomában s. Mindenhatónak bemutatgatni. Nagy-Kanizsa, 1898 február hó 4-én. Áldás és béke hamvain!

A társaságok közgyűlése. A társaságok zajtalan működését simán, minden emocio nélkül letelőly közgyűlései jellemzik legjobban. A társaságok január 30-án tartotta rendez évi közgyűlést *Schmidt* Frigyes alelnök elnöklése alatt. A választmány jelentését *Viosz* Ferenc titkár híven és szépen írta meg. A közgyűlés örömmel vette tudomásul, hogy ugy a tagok száma, mint a vagyon tetemesen gyarapodott. A tárgyazott minden egyes pontját elfogadták. *Plihál* Ferenc indítványára *Dezsényi* Elek elnöknek, érdemei elismeréséül, jegyzőkönvi köszönetet szavaztak. Az új tisztikar és választmány következőképen alakult meg: elnök: *Dezsényi* Elek, alelnök: *Schmidt* Frigyes, titkár: *Veörös* Endre, *Adányi*; *Mergenthaler* Lajos, ügyész: *Hertelendy* Béla, könyvtárnok: *Frey* Tivadar, pénztárnok: *Unger* U. Elek; választmány: *Fűspök* József, *Jemries* Istvan, *Mikoss* Géza, *Nagy* Valér, *Pálhá* Ferenc, dr. *Szekeress* József, *Tóth* László, *Vágnér* Károly,

No már ennél szebb titulust még keresve sem találhattott volna.
Most már igen könnyű volt csatát nyerni. A leány szíve önként kitarult a győztes vadász előtt, a ki mindent elkövetet, hogy az elfoglalt várban most már meg is erősítse magát. Es ehhez mesterileg értett. Mulattató képessége egyszerre visszanyerte régi fényét, s mézes-mázos szavaival, bohókás ötleteivel, apró figyelmességeivel annyira le tudta őt bilineselni, hogy *Katica* most már éjjen-nappal csak a szép vadászról álmodott.

Egyszer tél köepén egy szép rózsabimbóval lepte meg őt.
— Jaj, be gyönyörű! — kiáltott fel *Katica* edes meglepetéssel. — Ugyan honnét vette e szép bimbót? — kérde *Katica* kigyúlt arccal s mindjárt meg is csókolta az illatos rózsabimbót.
— Istenem, — tette hozzá ábrándosan — mily szép lehet az a kert, melyben ily szép rózsabimbók teremnek. Lásza, ön oda vihetne egyszer engem.
— En? — kérde *Tihamér* kissé zavartan.
— Igen, igen. Önt csak beeresztik?
— Engem csak beeresztenének valahogy, de...
— En miattam aggódik, ugy-e? No tudja, azt fogjuk mondani, hogy én hűga vagyok önnek.
— Igaz, igaz, — habozgatott *Tihamér*. De végre is összeszedte magát. — No, nem bánom, — monda határozottan. — De aztán mi lesz a jutalmam szép *Katica*, ha például nemcsak a

terbe, hanem magába a kastélyba is bevezetem?
— Oh, mit adhatna önnek egy olyan szegény leány mint én? De várjon csak... valamit mégis adhatok. Majd tavasszal, ha az én virágaim is kinyílnak, a legelső és legzebb rózsabimbót önnek adom.
— Csak ennyit?
— En Istenem, mit adhatnék én még?
Tihamér megfogta a leány kezét s belenezett azokba a szép szemekbe, mikkben a lélek tisztasága mellett a már fölébredt, de még öntudatlan szerelemnek egész bensősége nyilvánult.
— *Katica*, — monda reszeket hangon, — hat azt az aranyos kis rózsabimbót, mely szivecskéjének kellő közepéből fakadt, nem adná-e azt is nekem?
Katicának nemcsak az arcát, hanem egész vállát, sőt még a ha tővét is sötét pir öntötte el. Pillanatra lesütötte szemét, de a következő percben már fölemelte.

Tihamér e pillanatban mindent feledeett. Örült szenvedélytel akarolta a leányt s mielőtt ez kibontakozhatott volna karjai közül, az első csók már elcsattant széls ajakán...
E pillanatban edes női sikoly hangzott fel a ház előtt. A bent levők nem vettek észre a ház előtt elrobugó bököröket. Minek is ügyeltek volna rá, mikor napjában legalább is ötven sötétakocsizó „uraság” szokott végig robotgatni az uton. Entek azonban valami baja eshetett, a miért oly hir-

telen megállott. Ugy is volt. A koci kerékagya valamikép az utszéli köoszlophoz horoszódott, a kerékeg hirtelen elpattant, a kerék hangos zuzással elbirrent, maga a koci pedig feloldárlára zökent, mint a béna ember, ki alól kitök az egyik szal mankót. A kocsiaban egy fiatal urhölgy ült, a ki a hatalmas zökkenésre ijedt sikolyt hallatott. A kocsis egy rántással megállította a lovakat, leugrott a bakról s kiemelte a kocsiából az ijedt urhölgyet.
— Mi történt? — kérde az utóbbi igazottan.
— Semmi különös, — igyekezett a kocsis őt megnyugtatni. — Csak a kerékeg törött el, de mindjárt segítve lesz a bajon.
— Hol vagynak? — folytata az urhölgy körültekintve.
— A „snepfvendéglőnél” vagyunk Nagysád akár be is térhetne egy kicsit melegegdn, míg én új kerékegezt faragok.
Az urhölgy — ki *Tihamér* neje a szép *Olga* volt — szemügyre vette a vendégfőt. Nem látzott valami nagyon előkelőnek, de mégis elég tisztességesnek ahhoz, hogy néhány percre menedéket keressen benne az imént keredett csipős szél ellen.
Nem is habozott tovább, hanem gyors léptekkel a vendégzobába toppant. Ki irhatja le meglepetését, a mint belépve, tulajdon férjét látta egy csinos fiatal leány mellől elugorni.
Az első pillanatban azt hitte, hogy merő csalódás az egész, vagy hogy valami csalfa szellem üzi vele gonosz játékát! *Tihamér* ide-oda kap-

Varga Lajos, Véber Károly, Vécsey Zsigmond, Viosz Ferenc; *szóvivők:* Ebeuspangér Leo, Fesselhoffer József, Köhler Antal, Wilde Ferenc. A közgyűlést este 8 órakor társasvacsora követte, melyen többen mondtak szép felköszöntőket. A társaság a legvidámabb hangulatban a késő éjjeli órákig maradt együtt.

— **Vetélytársak.** Asszonyi boszu rendezte ezt a véres játékot. Egy honvéd-örmeester és egy labaszakadt 19 éves suhanc voltak a szereplők. *Borda.* Teréz még jólában állt a hadsereggel, talán büszkén lenézett minden cibelembert, de végre kikopott a hadsereg kegyéből és most egy 19 éves suhancot boldogított szerelmével. A mult szép emlékei sosem hagyták nyugodni és hátlenül elhagyott szerelmes boszúja beütötte az új Romeót, polgári néven Pap Jánost, hogy elégtételt szerezzen a büszke hadseregtől. A hej és időkerdest nem párbaesédek állapították meg, csak úgy véletlenül jöttek össze a vetélytársak szerdán este a volt Bajor vendéglőben, ahol ép bált rendeztek. Pap Ferenc váratlanul egy székkel hátulról fejbé vágta Kerca József honvédörmeestert, ki megtántorodott az ütéstől. A vakmerő suhanc ezután megugrott. Már mindenki megfélekedett a kellemetlen incidensről, midőn Pap lopva ismét mejelent a teremben és késevel Kerca balarcán a szemétől egész le az alkopocsig mely sebet vágott. Pap ismét megakart ugrani, de a rendőrség ebben megakadályozta. Kercazt a városi kórházban apolják, sebe veszélyes. Pap Ferencet átkísérték az ügyészségi fogházba.

— **A Polgári-Egylet közgyűlése** Február 2-án az alakulás évfordulóján napján tartotta a Polgári Egylet évi rendes közgyűlést melyen dr. Bentzik Ferenc elnökölt és 65 tag volt jelen. Az elnökömegnyitó után Knortzer György titkár leolvasta a választmány és számvizsgáló bizottság jelentéseit, melyeket a közgyűlés tudomásul vett. A választmány sajnálattal említi fel azon körülményt, hogy a mult évben a rendes tagok száma hetvennégygyel, kültagoké pedig ötlet apadt. Maradt az év végén 250 rendes és 25 kültag. — Az 1896. évi zárszámadás 628 frt 35 kr. pénztári maradvánnyal zárul, minek ellenében azonban 1170 forint ideiglenes kölcsön áll fenn. A felolvasott mérleg szerint az egylet *tiszta vagyona* 26491 frt 45 kr. — Az 1898. évi költségvetés szerint a *kiadás összesen* 9064 frt 41 kr., mely a következő bevételi tétellekkel nyer fedezetet: Pénztári maradvány 628 frt 35 kr., tagdíjak: 4160 frt — tagdíjhátralék 800 frt, vendéglő-üzlet jövedelme 2250 frt, nagyterem jövedelme 750 frt, házber 300. hírlapok előírása 120 frt, követelés 58 frt 86 kr. = 8067 frt 21 kr. — A tagdíj maradt az előbbi: rendes tagok 16

kedott zavarban, arca felváltva hol kék, hol rózsaszínű volt. Olga előtt csakhamar egész meztelenségében állt a rettentő valóság.

— Te itt...? nyögte ki nagy erőfeszítéssel.

— I...igen! — hebegte Tihámér végtelen zavarban — bejöttem egy kicsit melegedni.

Olga magasra egyenesedett s hátra vetette szép fejét. — Meglátszott rajta, hogy mondani akart valamit, de ajka ismét elcsúszott. Nem akarta még csak szóra sem érdemesíteni azt, a ki legszentebb hitében csalta meg őt. Megvetésének legesúlyosabb kifejezésével meg győrt végig nézett rajta, s a mily gyorsan jött, oly gyorsan el is tűnt ismét.

Tihámér mind a két kezével fejéhez kapott, nehogy ez is a körülötte forgó mindenség után szaladjon, aztán tompa nyögéssel neje után rohant.

Katica minden tapasztalatlanságát melletti is megértően látszott a helyzetet. Arca egyszerre halálpadpra vált. Szeme lecsukódott. Mire meg egyszer föl-szémelt, oly végtelen őrésnek és szintelennek találta az egész mindenséget! Feje zugett, szívében pedig olyformán tájfalmat érzett, mintha erőszakos kézzel kitéptek volna belőle valamit.

Mi is történt vele?

Talán csak valami gonosz álom volt az egész!...

forintot, a kültagok pedig 8 forintot fizetnek évenként. Kisorsoltatt a következő 10 kötvény: 3, 19, 39, 106, 181, 290, 344, 449, 476, 561. Az új választás a következő eredményezte: elnök: dr. Bentzik Ferenc, alelnök Vécsey Zsigmond, titkár: Knortzer György, ügyész: dr. Rosenberg Mór, háznap: Sebestyén Lajos. pénztárnok: Eperjess Gábor, könyvtárnok: Dobrovits Dezső, gondnok: Dénes Sándor; választmányi tagok: dr. Barthó Gyula, Dantis Kálmán, Faics Lajos, Grünhut Henrik, Járvas Mihály, Keller Mátyas, Lengyel Lajos, Miltényi Sándor, ifj. Oszterhuber László, dr. Oro-dy Lajos, dr. Pachinger Alajos, Pihál Ferenc, Remete Géza, Sommer Nathán, dr. Tripammer Rezső, Tripammer Gyula, Viosz Ferenc, Vörner Ferenc; Számvizsgáló bizottsági tagok: Goldarbeiter Emil, Horváth Antal, Kaufmann Adolt, Székely Tivadar, Vidós József. — Az aul. ökké megválasztott Vécsey Zsigmond polgármester a tisztséget el nem fogadván, helyette Oszterhuber László kir. táblabíró választotta meg. Új alelnök választását gelsei Gutmann Vilmos kir. tanácsos lemondása tette szükségessé, mit a közgyűlés a legnagyobb sajnálattal vett tudomásul. — A tárgyszorot kimerítve levén, elnök az ülést bezárta. — Este társasvacsora volt melyen 85-en vettek részt. Dr. Bentzik Ferenc elnök távollétében az első főköszöntőt Oszterhuber László az új alelnök mondta az egylet tagjaira. *Takács* Menyhért az új alelnököt, Simon Gábor a tivollevő elnököt, Knortzer György a városi közönséget és ennek első polgárát Vécsey Zsigmond polgármestert illeté Eperjess Sándor a demokráciának szentelt szép szavakat. A társasvacsora a legkitünőbb hangulatban késő éjtelig tartott. A borok kitünők voltak, az étetek pedig Gáspár Péter konyhájának bizonyára sok jó barátot szereztek.

— **Mulatság Keresztúron.** Mura-Keresztúr lelkes fiata sága e hó 1-én rendkívül szépen sikerült táncestélyt rendezett az állomás vendéglő helyiségeiben. A rendezés körül már előzetesen fardhatatlan buzgódságot letettek ki Fekete József, Farkas György és Erdélyi Béla vasuti hivatalnokok. Első sorban is az ő érdemük, hogy a mulatság a legkedélyesebb, a legvidámabb hangulatban folyt le. A táncetemet ez alkalommal igen izlésesen, s épen dekorálták fe. A vendégeket az esteli vonatokkal vártak, azokivül igen számosan kocsin jöttek el, ugyannyira, hogy a kis számú rendezőség csak nehezen tudott a fogadatlasi köteleességeket eleget tenni. A mulatság 8 órakor vette kezdetét és Horváth Zsiga perliki zenekara szakadatlanul húzta egész reggelig. Ilyen szépen sikerült, igazi magyar mulatság már rég nem volt Keresztúron és a vendégek a legkellemesebb impressziókkal vettek búcsút. *Faller* János vasuti vendégös szinten minden lehető elkövetelt, hogy vendégei mindentekép jól érezzék magukat. Költségeket nem kímélő fardaságát igaz elismerés jutalmazta. Kitűnő konyháját és borait s az előző ény kiszolgálást nem győzték eléggé dicsérni. A reggel 5 órakor induló vonat elvitte a vendégek egy részét s így az egymásután elrobogó vonatokhoz zeneszóval kísérték a távozokat, de az ott maradtak egész reggel 9 óráig együtt maradtak. Az első negyest 45 pár táncolta. A jelenvolt hölgyeknek csak egy kis részét volt alkalma üdösítőknak feljegyezni. Ott voltak: Gondós Mariska (Zákány), Lichtl Katalin (Dömötöri), Kutschera Anna (Légrád), Bik Paula (T. Szerdahely), Schweiger Anna, Hocholcer Irma (Bajcsa), Liposics Teréz (Iba'a), Rosenthal Vilma, Prack Erzsike, ifj. Petelei Istváné (Zimony), Rasztovics Gizuska és Etelka, Desgvek Anna, Magot Olga Riedlmayer Erzsike (Nagy-Kanizsa) Schütz Lajosné, Prack Endréné Fekete Józsefné, Faller Jánosné, Go'dschmid Samuné, Rosenthal Miksané, Illes Dénesné, Vegh Jánosné, Biba Sándorné, Szóke Kálmáné, Neupauer Istváné, Engl Samuné, Viteri Alajosné, Borsos Jánosné, Hocholcer Ferencné, Schweiger Jánosné, Kutschera Albertné, Magot Józsefné, Kovács Jenőné, Riedlmayer Karolyné, Friedrich Gyuláné stb. stb.

— **A Csáktornyai városbíró.** Hogy ki ő? Valósággal most sem tudjuk és örök rejtély maradt volna előttünk becses személyére vonatkozó minden adat, ha néhány helybeli kereskedő panaszával fel nem keres bennünket. Anyit meg tudunk, hogy a bíró ur igen jól ért a költégyártáshoz, mert ezt a mesterséget tanulta valaha és hivatalán kivül még ma is űzi. A csáktornyai városbíró ügylátszik a fővárosi államrendőrség iskoláját követi és ebben hathatós támasza az ottani 5 vagy 6 személyből álló rendőrség fejé,

valami keményhangu *örmeester*. Kanizsáról ugyanis már évtizedek óta több rölöskere-kedő elmegy a csáktornyai vásárookra és csütörtökön reggel is ott voltak, ami a bíró urnak sehogysem tetszett. Hogy miért, arról becses személyisége nem adott felvilágosítást, de azt kereken kijelentette, hogy a kanizsai rölöskeket semmi szín alatt meg nem tűri a vásár szokott helyén. A bíró ur valóságos nagyur, költégyártás közben sem tűrte soha az ellemondást és e szép férfias tulajdonságának bírói állása elég teret nyújt, hogy bármikor érvényre juttassa. Sőt mi több, a felvilágosítást bizonyos mennyiségű pofonok ígérése mellett megtagadta. Csak nem gondolja a bíró ur, hogy a kanizsai kereskedők költégyártó inasok? Elég az hozzá, a bíró ur kevésbé udvarias kifakadásai után melyben az a bizonyos mellyhangu *rendőrmester* készséggel és teljes pathosszal asszisztált, a kanizsaiakat elküldték a város egy eldugott zugába, ott kelet sátozt építetők. Maguk a kültelek lakói elcsodálkoztak ezen, és azt hitték, hogy az illető rölösök bizonyan elvetődtek, mert arról éppenséggel senki sem tud, hogy valaha ott, az ő házaik előtt lett volna vásárhely. Bann, a város közepén folyó vásárból még csak tompa zümmögés, egy árva hang sem jutott el a kanizsaiak felé, *nehogy* evő. A bíró ur terve sikerült, a kanizsaiakat kizsárolta alaposan a vásárból. — A dolog egyébként nem marad ennyiben. A kanizsai kereskedők, kik ott voltak csütörtökön Csáktornyan, feljelentést tesznek a előző is a *csáktornyai füzolgyabírósná*, sőt ez ügyben személyesen fognak eljárni az alispánnal is. Panaszukban részletesen kiterjednek a csütörtöki skandalumra, és kárterítési igényeiket is bejelentik.

— **Csendőrök és cigányok.** Tolnamegyet már hetek óta tartja reitgeésben egy koborló cigány-karaván vakmerő garázdaikodása. Lopnak, rabolnak mindenfele, míg végre minden oldalról üldözöbe vette őket a csendőrség, de lehetetlen volt közülök egyet is elfogni; ma itt, holnap ott bukkantak fel és tanyájukat gyorsan áttették Baranyába. Pécsről egy egész őrszár indult kőrszárta. Sokáig kellett kőrszár, míg az egyik portyázó különítmény nem messze Pécsről rábukant a karavánra. — A cigányok, a mikor megpillantották a csendőröket, gyors iramodással menekültek. Három embert azonban sikerült azonnal elfogni. A különítmény csak két csendőrből állott s így munkájuk a 10 emberrel szemben nagyon nehezen ment. Az elfogott három cigány letartóztatása is sok munkába került. A mikor látták, hogy menekésre már nincs mód, meghorantak az őket üldözö két csendőrt. Az egyiket sikerült is a földre teperni s ki tudja, mit tesznek vele, ha a másik észre nem veszi társá veszedelmét és segélyére nem rohan. Hirtelen odaugrott, magasra emelte fegyverét s lecsapott vele a cigányokra. Sötétlen patakzó piros vér jelölte a Kropacskeféle fegyver mozgását. A hova egyszer lecsapott, megtört a koponya s patakzott a vér. A vér látása egyszerre megfélemlítette a cigányokat s egyenként megadták magukat. Összekötözve kísérték aztán be az őrsre a felük harcba bocsátkozott rablókat ki fogják halgatni őket és átadják az ügyészséghez további eljárás végett. Az elmenekült cigányok után az üldözést folytatják s nem lehetetlen, hogy ma vagy holnap őket is elfogják valaol.

— **Megválasztott foglyok.** A perliki kir. járásbírósg fogházánál két vizsgálati fogoly volt letartóztatva váltohamisítás és különböző csalások miatt. Szerdán reggel a foglyok fát hordták az udvarból, midőn egyszerre csak futának erdtek s a fogházör zemei elől eltűntek. A szükséges intézkedéseket azonnal megtették, de eddig még nincs semmi eredmény.

— **Tornaverseny.** Az idej tornaversenyt a *dunántúli országrészben* Sopronban tartják meg. A verseny május 29-án lesz. A közelebbi módoszatok, rendezés stb. megbeszélésére felhívják a soproni intézetek igazgatóit, hogy a szolgálati érdekre nézve legidősebb igazgató elnöklete alatt értekezletet tartsanak. A soproni közönség is oly szívélyességgel készül fogadni a négy országrész tornász ifjuságát, mint a milyen szívélyes fogadtatásban az a legutóbbi tornaverseny alkalmából Pécsért részesültek.

— **Műkedvelői előadás.** A *tól szerdahely* önk. túzóltó egylet javára, az ottani vidék intelligens közönsége műkedvelői előadással egybekötött táncestélyt rendez a jövő hét folyamán. Színre kerül *Szalay Sándor*, lapunk felelős szerkesztőjének „*Hullám Agnes*” című népsziműve.

Vallásállományának hányfélszázévi. Szerémsvármegye Maradék községének magyar ajkú rom. kath. vallású lakossága hazafias bizalommal már évek óta küzdött, fáradozott azon törvényadta jogáért, hogy a r. k. iskolában a horvát nyelv mellett édes anyanyelvükön is tartassék előadás; hogy a templomban néha-néha a lelkész magyar nyelven is dicsérje az Urat, már azért is, mert a lakosság legnagyobb része a horvát nyelvet vagy epen nem, vagy csak igen kis mérvben érti. Hasztalan fordultak ez ügyben úgy a tanfelügyelőséghez, valamint a püspökséghez, mindentűlt csak ideg elutasítást voltak kénytelenek tapasztalni. Szorongattatásukban s az erkölcsi presszió hatása alatt elhatározták, hogy inkább elhagyják vallásukat, semmint anyanyelvüket. Ez az elhatározás csakhamar követte a tet, úgy, hogy Schneider Pál (beskni Szerémsvármegye) lelkész jan. 23-án a nagyszámban és tömegesen átérti híveit lelkemelő beszéd kíséretében vezette át a református-vallásba. A magyar nyelven megtartott a szónoki magasztalon álló szentbeszéd alapját Maté VIII. 23—28. verse („Ne féljétek kishitűek mert én veletek vagyok.”) képezte. S a hatás lerhatóan volt. Itak, úgy vének a meghatottságtól és lelkesedéstől zokogva és sirva hallgatták édes anyanyelvük zengzetes és magasztos szavait. De a mozgalmat ezzel meg korántsem ért véget — Már az 1898/99. ni iskolában egy segédlelkész fogja úgy az oktatást, valamint az istentiszteletet magyar nyelven vezetni.

Longlife. Felhívjuk olva-óink figyelmét lapunk mai számában megjelent Longlife tele hirdetésére.

Talált Wertheim-kulcs. Január hó elején a Király utcában egy Wertheim-szekrénykulcsot találtak. Felhívják a károsfelet, hogy a kulcsot a rendőrségi hivatalnál a hivatalos órák alatt, mint igazolt tulajdonát, átveheti.

A csuzos és közzvényes bántalmakban szenvedőkre nagyon érdekes a dr. Johnsen-féle kenőcs leírása, melyet mindenki, ki címét a Zoltán féle gyógyszerártnak (Budapest, Széchenyitér) megküldi, ingyen kapja. E szer használásával elkerülhető még a Gyógyfürdők is, mert hatása oly kitűnő, hogy a legmakacsabb bajt is biztosan gyógyítja.

Ház eladás. Nagy-Kanizsán a város egyik előkelő és egészséges fekvésű helyén egy ház szabad kézből eladó, bővebbet a kiadóhivatalban.

Eladó Nagy-Kanizsán: 1 Egy kevéssé használt, majd egész új „Vis-avis Phayton” (félfődeles négy üléses urihintó) 390 frt.

2 Egy kis „Sandlauer” 100 frt.

3 Ezüstös magyar szerszám 2 lóra téli takaróval vagyis izasztóval 105 frt.

4 Könnyű szerszám bőr húzóval 2 lóra 45 frt.

5 Kocsis ruha (magyar) alku szerint.

Cím a lap kiadóhivatalában.

IRODALOM.

Új éleláp. A napokban új élelappal szaporodott meg a magyar hírlapirodalom. „Pillangó” címmel ugyanis új társadalmi éleláp került ki a Légrády Testvérek budapesti nyomdájából, mely léssagot pótolni van hivatva az élelappirodalomban. A „Pillangó”: társadalmi és művészeti éleláp, pompás rajssokkal és válogatott jódú, de minden pikantériától most tartalommal Van néhány igen kedves és állandó szatirikus és humoros alakja, mint a milyek „Lili”, a politizáló „bárá”, — „Tiket Lajos”, a sportvígá”, — „Moskovics Ábris”, az adomázó szomatóri asidóháró” stb. stb., a melyek egytől egyig a való életből vannak lesvés és ezek mellett — szebbnél-szebb, valóban művészi rajssok és képek kíséretében — csaknem tízenkét oldalát megtöltő adoma, bon-mot aszójték és vers tenzi változatossá az első számot. A „Pillangó” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapestre, Teréz körü. 35. sz. a van. Előfizetési ára negydedre egy forint. Mutatványssámat ingyen és bérmentve bárkinek szivesen küld a kiadóhivatal.

Az e rovatban megemlékelt mű megrendelhető és kapható Fischer Fülöp könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

CSARNOK

Trieszti levél.

Trieszt, 1898. január.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Megigértém hogy elmondom majd tapasztalataimat röviden. Beváltom ígéretemet.

Triesztről nagyon sokat lehet írni; szépet is érdekeset is, csak hogy főlem hiába várna bárki is ilyen levelet; mert egy jó és részletes leírás-hoz számos évi tapasztalat és több tehetség kell. En csak öt hónapja vagyok itt s e kellekek egyikével sem rendelkezem.

Nékem, — a ki csak néha-néha voltam tulajdon városom határán, — különösen eleinte nagyon tetszett Trieszt. Szép, nagy városnak láttam mindjárt. Hatalmas kikötője van. Ezt különösen meghamulatban, mert ilyen otthon nem volt módomban látni.

Trieszt két részből áll: az új és a városi ól. A kikötő az új városban lévén, könnyen érthető, hogy ez az óriási kereskedelem folytán sokkal élénkebb amannál.

A kikötő egyike a legszebbeknek s hogy teljes nagyságában láthassuk, korántsem elegendő a kikötőben egy ket sétát tenni. Menjünk ki hajón a szabad tengerre, onnan szótán szemlélhetjük nagyságát és szépségét. Innen látjuk, hogy a kikötő az új városnak jentékeny részét foglalja el s a benne lévő számos hajóval (mindmegannyi házzal) ugy-zóvón külön kis városát képez.

De nemcsak ezért neveztém „kis városnak”, hanem azért is, mert tényleg rendkívül élénk élet és forgalom van itt.

A kikötő nagy területe telve van hatalmas rakatárakkal. A kocsiknak egész serege, majdnem zúrvára vonja magára a járó keők figyelmét. Igen tarka-barka képet nyújt az itteni mindennapi élet. Majdnem egymás hatán van a sok ember, meg a sok egylovas hintó. Mert hat ez a divatos Triesztben. E sok egylovas hintó egymagában még nem okoz zavart, de mikor csupa elegancia és a schik kedvéért úgy vágtatnak a népes helyen, akarszak a mentő kocsit, akkor bizony az furcsa valami.

E hintóknál is sokkal nagyobb számban vannak a teherkocsik. Hatalmas ládákkal, zsakokkal telve döcögnek folytonosan ide s tova. Talán százakra megy az oly teherkocsik száma, melyek a hajók és a nagyszámu rakatárak előtt sok-sok embert logalkoztatnak.

Bizonyára egész Kanizsán nincs több munkás, mint itt a kikötőben. Hisz egy-egy nagy kocsi rakodásánál sokszor 8—10 munkás van elfoglaltva. Pedig milyen sok ilyen rakodó kocsi van! Hát még a hajókon mennyi ember foglalatoskodik. Es e sok ember is bizonyára keves lenne a dolog elvégzésére, ha nem lennének a parton, vágyonyokon toható emelőgépek. Hatalmas emelőgépek ezek, a rajtuk lévő leírás szerint sok ezer kilogrammot is elbirnak.

A kikötőnek „Punto-franco” nevű része ugy néz ki, mint egy sűrű vasúthálózat. Folytonosan ide s tova robognak az árukat szállító vonatok.

Ilyenforma a forgalom. Bizony itt nagy sürge-lorgás van. Szinte öröm nézni. Nagy kereskedelem folyik itt, mely nemcsak Trieszt székségeleit elégiti ki, de a mely egész monarchiánkra nézve fontos. Folytonosan jönnek-mennek a hajók. A rakodás, a do'og késő estig tart. Mikor sokan már a usznak, még mindig hallható az emelő gépek kerepelése.

Este természetesen nem nyújt többé oly élénk képet a kikötő, mint uappal, de annál szebb. Az éjjeli dologra villamossal van világítva és ez különösen a észiről gyönyörű látványt nyújt. Mintha langtengerben usznék a kikötő.

Van itt a villamos világításon kívül sok minden, a mi az államnak nagy fáradságába, költségsébe kerülhetett. A tisztaság és egészség szempontjából tett intézkedések nyomait lépten-nyomon látjuk. A tisztaság, a külön ivó víz etc.

mind ezek fenntartása csekélységnek látszik, pedig elég nagy összegeket igényel. Folytonosan dolgoznak a kotrógépek, melyek a tenger fenekét tisztítják. A kikötő új részének létesítése óriási költségekbe kerülhetett. Hatalmas területről a vizet kiszorítani és helyébe száraz földet létesíteni... nem kis munka volt ez. Szinte hihetetlen, hogy azon a helyen, hol nemis oivan régen még víz volt és pedig szabálytalan parttal, ott most szárazföld legyen. Pedig az előbbi helyen szilárd talaj és gyönyörű kikötő van most, hol kényelmesen köthetnek ki a nagy hajók. Eppen most folynak a munkálatok, hogy e nagy területet kőfallal és vasráccsokkal vegyék körül. Olyan lesz, mint egy külön város.

A kikötő tehát az, mely mint ismeretlen, először lepott meg

Különösen ez emeli Trieszt szépségét. De van az új városban ezenkívül még sok minden, a ma szép és érdekes.

Nagyon sok-sok do'og van itt, mely már különösségénél fogva is elűt a mi városunktól.

Mint idegent természetesen azon dolgok lepott meg először, melyek eddig teljesen ismeretlenek voltak előttem.

A viláért el nem tudtam volna képzelni, mire való lehet az a sok cövek, a miket az utcák mindkét oldalán láttam. Pedig ezekre erősítik nagy bóra idején a köteleket, sogy a járókeők támasztekot találjanak.

Eppen ugy, nem tudtam megbarátkozni a féhenger-alaku házfődelekkel, allentben a mi síma, négyzetes cserépszindelyeinkkel. A házfődelek ez a neve szintén a bóra ellen való, mert a lapos házfődeleket lefujná.

A köveket is olyan különös. Az egész városban kivétel nélkül, még a corsón is, az országúton és járdán egyaránt nagy négyzetes alakú terméskövekből áll. Izléstelen alakuk és bizony alapsan elrontják a város szépségének harmoniaját. Minden peroban romlanak s nem is úgy igazítják ezeket, mint nálunk a régia-kövezelet, hanem éles vésőkkel lefejtik a megromlott felületet. Az ilyen fejtes alkalomával a lefejtett kőapok messze elugranak, a mi a járó-keők közönségre éppenséggel nem kellemes.

Nagyszámu templom van itt, melyek mind egyikenél legalább egy hasonlóságot találunk s ez az, hogy a harangok kivétel nélkül nyitott toronyban, szabadon vannak. Ennek bizonyára az a célja, hogy a hang erősebb legyen.

Triesztnek területéhez képest aránylag sok lakosa van. Ebből az következik, hogy a házak majdnem kivétel nélkül több emeletesek s a legtöbbnek udvara a szó szoros értelmében nincs. Nincsenek itt olyan tágas udvarok, kertek, mint nálunk. De még annak a szűk kis kapualjának is megvan a maga érdemes lakója: a házmester. Minden házban ott ül kis bódéjában a kapu alatti és cipészettel foglalkozik. Ilyen formán nem csoda, hogy a hivatalos kimutatásban ötezer cipész szerepel.

Trieszt általában csinos, tiszta város: Fiuméhoz hasonlít. Természetesen szebb is, nagyobb is annál.

Az új városban kivétel nélkül 3 vagy több emeletes házak vannak. Nagyrésztük egyszerű, minden diss nélkül való.

Annál kellemesebb a szemnek a gyönyörű palotákat szemlélni, melyenek például a Loyd társaság gyönyörű épülete, a „Municipio”-eot.

Ha Triesztben olyant, mint az Andrássy-ut nem is láttam, mégis bátran mondok szépséket, csinosnak, különösen tisztának. Egész sova emelkedik a szép palotáknak, melyeknek szépségét a tenger nagyon emeli, mindenütt a legnagyobb rend és tisztaság. A városon kívül lévő utak mindegyike, nagy tisztaságával egy-egy szép sétány, mely különösen nyáron pompás élvezetet nyújt.

A város lakosainak számához képest aránylag nagyszámu a szórakozó hely. Több állandó színház van, melyekben olaszul játszanak. Nagyon furcsának találtam, hogy itt Triesztben, a

Fényképészeti műtermemem,

mely a legjobban van berendezve, ajánlom a n. érdemű közönségnek. — Kitűnő segéderőkkel is rendelkezvén, a legmagasabb igényeket kielégítő művészi kivitelű képeket készítek. — A t. hölgyközönségnek öltöző is áll rendelkezésre. Számos látogatást kér

Singer Sándor

fényképész és festészeti műterme Nagy-Kanizsán.

a nagykanizsai takarékpénztár épületében, földszint.

Különlegesség: Olajfestmény, Platinotypia és Aquarellek

hol pedig sok nagyon gazdag ember van éppen ez épületekre kevés súlyt fektetnek, s azok közül egyiknek külseje sem méltó a hennők szerepléséhez. Zirci évi rendes vendégszerelése alkalmával olyan épületben játszik, melynek külsejéről senki sem sejtí a színhatást. Mindezek dacára van itt olyan színház is, melyben sokkal több néző fér el, mint a budapesti Nemzeti-színházban. Szinte hihetetlen, hogy az egyébb szórakozóhelyek is milyen látogatottak; a kávéházak, a nyilvános kertek est. majdnem mindig tömve vannak.

Egyébként is igen élénk az itteni élet. Most farsang alkalmával az egész város ki van vetkőzve rendes képéből.

Esténként óriási kacsos, larma. Sokkal nagyobb élénkség van itt ilyenkor, mint nálunk. Folytonos nagy sürgés-forgás; szegény lövönat alig tud tovább dőcögni.....

En magam nem sokat tapasztalhatom még a farsangról, de a triestiek azt mondják, hogy a farsang utolsó három napjában (február 20, 21, 22.) nem lehet majd mozogni a nagy sokaság, különösen a farsangi menetben lévő sok kocsi miatt. Ilyenkor a környékből nagyszámú jönnek idegenek, hogy a városi eme változatosságában is láthassak.

Nappal megint felveszi a város rendes képét, minden megint a régi mederben van. De ekkor is nagyon élénk város.

Az ó- város éppen ellentéte az új városnak. Az új- város aik területen fekszik, ellenben az ó- város magasabb részt foglalja el. Nem csoda, ha meg sem közelíti szépség tekintetében az új várost és haladásban messze áll mögötte. Hisz Triestet egyike a legrégebb városoknak és törzs-részt a város képezi.

Az ó- város nagyon csunya. De jellemző, hogy a leppizkosabb utcákban is három-négymeletes házak vannak. Egész hátra mondatjuk, hogy piszkofészek. Szinte hihetetlen, hogy ezek a kutyaszoritónál is szűkebb utcák, különösen nyári estén milyen népek. Majdnem az egész város kinn ül a házak előtt - s hogy a csöcsék is méltó legyen a városrészhez, már hat-hét éves gyerekek egész csoportokban kártyázással töltik az időt. Egyetlen kellemes tulajdonsága az ó- városnak az, hogy magas fekvésénél fogva szép kilátást nyújt a tengerre.

Az ó- városnak ezek a tulajdonságai korántsem rontanak az új város szépségén. A gyönyörű kikötő az új város tisztasága és csinos-sága minden idegen letészését megnyeri.

Bár Triest nagy, szép város és szórakozást nyújt, de azért van valami a mi nekem hiányzik.

Az otthon kedvessége.

F. F.

Felvidéki levél.

Kassa, febr. 2.

Januári levelemben az itteni magyar nyelvű sajtóságát említém. Ez tulajdonképpen kétféle: a művelt körök majdnem teljesen ép beszéd-

módja és a megmagyarosodás után szépen haladó közép tört magyar-sága. Ez utóbbit különösen a legújabb nemzedék képezi, de hozzá tartozik az egyszerűbb kézművesek épen nem kicsiny csoportja s a legtöbb munkás is.

A kijelölt tekintetben alig észlelhető különbség a kétféle beszéd-módban,

mert mind a két csoport mellőzi a tiszta magyaros „a” hangzót, mely helyett általában a közép nyílású „á”-t használja; s családostól az „e, é és é” betűket egészen összekeveri úgy, hogy pl. a e és é hangzókat teljesen megfordított viszonyban használja. (Nem azt mondja: ember, hanem: ember.) A legtöbb esetben pedig egyáltalán nem is veszi tudomását az „á” szerepéről, hanem e helyett következetesen az e betűt alkalmazza. Így pl. ezeket a szöveget: nem, venni enni, meg, kell, s b. mindig ekként mondja: nem, venni, enni, meg, kell, s b.

De végül még abban is megegyez a két csoport beszéd-módja, hogy némely fogalmakat a tiszta magyarok által használt szók mellőzésével ezek társaságiul fejezi ki. Soha sem mondja pl. azt, hogy: csavarog, disznó, birka (vagy juh), padlás, eszem, stb., hanem: bitangot, sertés (a „disznó t illetlennek tartja”) bérány, pad, falok, stb. S ép úgy közös vonása mindkét csoportnak az is, hogy majdnem minden szót kicsinyítve használ, mint pl. házacska, kertecske, kacsacska, lovacska, tehencsike, kutascska, vízezske, söröcske, uracska, stb.

Mindezekről eltekintve az első csoport - szinte örömmel mondhatom - az irodalom övényén halad beszédjével, a mi nem is lehet másként, mint-hogy a magyar beszédet az iskolában tanulta meg.

Amde a másik csoport annál inkább keresztül-kasul gazolja ezt az övényt! Bajos volna részletezni minden hibát - olyan tömérdek az -, azért csak arra a kettőre mutatok rá, melyek hallatra minden jó magyar fül bizserégni kezd s a melyre olyasféle érzés jut végig az ember valamennyi id. szálán, mint mikor az ügyetlen gyermek-kéz (vagy közb. a tárgyeron a kési vágás közben elcsúsztatja. ... Ez a két hiba pedig nem más, mint a szórend és az ige tárgy-as és alanyi alakjának visszas alkalmazása.

Ezek után nézzünk már most egy kis szemel-ményt mind a két beszéd-módból.

Megelőzőleg azonban rá kell mutatnom még egy olyan körülményre, mely az itteni - mindkét féle beszéd-módnak majdnem a legjellemzőbb sajátossága. S ez nem egyéb, mint: hogy a kettőtől a másik hangzót soha sem ejti ki ennek megfelelő nyomatékos-sággal, hanem csak egyszerűen: a mi a magyar fülnek szintén nagyon bántó kellemetlenség. Legfeljebb ez a szóoklatokban, aminő például a templomi predikáció is, ha „bennessülött” ajkáról hangzik. Ugyancsak hasonló sajátosság az is, hogy az „á” hangzót mindig a rövid „a”-val ejti ki. S most már lássuk a szemelvényeket.

Az I. csoport beszéd-módja.

- Alávetos szolgája, domine spectabilis! Hogy van, hogy van? Bőh rég volt már szerencsem!
- Szolgálja, van szerencsem! Hát csak úgy mindenapján, köszönöm!
- Tecset háláni már az ujságot, hogy mi történt a kázinóban?
- Nem én, hát mi?
- X és Y urak összekocsiáltak s párbáj let belőle.
- Milyen kimenetele?
- Kérdál vereketek meg s Y fejére kápot egy erős vágás, melytől vágy két hétig az ágyát kel nyomnia.
- Szegény! És mi volt az oka?
- A kártyán veszték össze.
- Hm, hm. Na majd csak kifogja beverni szegény Y. A napokban én is majdnem rosszul jártam.
- Hogy, hogy?
- Egész nap dolgoznom kellett s este fele késsel ákartám tölteni az időt, hogy egy kicsit ki-

szeltessem magamat. Amint a Jezsuitá-uzsán jóvők kifele, egyszer csak megcsúszot a lábám s én lettem. De szerencsére nem eset más bajom, mint hogy áláposán megütöttem magam.

- Hja, vixyáni kei ám ilyenkor, csuszos a járdá. De bocsánát, nekem dolgom van a hivatalban...

- Volt szerencsem. Ájanlom magámát!
- Szervus, jó mulást.

A II. csoport beszéd-módja.

- Jo nápot, hová, hová olán frisen?
- Ság ide nem mesze...
- Találkostatá a Misoval a tegnáp?
- Nem, miirt?
- Hád ázir, hogy in-mondot neki, há látja tigidet, mongony meg, hogy győjil el hozám, valami beszidem van neked?
- Hád micsoda beszid?
- Á Jutká, a mi van Eufelányinál cselid, mente s keden nálatok, titek fálubá látogatobá is tied ápiától hozta egy pákot a miben vanák ruhák neked. In lakok nem mesze, hád hozta hozám, hogy ágyám a neked. Hát gyer nálám, majd ádok ötöt oda!
- Aj de jo is ám! Már ugy se nem tutám, hogy mit vegya lól magámra, minden ruhám lete azenyes...
- Hád ázir ság gyer nálám minil gyorsában!
- Mig má este is elmenem. Othon fogo leni?
- Hád majd leszek othon. Most mig el kel menem a mester testvirihöz, ot fölvegok a fat, azt azután haza fogom meni.
- In meg menem a Jurkohoz, izente valamit mester neki.
- No hád ság menjünk, oszt este majd log-juk találkozni.
- Hád szervusz!
- Szervusz!

Im, kedves olvasó, ilyen hangokban gyönyörködhetik (?) a jó magyar fül itt. De csak hogy ilyen is hallhat! Mert a körül fekvő falvak lakossága tisztára tot ajkú ám, s így elég szép eredmény Kasán a magyarosodás terén erzi is. S annyival inkább is, minthogy a magyarosodás a város minden rétegeben most folyik a legnagyobb mértékben úgy, hogy 10-15 év múlva egészen és tisztán magyar város lesz már Kassa is, Felső-Magyarország fővárosa! Hogy mi joga illeti meg őt e magas cím, annak bizonyítását majd egy más alkalommal fogom megkísérelni.

G...r E. G...r.

NYILTTÉR.

A e rovatban kölöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 ftt 65 krig méterenként - valamit fekete, fehér és mince Henneberg-selyem 45 krtól 14 ftt 65 krig méterenként, - a legdrágább szövés, min és mintáiban. Privát-fogyasztóknak postabár és vámentesen, valamint házhoz szállítva, - mintáikat pedig postafordítással küldenek.

HENNEBERG G. selyemgyárai

(ca és kir. udvari szállító) Bérechen. (5)

Magyar levelezés. Svájcba kataszros levélbályog ragasztandó.

A XIX. század legnagyobb találmánya s

LONGLIFE

légtisztító készülék. - Törvényesen védve.

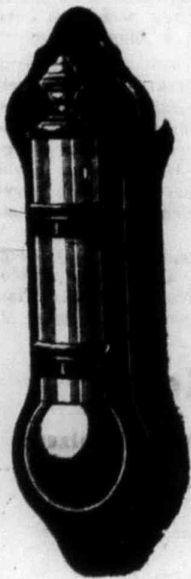
A longlife készülékben előállított kellekek vegyi ózmtű-kódése által a levegőtisztítás célja sikeresen és tartósan el

Egyedüli főraktár: **Alt és Böhm Nagy-Kanizsa.**

Prospectust ingyen küldünk!

lesz érve. A Longlife nélkülözhetetlen hálószobákban és minden más lakóhelyen, irodákban, kórtérkekben, gyári helyiségekben, egyáltalában mindenütt, hol rossz levegő képződik.

Ara s vegyi kellekkel és illatos folyadékkal együtt darabonként 3.50 kr.

Szerkesztői Hírek.

Kéj látogatás. Nagyon rossz baráta lehet az Gyulai Pálnak, pedig az öreg ur sosem haragudott a jó diákokra, inkább a rossz versfaragókra, de különösen asokra kik szörnyes paródiákat gyártanak.

St. Perlak. Tudjak mi is. Már vagy egy hete érkezett meg Péteről, de várunk kell vele még néhány napig.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

Hirdetések.

4 arany, 8 ezüst és 3g dísz- és emléremé ókmány.

Régi óhírt diététikus-cosmetikna szer (díszelőre) az ember test idegének és izmainak erősödés és rugalmosságáért teltelező.

Kwizda-féle Fluid
51
A klyé egygyel

Turista-Fluid

Turisták, járművek utazók és lovaglóknak kitűnő alkalommal használják testük erősítésére és annak nagyobb utazások után való felfrisítésére.

Ára: 1 palacska 80 kr.

Valódi csopán a feuti védjeggyel ellátott palacskaiban és kapható minden gyógyszerárban. — Főraktár: Köröletti gyógyszerár. Korneburg, Bécs mellett.

MEGHÍVÓ.
A NAGYKANIZSAI TAKARÉKPÉNZTÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
f. 1898. évi febr. 17-én d. e. 10 órakor tartandja
saját helyiségében
53-ik évi rendes közgyűlését,

melyre a t. cz. részvényeseket tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Tanácskozási tárgyak sorrendje:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések.
2. A mérleg előterjesztése, az osztalék megálapítása, az igazgatóság és felügyelő-bizottság felülvizsgálata feletti határozathozatal.
3. Hivatalos közlöny kijelölése.
4. Az alapszabályok 27. §-a értelmében sorrend szerint kilépő Babochay György, Blau Lajos, id. Fesselhofer József, Grünhut Henrik, Kürschner Ignác, Rosenfeld Adolf és Scherz Richárd 7 igazgatósági tag, ugy Goldhammer Károly, Heimler József és Juhász György felügyelő-bizottsági tagok helyett újak, esetleg azoknak ismételt megválasztása; és pedig az igazgatósági tagok helyett 3 évi, a felügyelő-bizottsági tagok helyett 1 évi időtartamra.
5. Netáni indítványok.

Jegyzet: A t. cz. részvényesek figyelemre, miszerint azazavó-lapjaikat 1898. évi február hó 16-ik napján délelőtt 9-12, délután 3-5 óráig az intézet helyiségében személyesen vagy meghatalmazás alapján átvehetik. Megjegyzetük, hogy az alapszabályok 11-ik §-a szerint azazavati jogot csak az gyakorolhat, kiknek részvénye a közgyűlést megelőzőleg négy héttel sevére átiratott. 47-3

Malom-eladás.

Szabad kézből eladó egy uradalmi, az 1895-ben tökéletesen újbólépült, a mai követelményeknek megfelelően berendezett, vízijoggal bíró malom, 6 katasztrális hold birtokkal, — mely Varazsdmegyében, a ludbregi járásban fekszik, pósta- és táviró állomással Drnje.

Közelebbi felvilágosítással szolgál

Jószágigazgatóság RASINJA
Horvátország.

52-3

Jószágbérlet.

Bérbe adó Kuzminec nemesi birtok, mely Varazsdmegyében fekszik, posta Rasinja, vasútállomás Kapronca, — Horvátország — vagy Légrad — Magyarország. —

Szántó föld	1114	katasztrális hold
Kert	1	" "
Rét	301	" "
Legelő	188	" "
Irtás	169	" "
Ut, beltelek, árok stb	34	" "

Összesen: 1807 katasztrális hold.

Közelebbi felvilágosítással szolgál

Jószágigazgatóság, RASINJA.

61-3

A legjobb és legolcsóbb sorsjegy.

A Tizza Kálmán, br. Bánffy Dező, gr. Tizza Lajos, br. Vay Béla és gr. Degenfeld József urak védnöksége alatt kibocsátott

Kolozsvári szeretetház sorsjegye,

mely áll 4 főnyereményből 57,000 korona értékben, továbbá 3996 nyereményből 103,000 korona értékben, összesen

4000 nyereményből 160.000 korona értékben.

A legkisebb-nyeremény mind a két húzásnál 10 korona.

I. húzás 1898. február hó 10-én.
II. húzás 1898. április hó 10-én.

Mint a két húzásra érvényes sorsjegy ára csak 2 korona.

Kaphatók:

a rendező bizottságnál Kolozsvártt, minden sorsjegyelárusító helyen.

Hirdetések

felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

Nagy-Kanizsán.

KLYTHIA a bőr ápolására
szépítésére és
finomítására

Legelőkelőbb álláséki, béli és társalgó PUDER.
Fehér, rózsaszín, és sárga.
Vegyileg analizált és ajánlja Dr. Pohl J. J. Cs. Kir. tanár által Bécsben.
Ellenmérő levelek a legjobb körökben minden dobozhoz
mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIEB
s. kir. udvari tolltollcsapnappal és illanmer-gyár Bécsben.
Főraktár: HÉCS, J. Wollmüller St.
Kapható a legtöbb illanmer-gyógyszerkereske-
désben és gyógyszerboltban. N.-Kanizsa: Alt és
Béhm, Keleti M. Mór és Kreiner Gyula cégeknel.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15-20 cm.
Talaj minősége: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussetzeit: August und September
Pflanzweite: 15-20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle
hírneves
konyhakerti- és virágmagvak
zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapest Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Egy doboz ára:
1 forint 20 krajcár.
Utánjöttel vagy az
üszeg előleges bekü-
lése után küldje tik.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi- és kórházi ellenállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvénynél, csúznál, tagzúzogatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem tilkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellette hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegonkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Beruházás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzék nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társai, cs. és kir. udvari apállék, BUDAPEST.

Szőlővessző
eladás.

2 millió elsőrendű hársle-
velű és más fajtu Philoxera
mentes sima szőlővessző a
magy. kir. állami szőlőtelepről
eladó. — 1000 drb. vászonba
csomagolva 4 frt. — Megren-
deléseket elfogadhatnak
csak
Schlosz és Dukasz borügynökök,
42-5 MÓR

Százezeirel a
családoknak iszapák
előszeretettel
naponta a

Eljen! eljen!

Kathreiner-féle
Kneipp-malátakávé.

Mentes a babkavénak egészögre ártalmatlan alkalcszer. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvét, ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé ötvéggyártószerű, könnyen emészthető, évek során a legismertebb és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legelőkelőbb pótlaka a babkavénak, valamint ajánlásra legmértöbb vegyület is annak. Tekintettel az egészögre és takarékosságra, a valódi Kathreiner-nek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia. Üväs az értéktelen utánzatoktól.

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischel Fülöp
könyvkereskedésben.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint d. u. 4-5 óra közt.

Idő intéseendő a lap szellemi részére
vonatközt minden közlemény.

ZÁLA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischel Fülöp
könyvkereskedésben.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

Egész évre 12 korona (6 frt — kr)
Félévre 6 korona (3 frt — kr)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr)

Hirdetéseket jogszabályon szabályozták

Bé-menetlen levelet csak ismert személyből fogadjunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő:

Hírléptér petízióra 10 kr.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

SZALAY SÁNDOR.

Külföldiek, valamint a hirdetőkre vonatkozó Fischel Fülöp
könyvkereskedésben tekinthetők.

„Negyvennyolc“ jubileuma.

Oly csend, olyan lélekbusító csend van a magyar bércek között és a négy folyó rónáin! Mintha semmi sem történt volna Magyarországon ezeltől 50 esztendővel.

Pedig ötven évvel ezelőtt feltámadást, újjászületést ünnepelt a magyar nemzet. Az egyenlőség, testvériség és szabadság eszméinek diadalnapját, az egygyé lett nemzet újjászületését.

Mi, akik azokat a ragyogó nagy napokat csak a történelem lapjaiból vagy a nagy eseményeket átélő írók megkapó közvetlenséggel megírt rajzaiból ismerjük, a legélénkebb fantáziával is csak halványan, elmosódóan bírjuk kiszínezni azt a lélekbüvölő hajnalhasadást, mely Magyarországon egy új korszaknak volt ébresztő fénye.

Mintha csak káprázatos, elbűvölő álom volt volna az egész! Ragyogó tündér-mese a magyar nemzet ezeregyéjszakaijából. Ha olvassuk, valami delejes rezgés futja át minduntalan idegszállainkat. A nagyság, a fenség hatása dobogtatja meg szívünket. A holt betűk eleven alakokká bontakoznak ki előttünk. Mintha hallanók a nagy eszmék apostolainak lángoló lelkesedéssel zendülő szavát; mintha körülöttünk hullámzanék a fölébredt nemzet ezreinek ujjongó ember-tengere, kigyult arccal, sugárzó szemekkel. A nemzeti trikolorot büszkén lobogtatja a szél! Mintha a jókedvű istenek szálltak volna le örömrre, üdvösségfakasztó gyönyörre tüzelni a sokáig szendergett ember-milliókat.

Olyan mesés, olyan istenien fontos volt a nemzet újjászületése ötven év előtt!

Vajjon igazán megtörtént-e? Vajjon nem ragyogó, szép mese-e az egész, amit a nemzet föltámadásáról álmodó költő lelke teremtet csak meg? Nem volt-e az egész csak fényes káprázata a hazája boldogságért sovárgó nemzetléleknek?

Hiszen ma, ötven év múlva, oly csendes minden! A hármás bércc között s a négy folyó rónáin olyan hullámatlan szív-

vel, olyan nyugalmas agygyal el tudunk andalodni a nagy események emlékei fölött, mintha csakugyan régi-régi álmokképek volnának csak azok mind... mind!

Valahol itt is, ott is egy-egy szokatlan hang rezdül meg. Visszhangja tán az ötven év előtti diadalzugásnak, mely elhal félig, mire átrezeg a hazán. Olyan szokatlan hang a mi modern világunkban az a szózat, mely arra buzdít, hogy ünnepeljük meg a hármás eszme diadalnapjának ötvenéves jubileumát. Tovább rezeg, elsurran szépen a modern lelkek mellett és mi összefont karokkal, most már nem keleties kényelemmel, hanem nyugatias blazirtsággal, mosolyogva kérdezzük: hát hogyan ünnepeljünk? hisz minden esztendőben meg szoktuk ünnepeelni március tizenötödikét!

Igaz, de ha komolyan megfigyeljük azoknak a március tizenötödiki, ugynevezett hazafias ünnepségeknek szellemét: be kell látnunk, hogy inkább hódolunk azoknak a megszokásnak, mint az igazi nemzeti lelkesedésnek. Azon az emlék-napon még igazi lelkesedést legfőleg csak a tanulóifjuság fogékonyabb lelkében tapasztalunk. Náluk és azoknál a szerény, szürke embe-reknél, akik az ifjuság lelkébe a hazafias lelkesedés szikráit hintik s a hazaszeretet és nemzeti kegyelet-tűzét ápolják. Ez még az egyedüli vigasztalónk a március tizenötödiki ünnepségek sablonos egyhangúsága mellett.

Kell e világosabb bizonyíték arra, hogy milyen közönyösek vagyunk mi, a nemzetnek érettebb része, mint ez a mostani magatartásunk?

Mindnyájan tudjuk, hogy az ideai március tizenötödike, mely immár a küszöbön van, ötvenedik évfordulója lesz az 1848-iki március tizenötödikének, a nemzet-megváltó nagy eszmék vértelen diadalnapjának, a nemzeti egység első hajnalhasadásának. Es történik-e valahol komoly készülődés itt a vidéken az eszmék méltó jubilálására? Sehól.

Hát csakugyan annyira lehanyaglott nálunk a hatalmas eszmék kultusza; csakugyan annyira alkonyodóban van a tiszta idealizmus, hogy még ilyen fenséges ünnepi mozzanat elérézése sem képes bennünket fölrázni elszomorító egykedvűségünkől?

Azt nem hozhatjuk föl menteségül, hogy kitanultunk a jubileumok rendezéséből; mert Magyarországon ma napi-renden vannak a különböző jubileumok, amelyekkel eleven személyeknek, legtöbb esetben olyan hatalmaságoknak hódolunk, akiknek útján esetleg aprópénzre lehet váltani a jubileumi rendezés buzgalmát. S határozottan ki lehet mondani, hogy sohasem voltak leleményesebbek a jubileumok külső rendezésében, mint éppen most. Hanem talán valami megmagyarázhatatlan lidércnyomás alatt állunk? Talán a szívünk nem bír hatalmasabbat dobanni a mult emlékeinek hatása alatt!?

Igaz, beismerjük, hogy az egyenlőség, testvériség és szabadság eszméinek jubileumi éve aggasztóan szomorú anyagi visznyokkal köszöntött be hozzánk. Negyon jól tudjuk, mindnyájan éreztük, a sanyaru esztendőnek nyomását és beismerjük, hogy nem igen lángolhat föl a lélek akkor, mikor a népet nélkülözéssel, félig-meddig a kényszerbejűt inséggel küzködni látjuk; be kell ismernünk, hogy ilyenkor még a kedvezőbb életviszonyok között levő egyének szive is elfacsarodik a nyomorgókkal érező fájdalomtól és minden örömnünnep gondolatát félretéve, az képezi első gondunkat, hogy miként lehetne segíteni s miként lehetne megelőzni a nyomor-ketségbeesésével járó szokott következményeket. De azért az emberbaráti érzelmeknek eme méltánylát és tiszteletet érdemlő megnyilatkozása közepett sem szabad megelégedeznünk a bennünket megváltott szent eszmék jubileumáról. Szakítanunk kell magunknak a nyomor-enyhítés gondolai között is időt arra, hogy az ideai március tizenötödikét a magyar nemzet hagyományos kegyeletének legnagyobb fenségével ünnepeljük meg.

Nagy-Kanizsa látképével

levelezőlapok egész új félételekkel és postakártyaalbumok kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

Az ország szívében, Budapesten bizonyára minden meg fog történni, hogy a jubileum a nemzeti méltóságnak megfelelő keretben és módon ünnepeltessék meg. Nekünk itt a vidéken szintén nem szabad elmaradnunk. Még egy hónap választ el bennünket az ötvenedik évforduló örömnapijától. Használjuk fel ezt az időt arra, hogy Zalamegye — mely nagy fiakat adott apostolokul az 1848-adi eszméknek — jubiláló ünnepével egy külső méltóság, mint erkölcsi színvonal, lélemelő, példás lelkesedés tekintetében is első legyen az ünneplő vármegyék sorában.

Politikai szemle.

Országgyűlés.

Febr. 5.

A vita lankadatlan hévvel folyik Mócsy Antal és a kormánypárt között.

A baloldali szélén egy békétlen hazafi mély irigységgel látja, hogy odaát meg a vitarendezés tudományában sem maradnak el a körül. Egyik szónok a másik után emelkedik fel s mindenik talál ki egy-egy külön jogcímet a m. t. kormány iránti teljes bizalmának indoklására.

A szónokok több-kevesebb sikerrel az iparfejlesztés témáját variálják.

Lévi kezdetben eltér a házirendtől s kisebb félrekalandozik a már meglehetősen szűkös tiszosított nyomról. Biztosítási ügyekkel foglalkozik, s rövid beszédében azt fejtegeti, hogy a kereskedelmi törvények a biztosítási társaságokra vonatkozó rendelkezéseit revízió alá kell vonni s a magyar biztosító társaságokra az új osztrák biztosítási regulációból érhuról hátrányokat törvényhozási uton kell elenyésztetni.

Nagy figyelemmel hallgatják Wolfner Tivadar szakszerű, érdekes beszédét, melyben az ipar és kereskedelem fellendítése érdekében emel szót. Gyakorlati tapasztalatai alapján fejtegeti a nagyipar fellendítésére alkalmas eszközöket, de nem kisebb érdeklődéssel tárgyalja a kisipar nagyfontosságú létkérdését.

A kisipar fejlesztésének egyik főszószókeről, a szövetségek létesítésének előmozdításáról nagy melegséggel emlékezik meg, s a kormány figyelmét arra is felhívja, hogy egyes nagyipari ágak, pl. a textilipar meghonosítására vegye át a kezdeményezést.

Az ipar és kereskedelem fejlesztésének ügyös társadalmi hatását a Ház minden oldalán megnyilatkozó helyeslés által kísérve fejtette ki Wolfner.

Nagy lelkeséssel fogadták az iparról és kereskedelemről, mint ikeris uri foglalkozásokról elmondott nézetét, melyekhez mi is teljes elismeréssel járulunk hozzá. A magyar társadalmi epészséges fejlődésének egyik alaplétele, hogy ne csak az „uri ember” szempontjából bírálják az egyes polgárok értékét hanem az legyen a verőbél szempont, hogy ki hányos tagja a társadalomnak és ki a munkakerülő. A törekvő iparos, s mozgalmás kereskedő nagyobb szolgálattal tesz a társadalomnak, mint sok, ezekre szuverén lenézésével álszékítő uras.

Wolfner beszéde után, mely első és határozottan szép sikerű parlamenti szereplése volt, számosan átváltoztak.

Török Bertalan nagy melankóliával révedezik külkereskedelmi mérlegünk szomorú számain s mintán kijelenti, hogy ezért távolról sem szándéka a kormány kereskedelmi politikáját vádolni, megszarvaszva a költségeit.

No de Mócsynak se kellett több:

— De bizony búsna a kormánynak a kereskedelmi mérleg rosasága! — veszi át az öreg ur török-oko-kodó-alcak-fonalát.

Az uszorkáról beszél ezután, mely a kisiparost lojtogatója, de nem bocsátkozik a részletekbe; hiszen a mullok behatón kijelentte, hogy az uszorkával izraelita polgárcsörök, de sajnos nemely körösztény pártársaink is foglalkoznak. Még Kovács Pál szól a balkáni piacok kelő kihalásáról.

Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszter

hosszabb beszédben foglalkozott ezután a vita folyamán összehordott anyaggal.

A miniszter kijelentése helyette, hogy a kereskedelmi törvénynek a szövetségekre vonatkozó része s az ipartörvény a közeli jövőben módosítani fog.

A külkereskedelmi fokozását a kormány egy feketetengeri hajózási társulat támogatása által fogja előmozdítani. A budapesti kikötő kiépítése által a folyamhajózás gócpontját a fővárosba fogja áthelyezni.

Dániel báró az ígéretek sorába ezuttal a kereskedelmi törvény a biztosító társaságokra vonatkozó részének, s a vicinális törvénynek a módosítását is felvetette.

Az előbbi jobbról, az utóbbi a baloldalon idézti fel melegebb helyeslést.

Az ülés végén egy csomó kérvénnyel végeztek somnás uton, míg a perazóal-unió iránti tizenegy kérvénnyel feokadtak.

Kossuth Ferenc a kérvény irattárba ítélelben a kérvényezési jog kinyilvánítását látta, míg Banffy báró ehhez azzal az indoklással csatlókozott, hogy a perzonál unió kérdését, melynek tárgyalásához elvi okokból annál kevésbé hajlandó, mert Magyarország továbbfejlődését a 67-es alapon teljesen biztosítottak látja, nem lehet incidentaliter napirendre hozni. Ilyen nagy horderejű alkotmánykérdést nem hajlandó csak azért tárgyalni, mert ez Kovács János és Nagy István uraknak a dömsödi olvasókör érdemes tagjainak vélelénül az eszükbe jut.

Thaly, Benyovszky, Olay, a passzív tábor hadugyai sorra tiltakoztak Banffy szempontja ellen, míg végre a szavazás következett.

De ekkor Kudik kisütötte, hogy a Ház nem határozatképes s félhárom felé kintnt, hogy neki volt igazja. Erre a Házszabályok értelmében kitalógust olvastak, s a távollevők nevei után Regele bácsi, az irodaiagazgató könyörtelenül odajegyezte az abszenciát.

Február 7.

A szombati katalógusolvasás következményére kíváncsian, korán sereglettek ma a Házba a képviselők. Olyan sokan voltak, hogy ha ma kerül sor katalógusra, aligha akad csak annyi abszencia is, ahány jelenlevő volt szombaton. Komolyabb következményei az esetnek nem lettek, sőt jutalom jart érte, mert a parázsvitában, smely erről a dologról kerekedett, ismételt felszólalással részt vett a most ritkasávu generális Tiszta Kálmán is. Kubik Béla ugyanis, aki szombaton a névsorolvasást provokálta, a folytatás abbahagyását kérte, mert hiszen két óra elmúlt, amikor névsort olvastak. Ez a megokolás birta szólastra Tiszta Kálmánt; a javaslathoz hozzájárul, de nem a megokolás miatt. Mert ott kell lennie a képviselőnek két óra utal is, ha tovább tart a tanácskozás; nem kömves a képviselő — mondja nagy helyeslés közti — hogy a harang-üte-re lerakja a szerszámot. Kubik Béla után Horánszky Nándor, Lang Lajos és Olay Lajos szótak. Vegül főáll még egyszer Tiszta Kálmán s rannatott, hogy nem is szabja ki a házszabály sehol két órára az ülés végét. Berzeviczy Albert ezek után az akadémikus vitából nagy tapintattal kivette az aktuális részt; az incidensnek azzal vette örömmel fogadott véget, hogy nem mutatja be az abszenciakkal teli névsort, mert látja a felszólalásokból, hogy ez eljárás folytatását a Ház nem kívánja.

Erre az öröme új öröm jött: a nem-katolikus leléczek kongrujáról szóló törvényjavaslatot lerjezttette be Wallacis miniszter. Megjelenezet és graunáltak sokan. Azután a napirendre tértek. A kereskedelmi tárcá költségvetéséről már csak a posta, azután a MAV, és vicinálisok teteléről voltak rövid beszédek. Az elsőnél a miniszter a dologi kérdások leszállítását kérte, kivülé Thaly, Major, Kossuth Ferenc beszéltek.

A MAV. tetelénél a miniszter megint leszállítást kérte a kiadásokat; Major kritizált — persze közne észségi szempontból. — A vicinális vakutknál Olay az allami segélyezés tetelét saaz-ezer forinttal akarta emelni, s-omek azonban a miniszter csak a felét kérte. Madarasz József rosszalta az emelést általában, de kivált azt, hogy a szélebbeli Olay kéri. De azért a miniszter megnyugtató szavai után a Ház megadta a magasabb tetelét.

A földmívelési budget tárgyalását Papp Géza ügyes és szakavatott előadói beszéde vezete be, amelyet a Ház általános figyelemmel hallgatott

és sürd helyesléssel és éljenzéssel fogadott. A nemzeti párti Bernath Béla beszéde után, amely a szőlők rekonstrukciója körül levő hiányokról szólt, a vita folytatását Berzeviczy sinök holnapra halasztotta, mert Rakovszky Istvánnak sürdgs interpellációja volt.

Ez a hiázóalvi vérengzésről szól; elismeri Rakovszky, aki a választásban mint bizalmi férfit veti részt, hogy maga a választás aktuusa törvényes rendben folyt le. A véronítást a csendőrök vigyázatlansága és tapintatlansága okozta, ezért sürdgs vizsgálatot kér.

Febr. 8.

Folytatták a földmívelésügyi tárcá költségvelésének tárgyalását. A szabadelvű pártból Lotinovic Pál, Bédly László és Bethlen Andras gróf szóaltak föl, a néppárti részéről Mócsy Antal s a szélebbeli ellenzékbeli Sima Ferenc.

Az ülés végén Pichler Győző kérdezte meg a miniszterelnököt a szabotcsmegeyi szociális dolgokat illetőleg s különösen, hogy mi igaz abból, amit a miniszterelnöknek imputálnak.

Reklam-estély.

— Az izr. jót. Nőgyelet bálja. —

A Jótékonyaság szelid nemtője, ki irtózik a nyilvánosság előtt megjelenni, ez alkalommal Karneval herceg nyakába akasztott egy nagy reklam-dobot. Kivette kezéből csörgős jogarát és helyette börgombos nagy ütőt adott. És a bolondos, vig herceg komoly arccal belecsapott a kicszerzett irhába.

Bum! bum! Amerika a jelszó, előre hát!...
Nono, a kétkedésre nincsen ok, vagy azt hiszik tán, sikkasztó vagyok. Dehogy. Mulatni megyünk csak jöjjenek vel-m, önök: ma szépen odavezetem. Mi minden lesz ott, el se mondatom: repülő asztal, beszélő telefon, kétély... De nem, többet nem mondhatok; hisz csak ugy érdekes, ha titok... A vámot mindenütt szép lanyok szedik s így nagy figyelmet tanácsok itt...
Bum! bum! Amerika a jelszó, előre hát!...

Az izr. jót. nőgyelet amerikai reklam-estélyének érdekessége előre vetette híret és mivel minden előkészület a felve őrzött titok palástját hordta magán a legutolsó percig, az érdek ódés mind fokozottabb mértékben nyilvánult. Az idei tarsangok ez volt a legényesebb és a legérdekesebb estélye. Nem a kiállítás pompája tette olyanná, hanem az előke ő közönség, mely ezen részt vett.

A „Polgári Egylet” nagytermében találkoztak egymásnak Osztrák és Magyarország sőt a külföldi legelső cégei. A falakról, a karzat vasrácsairól a legkülönfélebb reklam képek néztek egymással farkasszemet. Itt ott kirit egy-egy felülnő szöke szépség, amott a sarokban egy francia dáma nagy szemével melán néz körül az üres teremben, kezében félrebillent a finom met-szésű pohár, a gyöngyöző pezsgőt beitta a nehéz puha szőnyeg és így maradt akkor is, mikor megnyitott az első vendég előtt a terem ajtaja; hogye, hiszen csak kép volt, szines testék — papron.

Balról az első sarokban az ajtó mellett állt az édesesség csarnoka; üveg és ezüstlábas nagy tálakon szép rendben, magasan voltak felrakva a finom bon-onieres dobozok, belül üvegharangok fedik le a tortákat, még nem tökéletes egészen, bár szép így is, a hogy hullámoisan kacéran ráteklésnek a finom túlldzsok a karcu oszlopokra, de az igazi édesesség — az elírások — hiányoztak. Még csak fényoc volt. Szemben ezzel, ugyanily kiállításal, állt a pezsgős bódé. Minden hasonlatos, csak a reklámképek mások, meg hogy az állványon széles talpu kristálypoharak sorakoztak rendben egymás mellett. Odább egy kisebb fűke tetejéről egy sapadt arcu hollandi leány intgette le mosolyogva, egyre intget és egyre mosolyog, míg balkezeben egy Van Houton fele kakaos-téglét tart. Mellette szerényen húzódik meg egy ép oly kicsi kis csarnok, a padmalján rózsakoszorúk lüzték át az oszlopokat és a szép virágnak szinte érezük az illatát, utána nyulunk, megtapogatójuk és elcsodálkozunk — havis, havis és nincs töyise, csodálatos. A villamos körte rézkarja felett egy bőségszaru, alatta egyszerű, de igen szép nyers nyírfaág keretben a cég neve: Janda Károly műkértész. Jobbról és balról az oszlop mellett, két nagy kinyitott

rózsáimból selyempapírból, a szirmok között alig észrevehetően húzódik meg a tulajdonképpen szék virágváza felve szép szegfűkkel, rózsával, ibolyával.

A libók, az édes szeszek (ülkeje a gyógyszerár szomszédságába került. A gyógyszerár igen szépen volt dekorálva. Benn a polcokon a latinfelírású tégelyek és üvegek sorakoztak; egy lépcsőszerű nagyobb állvány különféle cukorkás dobozokkal volt megrakva, a külső hosszú asztalon pedig pici üvegekben garnadában állt a gondhárító, szerelmi bájjal, szíverősítő, szerelemcsillapító; parányi rózsaszínű dobozokban: szerelmi pirulák, volt ott parfüm, pudr, szappan, s minden, a mire csak kicsinek és nagyok többé-kevésbé szükségbe lehet.

A színpad érdekességét a nagy reklam-függöny takarta el.

Kévéssel kilencóra előtt kigyultak a villamos körték, vakító-fényök beragyogta, megaranyozta a nagy terem minden zugát. A szép keret várta a még szebb képet: a balozókat. Nem kellett már sokáig türelmetlenkedni. A robogó fogatok és bérkocsik egymásután álltak meg a lépcsőház előtt. Hosszú prémes bundákba burkolt szép asszonyok, leányok gyorsan siettek fel az emeletre. Az elősorbában szinte izzó volt a lég, mindenki szíve úgyekszelt a ruhatárba, aztán tolongva lódultak a balozók a nagy terembe; tiszóra felé már zsúfolva voltak a termek. A „szüldés” itt számos értelemben veendő, mert a nagy teremben csak szorongva lért el egymás mellett a néhány száznyi vendégsereg.

Ez az érdeklődés élénken illusztrálja a nagykanizsai asszonyok nemességét és ha volt valaki, kinek jóságos szíve meleg boldogsággal telt el, mert fáradhatatlan munkálkodását ily szép, ily fényes siker koronázta az egyedül Vidor Szász volt, a főegylet elnöke, a jótékonyág első harcosa, zászlóvivője.

Feltesleges megemlítenünk, hogy ezzel egy újabb koszorút fontak Vidorné elváltjaitól érdemeihez. Az ő megtépedesett lelkeből az akarat hatalmas erejét nem pusztíthatta ki az árv sors. A nemes munkálkodásba keres irt azokra az örökön vérző sebekre, lankadatlan erővel mindig többet többet akar az ő szegényeinek nyújtani. Anya maradt ő, egy bibliai, hatalmas anya, a szegények anyja, ki egyforma melegséggel, egyforma részvétellel keresi fel a nyomort otthonában és csak a sápadt arcok meglegedett mosolya altatja el egy-egy pillanatra az ő saját fájdalmát. Aztán megindul és csöngedellenül dolgozik tovább érettek, a szegényekért.

Az est sikerének a koronáját az ő fejére illeszti mindenki, ő tervezte, rendezte az egészest, a többieknek, kik meleg ragaszkodással munkálkodtak az oldalán, az elismerés érdemkeresztjét nyújtják.

A nagy terem káprázatos fényében zsigongva, zúgva hullámzott a közönség, a karzat könyöklője mögül szép asszonyi s leányfejek intettek le. Forró, világos pára szállt a levegőben és a fekete-trakkos férfi seregéből élesen kivilágítottak a hófehér női vállak.

Felüzennegyor szétnyílt a kis terem szárnyas ajtója, kezdetét vette a műsor.

A menetet Sattler Irma (Mercur) nyitotta meg. Érdekes kosztümje, ha nem is volt tényleg Mercuré, de szép volt, csillogó pikkely pánccélján, ka szirosított aranysisakján káprázatosan ragyogott a villamos fény. Scherz Róza (Franc Lajos és fia képv.) a gőzmalom fényképét tartotta kezében, melyet pici villamos körték világítottak meg, ugyanily kis lámpa szikrázott kalapján is. Utána rózsaszínű szép virágkosár vonszolt két hófehér asszál és parókás alak. A kocsiiban Dedé Péterné (Fabick és Asztalos képv.) állt. Jobbról Csipkány Antalné virágkosár-kalappal a fején, balról Tuboly Ida s kíséretül még négy virágárusleány: Oesterreicher Leoni, Bosenfeld Irén (Janda Károly képviseletében) Hirschl Hermin és Olga követtek a kocsi.

A hosszú sorban egymásután jöttek: Krippel Mila (Reik gyógyszerész képv.) A nő emcipáció piú bajnokának fekete bársony baretje aranybetűkkel hirdette a vívmányt. Kezében egy téglert tartott a kisasszony, és keblén feltűzve kis gyógyszeres üvegcsek, dobozok és egy recipe csüngött. A recipen Cicero egy kis verse állt és határozottan örülhet sok férfi, hogy nem tud latinul, mert a kisasszony elnézése bizonyos zavarba ejti. Mellette Souer Margit (Kalodoni) haladt és valószínűleg olyan volt a kisasszony, mint egy meg-

elvéredett Kalodoni-kép. Krausz Jaquesné (Krausz és Farkas képv.) Löwy Gizella (keztűs.), Stern Sándorné (téglyágyár.) Káldi Irén Gutmann S. H. tanin-gyár képv.) A kisasszony egy szerű kék kosztümben volt, oldalán szép kis kék bordóval.

Wallenstein Sarolta (Gstettner lívérék képv.) jelmeze rendkívül sikerült. Fekete és tehérszölő- (ürtökkel) volt díszítve ruhája és igen emésen a nyakéke parányi borosflaskókból volt egybefűzve. A legfeljebb és a legérdekesebb jelmezben jelent meg Strem Iona (rudniki kosárlonó képv.). Nagy virágkosár volt a kalapja, igen szép napraforgókkal. A ruha alapszíne sötét vörös, a vállakon egy-egy bőség-szaruvál, melyekből a kosárlonó különféle gyártmányai hullottak ki. Az alj nemzeti színű gyékénytonatból volt díszítve, rajta csüngtek apró kosárhák, gyermek-kocsik, csüngők, papucok legyezők és porlóná-dak. Gross Zsófi illatszerárus, hatalmas legyezőt tartott, melyet igen szép r-klámképekből állítottak össze; mind-n képpen egy kis üveg parfüm csüngött. Krausz Józsa, a „Frisz Reklam Ujság” nem felelős, de annál ügyesebb szerkesztője egy egész új szokást akar meghonosítani, amennyiben nemcsak szépen megírta az újságot, de maga vállalkozott az eladásra is; Műncz Szabina a „Frisz Reklam Ujság” kiadóhivatalának főnöke volt. Kinálgatás nélkül eladták csak nem őszes példányait és sok vidéki lapocska örülhetne ilyen kelendőségnek. New Lajosné (Weiser I. C. képv.) bocokor szép kis tuffu volt. Huckstedt Aranka Kneipp malátlakájának csinált reklámot, Leitner Ella (Egeraracs) pedig a helybeli serfőző gyárnak. Reinitz Zsófi a Lejet-féle csokoládé gyárak képviselte. Weisz Berta (Szombathe'y) toalett-jét elől és hátul is egy-egy hatalmas plágát takarta el, melyen ez állt: „Jó bornak nem kell ceger” Egy igen szép diadémmal csillogott sötét haján, melyről mindenki azt hitte, hogy drágakövekből van, de ha közelről vizsgálták, kisdlt, csak — aluminium tollakból volt egészen egymás mellé fűzve az ékszer, mert ő ennek csinált reklámot. (Veisz L. és F.) A hosszú sort Löwy Vilma és Weiser Klára zárta be, mindketten hollandi jelmezben.

A közönség, míg a menet kétszer körbejárta a nagytermet, folyton tapsolt és cljenzelt és különös kitüntetésben részesítette Strem Ionát, New Lajosné, Scherz Rózát, Weiser Klárát és Wallenstein Saroltát.

Alig csillapult le egy kissé a viharos zaj, Zsolnay zenekara halkán, mintha távolból jöttek volna a hangok, rándított egy kedves kis dalral Szépen, lassan szétvált a színpad függőnye. Minden ajkáról a meglepetés felkiáltás hangzott el és nem tagadjuk, hogy a mi szívünk is megdobant egy kissé, hiszen sajátunk mása emelkedett magán ott a színpadon, a „ZALA.” A hatalmas nagy újság külső formájában egészen hasonló volt szerény lapunkunk és ez Roth Miksa ügyességét dicséri. Az ő utasítása és felügyelete mellett készült a „Zala” kerete és ehhez a szép kerethez hasonló rovatokat irt Szalay Sándor felelős szerkesztőnk. És szépek, üdék, ragyogók voltak az egyes hasábok, nem volt azokban egy beű sajtóhiba sem. De a sorok közül sem akart valamit kihalászni az örökkön kutató közönség.

Egymásután lassu tempóban felgördült az egyes rovatok függőnye. A meg-megújuló tetszés-nyilvánítás zúgása hallatszott minden rovatnál. Az első az

Előszóvali felhívás

volt. Práger Iona ábrázolta igen szépen, igen ügyesen. Ahogy felszaladt lassan a lepel, a kisasszony szoborszerű pózban, mereven állt, ajkához szorítva egy kurtút. A villamos reflektorok fénye résett mozdulatlan alakjára és szeliden végigsiklott a hófehér, aranyzsinóros magyar-toalett redőin. Pártáján a lap neve ragyogott. A hogy a kúthárszögés rezése elveszett a zsjban, lecsendesült a hallgatóság. A kisasszony bátran, nyugodtan kezdett bele a mondókájába:

Az emne nagy, amért kiadók, — liberális;
De fegyverem sebet nem üt, ha talál is.
Hívvel kiadók és csak akkor leszek támas,
Ha rossz nyelvek szabványt fognak rám is.
Végső, a polgármester, monolyt már is,
Mert tudja, hogy ilyet bínni bizony kár is.
Meggyőződés talaja csak szállard basis;
En a szép ut, habár néha kiadók rá is.....
„Mog talán a szamárdára irrodés!”

But már dr. Schwarz mondja a liberális.
Ne de ebből nem lesz aszír kriminális.....
Frustrerás lesz — mondjuk, ha épp nem áll is --
Ha arany sines — azt tartja most a kormány is
Jó a bank, vagy egy piroz utalvány is. —

A közönség élénk tapsa követte kedves előadását. — Utána a

Vezércikk

következett. Kárpáti Manó tanár diszruhás alakja igen szépen festett. Önerzetes hangon kezdte szavallatát:

Miről nem szegott már az ének,
Amit már Baffy eldudált?
Zongtánk Luoger szép csenek,
Mit Zichy Nádor megcsudált.
Búdnak a kvéta-mélyreagról,
Mely rémít szegény magyar,
S a tomboló szenták tőleről,
Hol rák calkarkák az agyart.
Papot, csapat felvide lrtunk
Morgó, mennydörgő cikkeket,
Hitták, talán sok bajt kiirtunk,
Gundot s fejünkbe vert szegot.
Schom hagyak el szarvétel
Országos és vidéki bajt.
Biatnak a jobbák szellemében;
Hívők: a béke majd kihajt.
Obstrakció is osterova,
Akartunk mindig jól, nagyot.
A bős reakció porolva,
A jó kedvünk el nem hagyott.
Most szegai kék a franc-arál,
Hát szegnek ugyan de mit?.....
Ott koronáz nekik moskát árul.....
Igy hártiván gyant magral:
Schritt, Schritt..... Drei... Fues vom Leib.....
Mi mégis szegben óriások meg
„Negyvenyolc” drága kincseit.
Tálok, mert nem tanultak ugy meg
Páris dicő árnyait.
Nálnak is ötven éve szedlt
A népszabadság ment dala,
S dejel tumár a nap fellettünk,
Amelynek az volt halála.
Egygő, tevérdésig maladóság
Keményé fényvel tanepel!
Dalát bére, róna újra zúgják,
S a nemzet himnusz énekét!

Ercen hangja szépen, tisztán csengett, és a hazafias meggyőződés melegsége ömlött el mindenik szaván. Frenetikus tapsvihar zúgott fel és még nem fejezte be teljesen a zenekar a Hymnuszt, felszaladt a

Tárcs
(Dal)

hasábjá. Elragadóan, szépen énekelte Ledosabj Mici, Küry Klára könyveből a „Madárdalt.” Az „Eleven Zala” szövege ez volt:

Dal az üdvösségről.

Dalt a szivről, dalt a menyéről,
Üdvösítő szerelemről
Álmódott és el is szegte
Költő lantja, költő lelke.
Mennyet édv — így szeg a dal —
Egygyórral égő ajkkal:
Egygyórral égni, égni,
S a lángokban elenyészni.

De ne higgye senki, senki,
Bár a költő lantja szegi.
Lelkemben él réges-régtől
Igaz dal az üdvösségről:
Egygyórral égő ajkkal
Egy szívről, egy gondolattal,
Ez nem válna soha többé:
Élni, égni mindörökké.

Weisz Melani kedves naivitással igen ügyesen mondta el kicsi szerepét. Kedves maga a

Tárcs
(Próza)

témája is és a kisasszonyka finom érzékkel kiemelte benne poenteket.

Pithagoras tanítétele.

Hull a hó... A mama
Kimereng a lájra.
Asztal mellett tiszul
Szép eladó lányja.
Vele egy professor,
Sudárbanjan legény,
Izzad Pithagoras
Régi tanítétele.

„Átfogó, befogó...
Az átfogót lések!” —
Hangzik... aztán indál
Légyan szüttogóknak,
„Átfogó négyzete!”
(A lány átkarolva)
„Befogók négyzete”
(Ajt lapad az ajkra)

„Oh milyen nagyszerű!”
— Mondja a lány hátra —
Egyen az Alföld
Nagyszerűségével.
Mama is megcsókol
Szelid édes képpel:
Igazán nagyszerű
Gyönyörű tántal.”

Valósággal házasságkötés vagy inkább csak egy hymen hír volt a

Tollfutás

Figyeljenek kérem, nagyon figyeljenek!
— Nem lesz játszani tréfa a fele sem ennek.
Lakodalom lesz ma... itt van már a pár is!
(Rim kedvéért mondjuk: Helene és Paris!)
Itt a polgármester polgári köztársaság...
Ez Önök mind tanak az egybekelésre.
Az új párt keresik? ... Mondom hogy itt vannak.
Mást is elárulok... De ne mosolyogjanak!
Ötven éven tal van a bájos menyasszony,
A vőlegény pedig huszonhét éves.
A menyasszony csodás ifjú szímben ragyog.
Bár a gond terhei vállán elég nagyok.
De várakozó szere: a nagy-nagy szeretet
Minden tünő évvel ifjít rajta egyet.
Majd ha száz esztendő elrepült felette,
Gyönyörűbb lesz, mint volt valaha Cioelle.
Már talán tudják is, hogy kiről beszélek?!
Immer ez arát minden áldott lélek.
Különb, mivel a magyar csak szöbul ért,
Mégmondom nyíltan, hogy a reklám okért
Megjelent a „Zala” (Látai méltóságok!)
Nagyszerű volt egy-é reklám gondolatnak?)
Ez beházasodott ebbe a terebe...
Menyasszonyul a szép nőgyógyász vette...
Atyánság kőstik aligha volt más is,
Mint a mindig váró üres begyóllás.

Játszi könnyed-éggel személyesítette a rovatot Sauer Margit (Devecser). A kisasszony első fellését nálunk zajos ovációval honorálta az estély közönsége.

Az itt következő rovatot alig kezelték nálunk eddig olyan szépen, mint szombaton este. Huszonöt év alatt a kandi kritikusok hányszor isszadtak egy találó kifejezésért, egy szellemes ítéletért, hogy tökéletes legyen a referadójuk, és Huckstedt Irén szinte mosolyogva végzett az

Irodalom és Művészet

nehéz szerepével. Előbb a prózát adta elő precizen.

Nagy-Kanizsán van még író
De a munka ritka...
Hol van ennek (tudni kéne)
Az igazi titka?

Olvasó van, de vevő nincs,
Kritikus meg bőven,
Aszt van az írók kedve
Nálunk lemenőben.

Irodalmi a művészeti
Körünk is van — mondják
Hol az írók és művészek
Babéralt fontják.

Rosenberg Mór a főtítkár,
Annak a tudója:
Mennyire rug e körnek a
Le nem rótt adója

Kottájknak — úgy beszélik —
Szere, száma nincsen.
Irodalom és művészet
Igy gyarapának kincseben.

Az író meg — úgy a szokás —
Munkájával házal,
És a szívesek kűnködik a
Félig üres hátszal.

Az állandó színházat, hejh
Beh régtől csináljuk...
Az a jelző: „Előbb majd a
Publikumot lássuk!”

A színház és a publikum
Igy várnak egymásra,
Mí pedig csak lamentálnak
Tovább egyre másra.

Ezután egy keringőt énekelt. A közönség szűnni nem akaró tapssal jutalmazta a művészesen előadott énekszámot. Ő nem most hódította meg először közönségünket gyönyörű hangjával; az a nagy lelkesed, mely éneke után nyilvánult, nem újdonság már neki, ez csak annak a jele, hogy közönségünk mindenkor megérti, méltányolja igaz értéke szerint.

Zivatarban, hóban, esőben, fagyban, nyáron 27 fokos melegben szaladja méri végig az utcákat, azt hisnek: róla kengyelűtő, pedig csak riportter a szegény. Miért szalad a bolond? Ej minő naiv a kérdés, a közönség kész ujságot kap,

igaz, de nem is sejtik önök, hogy mennyi kellemtelenségebe kerül annak a szegény riportternek, míg elkészült a hírrovat. Háromszor kidobták már valamí méltóságos ur előszobájából, mert ő akart lenni az első, ki örül a nagy ur balátlának. Ugy gurult le a szálloda negyvenhárom lépcsőjén, a sietségben megbodlott, de fene vigye, ezt most föl sem veszi, ő benn volt a szobában, látta azt a fiatal szerelmes szép leányt verbe ígyva a szőnyegen. Meghalt, szívébe lúródott a golyó és a leáldozó napsugár ott játszódoit szederjes ajkain. A szerkesztő ma nagyon mérges lehet, hogy nem sikerült egy légyottja és kitöröl huszonhat sort a riportból. Szőnyűség. Kegyetlen emberek azok a szerkesztők, de az olvasó közönség az ily kullissza-titkokról nem tud semmit, ő készen kapja a lapot, a holt betűk pedig némák, nem regélnék a szerkesztőseké titkairól. Ő csak feltűti a lapot és kíváncsian nézi, vajjon vannak-e érdekes

Hírek.

Olyan kedves riportterje nincs az országban egy lapnak se, mint a milyen a szombati „Eleven Zala”-é volt. Dr Engel Sándorné lebilincselő érdekességgel mondta el egy hír keletkezésének hangulatát, s míg a közönség mosolygott virtuoz interpretációján, addig a többi riporterek a hullámzó emberaradatban egy-egy hosszú papírlapra jegyezték slágvortokat, a mikben aztán majd a redaktor ur két ironja iszonyatos pusztítást visz véghez. Hisz így mondta ezt dr. Engel Sándorné is.

„Szennaziót! szennaziót!”
a százdvág szelleme
Ezt kiáltja, mert ma mindig
Szennazió kellesse.

„Diszkreció! diszkreció!”
Dörögik az öregek.
Szennazió! Diszkreció!
Magamban csak nevetek.

A riportter szennaziós
Szárnyakat ad énekeim.
Mert a „kronik skandalós” itt,
Mint soha tán, egy terem.

Ámde jó a redaktor és
Megnirbálja szárnyamat.
Igy tess engem tönkre — lássák —
Egy-egy diszkret pillanát.

Most is sokat kifecsegnék...
Néztek csak, egy szép alak!...
És pedig né!... Milyen remek
Csipke-dísz, kék vállsalag!

Hogy csüng rajta egy férfi-aszem!
Most szűnbödik a viszony...
A nevéket?... Diszkreció!...
Nem mondok meg, nem bisony.

A lap legutolsó és legtöbbször igen kedves rovata a

Szerkesztői üzenetek

személyesítője Hulphen Teréz volt. Nem, ő rá senki sem haragudott meg, nem üzente meg senkinek, hogy: a tárcája rossz, nem közzölhető vagy hogy: a „Hulló levelek” a papír kosárba hullottak. Nem, másnak üzent mást. Valami kíváncsi kis leányt, k.

Havas gyopárnak, helyben.

Illatos levelét
Beh szépen megírta!
Szerelmes könyvével
Tán tele is sírta.

Sajnáljuk igazán
Hogy nem hulló hosta,
S hogy nem legelőtöbbször
Porzóval porozta.

Olyan sötét képek
Rajzoltának benne
Foglahatta volna
Bátran gyáskoretbe.

Bisony sok a legény!
S még több: az agglégény!
Sok kedves lányka meg
Hiába vár, szegény.

Igaz! bűnhődjenek!...
Ma itt vannak mind, mind...
Szedje szomre őket
Egyenkint, ser szerint.

Nézzé: hogy pirulnak!...
Hájk néz mindenki
Ugy kell, ugy! Agglégény
Ne maradjon senki.

Iróni kell őket
Nem tüsszel, nem vassal,
Hódító szemekkel
Bévis szagakkal.

Az utolsó szó után lehangozt a „Rakóczy” induló tizes dallama, a közönség tapsolt, az előfüggőnyt hatzszor kellett újból szétvonni, hogy gyönyörködhessek abban a szép tablóban. Az énekszámokat Böhm Emil kísérte zongorán, az ő jól ismert precizitásával.

Most a különféle sátrak vették át szerpüket. Egy pillanatra ott hullámzott, tolongott a közönsége a cukrász- s a többi bódék előtt; kevés idő alatt alig lehetett már valamit kapni.

A cukrászdában Fischer Sándorné, Blumenschein Vilmosné és dr. Gerő Józsefné serénykedtek. A pezsgő csarnokban: dr. Engel Sándorné, Csigaházy Antalné, Engländer Ottóné töltögettek nagy szorgalommal a gyönyörű aranyfárga nedvet. A csokoládé-fülkében Weiser Klára és Lóvy Vilma kínálattak az édességet. A virágkereskedésben Oesterreicher Leoné és Rosenfeld Irén voltak a legszebb, a legüdebb virágok. A líkörös satorban dr. Neumann Edéné és Weisz Meláné kínálattak portékájukat. A betegek és kevésbé betegek Krippel Milla gyógyszerterében kerestek irt bajjukra. Majdnem mindenki a szívére mutatott és a kisasszony egész flegmaticusan kinek egy üveg parifömöt, kinek egy fogkefét, egy doboz pudert, vagy szalmiák szeletet ajánlott legbiztosabb szerül.

A terem közepén nagy reklám-oszlop, a mely egyuttal dohány-tözsde is volt, hol Sauer Adél látta el a cigarettázni vágyó fiataliságot finom szivarokkal.

E közben megkezdődött a tánc is. Az első négyest 120 pár táncolta, két kolonban és így is csak nebezen lérték el.

Az szünóra alatt laptársunk, a „Zalai Közönség” igen ügyes meglepetéssel kedveskedett az estélynek Muta óul külön lapot adtak ki, címlapján Vidor Samuné elnök sikerült arcképével. A lap összes rovatai csupán az estélyre vonatkozó szellemes cikkeket tartalmazták. Részletesen és igazán bámulatos pontossággal az est eddig lefolyt műsoráról igen szép tudósítást hozott. Derekas munkát végzett a „Zalai Közönség” szerkesztősége és a közönség halás volt e nagy figyelemért s ez osztatlan sikerhez mi is legelőszintben gratulálunk.

Szünóra után tovább folyt a tánc és a legvidámabb hangulatban egész keő reggelig tartott. — Zsolnay fáradhatatlan ujjai között alig pihent a vonó, huza egyre, jökedvvel, amilyen igazi virtussal, mikor a roppenő hangok belekapnak erősen az ember lelkebe.

Reggel hat óra volt már, mikor a nagy teremben lecsavarták az utolsó villamos körtét is. A nőgyelet buzgó titkára Rosenfeld Lajos tele üdövel lélekedett fel, míg a kulcs csettenve fordul a zárban.

— Vége
Nem szólt többet, pedig az ő munkájának a befejezése még hiányzott. Annyit már megtudtunk, hogy a fényesen sikerült estélynek tiszta jövedelme meghaladja az ezer forintot.

Az estélyen jelen voltak: Asszonyok: Altstädter Lipótné, özv. Asztalosné, Blumenschein Vilmosné, Bartos Beláné, Broch Adolfné, Blankenberg Vilmosné, Bogeurierd Józsefné, dr. Blau Simonné, Biach Lipótné, Berényi Józsefné, dr. Barta Gyuláné, Barta Lajosné, Csigaházy Antalné, Deák Péterné, Danneberg Jakabné, dr. Enge Sándorné, Engel Mórné, Engländer Ottóné, Fischer Sandorné, Fischer Ignácné, Fischer Ferencné, Fischel Fülöpné, Fischer Jenőné, Frievisz Károlyné, dr. Fried Ödönne, Grünhut Alfredné, Grünhut Henrikné, Go dhammer Károlyné Günsberger Jakabné, Günsberger Jánosné, Gross Miksáné, Graf Simonné, Goldarbeiter Emilné, Györfi Jánosné, Gstettner Salamonné, Gstettner Vilmosné, Gözöny Sándorné, Grünbaum Pálné, Hulphen Mórné, Heltai Józsefné, Hirsch Lászlóné, Huckstedt Gocsárdné, Hirschel Samuné, Hoffman Gyuláné, Hamburg Miksáné, Hirschler Ödönne (Alsó-Dombor), Josefovics Milivojné, Juhász Györgyné, Krippel Józsefné, özv. Kompertné, Kohn Samuné, Killer Henrikné, Klein Illésné, Knortzer Györgyné, Kürschner Ignácné, Kaszter Miksáné, Kaldi Mórné, Keller Mátyásné, Kaufmann Mórné, Krausz Miksáné, Krausz Jakabné, Kárpáti Manóné, Kondor Adolfné, Ledofszki Arminné, Lusztig Tivadorné, Lövenstein Emilné (P.-Sz.-Péter), Leitner Simonné, (Eger-Áracs), Lendvai Samuné, Mikoss Gézané, Mer-

Ernő, N. N., N. N., N. N., Ledofski Ernő, Reik Gyula, Fischel Ede, Szukits Henrik 80–80 kr., Blankenberg Vilmos, dr. Blau Simon, Krausz Jakabné, dr. Gerő József, Hofmann József 60–60 kr., Stern Illés, Strem Vilmos, Tuboly Viktor, Weisz Lajosné 40–40 kr., N. N., Sattler Mórné, Feiglstock Lipót, N. N., Rosenfeld Sándor, N. N. 30–30 kr. A felülfizetések összege 347 frt 50 kr. — Az elárúított árukhoz járultak: A fumei hitelbank kakaó és csokoládé gyára, Lütte L. pezsgőgyáros Pécs, Braun testvérek pezsgőgyára Budapest—Velence, E. Lichtwitz & Comp. likörgyáros Troppau, Hartwig & Vogel kakaó és csokoládé gyáros Bodenbach, Lejt N. csokoládégyáros Triest, Jortan és Timeus cukorkagyára Bodenbach, Georg Drall illatszerezés Hamburg, Gebrüder Mayer Kathreiner malátakávé gyár Bécs, Suchard & Comp. csokoládégyáros Chemnitz, Linzer Béla nagyberlő, Reik Gyula gyógyszerész, Asztalos és Fabick, Janda Károly műkertészek és a nögyet választmányja. Kedves közléseket teljesítünk midőn fentebbi kimutatásaink kapcsán a szives felülfizetőknek és adakozóknak, — kiknek díjazatuk vizsgálomunk anyagi sikerét biztosította — a szives közreműködőnek, kiknek vizsgálomunk erkölcsi sikerét köszönhetjük, de különösen Szalay Sándor szerkesztő urnak, ki az eleven „ZALA” szellemi részt szolgáltatta, Roth Miksa posta és távirat tiszt urnak, ki a „ZALA” technikai részét oly kiváló zsenialitással alkotta meg, a Zalai Közlöny szerkesztőjének az alkalmi lap szives kiadásáért, nemkülönben Krausz Józsa kiasszonyának és munkatársainak a Fria Beklam Újság szerkesztéséért — őszinte hálánkat nyilatkoztatjuk. — Az estély-összevétele 1380 forint, melyből mintegy 1000 forint marad a jótékonyra. Ismételt hála és köszönet mindazoknak, kiknek estélyünk fényes eredményét köszönhetjük. Az izr. jótékony négyelet elnöksége

Vasutasok bálja. A cs. és kir. szab. déli vaspálya társaság öngyelző egyletének helybeli tagjai ötödikén, szombaton este fényes táncestélyt rendeztek a „Szarvas Szálló” nagyszobájában. A vasutasok jókedvű, vidám báljai mindig híresek voltak. de ez alkalommal szokatlan élénkség mutatkozott az estélyen, dacára hogy ugyanakkor egy másik szokatlan nagy bál volt a „Polgári Egyletben”. Horváth Laci zenekara egész késő reggelig húzta a hangulatos nótákat. Az első négyest 64 pár táncolta. Jelen voltak: *Aszonysok:* Mattmann Mártonné, Lasky Pálné, Schwartz Ignácné, Richter Adolfné, Korein Samuné, Ertl Fülöpné, Pollák Ferencné (Góla), Mison Jánosné, Somló Ferencné, Veberling Jánosné, Fridrichkeit Ferencné, Fabick Tivadarné, Grimpach Frigyesné, Kovács Mihályné, Weinovics Nándorné, Junker Rezsóné, Puer Mártonné, Fehér Pálné, Emrik Gyuláné, Kelemen Istvánné, Lodner Ferencné, Sztettler Antalné, Weinhaus Sándorné, Ritter Károlyné (Kolor), Márton Ferencné, Holzer Jakabné, Horváth Györgyné, Gühr Károlyné, Dattler Jánosné, Holzheim Károlyné, Schweintiger Ferencné, Harangozó Jozsefné. *Leányok:* Dancer Mariska, Schwarze Regina, Mihálka Borbála, Kutschera Aranka, Wucskás Irma, Szaduk Fáni, Brinc Mariska, Polák Matild (Barcs), Brünner Karolin, Tomán nővérek, Eichner Anna, Lics Irma, (Surd) Nagy Mariska (Iharos-Berény), Csete Anna, Purger Mariska, Kovács Mariska, Szavary Mariska, Roho Teréz, Junker Paula, Kanász Gizella, Sárét Ilona, Banekovics Mariska, Pócek Viki, Sztettler Mariska, Schreiber Katica, Brillner Viki, Dely Mariska, Marton Róza, Simon Fánika, Durcsák Mariska, Spitzkopfi Mariska, Mautner Berta, Scherz Róza, Steiner Sarolta, Schgeiner Paula.

Felülfizettek: gróf Festetics Tassiló 5 frt, Ujlaki Hirschler A.-Domboru 10 frt, Krippel József felügyelő 5 frt, Wittenberg Ignác főmérnök 2 frt, Kraszer Sándor 5 frt, Günsberger János 3 frt, Kauter N. 1 frt, Klein Odón 1 frt 50 kr., Böhler Lipót 2 frt, Kaszler János 2 frt, Baum Jenő, Hess Jenő, Baron Rezső, Sümegi László, Banekovics György 50–50 kr.; Richter Károly 1 frt, Tausz Ignác 2 frt, Belus Lajos 5 frt, Fried Dávid 1 frt, Lodner Ferenc 1 frt, Krumpach Frigyes 50 kr., Malovec Gyula 5 frt, Kohn és Lichtschein 1 frt, Focht Jakab, 1 50 kr. Hirschler és Steiner 1 frt, Buchs Ignác 50 kr., Kohn L. Lajos 1 frt, Perko Péter 50 kr., Neu és Klein 3 frt, Krausz Fülöp 1 frt, Pálkay Jakab 1 frt, Puschowszky Sándor 50 kr., dr. Gerő József 1 frt, Práger Béla 1 frt, Weiss L. és F. 3 frt, Singer Sándor 1 frt, Sreger Gyula 2 frt, Erte-

Fülöp 1 frt, Szavary Sándor 1 frt, Gerőcs József 1 frt, Kaszler testvérek 1 frt, dr. Szigeti Károly 1 frt, Berger János 2 frt, Bogenrieder József 4 frt, Kanász János 15 kr., Saller Lajos 1 frt, Deutsch Sándor 2 frt, Szalay N. (Kottori) 1 frt.

— **Ujenczai határidő vármegyénkben.** A nagykanizsai járásban aprilis hó 23. 25. 26. 27-én Nagy Kanizsa april 28. 29-én Zala-Eyerszegen március hó 7. 8. 9. 10. és 11-én. A tapolcai járásban március 24. 26. 28. 29-én. A kesztelyi járásban március 31-én, april 1. és 2-án. Az alsó lendvaiban március 1. 2. 3. 4. és 5-én. A zala-szent-grótbán március 14. 15. és 16-án. A sümei járásban március 18. 19. 21. és 22-én. A pacsiban april hó 3. 5. és 6-án. A novában april 13. 14. és 15-én. A perlati járásban april 18. 19. 20. és 21-én. A letenyiben april 18. 19. 20. és 21-én. A sorozásra összesen 8290 kötelezmeni. Első körzetéből 4041, a másodiktól 2309 és harmadiktól 1940.

Felső-kereskedelmi iskola koncertje. A mai posta szétviszi a felső-kereskedelmi iskola csinos meghívót. Hány kicsi szív fog megdobogni, mennyi szép álom veszi ezze a pillanattal kezdetét. Egy-egy darab tavasz repül be a kicsi leányszívbe, míg bársnyos tekintetük lágyan végigcselolja az aranykeretes finom kartont, a szép kék betűket. És igazán ezek a kedves kicsi bakák tudnak csak szépen, csupe szívvel mulatni. Emlekeztes marad az az est különösen már azért is, mert a felső-kereskedelmi iskolának ez lesz ebben a nemben az első szereplése. Az est programja: 1. Bach: „Tavaszberevés.” Előadja az ifjúsági zenekar. 2. Kiss József: „Kincses Lázár leánya.” Szavalja Hoch Imre. 3. Népdaleyveleg. Előadja az ifjúsági énekkar. 4. Vörösmarty Mihály: „Szép Ilonka” melodráma. Szavalja Herlinger Ernő, zongorán kiséri Sztettner Henrik. 5. Strauss „Egyveleg a Cziganbárból.” Előadja az ifjúsági zenekar. 6. Monolog, Előadja Engel Béla. 7. Induló. Előadja az ifjúsági zenekar. Az estélyt az intézet „Segítő-Egyesülete” javára a Kaszinó dísztermében rendezik. Belépő-díjak: Személyleg 1 frt. Családjegy 2 frt. Felülfizetéseket — a jótékonycélra való tekintettel — hálaosan fogadnak és hirlapilag nyugtatja a rendezőség. Jegyek előre válthatók Fischel Fülöp könyvkereskedésében és Fabick és Asztalos virágkereskedésében.

— **Altisztek bálja.** A nagykanizsai helyőrség altisztei folyó hó 12-én tartandó táncestélyen közbejött akadályok miatt a székesfehérvári honvédzenekar nem működhetik közre. s így a zenét egyedül Zolnay Vilmos kitűnő cigányzenekara fogja szolgáltatni.

— **Uj táviró hivatal.** A kereskedelemügyi miniszter a kövesküllai postahivatalnál telegraf-hivatali létesítet.

— **Pincér-bál.** Még élénk emlékezetünkben él az a sikerült szép bál, melyet a mult évben rendezett a helybeli pincérek kara. Most szintén egy ily fényes estélyre készülődnek, mely a jövő hó első napjaiban lesz. Moglepetésekben nem lesz hiány, annyit már megtudtunk az előkészületekből.

— **Allategészségügy kiemutatás.** Zala vármegyében február hó 9-én. Lépense: Háhágy 1 u., Udvarnok 2 u., Zala Szt István 1 u., összesen 3. község 4 udvar. Ragadós szájsz. körömfajás: Pusztá-Ederics 1 major. Sertésvész: Bocska, Dobzi, Felső-Szemenye, Káplalanfa, Kis-Csernoz, Pzlovec, Pördeföld, Rigyác, Túrje, Ujduvár, Zala-Koppány. Zala-Szent-Balázs, összesen 12 község.

— **Ház eladás.** Nagy-Kanizsán a város egyik előkelő és egészséges fekvésű helyén egy ház szabad kézből eladó, bővebbet a kiadóhivatalban.

TANÜGY.

A tanítók korpótléka.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter a vármegyei közigazgatási bizottságokhoz leiratot intézett a tanítók korpótléka tárgyában. Tudvalevőleg az 1898. évi XXVI. t. c. 2. §-a összes elemi népiskolák tanító számára 300 forintnál nagyobb fizetésükbe be nem számítható, 250 frtig emelkedő 50 frt évtőlódós pótlékok biztosított.

A korpótlék alapját képező szolgálati idő az említett törvény hatályba léptével, azaz 1893. évi szept. 25-ével vevén kezdetét, a törvény végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 12. §-ában foglaltak szerint mindazon megválasztás vagy kinevezés alapján működő tanítók és tanítóknak, kik az említett időponttól kezdve szolgálatuk folytonosságát igazolni tudják, 1898. év október 1-étől kezdődőleg, első korpótlék gyanánt kiszolgáltatandó évi 50 frtra igényvel bírnak.

A korpótlék kiszolgáltatása az iskolafentartók kötelezettségeit képezi s csakis hivatalosan megállapított és igazolt szegénység esetén van helye a hivatkozott törvény 14. §-a és az utasítás 17. §-a értelmében az állam részéről való segélyezésnek.

Felhívja ez ok folytán a miniszter a közigazgatási bizottságot, hogy a végrehajtás 24 §-ának rendelkezéséhez képest ügyelmeztesse f. e. april hó végéig a községi iskolászekereket és telekeseti iskolai hatóságokat, mikép a korpótlékat a tanítók részére biztosítsák, vagy ha arra képeznek nem volnának, államségélyt kérő kéllően felzárult folyamodványukat 1898. június végéig a közigazgatási bizottság utján annál inkább nyújtsák be, mert a később beérkező kérvényeket ügyelemben venni nem fogja.

Felhívja a miniszter a közigazgatási bizottságot, hogy igyekezzen az egyes kérvényeket különösen az iskolafentartókkal szemben, melyek a tanítói fizetésnek kiegészítéséhez ez ideig államségélyt igénybe nem vettek, úgy az igény jogosultságát, mint a felszerelés, de főleg az iskola fenntartó anyagi helyzetének tekintetéből a lejelkiismeretesebb elbírálás alá venni, hogy a tanítók törvény-biztosította jogának államségéllyel való érvényes emelése mellett, az államkincstár jogos érdekei szem elől ne tévesztessenek.

A kérvények iskolánként külön tárgyalandók és külön indokolt javaslat kíséretében terjesztendők fel a miniszterhez.

Figyelmezteti végül a miniszter a közigazgatási bizottságot, hogy mindazon esetekben, midőn az iskolafentartó korpótlék címén államségélyért nem folyamodik, vagy esetleg anyagi érdekei mértén kiszolgáltatás kötelezettsége vele szemben kérvénye alapján részben vagy egészen megállapítatik, a legszigorubbán ügyeljen arra, mikép az említett törvény és annak végrehajtása tárgyában kiadott utasítás rendelkezései a legszorosabbban betartassanak s a tanítók korpótlék címén kijáró illetményüket is pontosan megkapják.

IRODALOM.

— **A Magyar Hirlap.** A Magyar Hirlap minden laben magyar. Teljesen független. Mindenekelőtt szabadságra. Vezérelve közt elöhelyen van a demokratizmus.

Mióta a Magyar Hirlap mint a közönosság érdekeinek pártatlan szószólója szerepel, teljes hét év mult el. Ez idő alatt mindenkori a legnagyobb következettséggel harcolt a lap a magyarság érdekében.

Tartalomban a Magyar Hirlap legzavdagabb naplójunk. Mindenről, úgy a belföldi mint a külföldi eseményekről, a leggyorabb és legkimerítőbb híreket közli. Szépirodalmi része a legelőkelőbb. Nem is lehet másként, amikor a magyar irodalom fényes nevű atyáimostora, Jókai Mór áll a Magyar Hirlap szolgálatában levő belletáristák élén.

A lap szerkesztését állandóan Fegyő Sándor végzi, akinek a szilárdaságát az elvek tekintetében immár hét év óta hirdeti a Magyar Hirlap.

A munkatársak száma felül van a harmincon. Minden rovatot a legkiválóbb írók és újságírók vezetnek.

A Magyar Hirlap előfizetői megéppén sok és becses kedvezményben részesülnek. Mindenekelőtt bárki köztöltő a legnagyobb bizalommal fordulhat a laphoz, akárminő könyves természetű ügyben tanácsért, utbaigazításért. A „szekretárius” rovatát teljesen az ily kérdéselkötőket szolgálja.

Becsés kedvezmény továbbá a 200 oldalra terjedő karácsonyi illusztrált album, a mit minden előfizető díjtalanul kap meg. Az idén a 48-as események jubileuma alkalmából gyönyörű 48-as almanachot ad a Magyar Hirlap azoknak, kik előfizetői. S ezt a becses művet meg e hóban mutatjuk elő.

A kedvezménynek sorát kiegészíti a „Kis Világ” című szép gyermeklap, amit negyedevenként csak 50 krajtá potomsággért kapnak az előfizetők. Ugyancsak kedvezményes áron, negyedevenként 80 krajtárért adja a Magyar Hirlap az előfizetőknek az „Évszak” című gyönyörű, illusztrált divatlapot.

Jókai Mór komoros írónk rendkívül érdekes regényét ír a Magyar Hirlap számára, amelyet a lap legelőkelőbb már kösöl is.

A „Magyar Szalon”-t, Hovasi kitűnő havi folyóiratát, szintén kedvezményes áron kapják a Magyar Hirlap előfizetői.

A Magyar Hirlap és a Magyar Szalon egyttösen előfizetve, egész évre 34 frt helyett 30 frt, hátré 12 frt helyett 10 frt, negyedévre 6 frt helyett 5 frt.

genthaler Lajosné, dr. Neumann Edéné, Nyitrai Jakabné, Neu Lajosné, Nagy Dezsőné, öz. Neufeld Adolfiné, Oeszterreicher Bernátné, Prager Béláné, Pollák Balintné, Pollák Samuné, özvegy Pollák Arminné, Pollák Miksáné, Pollák Fűzőné, Phoredus Antalné, Rosenberg Izraelné, dr. Rothschild Samuné, dr. Rauch Zsigmondné, Reichen, feld Gyuláné, Reinitz Mórné, Rosenthal Jakabné, Rosenfeld Alajosné, dr. Rothschild Jakabné, Rothschild Albertné, Somier Sándorné, Sommer Ignácné, Sauer Edéné, Sauer Ignácné, Saller Lajosné, Scherz Samuné, Szabó Miksáné, Scherz M. I. né, dr. Schwarz Adolfiné, dr. Szekerés Józsefné, Singer Zsigmondné, öz. Schwarz Samuné, Schulhof Adolfiné, Strem Vilmosné, Strem Benőné, dr. Schön Fülöpné, Sebestyén Lajosné, Steiner Mihályné, Somosi Vilmosné, Sattler Mórné, Sattler Józsefné, Stern Sándorné, Szommer Nátháné, Tóth Lászlóné, dr. Tuboly Gyuláné, Thurn Lipótné, dr. Tripammer Rezsőné, Tuboly Viktorné, Szőlőssy Kálmáné, Vidor Samuné, dr. Villányi Henrikné, Weisz Adolfiné, (Budapest), Weizsmayer Lipótné, Weiser Józsefné, Weisz Adolfiné, Wallerstein Emília, Weisz Tivadarné, Waldmann Jenőné, Vécsey Zsigmondné, öz. Weissenböckné, Weisz Emilné, Unger Ullmann Elekné, Stern Adolfiné (M.-sziget) stb. **Leányok:** Augenföld Iren és Jenny, Bonyhádi Olga, Broch Malvin, Fischer Frigyeske, Farkas Vilma, Grieszbach Gabriella, Grieszbach Terez, Gross Zsófi, Gstettner Regina, Halphen Terez, Herzfeld Betty, Hofrichter Emma, Hirschl Olga, és Hermin, Hirschl Lenke, Huckstedt Iren és Aranka, Hirschel Olga (Bukovec), Juhász Luiza, Krippel Kamilla és Paula, Keszler Lina, Kaufman Sár, Kohn Ilona, Krausz Józsa, Káldi Iren, Löwy Vilma (Sziget), Ledófszki Mici, Leitner Nelly (Eger-Aracsa), Löwinger nővérek, Löwy Gizella, Münz Szabin, Mikoss Hedvig és Melanie, Nyitrai Karolin, Nyuly Gizella, Oeszterreicher Leon, Prager Ilona, Pollák Roza, Pranger Karolin, Pollák Szelina, Pollák Blanka, Roth Laura, Rosenfeld Iren, Reinitz Zsófi, Sauer Margit és Adel, Sauer Margit (Deveser), Schulhof Adel, Steiner Fanni, (Körmend), Sattler Irma, Scherz Roza, Strem Ilona, Tóth Kamilla, Tuboly Ida, Weisz Oga (Budapest), Wolf Roza (Pancsova), Weiser Clara, Weisz Melanie, Wallenstein Sarolta, Wolheim Fanni, Weisz Lóri, Weisz Berta (Szombathely) stb. stb.

S... S. r.

Farsangi naptár.

Február 12. szombat:	A nagykanizsai helyőrség altisztjének táncestélye a szákszalárúri honvéd zenekar közreműködésével.
19. Szombat:	A felső kereszt. iskola estélye a Kassinóban.
26. Vasárnap:	A nagykanizsai ált. munkásoké egylet jelmezes estélye.
22. Kedd:	Az irodalmi és művészeti kör estélye.

H I R E K.

Elítélt plebános.

A felvidéken borzalmas tragediákat rendez a néppárt, pusztító elűldi híveit, mert tudja, hogy a kilőtt golyó veszedelmes és nekik szükségük van vére, párolgó piros vére. Kell, hogy elmondhassák: ime a szent eszmék szolgálatában inkább marir-halált hallak harcosaink, semhogy a küzdelmet abban hagyják. Utálatos bűnös játék ez, kétszeresen az, mert erőszakos, gyűlölettel elítelt papok örült fanatizmusukban egy jogtalan eszme szolgálatában ocsékelik meg ezt. Ami vidékünk népét annyira nem tudták felhasználni önző céjaira, még nem tömpült el egy oly mérvben, hogy az ily számításokon keresztül ne látna. — A néppárt izzadva küzd,

már, megmozdít ugyan mindent, hogy poshadt politikájának életét mesterregean uton meghosszabbíthassa, ez már vergődés, vonaglás. A lendvai mandátumot megsemmisítették és most nem tudnak már híveket toborozni, lufangos eszközökkel korán hozzalógtak az aknamunkához, de kurdarcolt vallanak mindenütt. A legutóbbi választási harcokban nagy szerep jutott Jurák Zvoimir ismét.

E név ismerős olvasóink előtt. A vízi szentgyörgyi plebános nem elegendett meg a korcsmák borgőzös fülledt levegőjével, a néppárti elveket isten nagyon dicsekre bevitte az egyház falai közé is, a templom hajóján túl, egész az oltárig.

A csáktornyai választások előtt egy héttel, 1896. október hó 25-én Jurák plebános mise alatt, evangélium olvasás közben a következő szavakat intézte híveire:

„Ez a szent evangélium, sz. István, sz. Tamás, sz. Lukács és sz. Pál nevében elátkozom mindazokat, a kik Wlassics pártba mennek. Csak menjetek! De én esküszöm, hogy hozzátok a szent szakramentumot soha el nem viszem! Az a pénz, melyet kaptok még a halálotok órájában is... (A mi ezután következik lehetetlen reprodukálni.) Ők vallásukat akarják elvenni s én ha pártjukra állanék 5000 (rtot is kaphatnék, de én a fél országot sem megyek hozzájuk. Ők az istent nem hiszik! Pogányok! Hozzatok fordulok aszanyok leányok bennetek van legtöbb bizalmunk. (Ezt elhiszitek! Szerk.) és ti hozzátok fiuk, bennetek kerlek az egy Isten nevében nem engedétek el atyátokat, ha az isten tagadók hozzatok jönnök, verjétek el hazatöktől, és zárjátok az óba.”

Kijött a templomból, meg néhány jó tanácsot intézett Jurák a felizagott néphez.

A nagykanizsai kir. törvényszék ezen beszédeért Jurák Zvoimir plebánost vallás és annak szabad gyakorlata, valamint politikai igazgatás vétsége miatt való alá helyezte és mult év október 26-án tartották meg ebben az ügyben a végtárgyalást. A tárgyalás egy egész napon át tartott, a legtöbb tanu terhelesen vallott, a plebánost felmentették, csak annyit mondott ki az ítéletben a kir. törvényszék, hogy helyteleníti a plebános ur eljárását.

A pécsi kir. tábla ellenben, hova az ügy került, 3196/97 sz. alatt hozott ítéletével a btk. 171. §. 2.) bekezdése szerint minősül, és büntetendő igazgatásban bűnösnek nyilvánította és két hónapi állami fogházra és 200 forint pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén további 20 napi állami fogházra ítélte. — A vallás és annak szabad gyakorlata elleni vétség vádjá alól azonban a kir. tábla is felmentette.

— **Eljegyzés.** Dr. Wiener Mark községi főrabbi eljegyezte Schwarz Cecilia kispaszonyt, dr. Schwarz Jakab csáktornyai főrabbi kedves leányát.

— **Egy szép tószat sorsa.** A Polgári Egylet február 2-iki társasvacsoráján általános feltűnést keltett dr. Fried Ödön szép tószta: melynek azonban az lett a sorsa, hogy a Zala tudósítója teljesen kifejejtette a nagyobb szabású felköszöntők sorából; amit őszintén sajnálunk.

— **Sötétség.** Kedden este félhét felé félig borotvált és nyírt emberek izonyos káromkodással szaladgáltak fel s alá az utcán, valamennyien az elikkasztott villamos fényt keresték. A rendőrséget is nyomban mozgósították, de kárba vesztet minden ügyekezeltük, a villamos fényt nem találták, nem volt sehol, még a Franz-féle telepen sem, pedig úgy beszéltek, hogy ott gyártják ezt az ördögös fényt, mely ha teljes erővel működik, igen szép. Igaz, mi is gyönyörködünk már sokszor szép villamos világításban, de csak nyáron, zivataros időben, mikor egy-egy pillanatra a sötét felhők mögül hosszú

cik-cakkos sugarban előlővelt a villám. Ebből, meg Szombathely, Csáktornya, villamos világosságából tudjuk, hogy szép az elektromos fény. Különbben nálunk ez így is igen jól van. Hogyne, hiszen az ellenőrző-bizottság mondja...

— **Bentsik Ferenc temetése.**

Már lapunk mult számában megemlékeztünk id. Bentsik Ferenc haláláról. Temetése vasárnap d. u. 4 órakor volt óriási részvét mellett. A gyász kíséretben ott láttuk Csörtán Károly alispánt, Vécsey Zsigmond polgármestert, Viosz Ferenc főszolgabíró, a bírói és ügyvédi karnak majdnem minden tagját s a különböző egyesületek képviselőit. A gyászkocsit számos koszoru díszítette. Ez az impozáns részvétel nem csupán az elhunyt iránti végtisztességadás volt, hanem egyuttal kifejezése annak az őszinte érzésnek, melylyel dr. Bentsik Ferenc gyászában az egész társadalom osztozik. A koporsón a következők koszorúk voltak: Felejthetlen apánknak — Ferenc és Gizella; Szeretett nagyapjának — gyászoló unokái; Dél-zalai Takarékpénztár — alapítása óta igazgatósági tagjának; Őszinte részvétük jeléül a Dél-zalai Takarékpénztár tisztviselői; Felejthetlen barátomnak — Dauscha Ottó; Részvétük jeléül — Eperjesy család; Kegyeletük jeléül a Polgári-Egylet tagjai; azonkívül számos felirat nélküli koszoru.

— **Megszokott rabok.** A perlaki járásbírósi börtönből Pintér Jakab és Andrásegy András, mint azt már előzetes számunkban megírtuk, megszöktek; de ugylátszik a két váltóhamisító hamar megbánta e tettet, másnap már a helybeli ügyészségnél önként jelentkeztek. Most mindkettőt itt tartják a nagy emeletes fogházban. Talán ugy is csak arra táj a foguk, hogy itt leheszenek.

— **Az izr. jót. négyelet köréből.**

A február hó 5-én tartott amerikai reklam-estélyen felülfizettek: gelsei Gutmann Vilmosné 25 frt, Heiner, Franck Söhne (Linz), Ebenspanger Lipótné, Ebenspanger Leon, Sommer Sándorné, Vidor Samuné, Blau Pálné, Blau Béla, Weiser Józsefné 10—10 frt., Linzer Béla 8 frt 80 kr., Grünhut Henrik 7 frt 60 kr., Stern Sándor 6 frt 40 kr., Dobrin Benőné 6 frt, Deutsch Hugó (Slatina), Frankl Samu (Récece), Wittenberg Ignác, Koch Ede, Ebenspanger Ernő, Blau Lajosné, Löwinger Lajosné, Scherz Richardé, Sommer Ignácné, Hirschler Odónné, Hirschler Miksa (Alsó-Domboru), Tauber Alajosné, Rapoch Gyuláné, Belus Lajos, Rosenfeld Adolfiné, Grünhut Alfreddné, Zerkovitz Lajosné, ifj. Fesselhofer József 5—5 frt, N. N.-né dr. Rothschild Samuné 3 frt 80—3 frt 80 kr., Armuth Sándor, Fischel Pálné, Haidekker Antalné, dr. Bród Tivadar, dr. Schwarz Adolfiné, Zadubanszky Lajosné 3—3 frt, Plihal Ferenc, Engländer Ottoné, Vécsey Zsigmond, Hirschler Odón, Löwenstein Emil, Mergenthaler Lajos Unger Ullman Elek 2 frt 60—2 frt 60; Löwinger Ignác, Rosenfeld Alajos 2 frt 40—2 frt 40; Kürschner Ignácné, Sauer Ignácné, Rosenberg Izraelné, Kaster Miksáné, Eisinger Samuné, Danneberg Jakabné, Schwarz Samuné, Saller Lajosné, Weizsmayer Lipót, Wustzl Lajosné, Deutsch Lajos (Booska), Mathea Károly, Muzikar Vince 2—2 frt, Schulhof Adolf, Tinagl Lajos, dr. Lőke Emil, Scherz M. I., Rosenfeld József, Tripammer Gyula. Osz erhuber László 1 frt 80—1 frt 80; Krnortzer György 1 frt 50 kr., dr. Szegő Hugó, Győrfy Janos, Prager Béláné, Ledófszki Armin, Leitner Simon (Eger-Aracsa) 1 frt 40—1 frt 40 kr.; Kohn Samu, Böhm Emil, Kertész (Kaposvár), Klein József, dr. Fried Odónné, Kaufmann Mór, Fischer Sándorné, Hirschler József, Sattler Lajos 1—1 forintot, dr. Szukits Nándor, Bachrach Samu, N. N., dr. Goldmann Lipót, Horváth Honor, N. N., N. N., N. N., Neufeld Odón, dr. Pollák

Képes folyóiratokat, divatlapokat, szaklapokat, heti- és napilapokra előfizetéseket és megrendeléseket elfogad:

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedése NAGY-KANIZSÁN.

A folyóiratok új évfolyamai október hóban kezdődnek.

A Magyar Hírlap előfizetési árai ezek:
Nagyredőre 3 ft 50 kr. Egy hónapra 1 ft 30 kr.
Ebbe be van adva a postaköltség a vidékre, illetve a
házas határidő Budapeston.

Mutatványosomat 3-5 napig szívesen küld kívánságra
a Magyar Hírlap kiadóváltala Honvéd-utca 4.

1848-49. Jókai, Bródy, Rákóczi, 1848-49. VIII és IX-ik
évesét kaptak meg ma. Imár decemberben járnak a trón-
váltásunknál. Az eddigi események gondaglyos gyűjtésére a
mely mely nem csak képekben, hanem minden eddigi
magyar vállalat, de mégve is máltó a nagy időkben, a
nem teljes senki, a ki azt mondja, hogy ez valóban leg-
szébb és teljes története a forradalomnak.

Tudniuk magunknak és egymásnak is, hogy a nagy
olykor valósult a nagy hősiességnek. Ime egy má, mely
egyszerűen annak beszélt, és mindnyájunknak: melyet
a haragú világ és a nép egyaránt megérthet, a mely
mégis a történeti ismeret teljességével, a haza lángoló
szereplésével fordul a mult homályosulni kezdő képei felé,
s a múltbeli szív teljes megvilágító hajlammal és ked-
vével ábrázolja rájuk saját életének gyönyöreit.

A nemzet valóban máltán énnepi az ötvenes évfordulót,
mihétt annak így maradandó emléket állít.

A most megjelent fűzet gazdag tartalmából különben a
Dobóknak archepékez irt szöveget, a második bécsi torra-
dalom rövid áttekintését, a Ferenc József, Görgei-cikket, s a
trónváltásról szóló sorokat emeljük ki. — A képek közül
járnak el: rajza és reprodukciója egyaránt „A világ-
szellem” és „Dobó ur” című kép. Róth és Philippovich
fényképeletei Oroszánál, mely az Országos képtárban levő
egykor akvarell után készült, kiemeljük még Bitó rajzát
az Oltákról Szalay Pál kirórtól — és maga Jókai
írta a szöveget de őt mi csak nem dicsérhetjük meg! —
„Jellachich táborát” Schweichinál Görgeinek 1849-ből való
képeit, melyet Gyulai Pál engedett át a vállalatnak, s végül
az osztrák katonaság egykorú rajzait mutató képeket, me-
lyek dr. Allexand J. egykorú rajzai után reprodukáltak.

A 9-ik fűzetben 1. Ferenc József archepé (Kébi rajza
után 1849) s a két kiadóút: Ferenc József s főleg az előtti
a legnépszerűbbek.

A 3 fűzet máltó folytatása az előbbieknél, s a legúj
s világ s legnépszerűbb könyvnek folytatásait.

A munka Réval Testvérek Irod. Int. Békéscsaba
kiadásában jelenik meg. Kapható minden könyvtér-
kedésben. Egy fűzet ára 30 kr. Az egész má 9 ft.

Az e rovathoz megemeltett má megrendel-
hető és kapható Fischel Fülöp könyvtér-
kedésében Nagy-Kanisza.

Közgazdaság.

Hova forduljon a gazda tanácsért?

Szólas-mondás, de régi példabeszéd: a ma-
gyar embernek nem kell tanulni, elég ha gon-
dolkozik. S gondolkozott is a magyar gazda
sokáig, közbe közbe a kártyát is megkeverve, a
míg el nem érteket a nyolcvanas évek mostoha
gazdasági viszonyai, a míg a buza ára le nem
szállott 6-7 forintra. Akkor azonban elérkezett
a cselekvésnek az ideje, az egyszerű gondolko-
zás már nem volt elég a megélhetésre. Kezdünk
kiszélelni, nem volna-e magasabb buza helyett
cukorrépát, burgonyát, okkórát stb. termesztési?
Sőt egyesek kísérletet tettek arra nézve is, nem
lehetne-e két kalászt termesztetni ott, ahol eddig
csak egy termelt, azó: a mezőgazdaságunk új
korszakba lépett. Az ellogulatlan szemlézőnek
el kell ismernie, hogy mezőgazdaságunk óriásian
fellendült az utóbbi 20-25 év alatt s bizonyos
hogy nagyon elmaradt az a gazda, ki ez idő
alatt bruttó jövedelmét meg nem kétszerezte.

Csak az a kérdés ezután, vajon olysn-e
már a mi gazdasági rendszerünk, amely a töké-
leteség netovábbja, amelyen többé javítani,
lendíteni nem lehet, amely a lehető legnagyobb
bruttó és netto jövedelmet szolgáltatja. Sajnos,
a kérdésekre nemmel kell felelnünk. Elismerjük
ugyan, hogy gazdasági viszonyaink különösen
az utóbbi évtizedben a nagyon lendült, annak
darára a tökéletesül nagyon de nagyon messze
vagyunk. Kezd ugyan már a mi gazdaközön-
ség fogtoky lenni az újítások iránt is, de a
legjobb esetben nem számiással újít, hanem
azért, mert látja az újítást másnál is, de nem
tudja, hogy az újítás, amelyet más jónak talál,
jónak fog-e bizonyulni az ő viszonyai között is,
mert nem veti magának fáradságot, hogy a szó-
ban forgó újítást kiismerje, tanulmányozza, mi-
előtt alkalmazza.

A minapban vasúti utazás közben mondja

egy úri ember, hogy tavasszal buza vetéseit
Thomas-salakkal fogja behinteni, mert egy föld-
birtokos társának oly kitűnő hatással volt a
terméshozamra. En elhűledezo hallgattam terveit
s csodálkoztam azon, hogy foghat valaki mű-
trágyázásról, mikor még azt sem tudja, hogy a
salak a legnehezebben oldható műtrágya,
a melynek feloldására nem egy tavasz, de egy álló
esztendő sem elég. Ha ilyen felületes ismeretekkel
alkalmazza a gazda az újításokat, akkor nem
lehet csodálkozni rajta, ha azt éppen olyan
hamar sutba dobja, mint haszontalant, a melyen
hívvel alkalmazta felületes ismeretek alapján.

Arról pedig — csak legyünk egészen őszinték
— már csakugyan igen kevés gazdának van
halovány fogalma is, hogy ad-e ő annyi trágyát
talajának, a mennyi elegendő a talaj termő ere-
jének fenntartására, hogy az ő trágyázási ren-
dszere mellett emelkedik-e vagy apad talajának
termőképessége. — Pedig a gazdálkodásnak ez
a kardinális pontja, s körül forog az egész
gazdálkodás, s ha e tekintetben nem helyesen
járunk el: kárba vesszük összes fáradságunk,
kielégítő vagy jó eredményt soha sem érhetünk
el. — Hogy pedig éppen e tekintetben ország-
szerte nem helyesen járunk el, azt mutatja azon
megdöbbentő tény, hogy a nyugati államok
természetlagai nem csak felezik a miénket, de
a legtöbb helyt annak a kétszeresét is túl
emelkednek. Keves az állat-állományunk, mű-
trágyát is keveset használunk.

A kezelelőnk vint álló birtokról nem készí-
tünk üzembert, s így nem tudhatjuk, nem le-
hetne-e birtokunkat jövedelmezőbben kihaszná-
lunk nem tudjuk eleve mennyinek kell lenni a
bruttó bevételnek és kiadásnak, mennyinek a
tisztá hazánknak. De sőt ha váltó gazdaságot
üzünk is, a váltó ugyan beállítva, hogy lehető
legnagyobb hozart már csak azért sem érhetünk
el. — Osmerek gazdaságot — nem egyet —
betes fordával, a hol az első évben meg lesz
ugyan trágyázva a talaj, de azután két évben
kereszül egy szem trágyát sem kap, buza pedig
a negyedik és hetedik évben jön bele. Hogy az
ilyen váltó gazdaság a talajt tönkre teszi, s fél
annyt sem ad, mint a mennyit helyesebb kezelés
mellett adhatna, azt mindenkinek tudni kell, a
ki némi, ugynevezett tudományos gazdasági
ismerettel is bír.

Nem vonjuk kétségbe, hogy egy birtoküzem-
tervet kidolgozni, annak aki nem igen foglal-
kozik gazdasági tudománytal és írásos mun-
kával, igen nehéz, de meg van adva a mód
és alkalom ilyen üzembert ahhoz értő, azzal
sokat foglalkozó egynekéni díjtalanul kidolgoz-
tatni. A magyar ó-vári gazdasági akadémián, a
debreceni, kassai, kecskelyi és kolozsvári
gazdasági tanintézetekben tanácsadói bizottság
van gazdasági ügyekben felállítva, mely bizott-
ságnak feladata bárkinek is gazdasági ügyekben
díjtalanul felvilágosítást, tanácsot adni. Akár
üzembert kell valamely birtokról készíteni
akár állattenyésztési növénytermelési stb. ügyben
kell tanácsot adni ezek a bizottságok, a leg-
nagyobb szakértelemmel díjtalanul adják azt
meg, s így a gazdának csak egy levelet kell
írnia az illető intézet igazgatóságához, hogy
legjobb és teljesen kimerítő választ kapjon.

Tanuljunk, haladjunk, hogy gyarapodjunk.

C S A R N O K

A költő.

Keményffy Sándor — a „Doromb” belmunka-
társa — lekönyözött szobájában fel alá sétál-
gat...

— Mindhasztalan! A kívánt vers nem szület-
hetik meg e homályban. A költői léleknek vilá-
gosság kell! Tehát ki innen a szabad természet
őlelő karjai közé, hol játszi pillangók járják tán-
caikat s csalóányok csatolják dalszót.

E szavak után Keményffy Sándor kalapot és

sétapálcaát véve, nemjörődve a tikkasztó hőséggel
rövid negyedóra mulva ott van a Duna partján
elterülő erdőszégen, a játszi pillangók és csaló-
ányok között.

Közvetlen a Duna partján áll egy százados
csónka tölgy, melyen meglát-zik, hogy a vihar
nem egyszer akarta lövestül kicsavarni; de mind-
annyiszor a bős viharral nemcsak szembezállt.
Keményffy e tölgy lombátora alá telep-dik...

A smaragd-zöld buja fű között meg ezer apró-
nál-apróbb bogárka izeg-mozog. Keményffy Sán-
dornak kikerülte figyelmét e sok szorgalmas kis
állatka. Nem csoda! hisz ő nem rovarászni jött
ide, hanem mint költő, hogy verset írjon a
„Doromb” számára.

A kis állatka nem törődnek a tikkasztó hőség-
gel, munkálkodnak, dolgoznak... És ti emberek
— a természet koronái — henyéltek? Azaz
pardon! a költő is dolgozik.

— Felcsigás Elmeszani egyedül,
A természet szabad ólva:
Selyem pásszát alattam,
És lombátor hajlik fölém. —

De csitt! a Duna tulsó oldalán egy kis csónak
s benne — amennyire felismerhetők a személyek
— két férfi és egy nő tart némán, csendesen az
erdő felé, csak a víz csobogása zavarta a termé-
szet némaságát. De jaj! mintha ezer fenevad
jönne az erdőből, oly irtóziató robaj hallatszik.
A csónak a szőke Duna nyugodt tükren imboly-
logva — lassan halad előre, s egyszerre olyan
erővel tör ki a vihar, hogy ember, állat iparko-
dik föld alá menekülni előle.

A Duna nyugodt vizét felkorbácsolja a vihar,
s a költő aggodalmasan nézi a part feé sietővet.

A két férfi erőmegfeszítéssel iparkodik a Duna
háborgó habjai közül partra érni... Hála Isten!
a nő már parton van. Egyik férfi is, de hol a
másik? Egy erős hullám a csónakot maga alá
temette.

— Segíts! atyám odavezet! hangzik egy
női sikoltás.

A költő, ki a szív embere, a habok közé veti
magát s a felbukkanó pát szerencsésen partra
segíti... A vihar erős moraja közt egy négyes-
fogat tompa dübörgése lett hallható, rövid
idő mulva ott van — és megáll.

A siránkozó nő kezét tördelve szól: „János!
szerencsétlenül járt atyámat kérem kocsira segí-
teni.” S a liberális kocsis megrémülve segíti
a négyes fogatra.

— Mehetünk! — és a négy pej nyilsebesen
tovarepül. Keményffy Sándor pedig vizesen, luc-
kosan a vihar irtóziató tombolása közepett elajét
gondolkodva: ki volt az apa és ki volt a titok-
zatos tündér?

A három nap mulva megjelent „Doromb” szá-
mára Keményffy nem irt semmi. Meg-megkezdte
ugyan költeményének folytatását, de mindannyi-
sor elhagyta ihletése. Eszébe jutott a titokzatos
tündér s letette tollát — gondolkodott. Aggát
tarkkbbnál-tarkkbb gondolatok marcangolták, s
nem fogadt gondolataitól szabadulni; szobájának
állandó lakója maradt. Nem azért, min ha beteg-
ség látszolta volna szobájához. Nem, különben ő
maga sem tudta miért? de érezte, hogy kedves
a visszavonulás.

Megjelent a „Doromb” s Keményffy meglepetve
olvassa a következő felhívást:

A legnagyobb halálal tartozom azon ismer-
etlen Úrnak, ki élete kockázatásával a Duna
báborgó habjai közül — folyó hó 20-án —
kimentett s így az életnek visszaadott. Halám
lerovása vegett felkemerem életem megmentőjét,
hogy nagyrabecsült személyiségét velem meg-
ismertetni mielőbb sziveskedjék. Előleges halám
jeléül fogadja stb. Báró Habakuk Krispin s. k.
Keményffy e felhívás elolvasása után iróasztá-
lához megy s a következő sorokat írja kétszer
egymás után két egyforma levélpapírra:

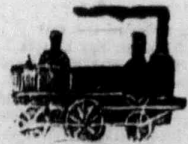
Nagyságos Uram! Engedje meg, hogy életem
megmentője ismeretlen maradhasson, és pedig
azért, mert sem hálát, de még inkább jutalmat
el nem fogadhatok tettemért; miután azt ten-

Könyvek, irodai felszerelések, diszes levélpapírok, nyomtatványok

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdájában, könyv- és papírkereskedésében Nagy-Kaniszaán

szerezhetők be legjobban és legjutányosabban.

VASUTI MENETREND.

Kövérnyes 1897. október 1-től.

KANIZSA ÁLLOMÁS.

Irány	Indulás				Érkezés			
	vonat	óra	perc	idő	vonat	óra	perc	idő
Péregyháza	sz. v.	4 42	regg.	gy. v.	5 38	regg.		
	sz. v.	2 35	d. u.	sz. v.	12 10	d. u.		
	gy. v.	12 20	este	sz. v.	11 22	éjjel		
	v. v.	7 33	este	v. v.	7 59	regg.		
Szombh. Bécs Zala-Eg.	sz. v.	6 06	regg.	sz. v.	11 01	este		
	gy. v.	12 20	d. u.	sz. v.	3 42	regg.		
	v. v.	5 15	d. u.	v. v.	8 04	regg.		
	sz. v.	2 05	d. u.	sz. v.	1 35	d. u.		
Budapest	gy. v.	5 48	regg.	sz. v.	3 52	regg.		
	v. v.	9 15	regg.	sz. v.	1 24	d. u.		
	sz. v.	2 —	d. u.	v. v.	8 55	este		
	gy. v.	12 15	éjjel	gy. v.	12 10	éjjel		
B.-Szt.-Eg.	gy. v.	5 06	d. u.	gy. v.	11 45	d. e.		
	sz. v.	8 —	regg.	sz. v.	8 —	regg.		
Barcs Gyékény	sz. v.	4 57	regg.	sz. v.	1 29	d. u.		
	sz. v.	2 25	d. u.	sz. v.	11 41	éjjel		
	sz. v.	7 25	este	sz. v.	11 14	regg.		

NYILTTÉR.

A s rovatban közzétettéért nem vállal felelősséget a merk.

Özv. Eppinger Lipótné leányát, Idát (Lentiből) eljegyezte Kóhu Sándor, Nováról és Jankát, Rosenbaum Sándor Alsd-Lendváról.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

nem felebaráti szeretetem parancsolta, mit kölöben tennie kellene — hasonló esetben bárkinek is felebarátjával szemben. Egyebekben vagyok stb

S a „Doromb” legközelebb megjelent számában mindenkire meglepően hat báró Habakuk azon ajánlata, hogy ki megmentőjéről a legcsakélyesebb felvilágosítással szolgál — 100 arannyal jutalmaztatik. És Keményffy hallgatott... De annál nagyobb lett elkésereidtsége, midőn a „Doromb” báró Habakuk megmentőjéről: Pöngethy Ottmár ország-világ előtt kürtölte.

Pöngethy Ottmár ismeretlen nőt Keményffy előtt annyira, hogy meg nevet sem hallotta soha. Tehát először is megismerni vágott; de hasztalan, mert bárkihez fordult, mindenki csakannyit tudott felele: báró Habakuk életmentője.

„Napok, hetek, sőt már hónapok mulottak el a nélkül, hogy Keményffynek sikerült volna Pöngethy hol- és kilééről a legcsakélyesebbet megtudni. A költő igazságszerető lelkét ez szörnyen bántotta: de nem szólt senkinek: kitalált némán, csendesen. ...Történt pedig, hogy Karneval herceg az egész vidék szépségeit a „Korona” nagytermében tartandó elit-hálra meghívta.

Keményffy Sándor nemcsak jó költő, hanem kitünő táncos is, mint ilyenre — Karnevalnak szüksége van az elit bál rendezésénél, a főrendezői tisztséggel Keményffy bizatott meg.

Fogat-fogat után robot a „Korona” feldisített tágas udvarába, s a ragyogó bálterem csakhamar a földi angyalok édes otthonává válik, hol vígan megy a tere fere, midőn Keményffy karján belép — egy nem földi — hanem valóságos tulvilági szépségű angyal, kinek láttára a mamácskak összedugják fejcséikeit: s kíváncsian kérdegetik egymástól: Ki e szépek szépe — Kormossyné halkan, susogva mondja: — „Báró Habakuk Myrabella.”

Pont nyolc óra. A cigány rázendít az első palotásra s ott látjuk Myrabellát — egy mindenki által ismeretlen — magas, széke fiatalember karján.

A „láncrend” másodsor lengyelkét parancsol s Myrabellát Keményffy karján látjuk. Myrabellát nek Keményffy első látása a Dunán történt szerencsétlenséget juttatta eszébe. A viszontlátás első perce elég volt arra, hogy atyja igazi megmentője tisztelje Keményffy személyében. De nem szólt — hallgatott; most midőn ismét olyan közel érzi mázához, mint ott a szerencsétlenség színhelyén — nem hallgathat.

— Uram, Önnek én hálával tartozom s hálával tartozik atyám, mint élete me mentőjének.

— Nem tetszik tévedni? Hisz ugy tudom, hogy atyjának megmentője Pöngethy Ottmár.

— Nem, az nem! esküszöm, hogy ez család! — Am legyen hite szerint.

E jelenet a tánc terem nyugoti oldalán történt Báró Habakuk és Pöngethy pedig a teremtől keletre levő — vendégszoba egyik kisebb asztala mellett vígan beszélgetve, mit sem hallottak a történésekből.

— Fogadják köszönetemet drága Uram! — Nem táncolok. Kérem jöjjön atyámmal.

— De legyen nyugodt! — esdeklí Keményffy — e kényes dolog tisztázására más hely, alkalom és idő kívántatik.

„Nem uram! tovább nem halaszthatom..... Csakolnak — menyasszonya lenni nem akarok.”

— Menyasszonya? — S Keményffy önkénytelenül karonfogja Myrabellát...

„Atyám! Itt van életem igazi megmentője!” Pöngethy felugrik s Keményffytől elégtételt kér.

— De uram! — szólt Keményffy — én önt egy szóval sem sértettem. Különbön e'égételt adni kötelességemnek fogom ismerni, ha be fogja bizonyítani, hogy csakugyan a báró ur életemek igazi megmentője. Hogy tisztázzuk ezen ügyet: sziveskedjek uram a következő kérdésekre feleletet adni:

— A csónakból ki szállott partra először? „Mirabella kisasszony.”

„Nem, kérem — szólt közbe Myrabella — hanem Pista — az inas.”

— Mikor a „Doromb”-ban a báró ur felhívást tett közbe: lelelt az első felhívásra levélben? „Igen!”

— Es mit, ha szabad tudnom? „Nem akartam megnevezni magamat.”

Keményffy a báróhoz fordult.

— Tessék Báró ur, megnézni az akkor kapott levél papírosát! — Nem tudom eszre tetszett-e venni, hogy a levélpapír felső balsarkában, mint ennek — (Keményffy egy levelet mutatott) — „K. S.” viznyomásu monogram látható.

A báró előveszi a levelet s a mondottak igazaknak bizonyultak, sőt a betűk, sorok egy hatszálig vágnak. Báró Habakuk Keményffy nyakába borul, mint a valódi élete megmentőjének: de ekkor már Pöngethy — az áléletmentőt, nem látta senki — ellilant ugy, hogy a mozgósított rendőrség is csak a nyomát üthette; de annál boldogabban járta Myrabella és Keményffy a következő első ügyest...

Az elitbál lezajlása után — néhány hétre — k „Doromb” olvasói — ünnepi számhoz hasonló keretbe foglalva olvassák:

— Hymen. Báró Habakuk Krispin könyöki nagybirtokos ritka szépségű, kedves leányát, Myrabella Öngnagságát, eljegyezte Keményffy Sándor lapunk kitünő tollu belmunkatársa.

Berkuss Báró,

Malom-eladás.

Szabad kézből eladó egy uradalmi, az 1895-ben tökéletesen újból épült, a mai követelményeknek megfelelően berendezett, vízijoggal bíró malom, 6 katasztrális hold birtokkal, — mely Varazsdmegyében, a ludbregi járásban fekszik, posta- és táviró állomással Drnje.

Közelebbi felvilágosítással szolgál

Jószágigazgatóság RASINJA Horvátország.

52-3

Hirdetések

felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Nagy-Kanizsán.

Jószágbérlet.

Bérbe adó Kuzminec nemesi birtok, mely Varazsdmegyében fekszik, posta Rasinja, vasutiállomás Kapronca, — Horvátország — vagy Légrad — Magyarország. —

Szántó föld	1114	katasztrális hold
Kert	1	„ „
Rét	301	„ „
Legelő	188	„ „
Irtás	169	„ „
Ut, beltelek, árok stb	34	„ „

Összesen: 1807 katasztrális hold.

Közelebbi felvilágosítással szolgál

Jószágigazgatóság, RASINJA.

51-3

Köhögés

rekedtség és elnyákasodás ellen a legjobb hatá-u szer a RÉTHY-féle pemetefü czukorka

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1.50 krért. bérmentve küld

Réthy Béla
gyógyszerész

Réthy Béla

Gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenékén aláírásom látható.
278-10

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15-20 cm.
Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Ansaatzeit: August und September
Pflanzerweite: 15-20 Cm.
Bedenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirnevés

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

KLYTHIA a bőr ápolására

szőpítésére és finomítására

Legelőkeltebb olajtónál, bal és társalgó PUDER.
Fehér, rózsaszín, és sárga.
Vegytanilag tisztított és ajánlja Dr. Pohl J. Cs. Kir. tanár által Bécsben.
Eltámasztó levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIEB

német kir. udvari kollektív-üzemeltető és illatszer-gyár Bécsben.
Főraktár: BÉCN, L. Wollalle 3.
Kapható a legtöbb illatszer- és gyógyszerkereskedésben és gyógyszerárban. N.-Kanizsán: Alt és Böhm, Keleti M. Mór és Kreiner Gyula cégeknel.

Egy doboz ára: forint 20 krajcár.

Utánvétellel vagy az

üzemeltető előleges beküldése után küldik.

Elismert elsőrangú gyártmány!!

Legújabb rendszerű vetőgépek!!

Különléle járgányos cséplők, külön szerkezetű és könnyű járasu zsákoló, tisztító cséplőgépek járgányhajtásra, valamint minden más gazdasági gépek és eszközök

REISSENZAHN ANT.

Budapest, Eötvös-utca 38.

Nagy vasöntődével egybekötve, mely szállít kovácsolható puha és acél öntvényt jutányos áron saját és idegen minták szerint.

Részletes árjegyzékkel és szakkereskedelmi felvilágosítással készséggel szolgálunk díjmentesen.

Különös figyelembe ajánlom legújabb szerkezetű gőzcséplőimet. 39-3

— Ügyvendők felvételnek. —

Százezrel a családnak iszzák előszeretettel naponta a

Éljen! éljen!

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a baktériumoktól és egészségre ártalmas alkáli-sókatól. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvét ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, avak során átfalódott és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkiválóbb pöttioka a baktériumok, valamint a legkülönbözőbb vegyületek is annak. Tekintettel az egészségre és a táplálkozásra, a valódi Kathreiner-féle az egészségre és a táplálkozásra, a valódi Kathreiner-féle az egészségre és a táplálkozásra, a valódi Kathreiner-féle az egészségre és a táplálkozásra.

Óvass az értékes italozatodtól.

Magyarhonnak legújabb senszátiós találmánya.

Hölgyek részére elkérthetően.

CREME NIOBE.

Egyedüli száraz creme sziradék nőiök.

A magas m. k. kereskedelmi ministerium által 4261/34. sz. a szabadalmazott és védjeggyel ellátott, több orvostanári szaktekintélyek, valamint a vegyészeti laboratorium által vegyileg megvizsgáltván, ez időszert a legkitűnőbb arckenőcsnek nyilvánítottat.

„Creme Niobe“

az ugynevezett egyedüli „Hölgy szépítő szer“ speciálitás, ezidő szerint felülmul e téren minden egyéb Crémet, megadja az arcnak rögtön a természetes finom fehér színt, hársny puhasággal.

Ezen csodaszor nappal a kimenés, de főképpen bálók, concertekbe menés előtt használandó; nem tartalmaz egyáltalán zsíros anyagot, s így a használat után azonnal megszárad.

A „Creme Niobe“ a legjobb sikerrel használható még különféle bőrbetegségek ellen, u. m. szépítő, buborcsák, májfolt stb., valamint vörös orr ellen is, nemkülönben kitűnő szernek bizonyult a szél és nedvesség által megrongált kezek bőrének helyreállítása és megőmítésára.

A „Creme Niobe“ urak részére is kitűnő szer, s borotválkozás után a leghatásosabb szernek bizonyult.

I nagy bögre Creme Niobe két korona. Kis bögre Creme Niobe egy korona. Egyedüli főraktár Nagy-Kanizsán és Zalamegye területére **ALT & BÖHM** cégnél Nagy Kanizsán.

MEGHIVÓ.**A NAGYKANIZSAI TAKARÉKPÉNZTÁR****RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**

f. 1898. évi febr. 17-én d. e. 10 órakor tartandja

saját helyiségében

53-ik évi rendes közgyűlését,

meljre a t. cz. részvényeseket tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.**Tanácskozási tárgyak sorrendje:**

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések.
2. A mérleg előterjesztése, az osztalék megállapítása, az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése feletti határozathozatal.
3. Hivatalos közlöny kijelölése.
4. Az alapszabályok 27. §-a értelmében sorrend szerint kilépő Bábocay György, Blau Lajos, id. Fesselhofer József, Grünhut Henrik, Kürschner Ignác, Rosenfeld Adolf és Scherz Richárd 7 igazgatósági tag, ugy Goldhammer Károly, Heimler József és Juhász György felügyelő-bizottsági tagok helyett újak, esetleg azoknak ismétli megválasztása; és pedig az igazgatósági tagok helyett 3 évi, a felügyelő-bizottsági tagok helyett 1 évi időtartamra.
5. Netáni indítványok.

Jegyzet: A t. cz. részvényesek figyelmémetek, miszerint szavazó-lapjaikat 1898. évi február hó 16-ik napján délelőtt 9—12, délután 3—5 óráig az intézet helyiségében személyesen vagy meghatalmazás alapján átvehetik.

Megjegyzetük, hogy az alapszabályok 11-ik §-a szerint szavazati jogot csak az gyakorolhat, kiknek részvénye a közgyűlést megelőzőleg négy héttel korára átiratott.

47—3

MEGHIVÁS.**A Nagykanizsai Segélyegylet Szövetkezet**

által

1898. évi február 26-án délelőtt 10 órakor

saját helyiségében tartandó

Évi Rendes Közgyűlésre

a szövetkezeti tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése.
2. Az 1897. évi zárszámadás (mérleg) előterjesztése, az üzleteredmény megállapítása s ennek alapján a VIII cycius (1892—1897. évtársulat) végelszámolása.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése.
4. A szövetkezet hivatalos közlönyének kijelölése.
5. Az igazgatóság és felügyelő bizottság választása: és pedig választás alá kerül a sorrend tolytán kilépő Sattler József, Pintér Sándor, Fischer József, Beck Miksa, Goldstein J., Tass Simon, Oesterreicher Bernát, Bogenrieder József igazgatósági tagok helyett azok esetleg újabb megválasztása; a tagságáról lemondott Maschaner Mór és Tachauer József igazgatósági tagok helyett 2 igazgatósági tag valamint a felügyelő bizottság egy évre leendő megválasztása.
6. Berger Mór indítványa.

A mérleg, igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentés a szövetkezet helyiségében betekinthező, hol egyuttal a szavazatlapok a közgyűlést megelőző két napon átvehetők.

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischei Fülöp
könyvkereskedésben.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint é. n. 4-5 óra közt.

De intézkedő a lap szellemi részére
vonatkod minden közlemény.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatni:

Városház-épület: Fischei Fülöp
könyvkereskedésben.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Églen évre 12 korona (6 frt — kr)

Félévre 6 korona (3 frt — kr)

Hegyedévre 3 korona (1 frt 50 kr)

Hirdetések jutányosan megvitatnak

Bé-menetlen levelet csak ismert embertől fogadjunk el.
Kéiratot sem adunk vissza.

Felelős szerkesztő:

NYITÓTÉR PÉNZTÁRA 10 KR.

Hirdetések, valamint a hirdetőkhöz vonatkozó Fischei Fülöp
könyvkereskedésben kiadandók.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

SZALAY SÁNDOR.

A kongrua rendezése.

Dr. Wlassics Gyula vallásügyi miniszter végre benyújtotta az ország minden vallásfelekezete által epedve várt törvényjavaslatot a kongrua rendezéséről és adott ígéretének pontos betartása által teljesen igazolta azt a bizalmat, melylyel kijelentéseit mindenfelől fogadták.

Ma, miután az egyházpolitikai törvények rázkódtatás nélkül, békés uton, rendkívüli eszközök alkalmazása nélkül az egész országban életbe léptek, egész nyugodtan tehetjük a vallomást, hogy a kormány vonatkozó programpontjait csak akkor kezdték teljes bizalommal fogadni, midőn Wlassics kultuszminiszter megtette a kath. autonómia és a kongrua rendezésére vonatkozó nyilatkozatait és hogy ez a bizalom időről-időre fokozódott a szerint, a mint a vonatkozó előmunkálatok haladásáról Wlassicsnak módjában volt a képviselőháznak jelentést tenni.

A katolikus autonómia előmunkálatai, a kongresszus összehívása és a kultuszminiszter munkálata, melyet e kongresszus működésének komoly programjával elfogad-

tak, a katolikus laikusokat minden irányban kielégítették, a felizgatott lelkeket megnyugtatták és lecsillapították. A katolikus vallást nem fenyegeti veszedelem, az állam csak azt követeli, a mi megilleti. Ezt a meggyőződést értette és erősítette meg a katolikusoknál a miniszter eljárása és ez a meggyőződés az alapja annak a sziklasztártnak, melylyel Magyarország katolikusai a vallásügyi miniszter vezetésében feltétlenül megnyugosznak. Másrészt azokban az ígéretekben, melyeket a kultuszminiszter a kongruára vonatkozólag tett, anynyi biztatás és határozottság volt, hogy az alsó-papságban is fel kellett érnedni a bizalomnak a miniszter iránt és ebben van a útka az egyházpolitikai törvények amia békés, zavartalan keresztülvitelének, melylyel szemben különösen ellenzéki részről oly sok hitelenség, oly sötét kétely nyilvánult.

A kongrua rendezése a kultuszminiszter által beterjesztett javaslat szerint igen terjedelmes; igaz ugyan, hogy csak a bevett vallásfelekezetek lelkészeire vonatkozik, a latin, görög és örmény szertartásu katho-

lus lelkészek kivételével, de a törvényjavaslat első paragrafusai ezekről is gondoskodik ideiglenesen, a míg t. i. a magas klerus hozzájárulása által jövedelmük kiegészítése végeig rendeztetik, addig pedig az e célra szükséges összeget a kincstár biztosítja rendelkezésre.

Az állam ez ügy körül tartózkodni akar minden beavatkozástól, a felekezetek belső ügyeire való minden befolyástól és szigorúan kerül mindent, a mi csak távolról is az önkormányzat befolyásolásának látszik. Az állam minden bevett felekezeti papságának jövedelmét kiegészíti 400, illetve 800 frtra, de ez utóbbi összeget csak azok a lelkészek kapják, akik igazolni tudják a szabályszerű kvalifikációt. A javaslat aöből a szempontból indul ki, hogy első sorban az illető felekezetek kötelesek lelkészeik tisztességes eltartásáról gondoskodni; a hol azonban a községek nem képesek e kötelezettséget teljesíteni, jogukban áll az államhoz fordulni támogatásért.

Az állam a támogatást minden körülmények közt meg akarja adni, mert felette fontosnak tartja a papság erkölcsi működé-

TÁRCA.

Üti-képek.

(Campagnei vadászlat).

Írta: „A”

Constantinus diadalkapuján túl egy kedves perspektívájú uton gondolatokba merülve lépegettem a „Via Appia” felé.

A külső világ napozogaras romjaival elég alkalmas volt arra, hogy melankóliába ringasson.

Hogyna! Hiszen a római világ megkövült (ragikumma társul elem, s a jobbról-balról csónak meredező romomládok, ebbe a bizarr világ-tárhoz, csoda-e, ha olyan hangulatot ébresztettek benn-m, mint egy mytikus Böcklin kép.

A dus vegetáció kejelegre pompázik: magnólia, babér, pálmák egész sorozata, kellemes zöldjevel enyhíteni igyekeznek a táj komorságát.

Hazatalan!

A modern rómaiak megbőcsdijhatlan gourmanderiája kiirt minden énekő s csirpelő madarat; a csallók csőndesek s a pompézo ligetek megvannak fosztva nyelvéktől...

Tél az örökös tavaszban!

Egyhet addé dus növényzet némán, s s-omoruson fogja föl a szökőkutak csobogó párját.

Nincsen itt madár, mely lerészegedve a szétáradó bőszeg virágillattól, dalba fogja szerelmi mámorát.

Ott hevernek szegénykék, megkopasztott sarga mellet, az árucarnokok és delikateszkereskedők rideg márvány pultjain

Lucullus népe közt vagyunk, ahol a cinege- a főlemüle nyelv elmaradhatlan kellekkel egy számoltató ebédnek!

Azt a helyet, ahol Szent-Peter magába szállt, s visszavérti Rómába (Domine quo vadis, kápolnája) már régen elhagytam; s a campagna mély síkjával, a maga teljes pusztaágában állott előttem.

Most az egyszerű a campagna leírásától elallok. Minek is lozgek bele a lilakód párázatába tűnő vízvezeték bizarr romjainak leírásába.

Aragy azt a mélyen szomorú hangulatot, mely a Caecilia Metella síremlékén kopott meg, miért is írnam le?

Hogy ebbe a süket csőndbe csak a réti bogarak s szunyogok pauzasos döngését hallottam; hogy egy eukalyptus árnyékában miként adtam magamat az ábránd gyönyöreinek; a remegő láthatárba vezető százkupolás Rómát; a tivoli meseze kéklő hegyeket, — nem említem.

Csak egyedül azt akarám mondani, hogy:

Bum!

Ijedten kápolom föl tejemet, mert az ábránd világából egy mezezháló s löbbéször visszhangzó nagy pukkanás ébreszt föl.

Tyűh! Fikomodta! Itt lütek: 'peig ágyuval'

Ni, ni, (gondoltam magamban) ezek az olaszok, ugy hallszik, most tartják ősi hadgyakorlatai-

kat; s égve a kíváncsiságtól, előre siettem a Casale-Rotondóig, hogy onnét apektáljam a békében háborusdít jázso olaszoka!

Annyi bizonyos, hogy a közeli osterián kívül semmi gyanusul sem vettem észre.

Ahán!

Nagyot bökiem hüvelykkel homlokomra; ebbe a rengeteg sok romba a hang beletűközik s a csendes campagnei levegőt egy puská lövés is ugy megrezgett, hogy ágyudurránaknak véletem.

Szent igaz, hogy vadászunk.

A puszta réten körözöttlívágya, csodálatosnak tűnik föl a rengeteg köves talaj.

Itt bizony, ha gazdálkodni akaraz, ugy először is keríteni köll csinálni a talajból összehordott kövekkel, (éppen ugy, mint ennél a kis majornál látom), — mert anéktól nem tudom, hogyan vagna ekep bele a lödbe.

Minden lépésemmel száz apró, ugró röpülő s a jó lsten tudja miéle alkalmazásával tovább igyekvő rovart verek föl sziesztájukból.

Végre elérhettem azt, hogy izzadó üstökömet az osteria hüvös szobájában letérülhettem.

A szomszéd szatálnál egy opera részletet dudoló kövér, barna, vadászruhába bujtatott uri ember ül.

Élénk tenor-hangjával kellemes rezgésbe hozza a parmezán illatu levegőt.

Előtte egy nagy tal apagetti, melyből rövid kövér ujjával görösen szorítja a villát, s a felméréses apagettit magasan löhuzza a levegőbe. Majd szélesbességgel megpöndörinti, gombóca

Nagy-Kanizsa látképeivel

levelezőlapok egész új felvételekkel és postakártyaalbumok kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

sét és érdemesnek a támogatásra, de viszont megköveteli, hogy a lelkészek teddhetlen életet folytassanak és valamely büntetlen cselekmény miatt hivatalvesztésre ítélve ne legyenek. Az állam megköveteli, hogy a lelkész sem állásához nem méltó, erkölcsbe vágó magatartás, sem hazafiatlan cselekmény miatt ne legyen elítélve.

De ilyen esetekben sem ítél maga az állam vagy éppen a vallásügyi miniszter; hanem ennek elutasító, vagy a kiegészítést elvonó intézkedése előtt a vizsgálatot kell előbb megindítani és csak a fegyelmi, vagy bírói ítélet alapján lesz megvonható a javadalom kiegészítése. Végül további feltétele a kiegészítésnek, hogy az illető lelkésznek magyar állampolgárnak kell lennie.

A nagy teherrel szemben, melyet az állam e törvényjavaslatban magára vállal, a támogatás fejében csak három olyan feltételt követel, melyet minden állampolgár magától értendőnek tart s melyet az állam teljes joggal követelhet: a magyar állampolgárságot, erkölcsös életet és a magyar állameszme tiszteltetését tartását. Ennél liberálisabban kormány nem szabhatja meg feltételeit. Még hazafias érzést sem követel, mert hiszen senkinek a lelkébe látni nem lehet. A mit követel, az a minimum, majdnem kisebb annál a minimumnál, a mely megfelel az állam érdekeinek.

Dr. Wlassics Gyula, a ki az autonomia kérdésében örök érdemeket szerzett a felekezetek pacifikálása körül, e téren lehetőleg még nagyobb és hervadhatatlan érdemeket szerzett az állam és egyház között

való viszony kifogástalanná tétele körül és ezzel a magyar klérus szívében emléket állított magának, aere perennius.

Politikai szemle.

Országgyűlés.

A képviselőházban két napja a szociális kérdésekkel foglalkoznak és a honatyák elméleti ismeretek után keresik a kijárást ebből az utvesztőből. Míg ékes szavakkal tervezgetnek puskát, szuronyerdőt, nem hallják, nem látják azt a sötét felhőt, mely arra Szabolcsfelé emelkedik magasabba, mindjobban kibontja rémséges szárnyát a levegőben végigszáguld a kitörni készülő vihar egy-egy moraja, de a honatyák egyre csak beszélnek és csak azt akarják, hogy őket hallják.

* A munkás fokcsikorgatva visszafújtott dühvel követel, a gazda ökle szintén kézen áll a csapásra, nem hajlik a kérésre, fenyegetözve megtagadják.

De vannak igazi szabadelvű gondolkodású férfiak is, akik a fenyegető, elkecseregett parasztaban éhez, elnyomott, a kétségbeesés szélén álló vértüket látják.

A két irány bizonytalanul, céltalanul halad keresztül kasul, anélkül, hogy egy egészséges eszménél megállapodásra juthatna. A szabolcsi hírek teljesen megzavarták a parlamenti szociálpolitikusok theoriáit, napról-napra világosabban tűnik ki, hogy Szabolcsban a szociális mozgalom nem egybe a legszélsőbb kommizmusnál. A földosztók által felrevezetett nép az urak földjeit követeli.

A mozgalom nem hirtelen vett ilyen fordulatot, — ennek szomorú, szegénytelen mulasztásokból szövődő krónikája van. Most aztán, amikor már az ár a gátakat nagy erővel ostromolja, mindenki elveszti a fejét, s fűhöz-fához kapzód.

A kinek valami terve van, azzal sietve előhozakodik. A felelősség ilyenkor óriási, — ki vállalná el szívesen. Csak úgy beszélgetésképpen emlígeti ez s annak, hogy mit gondolt ki a nagy kérdés megoldására.

Csütörtökön egy rendkívül érdekes magas színű mozgó és súlyos tartalommal teljes beszéd hangzott el a házban. A Ház egyik humoristája

Egyszerre csak, miként a mesebeli tündér, kő előttem, kő utánam, egy világot megrengető dördülést megelőző füstfölegbe tűnik el.

Odafutunk a merényelt színhelyére. A fűzfa rimádkodó-ágaiból még most is zörögve esik le egy-egy galy, s a sárgálló gyöpon őt veréb, teljeseen szélőit tetemének a szétrnyol puakaporlástja adja meg a szemlődőt.

Es vadászunknak, — csudájatos — semmi baja se' lett.

Ellenkezőleg, akárhogy inycet megszegyenítő művészi nyelvcsettentéssel, mert-vevő vált ujjakkal szedegeti tasakjába gazdag zsákmányát.

Elhűt éreimben a vér. Szent Isten, ha rá gondolkodom, milyen végzetéssé válhatott volna a vadászat. — ha egy veréb esetleg csak megsebesítettük; a vért tajtékzó halálcsiripeléssel támadja meg emberünket!

Most már értem előrelátó s óvatos vadászatot, — ki nem vetemedik olyan könnyelműségre, mint mi, kik rozoga floberttel megünk verebekre, hanem 25 mi méteres kaliberral indul egy ilyen veszedelmes vadászatra!

Hogy aztán ilyen töréssel egy elefántot is agyon lehetne löni, az mglékes — mert hiszen az óriás fölhatolt is egy nyomorult verébre szant kő ötte vala meg, — ha az nem talál halálosan, ugyan mond meg nekem David királyom, hogyan énekeltél volna szerelmes verseket szépséges Mikháloznak?

A közelben levő Tramway-állomáson még egyszer ilyen hős vadászra bukkantam, kik bő zsákmányukat dicsekedve mutogtatták egymásnak, s boldogan gyujtottak rá rövidszaru tapipáikra, miközben óriási lödítésekkel fűszerenik a hűvőre vált campagnei levegőt.

Oh! Tarasconi Tartarin! Be kár, hogy nem láttad őket! Vagy talán köztük voltál?!

Besseney Ferenc komoly tanúságot tett arról, hogy csillogó humorra komoly életigazságokon szűződött le. Beszéde a földmivésügyi vitának eddig legjobb kimagasló momentumá. Pompás ötletekkel, derült tréfával fűszerezte ezt is, mint minden felszólalását, de a tréfát nyomon követte a komoly tanúság. Először egy nagyon sikerült ráolvasással ejtette konsternációba a a néppártot, szemelvényekkel bizonyítva, hogy a liberális egyházpolitikát az — Asbóth János irásaiól tanulta. Azután a latifundiumokat védő Solymossal folytatott fényes polemikát és ezzel rátért az agrárszocializmus kérdésére, amelynek beszéde további részét szentelte.

Besseney Ferenc: Azok közé tartozik, akik a földmivésügyi fellendítést nem egyoldalulag óhajják, hanem párhuzamosan az iparral és kereskedelemmel egy, hogy az egyik a másikat meg ne bénítsa. (Helyeslés.)

Először is Molnár beszédére reflektál. Sajnálja, hogy Molnár nincs jelen. Ugy látszik, hogy az egyházi férfiak középkori Varna helyett most a másik Várnára vonulnak. (Derűtség.) Molnár beszédében mint kától fonál átvonul a ceterum censeo: az egyházpolitikai törvények revíziója. Ó csodálkozik Molnár apátnak ezen a merev követelményén, mert hiszen ő mint ifjú, a néppárt egy mostani kiváló tagjának műveiből tanult meg leikesülni a liberális eszmékért. Szemelvényeket olvas fel e művekből, melyekben a szerző határozottan a polgári házasság mellett foglal állást. (Mozgás a néppártban.)

Kálmán Károly: Ki az?

Besseney Ferenc: A néppárt egy kiváló tagja: Asbóth János! (Nagy derűtség.)

A jobboldalon Berzeviczy, Rohoncy s még számosan sietve temették arcukat zsebkendőjükbe, a baloldalon azonban zavartalanul kitört a derűtség.

Nagy derűtség közt beszél tovább Besseney. Solymossy Lajosnak szentel finom szatírával pár megjegyzést. Az újdonsült báró arisztokratikus aggodomaival szemben Deák Ferencre hivatkozik:

— Deák Ferenc az egyszerű nemes — úgy mond — még csak királyi tanács s sem volt, ám a legválságosabb időkben mégis az egész nemzet követte őt. És Deák Ferenc nyíltan és őszintén hi dette a latifundiumok földarabolásának szükségét. Megengedi Solymossy báró ha én nézetemben nem az ő fellegáshoz, hanem a kevésé előkelő urhoz, Deák Ferenchez csatlakozom.

Besseney ezután az országszerte divó gazdasági rendszer egyoldalságának hányait fejtegette s a föld természetviszonyainak javítására több tervet vetett föl.

Nagy figyelemmel hallgatták beszédének azt a részét, melyben a szocializmussal foglalkozva, a Rohonczy által felvetett terv ellen állást foglalt s a sajtószabadságnak nagy lelkesedéssel kelt védelmére.

Ő még abban a korban nőtt fel — mondta a többek között — a mikor a magyar alkotmánynak csak hajnalra pirkadt. Az ő szívében nagy emberek tiszteltet őröttek a szabad-ajtó iránt s ez a tisztelt nem engedi, hogy bármely indítványhoz, vagy intézkedéshez hozzájáruljon, amely a sajtó rendszabályozását célozza. Ha tudná azt, hogy ez az eszme a bajokon segíthet, szívesen járulna hozzá, de szilárd meggyőződése, hogy a megtekészése a szociális bajokon úgy se segít. Az a véleménye, hogy ha a sajtónak legnagyobb kincsét, a szabadságát hántják, mint egy ember fog sikra szállni jogai védelmére. A nap játékony planeta, millióknak adja élte-ő mezejét, vajjon imádkozunk-e az urhoz, hogy vegye el tőlünk a napot azért, mivel évente néhány száz ember elhal napszúrásban? (Tetszés.) A költségvetést elfogadják. (Élénk helyeslés.)

Utána Zichy Jenő gróf emelt szót Rohonczy terve ellen, azután Solymossy báróval polemizált egy részletkérdésben.

Bedő Albert, a volt államtitkár nagy kegyelettel szól miniszteréről. A tanácsai nem lépik túl a kormányt ismert terveinek korlátait.

Végül Visontai Soma beszélt. Egy eszmét ő is vetett föl: alakítsunk „munkásügyi bizottságot.” A baloldali sajtó helyeslése közt tiltakozik Visontai az ellen a fellegása ellen, hogy a szociális mozgalom csak kenyérkérdés.

— Jog ke! a népek!

— Adjanak neki választójogot!

Ezt követeli Visontai, s élesen támadta meg a reakcionárius terveket.

gömbölyíti; azonközben zsiros arcát az evés kéje mindenféle alakában járja át, míg egy végső szerelmes akkorddal befejezven énekét, a véletlenül (?) nyitva felejtett szájába csuszattja a macaroni ezen kétvégkivű finom, vékony váltáját.

„Camerier!”

(kiálték boszusan, olaszba ojtott magyar nyelven) „Prego uno porció spagetti al buro et al parmezán!”

„Si signor.”

Rövid idő múlva előttem állott párolgó tálban a spagetti, s akár hiszik, akár nem, olyan jóízűen fogyasztottam el, hogy tökéletesen szerelmes lettem belé.

Most már csak arra az egyre vagyok kíváncsi, hogy mi az Isten csudáját vadászott össze a mi vadászunk?

Mert ime, ebédjének befejeztével egy két-ököl nagyságu kosárból előránt egy kis eleven baglyot, cirógatja, enyeg vele, s miután megettette, megvizsgálja óvén a patronokát, meg ölti legyvertet, a kis baglyot pedig kosárájával egyetemben vállára akasztja s kifelé indul.

Tehát bagolylyal vadászunk! (Gyermekkoromban az ilyen csalogató madarat „vokátor”-nak hittuk.)

No, ha ez nem oroszlan-vadászatra indul, akár mi legyenek!

Fogadni mernék, akár mibe, hogy önk is utanna mentek volna.

Ott az aquaeductek alatt egy kis forras partján helyel-közze, lüzek kapaszkodnak görcsös karjakkal a levegőbe, mintha csak rimádkodának egy kis nedvességért.

De ime, vadászunk egyszerre olyan lett, mintha csupa idegekből állott volna.

Es igaz van, mert az első veréb-csiripelés, amit a campagneba hallok, őti meg fülemet.

Óvatosan, nesztelen léptekkel közeledik a fű zekhez.

Pénteken Darányi másfélórás beszédben reflektált a földmivélségi költségvetési vita alatt elhangzott összes felszólalásokra. A miniszter elvitatkozott arra, mi mindent nem követett el a kormány a magyar mezőgazdaság emelése érdekében. Telepeket létesítettek. A házi ipari fejlesztették. Az erdőket rendszeres kezelés alá vették, az elpusztult szőlőket felújították. A kopár területeket beásították. A loyomokat szabályozták. A lötenyészést föllendítették. A vetőmagva nemestették. A selyemtenyészést meghonosították. És itt hosszú sorba jön még sok egyéb, végül, hogy huszonhat szakegységet utasítottak és mindez sok sok milliójába került az államnak. Ez volt a nagy beszéd első része.

A földmivélségi költségvetés összes tételeinek felsorolásában utalt az egyes ágazatokban észlelhető fejlődésekre és reformokra — és itt kitérte a helyeztető a hit- és törvénykezésekről szóló törvényjavaslatot.

A legnagyobb érdeklődéssel és várákossal hallgatták a beszéd befejező részét, melyben a szociális kérdéssel foglalkozott. Miután itt rövid ideig polemizált Visontival, általánosságban foglalkozott a kérdéssel és utalt a magyarországi szociálista izgatott gseftelési üzemekre. Majd pedig utalt a fennálló bajokra, melyekre néve megjegyezte, hogy a szabolcsmegyei állapotok után nem ítélték meg az egész országban uralgó állapotok. Miután a kormány a szociálista sajtó ellen tervbe vett megfelelő intézkedéseit felsorolta, tanácsokkal szolgált a szabolcsmegyei fölszabotkosoknak, kiknek több bátorságot és nyugalmat ajánlott, mivel bizonytalansággal és határozatlan fellépéssel csak rontanak a dolgukon. Végül kijelenti, hogy a kormány tudni fogja kötelességét a rend és nyugalom föntartása érdekében.

A beszéd nem lévszette el hatását az egész Hazában, bár egyes helyeken, hol nagyon is a részletekbe bocsátkozott a miniszter, derűtlenséget kellett. P. o. ott, hol a miniszter kijelentette, hogy a földmivélségi iskolából kitöltötte az uri ruhát, vagy ott, a hol elmondta, hogy a földmivélségi miniszterium által szubvencionált „Néplapot” úgy várja a gazdalközönség, mint ahogy a száraz föld áhítozik az eső után.

A miniszter előtt Rakovszky István főleg az egyházpolitikai szempontból szól a szociális kérdéshez. Kossuth Ferencet pedig egy Temeskubinból érkezett távirat készítette felszólalására. Sürgős intézkedést kért a nép nyomorának enyhítésére.

A ülés végén a Ház nagyrészt részletekben is letárgyalta a földmivélségi tervet, miután egyes tételekhez Bethlen András gróf, Jágics József, Major Ferenc, Polóczy Géza és Bessenyei Ferenc szóllak hozzá.

Farsangi naptár.

Február 19. Szombat:	A felső keresek lakosa es talya a Kaszinóban.
20. Vasárnap:	A nagykanizsai ált. munkásoké egyet. jelmez estélye.
22. Kedd:	Az irodalmi és művészetkör estélye.

H I R E K.

— **Prímisa.** Lerch István kiskomáromi illetőségű pécs-egyházmezei aldozár — az első pap, kit Hettogy új pécsi püspök fölszentelt — e hó 10-én a szent-ferenci plebánia templomában, Nagy-Kanizsán tartotta meg első szent miséjét, melyen résztvettek a primisiens rokonai és a szent-ferencendi társház tagjai. A manuduktóri tisztet Pöhm Christof németüröghy plebános tellesítette.

— **Deák-koncert.** Rózsás arcu pici leánykák ártatlan álmaik végállomása a diák-koncert. Az ily estéken veszik ki ők részüket a karneváli mulatozásokból, ez az est azoké a kedves kicsi baba-kisasszonyoké, kiknek ruhájuk majd csak

nehány év múlva ér le a bokán alul; kik előtt az igazi bálok kapui még zárva vannak. Vajjon melyik diák törődik ily napon Tarquinus Superbus szarnoki önkényuralmával, mit bánják ők, hogy a nagy Caesar halála zürzavart, háborút teremelt Romában, annyira nem gondolnak ilyenkor a világtörténelem nagy eseményeire, hogy készek arra is megesküdni, hogy a vesztfali békét tulajdonképen a égrádi plebánian kötötték meg. Sarokba kerül a könyv. Szerdán este Tacitus, Vergilius, Horatius, Cicero a diáklások sötét zavarátlan csendjében csodálkozva bámulhattak egymásra és míg ők kíváncsian várták, hogy végre mégis csak gyertyát gyújtanak, azalatt kicsi gazdjuk a „Polgári-Egylet” fényes termében mosolygva udvarolgotott egy piruló, rózsaszínruhás kis leánykának, sietve legelsőnek írta a táncrend minden lapjára saját nevét. — A fölgimnázium ifjusága szerdán este tartotta hangversénnyel egybekötött táncestélyt a „Polgári-Egylet” termében, mely az idej tarsang egyik legkedvesebb mulatsága volt. A karzat vasárcait köröskörül fenyőgalyakkal díszítették fel, itt ott az ország és Nagy-Kanizsa város címere vált ki a sötétzöld alaplól. Nyolc órákor megteltek a széksorok előkelő közönséggel. A mamák, a papák, a hozzátartozók lázas kíváncsisággal várták a műsor kezdetét. A zenekar játszott először Verdi „Troubadour” jából. Huckstedt Jenő Rudayánszky Gyula „A gyáva” című költeményét szavalta. Az énekkar igen szépen adta elő Veil „A rózsza és a szarvasbogar” című dalát. Blau Janos ügyes zongora-játéka volt a program egyik igen sikerült része. Nagyon szépen értelmezte Gounod: Faust fantáziáját. Bagyari Bela Gabányi Árpád „Ideges ember” című monológiát adta elő. Van benne komikai tehetség, ennyit kivethetünk előadásából. Utána az énekkar egy hangulatos szép kis dalában gyönyörködött a közönség. Az énekkar precíz, összhangzatos, szép előadása dr. Perényi József tanár érdeme. Gillet Ernő: Lojin du Bal e. vonósügyesében Weiser János, Wortman Samu, Zerkovitz Zsigmond és Brüll Adolf vettek részt. Bráhm magyar tancdalával ért véget a műsor, melyet az ének- és zenekar együtt adott elő nagyon szépen. A zenekart Venczel Rezső tanár vezette. Röviddel ezután kezdetét vette a tánc, mely keső reggelig tartott. A rendezéséig igen szép-táncrenddel kedveskedett a kisasszonyoknak. A bal monogrammal jával ékeskedő pius-könyvszerzők melynek a felsőlapja alatt tükör volt. A szépen sikerült deák-hangverseny főrendezője: dr. Kiss Ernő tanár volt.

— **Jótekonyság.** Az izr. jótekonyság Növegytel gyorsan cselekszik. Csütörtökön délután választmányi ülést tartott, melyen az elnök beszámolt a folyó hó 5-én tartott estély eredményéről. Nyomban el is határozatott, hogy a jövedelemből 600 forint osztassék ki, de főleg szemérmes, házi szegények közt. A csütörtöki határozat pedig pénteken már nagy részben fogantostitva is volt.

— **Közgyűlés.** A nagykanizsai katonai hadastyán-betegseg-elyezési és temetkezési egylet e hó 20-án délután 3 órákor saját helyiségében tartja évi rendes és hároméves tisztújító közgyűlést. Törvyszózat: 1. Elnökiés újkori jelentés. 2. Számvizsgálók jelentése és ezzel kapcsolatban az évi számadások betérjeztése. 3. Tisztikar lemondása és újbóli választása. 4. Netáni indírványok. (A netáni indírványok a közgyűlés előtt 3 nappal az elnökkel írásban közlendők.)

— **Az ipartestület köréről.** Egy zöld szavazólapot kaptunk a nagykanizsai Ipartestület jegyzőjétől, melynek hállapjára rá van írva, hogy az Ipartestület folyó év január hó 30-án közgyűlést tartott, mely alkalommal határozatott, hogy a felső-templom renoválására 100 forintot, újáépítésére pedig 300 forintot ad az Ipartestület. A szavazólap elődala pedig a következőket

tartalmazza: elnök: Dants Kálmán; alelnökök: Topolits János, Halvax Frigyes elöljárósági tagok: Samu József, Horváth József, Varga János, Turek Gyula, Tóth József, Németh György, Rozs Ferenc, Schwarz Mihály, Bódis János, Miltényi Sándor, Szántó János, Lorai Károly, Szécsényi István, Stern Károly, Tancsics József, Hartman Károly, Munkácsi Nándor, Sölétormos Géza, Mersits Ede, Keller Mátyás, Gertner Vilmos, Schapringner Adolf. Pótlagok: Tóth Lajos, Varga Imre. — Püster Albert, Novácz István, Franciscs István. Számvizsgálók: Viola József, Weissberger Zsigmond, Kauffer József.

— **Jelmez-estély.** Az általános munkásoké egyesület mindenáron azon ügyezetik, hogy beváltassa azokat a szép ígéretek, melyekre az egyesület vezető-tagjai a legutóbbi tisztújítás alkalmával az érdeklődők figyelmét felhívták. Az egyesület életében rövid idő alatt valami új, őszinte, erős szellem karaktere mutatkozott, melynek állandóságát mindenki örömmel nézne, de ehhez első kellek hogy maguk a városban tartozkodó iparos ifjak támogassák első sorban az egyesület növekvő erejét. Még sok azok száma, kik közönyös, hideg tartózkodással tekintenek az egyesületre, mely minden téren egymásután aratja sikereit, de különös fényes mulatságaival vivja ki időről-időre a közönség elismerését. — A munkásoké egyesület saját alapja javára e hó 20-án a „Polgári-Egylet” termében, Zsolnay Vilmos kitűnő zenekara közreműködése mellett „Mozgó képek” címen zártkörű jelmezestélyt rendez, mely bizonynyal egyike lesz a farsang legfigyelemreméltóbb mulatságának. Belépő-jegy: Páholy 5 frt. Személyjegy 60 kr. Csaldőjegy 1 frt 50 kr, Karzati ülő 1 frt. Karzati álló 30 kr. Jegyek előre válthók Kósa L. Lajos üzletében és Fabick és Asztalos virágkereskedésében.

— **A magyarországi munkások rokant és nyugdíj intézetének tagjai** január havában nagyban megsaporodtak. A csatlakozás nálunk is mindinkább nagyobb arányban történik és ez csak a helybeli vezetőség törekvésének eredménye. Taglétszám jelenleg 5921. Vagyton 48.005 frt. Az egyesület vagyona dec. hó 3-ig már 778 ltró kamatoz. A humanus egyesületnek gr. Csáky Károly püspök néhány nap előtt 120 frtot ajándékozott.

— **Békítési kísérlet.** Domina János orosztonyi gazda a napokban összeszóalkozott házastárs feleségével, a minek az lett a vége, hogy a férj jól elverte kedves oldalbordáját. Az asszony panasza ment a bátyjához, Péter Jánoshoz, ki megígérte nővérének, hogy majd szép szerével rendbehoz ő mindent, hogy megint béke lesz a háznál. Elkísérte haza az asszonyt és kérdőre vonta sógorát, szó szót követett, végre Péter János felkapott egy vízihordó rudat és nővére segédkezésével agyonütötte sógorát. A gyilkosság híre hamar elterjedt a faluban, és annyira felizgatta a népet, hogy a gyilkosokat megakarták lincselni. A bűnösöket a csendőrségnek kellett partfogásába venni.

— **Hatalos sajtó.** Mult szombaton Venczel Károly szabari lakos Domján Józseffel valami csekélység miatt összetűzött. A vitaközös hevében Venczel-lasba szurta társát. Domján az első percben nem érezte, hogy megsebesítették, de keves idő múlva ájultan rogyott össze a kocsma közepén és eszméletlenül szállították haza lakására. Felgyógyulásában nem igen reménykednek, mert igen sok vért vesztett. Venczel önként jelentkezett a helybéli kir. törvényszéknél.

— **Tűz.** Fityeházáról írják nekünk, hogy ott vasárnap délután tűz ütött ki. A veszedelmet néhány gyufával játszó pajkos gyerek okozta. Három lakóház és több melléképület emésztettek fel a lángok.

— **Megörült.** Egy fiatal szép leányt vittek tegnapelőtt Csuszóról a kaposvári elmeagyógyintézetbe. Krausz Riza a neve a szép szerencsétlennek. Környezete rég figyelemmel kísérte a fiatal leányt és azt észlelte, hogy agyában idő

Fényképészeti műtermem,

mely a legjobban van berendezve, ajánlom a n. érdemű közönségnek. — Kitűnő segéderőkkel is rendelkezvén, a legmagasabb igényeket kielégítő művészi kivitelű képeket készítek. — A c. hölgyközönségnek öltöző is áll rendelkezésre. Számos látogatást kér

Singer Sándor

fényképész és festészeti műterme Nagy-Kanizsán.

a nagykanizsai lakarekpenzár épületében, földszint.

Különlegesség: Olajfestmény, Platinotypia és Aquarellek

széreg zavar támad. A szegény szülők aggódva vizsgálták, hogy leányuk napról-napra szótlanabb, komorabb lesz és néha órákig elült egy helyben. mozdulatlan, merőn szegede tekintetét egy pontra; sejtették, biztosra vették már a katasztrófa bekövetkezését, melyet egy Csurgóra érkezett színtársulat siettetett. Szép hangja volt a leánynak, és a színészet iránt igen nagy hajlam mutatkozott benne mindig, most mindenáron színésznő akart lenni. Naponta eljárt a társulat igazgatójához, kezdte ostromolni, hogy vegye fel őt. Természetellenes viselkedése elárulta, hogy eszelős és kifogásokkal mindig lezárták nyakukról. A leány azonban nem tagított, olyton felvételi próbákra járt és olykor irtózatos áriákat énekelt a színpadon. Zaklatásai végre tűrhetetlenek lettek, míg utóljára a szülők kérésére az ellátásért a leányt a kaposvári tébolydába szállították.

Elhalasztott sorsolás. A *Protestáns szeretetközösség* sorsjegyeinek a 1. évi február hó 10-ére és április hó 10-ére tervezett húzása bizonytalan időre elhalasztatott.

Táncosok kikölcsönzése. Halálban eletravaló ölete támadt egy vállalkozó szellemű embernek. A farsang idejére egy táncosokat kikölcsönző és közvetítő intézetet létesített. Ki is adta a lapokban a különös vállalat tarifáját, mely a következő: Szállítók: középszerű táncosokat frakkban, leghé nyakkendővel a 2 márkáért, csevegő képességgel együtt a 2 márká 50 fillérért; elsőrendű táncosokat, kifogástalan eleganciával öltözve s a kik a kerengőt viszatelé a táncolják a 3 márká 50 fillérért; kitarító táncosokat kövér hölgyek számára a 3 márká 75 fillérért; elegáns társalgókat, monoklivál a 1 75 fillérért; négyes rendezőket a 4 márká 50 fillérért; bálányakat és ál-örngyókat a 3 márkáért; táncoszókat a 12 márkáért — jótállás mellett.

Uj magyar iparág. Szombathelyen márc. 20-án délután Ehen Gyula polgármester s a városi tanács jelenlétében nyitották meg ünnepelesen az »Első szombathelyi sertesüzárlada és busztűstülő gyárnak« Mainzingen Frigyes lovag által berendezett amerikai rendszerint konstruált nagyszabású telepet, mely elektromos kép kkel működik s naponként 1000 darab sertet — dolgoz fel. Az összes delikateszszek, melyeket a hentesipar produkál, készülnek ezentúl a magyar gyárban, s ezenkívül prágai sonkák, melyeket ezelőtt a monarchia másik feléből kellett importálni. A polgármester lelkes beszédben köszöntötte Mainzingen lovagot, ki több mint 150 000 forint fektetett azon vállalatba, mely hazánk területén egy egészen új és nagyjelentőségű iparágat honosított meg.

Longlife. Semmi nemű találmányt nem karoltak fel oly gyorsan, mint a *Longlife* féle légtisztító. Előkelő orvosok nyilatkoztak a készülék egészségügyi hasznosságáról, és különösen ott teljesít kitűnő szolgálatot, hol többen dolgoznak egy szobában: irodákban, műhelyekben és különösen ajánlatos oly hálószobákban, hol a levegő egy kissé fülledt lesz reggelig. Alig hogy a *Longlife* készülékek forgalomba jöttek, már is nagy hírnévnek örvendene. Ő felsége a király is elfogadott a múlt héten egy ívet, melyről a kamara úgy nyilatkozott, hogy igen praktikus és nagyszerűen működik. A *Longlife* féle légtisztító egyedüli raktára helyben **Alt és Böhm** cégél van a Városház épületben. Olvasóink figyelmébe ajánljuk lapunk mai *Longlife* féle hirdetését

Védelem az asztma ellen. Egy előkelő orvos a magyarországi asztmásoknak be akarja írt bizonyítani, hogy védekezhetnek az asztma ellen. Mivel az

asztmások legtöbbje számos szert minden eredménnyel nélkül használ, természetesen arra a meggyőződésre jutottak, hogy ez ellen a kellemetlen betegség ellen egyáltalán nincsen orvososság. Ezek még akkor is csak kételkedni fognak, ha megis hallják, hogy Schiffmann Rudolf dr., elismert hozzáértő tekintély, ki az asztma gyógykezelését egész emberöltőt át speciális tanulmány tárgyává tette, végre eredményt ért el. Schiffmann dr. gyógyítószerének tényleg kitűnő tulajdonságai kell hogy legyenek, különben nem hívná föl az összes asztmásokat, hogy tegyenek kísérletet szerével. Arra kéri a magyarországi asztmásokat, hogy írják meg neki címüket és ő mindenkinek ingyen és bérmentesen megküldi gyógyítószerének mintacsomagját, Schiffmann dr. attól fél, hogy állításain csetleg kételkednének, és tudja, hogy a személyes kísérlet inkább meggyőző, mint a számlalan bizonyítvány közlétele, melyet olyanoktól kapott, kiket szere teljesen gyógyított. Schiffmann dr. asztma porát már néhány éve árusítja magyar gyógyszerárakban. De vannak szenvedők, kik erről még semmit sem tudnak. Mindezeknek szól Schiffmann dr. föl hívása és ez bizonyára igen nagy előzékenységre mutat. Mindazok, kik asztmában szenvednek írjanak azonnal Schiffmann dr. magyarországi raktárhoz Budapest, Király utca 12, mert ingyenes mintacsomagokat csak a birtetés megjelölésétől számított öt napon át küldenek. Különösen kéri még azokat, kik ily ingyenes mintacsomagot akarnak, hogy az előbb említett címre szóló levelezőlapra csak nevüket és pontos címüket írják föl.

Ház eladás. Nagy-Kanizsán a város egyik előkelő és egészséges fekvésű helyén egy ház szabad kézből eladó, bővebbet a kiadóhivatásban.

3. Sikkasztás vétségével terhelt Kovácsis Iona bűnügyében végtárgyalás.
4. Gyermekekölés büntetével vádolt Grudics Mária s társa, sulyos testisértés büntetével terhelt Deli Márton s gyilkosság büntetése miatt vádolt Tamás János bűnügyében ítélethirdetés.

1898. február 16.

1. Lopás büntetése miatt vádolt Jambrovics Ferenc s társa bűnügyében végtárgyalás.
2. Többrendbeli lopás büntetése miatt vádolt Jezernik Ferenc s társa bűnügyében végtárgyalás.
3. Sulyos testisértés büntetése miatt vádolt Rész Mihály bűnügyében ítélethirdetés.

1898. február 18.

1. Sikkasztás vétségével terhelt Németh József bűnügyében végtárgyalás.
2. Csalás büntetése miatt vádolt Csenge Ferenc bűnügyében végtárgyalás.
3. Lopás büntetével vádolt Kolompár Sándor bűnügyében végtárgyalás.
4. Lopás büntetével vádolt Mészáros Kovács Gyula bűnügyében s lopás büntetével terhelt Sztrojok Mártonné bűnügyében ítélethirdetés

Közgazdaság.

Változások a szőlőművelésnél.

Azon nagy csapás, mely szőlőgazdáinkat a phylloxera és peronospora fellépésével sújtotta, s mely az ország nem egy vidékének lakosságát legfőbb kereset forrásától fosztotta meg, legteljesebb megvilágítását a statisztikának azon adataiban nyeri, mely szerint szőlőterületünk az utolsó tíz év alatt csaknem 150 ezer hektárral csökkent. Elszomorító ez adat annál is inkább, mert a pusztulás főképp azon vármegyéket érte, melyek bortermő vidékekről még a külföld előtt is ismeretesek voltak. Abauj, Borod, Zempén, Temes: Hevesvármegyében 50%-nál magabóbb csökkenés mutatkozik, a mely jelenség — hogy elegendő okot szolgáltat a panaszra, azt hiszem, felesleges okadatolni.

E nagy szerencsétlen esemény, melynek káros hatása közgazdaságilag is érezhető, még szerencsének tekinthető azon körülmény, hogy gazdáink nem nézik (tényleg) a pusztulást, s teljes erővel dolgoznak azon, hogy a status quo újabb helyreállításra. Amerikai vesszők ültetésével, az elhanyagolt szőlőterületek javításával a művelés tökéletesítésével, különböző trágyaszerek alkalmazásával törekednek arra, hogy szőlőművelésünknek nagyobb lendületet adjanak, s bortermelésünk régi jó hírnevét újabb helyre állítsák. Ezen, az állapot javítását célzó intézkedésekben igen érdekes az a jelenség, mely a szőlők trágyázásának mikéntjét illetőleg lezárul.

Szőlőgazdáink még csak nem régebben egyszerűen kizárólag istállótrágyát használtak a szőlőtermés fokozására, ma pedig a legtöbb szőlőtermelő már csak a műtrágyák alkalmazását tartja ludokoltnak, azon elvből kiindulva, hogy krézolése, nevezetesen szállítása, szétteretése stb. jóval kevesebb költséget igényel, mint az istálló trágyáé.

Az a kérdés merülhet fel ebben a tekintetben, hogy vajjon helyes-e ez eljárás vagy se? Hogy e kérdésre megfelelő választ adhassunk, nézzük: mi hatása van az istálló trágyának és mi a műtrágyának. Az istálló trágyát azért juttatjuk a talajba, hogy növényeink tápanyagszükségletét általa fedezhessük. E tápanyagszükséglet tényleg fedezve is lesz, de a legtöbbszőr nem tökéletesen, hanem csak részben, mert a benne lévő növényi tápszerek nincsenek meg oly arányban, minő arányban a szőlő igénylené. Ha ez eset merül fel, úgy mi által sem segíthetünk könnyebben, mint a műtrágyák által, mert ezekkel a szőlőnek azt a tápanyagot adhat-

Köszönetnyilvánítás.

F. hó 2-án ejel Komárom Szt.-Péteren tűz ütött ki s rövid pár óra alatt közösgünk nagyrésze elpusztult. Mi allottunk az **Országos Magyar Kikölcsönző Biztosító Szövetkezetnél** voltunk biztosítva és hálásan ismerjük el, hogy a szövetkezet nagyrészt igazgatósága káronkat a legteljesebb mértékben azonnal törlesztette s az igazgatóság megállított kártérítést mindnyájunknak késedelem nélkül, teljes megelégedésünkre minden levonás nélkül kasszájban 14 000 forint kifizette.

A szövetkezet ezen becsületos eljárásáért hálás köszönetet mondunk azért is, mert a mióta légtünk, nem mult el nap, hogy a közösségben itt élőlködő biztosító részvénytársasági ügynökök ne ijesztettek volna azzal, hogy mi, kik a szövetkezetnél biztosítottunk, hiába várnuk kártérítésre, mert a szövetkezet csak ígér, de nem fizet. Most pedig arról győződünk meg, hogy ezen híresztelések alávaló hazugságok és hogy mi jártunka legjobban s azok bánták meg, a kik nem voltak biztosítva, mert szövetkezet nem tett úgy, mint egyes más társaság, a mely egyébb levonásokon kívül a kártérítésből feleltől díjakat is több évekre előre lefogott.

Isten áldása legyen ezen a szövetkezetben és minden gazda ember csak saját érdekében tesszi, ha idejön biztosítani.

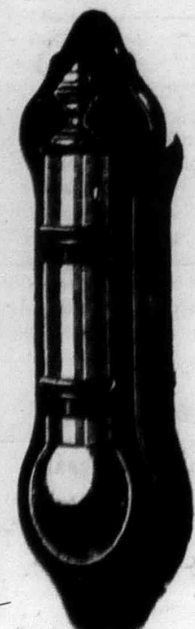
Kelt Komárom Szt.-Péteren 1898. Január 28.
Molnár Sándor s. k., Kovács Lejos s. k., Répás István s. k., Petres Jánosné f. Compó János s. k., Bikó Julianna f. Bálint János s. k., Mitos István s. k., öz. Zokar Jánosné f. Mészáros Lajos s. k., Pivoda Zsófia s. k., Holcst András s. k., Balint Balázs s. k., Göbl Pál s. k., Mészáros Máté s. k., Tokodi Sándor s. k., Molnár János bílták s. k., Czövek István s. k., Ballás Isachim s. k., Szabolcs András Dózsa s. k., Nagy Ambrus s. k., id. Köndi Mihály s. k., Német Andrásné s. k., Német Gábor s. k., Koadi Bálint s. k., öz. Koadi Jánosné s. k., Mészáros István Miklós s. k., Mészáros András Miklós s. k., Német Mihály s. k., Hajabács Imre bíró s. k., Mészáros István s. k. Előttünk (P. H.) Szt.-Péter helységpecsétje. Hajabács Imre s. k., községi bíró. Mészáros István s. k.: községi t. bíró, Kollányi Miklós s. k. jegyző.

Törvénszék.

Végtárgyalások és ítélethirdetések:

1898. február 14.

1. Magánokirathamítás büntetése miatt vádolt Salasek Tamás s társa bűnügyében végtárgyalás.
2. Lopás büntetével vádolt Tóth Zsigmond bűnügyében végtárgyalás.

A XIX. század legnagyszerűbb találmánya a

LONGLIFE

légtisztító készülék. — Törvényesen védve.

A longlife készülékben előállított kellekek vagy ószmü kódése által a levegőtisztítás célja sikeresen és tartósan el

lesz érve. A Longlife nélkülözhetetlen hálószobákban és minden más lakóhelyen, **irodákban**, **körtermekben**, **gyári helyiségekben**, egyáltalában mindent, hol rossz levegő képződik.

Ara a vegyi kellekkel és illatos folyadékkal együtt **darabonként 3.50 kr.**

Egyedüli főraktár: Alt és Böhm Nagy-Kanizsa.

Prospectust ingyen küldünk!

juk meg, a melyre épen szükség van, s olyan mennyiségben és alakban, amintöben kívánja.....

Mindazon esemben tehát, midőn az istálló trágyával nem vagyunk képesek a sződők a kívánt mennyiségű és minőségű tápanyagot megadni, helyes a műtrágya előtérbe helyezése.

De a trágyázást sokszor nemcsak azon célból hajlítjuk végre, hogy a sződő tápanyag szükségletét fedezzük, hanem azért is, hogy általa talajunk fizikai tulajdonságait javítsuk. Az istálló trágya erre képes is, mert pl. vagy lazább teszi a talajt, vagy összeállóbba, a nedvességi és melegedési viszonyokra is befolyást gyakorol, egyezőval mechanikailag is hat; s e mellett a műtrágya kivéve azokat, melyeket a szó szorosabb értelmében veszünk csak annak, mint pl. a gypsz, égetett mész, márga — ezt a hatást előidézni nem képes. Ebből kifolyólag a műtrágyák alkalmazása a talaj fizikai tulajdonságainak javítása céljából helyesnek nem mondható, s ott a hol a talaj fizikai tulajdonsága is javítandó, okvetlenül kell istálló trágyát is használni.

Van azonban még egy másik eset is, a midőn a műtrágyák alkalmazása inkább helyén való, mint az istálló trágyáké; nevezetesen akkor, midőn istálló trágyát drága pénzért sem tudnánk megszerezni, de a sződő tápanyagpótlást feltétlenül igényel, vagy ha a sződő oly magasan fekszik, hogy oda az istállótárgyat felhordani nem lehet vagy szerlelti bajos.

A műtrágyák jelentőségét szőlőművelésünk keretében az elmondottak eléggé igazolják.

NYILTÉR.

A s rovatban közöltéket nem vállal felelősséget a szerk.

Menyasszonyruha-selyem 65 krtól

14 krtól 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és minden Hanneberg-selyem 45 krtól 14 krtól 65 krig méterenként — a legdivatosa, sötét, sötét és mintákkal. Privát fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldünk.

HENNEBERG G. selyemgyáral

(az. és kir. udvari szállító) Érsekhelyen. (6)

Nagyr levélnek. Svájcha kétszeres levélbéllyeg ragasztandó

Nyilatkozat.

A „Zalai Közlöny” az év 5-iki számban „Udvartatlan kóder” címmel egy kár jelent meg, melyben az én személyemmel is foglalkoztak. Előre is kijelentem, hogy az alapvetés rágalmos, mert a tárgykat rossz karakalag előfordítva kiállított. Tisztelettel a „Szász-hercegek” letelepítésére a múlt században minden értelem ok nélkül durván rákényszerítve. Én soha nem becsültam az illetővel, dacára annak egész pályafutásommal oly tisztán-otat adott személyiségnek, sőt csak után oly híreket terjesztett rólam, melyek én és a jóbarátommal teljesen ellenkezők. A 5-iki számban Tisztelettel kérésim foglalkozott az ügyvel és vártam fordulattal személyemet arról kitérővel. (Nem lesz érdekeltem meggyezni, hogy Tisztelettel a „Zalai Közlöny” dolgotokra az ügyről kifolyólag a rendeltettségemmel kapcsolatos kiadványaim miatt felelősséget.) A „Zalai Közlöny” egész vádát illetéssel és felelőséggel nem látomott sértést sértésnek halmozni. Ők bizonyítva nem ismerik a nagyraim minőségű sződők léte; a kivétel jó hírnevüket megsemmisítendő előtérbe hozták Tisztelettel hallani onnan tévesen, mert határtalan gőggel s okos legelőbb kollektivitásigat vendégeink. De meggyezem még — és ezt a morál példaként „Zalai Közlöny” is előforja lemerel, hogy a legnagyobb illetőség, durva hangnagyságot kár egy lapra, mint a hogy ezt s tette. Tisztelettel kérésim sokkal jobban ismerik köztudomású viselkedéséről, sem hogy a legutóbbi kár javára lehetne, de és mindazonáltal a „Zalai Közlöny” ellen közzétételre nevezetesen a felelőséget a gyűlöli sértésével, hol hang vádjalatit majd leleltel fog.

Nagy-Kanizsa, 1898. február hó 11-én.

Leipzig, Erdős.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

8) (k. 97).

65-1

Arverési hirdetmény.

A kánizsai kir. tszék 1891. október 12-én kőhírré tette, hogy Vadi József becső-punttal lakos-végrehajtókat Nagy Sándor végrehajtókat

szenvédő dióskáli lakos elleni 50 krtól, ennek 1896. évi január hó 1-től járó 8% kamatai 7 krtól szolgóelőjegyzési 13 krtól 75 krtól, per 6 krtól 25 krtól, végrehajtás kérelmi 7 krtól, 50 krtól jelenlegi s a még felmerülő költések iránti végrehajtási ügyében a fentnevezett kir. törvényszék területéhez tartozó a dióskáli

Table with 2 columns: Year/Period and Amount. Rows include 289. sz. tkvben, 362. sz. tkvben, 825. sz., 1014. sz., and 1898. évi március hó 18. napján.

becsült ingatlanok, még pedig a dióskáli 825. sz. tkvvi + 1508/c krtól, ingatlan Imrik Verona, özv. Nagy Györgyné javára C. alatt bekeblerve levő holtiglati haszonélvezeti szolgalmijog épégben hagyásával

1898. évi március hó 18. napján d. e. 10 órákor

Dióskál községhezánál dr. Schwarz Adolf teleresi ügyvéd, vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladani fogják.

Kikiáltási ár a fentebb kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kikiáltást kezehez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. tszék mint telek-könyvi hatóságánál 1897. évi december hó 22. napján.

GOZONY, kir. tszék albiró.

KRIEGNER-féle

Akácia arc-crème 1 krtól, szappan 50 krtól

TOKAJI CHINA-VASBOR vérmegújító, szék, szívgyógyításra és gyenge gyermekek erősítésére kiválóan alkalmas kózmény. Kitérő szájárgyártást helygymnastéri engedéllyel láttaott el. Egy üveg 3 krtól, kr. üveg 1 60 krtól.

REPARATOR Gusz és közevny ellen meglopón ható kózmény, melylyel a Szt. Rókus-kórházban 186 esztben sőtétrig kísérlet, csak kószil 120 esztben teljes gyógyult. 2 esztben javulás érteott el. Nagy üveg 1 krtól, kis üveg 50 krtól.

Ezen kózményeky kaphatót országoserte a gyógyszerárakban. Főraktár Budapest: 64-6

Kriegner György gyógyszerári „Nagy levedél”. BUDAPEST, Calvin tér.

Sömör-betegséget: Száz, viszonyos, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, csaknem kiállhatatlan bőrviluskefeget jóállá mellett, még a leg-súlyosabb esetekben is, alaposan gyógyít. Dr. Hebra sömörirtó-ja. Külső használatra való, nem ártalmas. — Ára hat lo. int o. é. előre beküldéssel (lehet levelbelyegeken is) vagy utánvétellel mire a szállítást vám- és bérmentesen teljesítjük. Cim: St. Marien-Droguerie 16-5 Danzig. (Deutschland.)

Csak fiatal embereket érdekelhet tudni, hogy a párisi Dr. BOITON Injeccio Oriental már néhány napi használat után elmulasztja még a legérgebb bántalmakat is, állélagosan tehát azonnal elaj vagy cepalva halzzsalommal kiderítetni, mert csak csak a gyomorot tisztítja és a bajt nem gyógyítják meg. 1 üveg Boiton Injeccio ára 1 forint. Magyarországi Főraktár: ZOLTÁN BÉLA gyógyszerári BUDAPEST, V. Nagytörvén-tér 23. (Szőkegyi-tér mellett.) Kapható minden nagyobb gyógyszerárakban. 124/235 Postai megrendelés címre: Zoltán gyógyszerári Budapest Főraktár Nag-Kanizsa: Práger Béla gyógyszeráriában.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment Capsici comp. Főzet hírneves háziorvos által állított az idő meggyőződéssel, mert már több mint 27 év óta megválasztott, népszerűen elterjedt és mindig gyakorlatban rendelhető. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment készítése alatt, nem téves szer, hanem igaz népszerű házi-szer, melynek egy literárban nem kellene kifizetni 20 krtól, és 1 krtól 50 krtól. Főraktár: Richter József gyógyszerári Budapest. Bevezető alkalmával igen óvatosan kell lenni, mert az első használat után azonnal van forgalomban. Kiadás után megkérésedél, az minden egyes üveg „Horgony” vedgye és Richter céggyártásáról majd nem valódit utasítás van. Richter F. Ad. és társai, az. és kir. udvari szállító, BUDAPEST.

közölje velünk becses címét. LEVELEZŐ-LAP s mi axonnal küldjük Önnek husáraink, füstölhusaink és mindennemű kalbászfélek árjegyzékét franco. Sabaria-szónka és disznosir. ELSŐ SZOMBATHELYI SERTÉSHIZLALDA és HUSFÜSTÖLŐGYÁR SZOMBATHELY.

Meghívó.

A Letenyei Takarékpénztár Részvény-Társaság

1898. évi febr. hó 27-én d. e. 10 órákor

Intézeti helyiségeiben

Ujabb rendes közgyűlést

tart, melyre a l. részvényeseket ezennel meghívjuk.

Tárgysorozat:

11. Singer S. u. részvényes indítványa az alapszabályok 65. §-ának oly értelemű módosítása iránt, hogy a napibiztosítási jegyek az eddigi 1 tr helyett 2 frtal díjaztassanak, valamint az alapszabályszöveg bejelenthető esetleges egyéb indítványok tárgyalása.
A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kiküldése.

Az igazgatóság.

Az alapszabályok 44. §-a így szól: „Aki szavazati jogával élni akar, köteles saját nevére szóló részvényét magáé nem járt részvényével együtt a szavazati megválasztásánál, a közgyűlés megnyitása előtt a társaság pénztárába letenni. Szavazati joggal csak az bír, kinek neve a részvénykönyvben tulajdonosként bejegyezve van.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A czég 16 év óta áll fenn a most már az országos kívül is elterjedt a híre, a mennyiben ma már sok nemes és vadonc csemeték szállít Horvát, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia, és Montenegró részére. Nemesfa-állománya ezuttal 700,000 db; vadonc állománya 10 millió. A cég évenként 4500-5000 rendelésnek küld szállítmányokat. A gyümölcsiskola teljesen honoktelepítés létesít a legújabb és legújabb csemeték megválasztásának köré, alma, szilva, ősi barack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, leposzta, lére dió és sperből. Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökere, fejlettebb igen nagy csemeték darabja, azok az erősebb szerint 15 krtól 40 krtig. A 4-5 éves igen erős koronás korlát darabja 45-50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentit gyümölcsfajokból tábla-krítók folytán 1-2-3-4 éves fejlettebb minőségű csemeték is kaphatók, erősebb szerint 2-5-7-10-15 krtig, melyek gazdag gyökereitől legújabb fajták nagyban telepítőknek előnyökkel folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonca is bármily számban és erősebben megválasztók a fentit csomag. A gazdag gyökereitől vadonca 1000 dbk erősebb szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyobb vételnél 5-10-15 mázsalik engedély. — Levél-cím: 56-8

Ungváry László

gyümölcsfa-iskolája CZEGLÉDEN.

! Tessék árjegyzéket kérni !

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Nagy-Kanizsán 1898.

Malom-eladás.

Szabad kézből eladó egy uradalmi, az 1895-ben tökéletesen újbólépült, a mai követelményeknek megfelelően berendezett, vízijoggal bíró malom, 6 katasztrális hold birtokkal, — mely Varazsdmegyében, a ludregi járásban fekszik, posta- és táviró állomással Drnje.

Közelebbi felvilágosítással szolgál

Jószágigazgatóság RASINJA Horvátország.

52-3

Jószágbérlet.

Bérbe adó Kuzminec nemesi birtok, mely Varazsdmegyében fekszik, posta Rasinja, vasutiállomás Kapronca, — Horvátország — vagy Légrad — Magyarország. —

Szántóföld	1114	katasztrális hold
Kert	1	„ „
Rét	301	„ „
Legelő	188	„ „
Irtás	169	„ „
Ut, beltelek, árok stb	34	„ „

Összesen: 1807 katasztrális hold.

Közelebbi felvilágosítással szolgál

Jószágigazgatóság RASINJA.

51-2

Hirdetések

felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Nagy-Kanizsán.

Szerkesztőség:

Városház-épület, Fischel Fülöp
könyvkereskedésében.A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint d. n. 4-5 óra közt.Ide intézendő a lap szellemi részére
vonatközlő minden közlemény.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischel Fülöp
könyvkereskedésében.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — kr
Félévre 6 korona (3 frt — kr
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr

Hirdetéseik jutányosan számíttatnak

Bérmunkások leveleit csak ismert kasszából fogadjuk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő:

SZALAY SÁNDOR.

Nyitólátó postaközlő 10 kr.

Hirdetéseik, valamint a hirdetésre vonatkozó Fischel Fülöp
könyvkereskedésében intézendők.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

Gazdák, tömörüljétek!

Írta: Mérey Lajos.

Nincsen sok olyan furcsa teremtese az Ur-Istennek, mint a milyen a magyar gazda, kisbirtokos, földmives!

A magyar gazda tudja és látja, hogy az ő munkássága nélkül a legjobb föld sem teremné meg sem a búzát, gabonát, sem a hüvelyeset, a kapást Tudja és látja, hogy az ő fáradozása nélkül se nem szaporodnék, se nem nemesednék a marhatenyésztés, mert bizony télen át ugyancsak tönkre menne a bitangra bocsájtott marha mind.

Tudja és látja a magyar gazda, hogy a mi szép hazánk, ez az oly sokszor megvert Magyarország, bizony csak földmivészek, gazdák országa, a kik nélkül ugyancsak megcsappanna a városok gazdagsága, fényűzése, ugyancsak megakadna a nagyiparosok és kereskedők forgalmának most oly vígan haladó kereke és ugyancsak ropognának azon egész szervezetnek a falai, melyet államnak nevezünk!

Ugyan kérem, mit is örölné a molnár, miből is gazdagodnék a lisztkereskedő, miből is sütné a kis zömlőket s építené a

nagy házakat a pék, — mert a közmondás szerint nincsen olyan pékmester, a kinek maholnap háza nincs — ha a magyar gazda az ő hangyaszorgalmával nem művelné a földet s nem természetén a gabonát?

Ugyan kérem, miből élne meg a kis mézárós, miből hozna össze nagy vagyont a nagy marhakereskedő, hová lenne a sok vendéglős, ha a magyar gazda nem tenyésztené s így el sem adhatna se marhát, se baromfit, se disznót?

Mivé lennének a cukorgyárak, ha a gazdák nem természetén a cukorrépát, a szeszgyárak, ha a gazdáktól nem kapnának se krumplit, se kukoricát, se egyebet, — a sörgyárak, ha a gazdáktól nem vehetnének árpát?

Mindezeknek bizony kérem tönkre kellene menniök, mert sem annyi gabonát, kapást meg szarvasmarhát a külföldről ide haszonnal behozni, sem annyi ipari és gyári terméket eladni nem lehetne, mert a magyar gazdaközönség tizenegy milliányi hatalmas termelő és fogyasztó ereje nélkül

pusztulnia kellene a nagyiparnak s elsorvadni a kereskedelemnek!

Tudja és látja a magyar gazda azt is, hogy ő az államnak legfőbb támasza, az ő munkájának eredményén fordul meg az egész ország sorsa. S ha a nyár elején végig nézzük a hírlapokat, mindenki csak azt nézi, lesi, várja, milyen lesz a termés, — mert ettől függ a közvetlen jövő, s még a külföld is beható élénkséggel érdeklődik és tudakozódik, ugyan mi lesz a magyar gazdák évi szorgalmának a jutalma?

Ugy-e mi magyar gazdák mindezeket tudjuk és látjuk?

És ugyan kérdezem: megbecsüljük-e magunkat? Iparkodunk-e ingathatlanul gyökeressé tenni azt a sulyt, melylyel az ország anyagi, vagyoni életében tényleg bírnunk? Törekszünk-e azt a nagy hatalmat, mely tizenegy milliányi gazdát az ország urává, vezetőjévé, boldogítójává tehetne, s tenni van hivatva, valóban megszerezni, érvényesíteni és gyakorolni?

Nagy hire van a magyar búzának, olyan

TÁRCA.

A mai Bécs.

I. Utahosszat.

Ujból tehát palotáid tömkelegében elenyésző parányi — milliomed lettem — nemes Bécs városa!

Mióta először megváltam tőled, nagy vargabetűt íratott le velem a sors e világban s végre is visszavetett a „monarchia szívébe”.

Ne átkozzatok e szóért, szülővidékem kipróbált 48-asai! Nem a saját jószántomból illeszttem azt ide; csupán idézem a „sógorék” szavajárását!

Nem mult el azóta század, de sőt évtized sem — és mégis mennyi változás tárul a régi ismerős szemem elé... Mintha valamely jó emberünket esztendő múltán újra látjuk s megütközve szemléljük külsején a közben átélt viszonytárságok nyomait — úgy hatott reám a csodálatosan szép, de csodálatosan romlott város.

Ez utóbbi jelzők ismét hasonlra csabítanak. Ráüllelnek valamely ujkori Phrynére is, kinek belseje, lelke, kedélye rothadásnak indul, míg külseje egyre igazább, elragadóbb lesz. S ilyen vagy te ma — Bécs.

...Ödöngünk utahosszat. A fényes üzletek bezárva — az emberek ritkák az utcákon — késő este van — zavartalanabbul szöhetjük a város lélektana fölött való elmélkedésünket. Mert hisz nappal dolgozunk van nekünk is, mint a sürgő

népár majd minden emberének, s ha járunk-kefünk is, jobban leközt az emberek és utcai különöségeik szemlélete, mintsem hogy megereszíthetők a gondolatok, töprenkedések nyugodtabb menetét.

Megállunk az ősi Szent-István székesegyház előtt. A szűkes térre széles árvokban verődik néhány ejtélig világított kirakat villámfénye — de a mogorva torony keresztcsúcsa ködös magaslatoz homályában vész el. Jól érezheti magát manapság az öreg Steffel, (mely a bécsi nóta szerint „lenéz” a császárvárosra, tehát mi is érkező közönszúnak vehetjük) Az ő kedvéért egy kis középkori teremtetek köréje a jó bécsiek. — Csónka toronypárja nem érhetne meg a betetőzést, de helyette emelkedik toronymagas Babel Ausztriában.

Lekertülünk a Kärthnersträssen.

Olyan ez a szép utca, mintha Vindobona aszszonyságnak egyik fogsrát csorbitották volna ki. Kifelé, befelé, rézsut, haránt építik a lerombolt utcaszerek helyén az új palotákat; itt is, amott is hézag marad utánuk. — Ti jó régi „Wiener Bürger” — házak! Nem duzzadtatok a cifraságtól, de ugyancsak munkát adtatok a romboló szerzsámnak. Bezeg az ujak! Megkövesedett modern szellemnek látszanak, cikornyákkal szeszélyes stílprobálgatásaikkal! — s ha néhány nemzedék múltán ujból friss kiadást akarnak a városatyák a bécsi utcakbó! rendezni, csak gondoskodjanak jó erős furó szerzsámkrol, és fölöllegessé fog válni a bontó csakány!

Nini! Emitt megint visszanyultak egy kis stílusért a középkorba! Kiszökellő erkélyek, lépcsőzetes tetők, csúcsos tornyocskák a la Nürnberg anno Hans Sachs. Fura ez a friss — ódonág, kivált ha az ómozott „Batzenseibeinek” helyén tükörablakok s azok mögött rugyogó villamos csillatok díszlenek.

Kijutunk a körtúra. Szel fu. Honnan? Talán csak a Rathaus tájékaról! Akkor siessünk innen, mert ez gonosz szél.

Le akarunk menni a „Wien” tolyócska leg-szebb hidjához látogatást tenni az egykori híres osztrákok kőképeinek — és ime már ezek sincsenek helyükön! Ideiglenes fahidat vertek oda, mely alatt nagyban szabályozták azt a piszkos folyót. Ugy bannak vele, mint a jómódu rokon szűksorsu atyafiával. Letagadja, hogy ne arison a nevének. A bécsiek is elfődik a névrokon vizceskét, hogy mocsojával ne rontsa a díszes környezetet. Pedig ha a szellemi armiatok is egy folydogalvának csatornába össe, mint a „Wien” medrében a földalatti piszkos hullámok Nozsa, luttának az emberek a büztöl!

Viasza a Ringre, ahol a sok lóvasut csilingel. Lélekharang ez nektek lovak! De nem, — itt Bécsben tovább is löderőse jarnak a közúti kocsi és épkézláb a járókelők. Szép Budapestünk lakosságát már a villamos-járvány teszi idegesse, sőt bévává. Nincs mit szégyelnie Bécsnek ezen ósdi — közúti vasuton; Párisban pláne omnibuszon döcög a nagyközönség. — Csak azóta gáncsolja a bécsi tramway-ját, mióta nem teheti

Nagy-Kanizsa látképeivel

levelezőlapok egész új felvételekkel és postakártyaalbumok
kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

acélos, hogy párja nincs! Abból süti a legfinomabb süteményt nemcsak a bécsi, hanem a párisi pék is, s mikor Csehországban a mi kedves cseh barátaink kiadták a jelszót a magyar liszt ellen, hogy ne vegye ott senki, azt mondták a cseh pékek, jól van jól, de akkor azután ne is kívánjatok tőlünk olyan jó süteményt.

De a mi nagy malmainknak nem volt elég nagy az a haszon, a mit a tiszta magyar buza lisztjén nyertek, behozták a sokkal rosszabb, de olcsóbb román búzát, belekeverik a jó magyar búzába, s úgy adják el a román örleményt is, mintha magyar lenne, így károsítják a magyar gazdát, így nyomják le a magyar gabona árát, így támogatják inkább a románokat, a kik pedig ugyancsak egy kanál lébe is beléfojtának az egész Magyarországot, ha tehetnék, így árasztják el az ország piacait is a román buza lisztjével, és mit tett ez ellen a tizenegy milliónyi magyar gazda? Semmit! Nézi és türi. Tudja, hogy farizeusok vannak az ő templómban, de nem hajtja ki őket korbáccsal belőle, hanem csak ballag a járómban, néha az itatóhoz, meg néha a jászolyhoz.

Mikor a cukorgyárosoknak nő a haszonvágya, s fölverik a cukor árát meg leve-rik a répát, mikor összeszólalkoznak, hogy a gazdáknak ne fizessenek 1 frtot, vagy 90 krt a répa mázsájáért, hanem csak 70—80 krt, sőt még fölcsúsztatják maguk között az egész országot, s meghatározzák, hogy melyik határ melyik gyárnak termeljen és így a magyar gazdaközöniséget rengeteg millióra károsítják, — akkor mit

tesz a tizenegy milliónyi magyar gazdaközöniség? Semmit!

Mikor a bécsi marhakereskedők nem érik be az ugynevezett polgári haszonnal s az áraknak minden uton és módon csökkentésére törnek, akkor a magyar gazdára rázúdítják a mindenféle marhabetegségek kifogásait. Mit tesz ez ellen a tizenegy milliónyi magyar gazdaközöniség? Majdnem semmit! Csak türi, csak pattogtatja maga fölött, csak végighuzatja magán a pénzes zacskók ostorát, pedig milyen könnyen gyűrné le hatalmas erejével a béreseit.

Ugyan mi hát a nagy oka a magyar gazdák ezen igazán birkatürelmének?

Az én nézetem szerint az egyik legfőbb nagy oka, hogy társadalmilag szervezkedve nem vagyunk! Nincsen közöttünk mint gazdák között, a reánk egyenlő érdekű gazdasági kérdésekben semmiféle érintkezés, semmiféle testvéri kapocs és összetartás! Pedig még a régi rómaiak idejéből maradt reánk azon aranymondás, mely szerint: az összetartás kis dolgokat nagyokká növeszt, a szétvonás a legnagyobbakat is elmállasztja!

A szélvihar könnyen törí le az útjába eső egyes fákat, de az erdőn már csak végigzúg és sűrű zömét megbontani nem bírja! A szélzár homokba játszva rajzolja báb-alakjait a gyermek, míg ellenben a mézszel habarccsá tömörült homok hatalmas paloták összetartó anyagává válik. A kis patakot forrásánál kezével állítja el a pásztor, de mikor az már lent a völgyben patakfarsaival folyóvá dagadt, önmagájá meg folyásának medrét!

Igy van ez velünk is, magyar gazdák-

kal! Ha egymás mellé sorakozva sűrű erdővé tömörülünk, nem bonthatná meg érdekeink zömét semmiféle válság. Ha a mi szellemi és anyagi érdekeink vonzereje fűzne egymáshoz, a nemzet jobb jövőjének rendithetlen talapzatát képeznék erőnk! Ha az összetartás testvéri érzelmei vezetnének bennünket, mi lennénk azon hatalmas folyó, mely megvájja a nemzet haladásának medrét.

Nézzék, kedves gazdatársaim, mit tesznek más társadalmi osztályok tagjai, munkásai. Egyeteket, társulatokat, köröket alakítanak oly célból, hogy szellemi és anyagi érdekeiket megvédelmezzék és előmozdítsák, hogy bajukat megbeszéljék s azok orvosszereit megkeressék, hogy tapasztalataikat egymással közölve, az előnyöket alkalmazzák, a károkat elkerüljék.

Az írók és a művészek éppen úgy, mint az iparosok és kereskedők, az ügyvédek és orvosok éppen úgy mint a szabók meg az asztalosok, a hivatalnokok és mérnökök éppen úgy mint a molnárok és mészárosok egyeteket alakítanak, elméleti és gyakorlati téren saját javukért küzdenek, a tisztességes munkában egymást támogatják, serkentik, utbaigazítják, nem felejtkezve meg azután arról sem, hogy a jótékonyaság terén találkozzanak, egymásnak özvegyeiről és árváiról lehetőleg gondoskodjanak, sőt mint a betegsegélyző egyletekben, még a szegényebb sorsu pályatársak keresethiányát is lehetőleg enyhítsék.

Ugyan kérem, mit tud mindezekről a magyar gazda mint gazda? Semmit. Nem tanakodik ő senkivel, nem keresi ő bajai-

meg vele kedvelt „heccét”, hogy szénászeszék módra belegyömöszölködik, ahány csak talpa alatti helyet talál.

Meg ezen visszaemlékezésekkel foglalkozunk, már a Burgring—Franzering mesegyénen vagyunk. Ő ha Budapest monumentális elhelyezése felannyi művelést öntötték volna csébe, mint ezen paratlan utvonalba! Csak negyedrésznyi uralkodói bőkezűség gondoskodott volna létesüléséről!

Lassanként épül az új fejedelmi palotaszor, az új Burg. Memphis galitai ókori uralkodók hordatták föl, hogy megingathatlan emlékek legyenek az egykori nagyhatalomnak, s verejtékét hullatta a roppant költömbökre ezernyi kényszer-munkás, s idomatlan művészietlen tömegbe tördölt föl a roppant munkaerő. — Itt is időtlen időkre kiható nagy alkotást létesítenek, de a köveket szabad nép, szerető buzgósággal válogatott művészettel illeszi össze történelmi műremekké, — s főlépül az uralkodói szeretet monumentuma. Erős hit emeli magasra, hogy amíg itt kő követ marad, nem rendül meg a fejedelem bizalma népei ősi rényében, s a népek ragaszkodása a palota fölött lakójához.

...Vagy tán mégis? .. Ez ölik eszünkbe, midőn tovább haladva, előttünk lehérlenek a parlament vörögös oszlopai. Szomorú hírű épület ez! Ha Hellasz istenségei közül valamelyiket le akarjuk állítani a gyönyörű perisztülumba, emeljünk szobrot a vizsalykodás istennőjének, Erisnek; vagy pedig Herkules husángját lógassuk a homlokzatra az ókópolitikusok symbolumát.

Jofornán négy palotából áll a legszebb körút, a „Franzering”, de ebben a négyben kizponatosul egész Auszria szelleme.

Az országhoz hatalmas szomszédja a bámulatosan szép „Rathaus”. Az István-dóm mellett Bécs lejjellemezőbb középülete. Kivül gyönyörű góthikus, — benne vandálok tanyáznak, a köz-

szellemet pusztító faj. — A remekbe készült boltíves tanácsstermek durva kitérőseket hangznak vissza, a polgári egyetértést ne keressük e falak közt. Amott oldalt innen áll egy oroszlanos obelisz, hirdetője a bécsi polgárárag hősi összetartásának az ozmán ellenséggel szemben. Liebenberg emlékoszlója ez, a hadvezér — polgármesteré. Elmehe nek-e mellette az epigonok anélkül, hogy teletlen ne lógna el őket azon romboló bels ő szénagától, mely köztük dul? Rosszabb a történelmi, mert nem anyagi kincseket, hanem erkölcsöket rabol!

...Fönt a városház tornya tetején áll a híres „eiserner Mann” középkori lovagpáncéljában. — Kezében zászlót tart vasból. — Úgy rémlik előttem, mintha a szélől ingatva azt nyikorogná — s mintha a palota előtti bokrokból felszálló varjú is azt bárogná: „reakció, reakció!”...

Kocsigördülés rezzent fel állásomból. Uri fogat ro'og a Burgtheater fényes világítású csarnoka elé. Tódu ki az elragadtatót közönység s az arcon meg nyoma látszik a bent átélt mely megindulásnak. Az imént szövegetett sötét tóprekedéseink megszélidülnek ennek látán. Meg van itt lélek, van magasabb érzület, ahol úgy tekintik az emberi szellem magasatos küzdő terét, mint az igazhívó a maga templomát. A bécsi tán inkább türi az istenkáromlást, mint szinpadai bálványainak ócsárlását. Ezekert rajong a mániáig.

Mi azonban tovább haladunk, mert könyörtelenül félretol a haza siető közönység.

Az egyetem előtt vissz el utunk, mely mostanában vagy hat hétig teljesen hiabaváló épület. A tudomány kényszervakációt tart. — A „Kneipe” a világ. Ott vitatkoznak a különböző színű tányersipkát viselő muzsafiak a cseh és német — főkösök magasabb állami missziójáról. A professzor urak nyugton tisztogathatják a molytól a nagyszerű egyetemi könyvtár műveit, mert

csak nem fognak arra vetemedni, hogy a IX-dik kerület — a bécsi „quartier latin” — valamennyi kávéházában tobóvazzanak hallgatokat. — „Lieb Vaterland magis ruhig sein” éneklék a teuton deakok, „Ist steht die treue Wacht am... erre „Rhein” volna a rim, de bizony ők már csak inkább a billiárdasztalnál állnak. „Lumpiamus igitur juvenes dum sumus”.

Ejnye most veszünk csak észre, hogy jókorát sétáltunk s alig ügyeltünk az utca életére. De mikor a holt kő annyi emléket kelt beandnk! S este is van az emberek fázekonyan sietnek el egymás mellett s nagyvárosi szokás szerint ügyet se vetnek egymásra. Nappal kell ezeket figyelemmel kísérni, mert este az utca negatív képet mutat.

Ott a karcsutornyú Votivtemplom előtt mégis magára vonja valaki figyelmünket. Egy pápasze meg bécsi kínja betekintésre allványos teleszkópiumát, melyen humoros állítás szerint egy kerek hatosért mindenki megláthatja szerencseállagát.

— Az még nem jött föl, feleljük vissza neki, de kínálja a polgármesternek, nézze meg a nagyaét, nielőtt l-tünnék.

.. Ez a fura teleszkópium átment az éjszakai álomba is; egyenesen az égbé lehetett vele látni. Ott volt a „Vater Radetzky” s lenézett az „osztrák taborra”. Mellette a kegyes császár — s királyné Mária Thérázia böltingatott fejével, mintha nem tetenezek neki valami oda leun a Kaisersadban. Majd a szatirikus szerzetes Abraham a Santa Clara csuhás alakját véltük látni, aminőt dorgálva emelte fel kezét a visszavonástól lorrongó Bécsre, s dörgedelmes-n végző szapuló prédikációját: „Merk' a Wien!”

Xilof.

nak gyökeres orvoslását, nem használja ő másnak tapasztalatait, utbaigazításait, nem serkenti őt senki, hanem azután nem is törődik vele senki! Vesződik a saját utjain s tanul örökké a saját kárára!

Rég itt az ideje, t. gazdátársaim, megszivelelnünk azt a régi közmondást: „Segíts magadon és az Isten is megsegít!”

Ne várjunk mi mindig másoktól segítséget, támogatást, vezetést, hanem álljunk össze, segítsük egymást, küzdjünk mindnyájan együtt és egyért s minden egyes mindnyájunkért!

Nem kell ehhez nagy vagyon nagy áldozat, sok pénz! Nem kell ehhez sok munka, sok fáradozás, sok idő! Nem kell ehhez semmi más, mint kevés, igen kevés pénz, ellenben sok, igen sok akarat és kitartás!

Ne legyünk kishitűek, mert szándékaink terveink nem teljesülnek azonnal! Lám, milyen lassan kéi, fejlődik s érik a jó mag még akkor is, ha kitűnő földbe vetettük, gondosan munkáltuk s még az idő is kedvez neki!

Kezdjük meg a szervezkedést mi is lassan, csendesen, de jóakarattal, gondosan!

Ime, vannak nekünk gazdasági egyleteink! Nincs e igazam, midőn azt mondom, hogy a magyar gazdátársadalom szervezkedve sehogy sincsen, hiszen az O. M. G. E. nek mely évtizedek óta áll fön, a tizenegymillió magyar gazdából, a néhány százezer nagybirtokosból alig van 4000 tagja!

Ebből is látjuk, hogy bizony a magyar gazda nem törődik semmivel, legkevésbé törődik önmagával s így nem is igényelheti, hogy vele mások törődjenek s őt figyelembe vegyék.

Aki nem halad az idővel, a fölött elhalad az idő.

Ha nem akarunk egészen páriákká süllyedni, ébredjünk fel közönyünkől és lustaságunkból, kezdjük meg a társadalmi szervezkedést, hogy ennek erejével majdan az országnak ne csak számban, hanem befolyásban is első tényezőjévé erősödjünk!

Alakítsanak önkök is gazdakörök; jöjjenek össze vasárnaponként egy-két órára, közöljék egymással barátságosan, testvériesen tapasztalataikat; mondják meg egymásnak, mi volt jó, mi nem volt jó a gabonára, a marhára, a háztartásban; olvasanak föl s hallgassanak meg egy-egy népies irányú és irányú gazdasági cikket vagy fölolvassát, mert az ember a leggyeszerűbb dologból is tanulhat egy csöppet!

Mondják el egymásnak, melyik mézárós adja a legjobb húst és legkevésbé csontot, járjanak mindnyájan csakis olyanokhoz, a kik a marhát a gazdáktól veszik, — melyik liszterkeskedő adja a legjobb és legolcsóbb lisztet, mindig igaz mértékkel s támogassák azt, aki a gazdákkal tart.

Mondják el egymásnak, melyik gabonakereskedő bánik el a vételnél legtisztességesebben s fizet mindenfélre kifogások és levonások nélkül, s adják el gabonájukat annak!

Mondják el egymásnak, írják a kör táblájára az árakat, a forrásokat; kinek van eladó lova, tehene, borja, kinek van szüksége répa, here, búkkönymagra, ki ad el szénát, zabot, lencsét, borsót, babot; adjanak el egymásnak, vegyenek egymástól a mit lehet, mert hiszen mit tesz a közvetítő? Bemegy az egyik gazdához, megveszi lovát, tehenét, szénáját, zabját, búkkönyét, babját, azután bemegy ugyanannak a gazdának a szomszédjához s eladja ennek! Miért? Mert a két szomszéd egymásnak a dolgáról semmit sem tudott!

Segítsék egymást a munkánál s a bajban; intézzék el vitáikat a körben s ne mindjárt pörben; válasszák bíráikat önmaguk közül s a mit nem tehetnek meg egyesek külön-külön, azt tegye meg a gazdakör, vagy tegyék meg többen!

Hány gazdának nincsen vetőgépe, vetőmagválasztó rostája, darálója, tizedes mérlege stb., csak azért, mert annak ára neki sok, a használati szükséglet pedig gyér.

Ha szervezkedve lennénk, megvennénk mindezeket többen együtt, vagy megvennénk a gazdakör s mindannyi vehetné nagy hasznát.

A gazdakör után jutnának el később az értékesítő és beszerző szövetkezetekhez, a legjobb vetőmagnak s a legszebb marhának beszerzéséhez, a legjobb áron való eladásokhoz, szóval minden érdekeik védelméhez, oltalmához, előmozdításához.

Politikai szemle.

Országgyűlés.

Febr. 5.

Szokatlanul mozgalmas ülés volt hétőn a képviselőháznak. Az agrárszociálistikus mozgalom tartotta ismét lekötve a Ház érdeklődését; de a mi különösen izgalmas, érdekese tette az ülést, az *Robonczy* Gedeonnak egy személyes fölmozlása volt.

Az ülés elején a néppárt háborgott egy kisé. A sárnai keserű labdac utóze sanyarrá torzítja az arcukat és mikor *Bereziczy* Albert alelnök bejelent, hogy *Rossival* János mandátuma beérkezett, a néppárt pátlukusa: *Buzóth* Ferenc epésen csapott közbe egy gorombaságot, a miért ülést rendreutasította az elnök.

Buzóth ur a vállai közé huzta a fejét és elhalgalt. — Folytatták a földmivelési tárca tárgyalását.

A néppárti rendes daru-vezetés, *Molnár* János erkölcsös példázatokkal kezdte, elmondta a halász molnár és legényének kevésbé érdekes, de éppen nem szellemes történetét.

— Tessék inkább valamit a hölgyszerűsöiről! biztatták jobbról.

De ő megmaradt a molnár és legényénél...

— A molnár és gyermeke! korrigáltak köbe.

A példázatról áttért a földmivelési miniszter nagy beszédére, a mely neki természetesen nem tetszik. A keresztény alapokat sürgette a lendülettel pápai prelátnak, a következő költeményben definiálva a humanizmus programját:

Ne tedd másnak, mit magadnak
Nem óhajtasz.
Azt tedd másnak, mit magadnak
Is óhajtasz.

Sima Ferenc lett volna a következő szónok. A jegyző hívó szavára azonban nem jött vizslang.

Egy kis eszenzáció volt.

— Akkor hát Major Ferenc! döngi az öreg Lakatos Miklós.
„Sétlen kömm, was bossere nach“, mondja a

német és a németnek olykor igaza is van. A saporaszavú néppárti doktor olyan szélesen csapongott, hogy *Bereziczy* rácsöngött.

— Se a házszabályok, se a gyakorlat nem engedik meg, hogy minden tételnél új, általános vita támadjon!

— Kérem, csak a földmivelési miniszter beszédét óhajtom lecáfoltani! szerénykedett Major doktor.

Tizenegy órákor úgy vélte a doktor ur, hogy már eléggé összemorzsolta a miniszter beszédjét, hát leült.

Apponyi Albert grófot hívta a jegyző, de előbb *Robonczy* Gedeon szóval fel személyes kérdésben, tiltakozva Major doktornak az ellen az állítása ellen, a mely az ő hazafiságát kétségbevetta, azután mélyen belehatolt mulkiori beszédének értelmezésébe. Ujra megtámadta a sajtót, mely az ő intelmeit nem akarja komolyan venni, hanem bolondnak nyilvánítja őt. Mindezt *Robonczy* oly izgatott hangon mondta, hogy a Ház visszafogott lélekzettel várta minden szavát. A kormányparti padokon től képviselők idegesen figyeltek meg *Robonczyt*, az elnök pedig arra kérés, fogja rövidebbre személyes kérdésben kéri felszólalását.

Robonczy a házszabályokkal a kezében azt felelte vissza, hogy azokban nincs sehol az megírva, hogy neki rövidek kell lennie. Egyébként kéri a Ház engedélyét, hogy hosszabban beszélhessen.

A kormányparti padokon kinos csönd, a baloldali padjain pedig buzditás: (Halljuk! Halljuk!) És *Robonczy* folytatja. Szemrehányásokat tesz a kormányznak, szemere lobbantja Bánffykat, hogy ily veszedelmes pillanatban nincs itt. Majd beszél a katonaságról. Eleinte azt lejtegeti, hogy Szabolcsban nem lesz elég három ezre, hanem tíz kell oda, hadd löjjenek halomra annyit embert, a mennyit kell. Majd pedig megfordul és azt hangoztatja, hogy még sem ez az alkalmas mód a baj orvoslására.

Egyszerre fölemelt, szinte döngő hangon így szól:

— En megmondhalom, mert én elviselem érte a felelősséget. Én ötezer forintot kaptam választási célokra. Némelyek többe, mások kevesebbet. Nem Bánfytól kaptam, nem az ő zsebéből, hanem azokból, kik címeleért adták ezt a pénzt. A szabadelvűpárt hárommillió forintot költött a célra. Tisztelet szabadelvűpárt! En mondom! Tegye mindenki kötelességét és fizesse vissza az országnak! Ennél többet ma nem mondok.

Ezzel leült; arcából kikelve, egész testében remegve. Érdekes volt e beszéd alatt a Házat megfigyelni. A teremben jelenlevő miniszterek idegesen mozogódtak helyükön, a kormányparti képviselők barapdálták ajkukat.

Robonczy után *Apponyi* Albert gróf szólt föl. Világos, minden kétséget kizáró fölvilágosításokat kívánt a kormánytól, miket akar a sajtóval szemben tenni; hogy a bejelentett intézkedések nem lesznek-e arra való, hogy a tisztességes napisajtót illessék majd szekuritárával. Ennek kapcsán megmagyarázta azt is, hogy miért nem vesznek részt a pártok politikai vezeterei a vitában. Azért mert a jelenlegi kormány mellett beszédével ugysem lehet a dolgokat előrevinni. Azért elfáradt mindenki, mert be kell látni, hogy a jelen kormányról szemben érvek nem használhatók. Majd eljön az az idő, a mikor ez a parlament is magába fog szállni.

A rövid, de roppant nagy hatású felszólalás után szünet volt, majd *Marjay* Péter rövid felszólalása után *Daranyi* Ignác felelt a részletes vita szónokainak. *Robonczy* csak egy alárendelt kérdésére válaszolt, ellenben többe foglalkozott *Apponyival*, kitől rossz néven vette, hogy ő épp e mozgalmas napokban rontja le a parlament tekintélyét és a kormány bizalmát. De nem törődik ezzel, — mondá — mert a nemzetnek is van bizalma és e bizalom az övéké!

Február 15.

Szokatlan énlenség mutatkozott kedden az ülésteremben. Minden pártból nagy számban jelentek meg a képviselők. Mindenki azt hitte, hogy *Robonczy* kijelentésének ma a folytatása következik. De ez elmaradt — megkezdtek a kulturbudget tárgyalását.

Az első szónok *László* Sámuel volt. A népoktatás ügyéről szólt, mely kétségtelenül a legfontosabb tétel a kulturbudgetnek. Erős magyar

érveivel kívánta a közoktatás magyarságának minden vonalon való érvényesítését és e cél elérése érdekében elkerülhetetlennek tartja a közoktatási törvény revízióját.

— Helyes! Helyes! zúgott minden oldalán. Helyes! öleg bólintogott az öreg Madarász József is és azután fogta magát, átsétált a jobboldalra és odaült a szónok mellé, úgy hallgatta, a mikor ez a népevéle nagy nemzeti érdekeinek támogatása céljából meleg hangon hívta fel együttes munkálkodásra az államot, egyházat és társadalmat.

Sűrűn helyeselt a jobboldal akkor is, a mikor a tanítók, majd a tanfelügyelők helyzetéről emlékezett meg Sámuel Lázár. Szimpátiikus érdeklődéssel hallgatták megkoncipiált, lendülettel előadott mondatait, beszéde végén pedig zajosn megjelentek és sokan gratuláltak.

A második szónok a kultus-miniszter volt. Nagy mozgás támadt, mikor szólásra kelt *Wlassics Gyula*.

— Az hiszem — kezdette — helyesen járok el, a mikor mindjárt tarcám tárgyalásának elején, szokásomhoz híven felszólalok, hogy tájékozásul és felvilágosításul szolgáljak a költségvetés egyes tételeire nézve. Legelső kötelességemnek tartom annak kijelentését, hogy programunk főpontja a magyar nemzeti oktatás fajsúlyának gyarapítása, a magyar kultúra vonzó és hódító erejének fejlesztése.

Általános helyeslés hangzott fel; a miniszter pedig az általános kijelentések mellőzésével tüstént áttért a részletek magyarázására és az e teremben loganatosított intézkedések ismertetésére. Nagy helyeslést keltett a miniszternek a közoktatási törvény revíziójára vonatkozó kijelentése, a melyet megoldani kíván a nélkül, hogy nemzetiségi, vagy felekezeti harcok veszedelmét idézné fel. De a nélkül is, hogy a felekezeti szükségesség követelményei előtt csak egy pillanatra is aláhagyatani engedje a nemzeti kultúra lobogóját. Élénk tetszés fogadta az o-zatlan népiskolai tanterv behozatalára vonatkozó fejtegetéseit is. Kijelentette a miniszter, hogy a középiskolai oktatás dolgában a parallel-rendszert híve; — majd nagy figyelem és megújuló tetszés közlő szót az állami iskolákról, amelyeknek a működését jellemzi az a körülmény, hogy több, tiszta románjuku község anyagi áldozatok felajánlásával kért a maga számára állami iskolát. Erélyes hangon tiltakozott a néppárt kedvenc vadaskodás, a vallástalan nevelés gyanúja ellen, majd ismertetve az állami iskolai tanítók anyagi helyzetének paritására tett intézkedéseit, így folytatta:

— Bizonyára tudomása van róla a tisztelt Háznak is, hogy a szocialista agitátorok a tanítókhöz is fordultak, hogy őket a maguk ideái számára megnyerjék. Örömmel és büszkén mondhatom a Háznak, hogy ezek a férfiak hazafias méltatlan kodással utasították vissza a kísérleteket, amelyek az ő szegénységüket a maguk hazaelenes céljaira kívánták felhasználni.

— Eljenek! Eljenek! — zúgott erősen a jobboldal és egy csomó tenyer tapara verődött. Kétségtelen dolog, hogy a derék tanítók megérdemelték a magyar nemzet törvényhozásától ezt a meleg elismerést.

Részletesen foglalkozott ezután a kultuszminiszter főként Sámuel Lázár beszédének kapcsán a költségvetés különböző tételeivel: a gazdasági és szakiskolákkal, majd a polgári iskolák lejáró évi költségvetés konstansitáit, melyet a gimnáziumok éppenséggel nem bénítottak. A tanítóképzőkre vonatkozólag bejelentette a miniszter: hogy a kérdésben egy nagyfontosságú reform előmunkálatai folynak.

Részletesen, nagy figyelemmel és sűrű helyeslések között beszélt a miniszter a tanárképzés nagyfontosságú ügyéről. Majd a felsoőbb oktatás különböző kérdéseiről adott tájékoztatást a megegyeztetett és szempünzvelekről, a muzeumokról. Igen érdekesen emlékezett meg a miniszter a művészeti, izmusokról, ezekről az ekszentrikus végletekbe menő és feltűnő hajszoló irányokról, a melyek lehetnek egy kifejelet, sőt teljesen művészeti élet végletei, sőt kinövései, de a művészi iskolaszamba nem mehetnek. Óhajtana, hogy a magyar művészek a külföldi nagy művészvárosokban művész otthonokat létesítenének.

Közben az öreg Madarász József oda odahajlogott egy papírral fölé és egy-egy szót lejegyzett.

— Madarász József ur — mondotta a miniszter mosolyogva — bizonyosan azt jegyzi, hány idegen szót mondtam!

— Kitalálta — mondotta mosolyogva a Ház

nagy derűtlensége között az öreg ur. — En akartam leleplezni őt és ő leplezett le engem.

Del felé járt az idő, mikor a miniszter befejezte beszédét és a jobboldal hosszasan melegen eljelezte utána.

— Őt perc! — zúgták sokan; de előbb még Hock János beszélt. Párisból jött a nemzeti-párti érdekeszavaru'abbja, természetesen a német rendszer ellen tüzelt. A művészeti oktatásról beszélt az ötletek és jelzőpazar paphonatyáról csipősen, hol meg nagy nekibuzdulással. Valóságos rajongással beszélt a művészetről igen virágos nyelven és szárnyaló lendülettel természetesen; impresszióinak közvetlen hatása alatt több lelkesedéssel mint kritikával.

Egy óra mult, a mikor vége lett a beszédnek, a mely személyes kérdésben felszólalásra provokálta Zsilinszky Mihály államtitkárt, a ki Hock Jánosnak egy oktatási kísérletéről mutatta ki, hogy a lelkes képviselő egy kissé — feleslegesen fásarította magát. Elegans hangu, nyugodt felszólalás volt ez és Hock János maga is szükségét érezte, hogy kimagyarázza magát.

Őt perc után Zsigárdy Gyula beszélt és a budapesti tudományegyetem kebelében felmerült szocialistikus mozgalmak érintésével, a harmadik magyar egyetem felállításának szükségességét fejtegette. Magyarország egyetemek dolgában meglehetősen szegény és a kis Svájcnak is mögötte áll. Fejtegette ama nagy kulturális és nemzeti érdekeket, a melyeknek fejlesztésében a harmadik egyetem olyan hatalmas faktor lehetne. Részletelesen, gondos előadásban ismertette ezeket, érdekes összehasonlításokat téve és színes vonásokkal rajzolva meg az elérhető fejlődés perspektíváját.

A vármegye házából.

Zalavármegye közigazgatási bizottsága február havi gyűlését dr. Jankovich László gróf főispán ömeltőségének elnöksége alatt f. hó 8-án tartotta.

Az alispáni havi jelentés a közigazgatás egyes ágaiban január hónapban a vármegye területén előfordult eseményekről felolvastatván, helyeslőleg tudomásul vételeit.

Olvasztatott Keszthely város előjáróságának kérelme, hogy a jelenlegi kórházat az új kórház felépítéséig fenntarthatassák; mivel a kórház számára alkalmas bérhelyiséget nem tudnak kapni, s így az új kórház felépítéséig a betegek elátására nem tudnának gondoskodni. A közigazgatási bizottság utasítja a városi előjáróságot, hogy a kórházat 1899. évi októberig okvetlenül felépítse; addig megengedi a jelenlegi helyiségeknek kórházi célra való használhatóságát a kitűzött két szobának kivételével, amelyekben betegek nem helyezhetők el.

A közigazgatási bizottság felhívja Nagy-Kanizsa r. t. város tanácsát az iránt, hogy a városi kórházban a vízvezeték létesítése iránt a szükséges intézkedéseket tegye meg.

Több anyakönyvi kerületben anyakönyvi helyettesek kinevezetésére iránt a közigazgatási bizottság a helygyminiszterhez felterjesztést intéz.

A sormási anyakönyvi kerülethez tartozó községek kervényét a székhelynek más községre való áttétele iránt a közigazgatási bizottság véleményes jelentésétől végett kiadja a járási főszolgabírónak.

A Nagy-Kanizsán 900 forint fizetéssel létesített állami helyettes anyakönyvvezetői állásra a kihirdetett pályázat alapján 16 pályázó jelentkezett akik közül a bizottság első helyen Szondy László szentbalázi körjegyzőt és anyakönyvvezetőt, második helyen Csillag Lajos geisli jegyzőségét és anyakönyvvezető helyettesét hozza kinevezés végett a helygyminiszterrel javaslatba.

Előterjesztetett Lanxviz község kervénye a posta visszaállítás iránt. Bár a kereskedelemügyi miniszter ebben az ügyben már elutasítólag döntött, tekintve azonban azt a körülményt, hogy folyamodó község kervényében a postahivatalt pótolni hivatott gyűjtő és kézbesítő postajáratot ki nem elégítőnek mondja a folyamodványt a kereskedelemügyi miniszterhez a bizottság pártolólaj terjeszti fel.

Olvasztatott a kereskedelemügyi miniszter rendelete, amelyvel Horváth Istváné bosszualusi-, továbbá Pallos János és Kovács Ferencné zalagereségi lakosok (úttávlati) ügyében a helyszíni szemle költségének viselésé tárgyában hozott közigazgatási bizottság határozatok megváltoztatása mellett a miniszter megállapítja, hogy a költségeket nevezett építelők tartoznak viselni.

Ézen végérvényes végzést a közigazgatási bizottság tudomásul veszi és érdekelteknek másolatban megküldi.

A közigazgatási bizottság szakelőadó előterjesztették az 1897-ik évre vonatkozó éves jelentéseiket, valamint a jelentéseikben foglalt egyes konkrét javaslataikat, amelyeket a közigazgatási bizottság elfogadván, az egyes jelentéseknek külön a szakminiszterekhez, valamint az összes jelentéseknek a miniszterelnökhöz való felterjesztését elhatározta.

A kir. tanfelügyelő jelentése szerint a miniszter ez időszakban a perlaki ovoda-kötelesek nagy számára való tekintetből egy állami jellegű második kisdodova felállítását rendelte el. A község által e célra felajánlott épületek készen állván, az állás sürgősen betöltendő leend. — A miniszter leküldötte a tapolcai állami polgári fiúiskola épületének műszaki okmányait, hogy az építkezés mielőbb megindítható legyen; engedélyezte a IV-ik hegykerületi állami iskola új tantermenek butorzatát. — A miniszter a kisdodóvó intézetek törzkönyvéhez a szervezés, jelleg és egyéb viszonyokra terjeszkedő adatok begyűjtését rendelte el. — A bakai községi iskola államosításának csak a tanítói lakások és a kántori illetmény körül a község részéről felmerült újabb óhajítás állja útját. — Az állami iskolákban egyesült zánkai iskola tanítójának kinevezetése iránt a javaslat a miniszterhez felterjesztetett. — Meglátogatta a pakodi k., zalahéri r. k. és sz. iskolát; Nagy-Kanizsán két alkalomból a községi elemi iskolának 31 tanteremben elhelyezett 32 osztályát látogatta meg, valamint a nagykanizsai és zalaegerszegi polgári leányiskolák torna-előadását. Az államosítás ügyében volt Szent-Gyóton. — A járási főszolgabíróval kézbesítette a földmívelésügyi miniszter rendeleteire Békési Elek zala-koppányi községi iskolai tanítónak a f. iskolázásával nyert 100 forint jutalmát és díszoklevelet.

A vallás- és közoktatásügyi miniszternek rendeltetve alapján az elemi iskolai tanítók évtődös pótléka ügyében a közigazgatási bizottság tüzetes rendeletet bocsátott ki az iskolaszékekhez.

A magyar nyelv tanításában kiűnt muraközi és vendvidéki tanítók jutalmazása tárgyában a tanfelügyelő által beadott elszámolást a közigazgatási bizottság tudomásul vette.

A szentlőrinci községi iskola építése ügyében a közigazgatási bizottság az iskolai ingatlan eladatasához beleegyezését nem adta; a felhozott indokok alapján az építkezésnek 1899. tavaszán való megkezdését engedélyezte azzal, hogy a jelenlegi iskola haladéktalanul bérhelyiségbe helyeztessék.

A bocsföldi iskola épületén mutatkozó veszélyes hiányok ügyében tett főszolgabírói jelentés azzal vetetett tudomásul, hogy a főszolgabíró a községnek az iskolai építkezés kelő időben való megkezdése iránt adott szigorú utasítás végrehajtását elnörizze.

A keszthelyi főszolgabíró intézkedését a karmacsai iskola egészségügyi viszonyai iránt, valamint a tanfelügyelő jelentését, hogy az előjáróságot a második tanteremre vonatkozó miniszteri rendelet végrehajtására felhívta, a bizottság tudomásul vette.

Kir. tanfelügyelő jelentése, mely szerint a felső pusztafai zsidóiskola bezáratásának törvényes intézkedéseire a főszolgabíró felkérte, tudomásul vétetett.

A pülszéki építkezés, illetve második tanítói állás szervezése ügyében felvett és bemutatott jegyzőkönyvet a bizottság azzal vette tudomásul, hogy a község újabb vonakodása esetében a további szervezés hatóságilag loganatosítottatik.

A göntérházi községi iskolai tanítóválasztására előnkül Forintos Tisz iskolászek elnök küldetett ki.

A botfai községi iskola államsegélyügye, a barabánszegi iskolánál az államsegély átutalása tárgyában, valamint a dóbrétei r. k. iskolánál a tanító fizetésének 400 forintra való kiegészítése végett az államsegély elnyerése tárgyában a miniszteriumhoz felterjesztés tételtek.

Az arvaszéki h. elnök jelentése szerint a fogalmazói karnál december végén hátralebékban volt 14.833, január hónapban beérkezett 3.261 s így elintézés alá került 18.114 db.; ebből elintéztak 2.806 dbot s így január végén hátralebékban maradt 15.338 ügy-dob. Az irodánál december végén hátralebékban maradt 2.066, január hónapban leírva végett kiadott 5.801, összesen 4.857 db., ebből

január hóban leirtak és expedáltak 3.298 dbot, s így január végén hátralékban maradt 1.564 db.
 A pénzügyigazgató jelentése szerint január hóban a vármegye területén adóban befolyt 160102 frt 14 kr, mely az 1897. január hóban befolyt 133.837 frt 24 kkal szemben 26.264 frt 90 kr többletet tüntet fel. Január hó végén a I. év első negyedére eső adó betudásával hátralékban maradt: 1.850.232 frt 88 kr egyenes adóban, 97.259 frt 57 1/2 kr. hadmentességi díjban, 1.150.334 frt 15 kr. szülődézmavaltságban 365706 frt 06 1/2 kr. helyek és jogilletékekben, 11.158 frt 20 kr. illeték egyenletekben, 69.203 frt 85 kr. fogyasztási ital és szeszadóban 22.149 frt 19 kr. italmérségi illetékekben, vagyik összesen 3.066.043 frt 95 kr. Leírásba hozott január hóban: a) egyenes adóban 1.610 frt 50 kr., b) hadmentességi díjban 81 frt, c, szülődézmavaltságban 21.614 frt 97 1/2 kr. Fizetési halasztás egy esetben adott 93 frt 14 kr. adótartozásra; ideiglenesen házádomentesség 56. épületre.

A zalamegyei gazdasági takarékpénztár közgyűlése.

Legújabb pénzintézetünk a Zalamegyei gazdasági takarékpénztár február hó 18-án tartotta I. évi rendes közgyűlését, melyen 65 részvényes, — kik 800 részvényt kézbesítettek — jelent meg. A részvényesek közt láttuk dr. gróf Jankovich László vá megyénk főispánját és a gazdák között az előterjesztelt számadatokat a közgyűlés tudomásul vette és az igazgatóságnak, valamint a felügyelőbizottságnak a felmentvényt egyhangúlag megadta.

Elfogadta a közgyűlés az igazgatóság, illetve a felügyelőbizottság abbeli javaslatait, hogy az elért 19837 frt 57 kr. tiszta nyereséget a következőleg osztassék fel:
 igazgatósági jutalékra 2975 frt 65 kr.
 a tartalékalapra 7500 . . .
 a nyugdíjalapra 800 . . .
 kulturális célokra 300 . . .
 a felügyelőbizottság díjazására osztalékra 2500 részvény után á 3 rít 7500 . . .
 a jövő évi nyereséget számlára 611 . . . 94 kr.

Az 1897. évi osztalék nem több ugyan 3 százaléknál, de ha tekintetbe vesszük, hogy a tartalékalapra 7500 rít helyeztetett e, mi ugyancsak 3 százaléknak felel meg, a részvényesek teljes melegegedéssel fogadják az elért eredményt, mert a tartalékok gyarapítása a helyes és céltudatos vezetések legjobb bizonyítéka. — A nagy közönség bizalmát lényesen illusztrálja azon körülmény, hogy már az első évben 133718 frt 43 kr. betéttel rendelkezik a takarékpénztár.
 A mérlegszámla a következő:

Vagyron:

Váltó	322117 frt 57 kr.
Jeizalókölesön	346525 . . .
Folyó számla adóok	14633 . 74 .
Értékpapír	1020 . . .
Felzerelés	2124 . 58 .
Óras- és bélyeg	50 . . .
Kintlév kamat	111 . 02 .
Ostrák-magyar bank giro	301 . 48 .
Pénztár	23809 . 17 .
Összesen	710703 frt 16 kr.

Tulajdon:

Részvénytőke	250000 frt
Nyugdíjalap	200 . . .
Betét	313718 . 43 kr.
Letét	19977 . 35 .
Visszatartott váltó	98690 . 36 .
Előre felvett kamat	8279 . 48 .
Tiszta nyereség	19837 . 57 .
Összesen	710703 frt 16 kr.

Veszteség és nyereség számla.

Tartozik:

Költség	5714 frt 73 kr.
Kifizetett és tökésett betét kamat	6861 . 80 .
Betétkamatozó	686 . 13 .
Tiszta nyereség	19837 . 57 .
Összesen	33099 frt 73 kr.

Követel:

Kamat és díj	309 6 frt 12 kr
Ideiglenesen elhelyezett tőke kamat	2001 . 54 .
Részvényátírási díj	44 . . .
Biztosítási ügynökségi jutalék	88 . 07 .
Összesen	33099 frt 73 kr.

Veszy László elhalálozása — Deutch Sándor és Seily Dezős kitépése folytán 3 választmányi taghely jött üresedésbe. Ezen helyek választás utján a következők részvényesek által töltöttek be: Pály László pököskelői birtokos, Deutch Lajos boscai birtokos és Josifovics Milivoi háztulajdonos Nagy-Kanizsán.

Felügyelőbizottsági tagokul újból megválasztottak: Pihák Ferenc, Brandhofer Antal és Fischer Sándor. — A választás eredményének kihirdetésével a közgyűlés véget ért.

Farsangi naptár.

Február 19. Szombat:	A felső karnak lakota es talya a Kanizsában.
20. Vasárnap:	A nagykanizsai ált. munkáspárt egyet jelmes estélye.
22. Hétfő:	As irodalmi es művészet kör estélye.

H I R E K.

— **Eljegyzés.** Gál M. Miksa tapolcai kereskedő (ki hosszabb időn át Kanizsán tartózkodott) eljegyzte Brén Róza kisasszonyt, Brén József tapolcai kereskedő kedves leányát. — **Pogonyi** Nándor zalaegerszegi kir. járási-bírói aljegyző, eljegyzte Botly Karolin kisasszonyt Sümegről.

— **A táncos bál.** A helybeli helyőrség tisztjei szombaton este rendkívül szépen sikerült bált rendeztek a felső templom javára s „Polgári-Egylet”, termében. A nagy termet gyönyörűen díszítették fel ez alkalomra. A karzat vasárca mögött aranyos távoltságban gulákba rakott szuroyos Manicheerek állottak, a négy szögletben (enyegaly koszoruk között egy-egy teljes felszerelés, melynek közepéből kivilágított a dob kifeszített, teher bőre. A vasracs dekorációját csillag formában letraktott hosszú kardokkal és széles utassékekkel tették változatosabbá. A felszerelésekre pici kék-leher lobogókat illesztettek. A terem földalján a magyar címer és az osztrák kétéfű szá isgen szép barátságban tértek el egymás mellett. Mindketőt igen egyesen a csákók koronából, rózsából és a kétéfű részsaokból állított össze. Alatta a király arcképe függött. A rendezők egyszerű, de igen csinos seiyam vállszalagot hordtak. A bál főrendezői a helyőrség tisztikarának két legrozsanszevesebb hadnagya: **Leidermayer** Daniel honvéddahadnagy és **Tilkosszky** Géza közös hadseregbeli hadnagy voltak, és az előzőeken udvariasságuk adta meg az estnek kellem s hangulat. Kilenc órák a szép leányok és asszonyok szulolásig megtöltötték a nagy termet. A táncot a két főrendező nyitotta meg; a mulatság a legidősebb, a legrészegőbb hangulatban kora reggelig tartott. A szigorú, mord katona arcook egészen megváltoztak, levekötötek a komoly, merev külsejüket, otthon hagyták ezt a szolgálati szabályzatokkal együtt a kaszárnyák asztrike, komor felái között. De ha a legény ség kitűnő kiképzésű a (főjebbvalók vállvegetése kedves jutalom az tisztikar, úgy ezért a kedves, szépen rendezett bálért a leánykák ódes mosolya versengelt a titántetések értékében és nem csalódnak, ha azt tartjuk, hogy ezt a jutalmat főlebe helyezik egy e-tén át a vállvegetéseket. A szép mulatságon majdnem teljes ssámban megjelent a tisztikar, élén **Fűspök** honvéd-alezredes, ezredparancsnokkal. A hölgyeknek igen szép táncrendelt kedveskedtek a rendezők. Az estélyen **Zsolnay** zenekara játszott igen szépen. Az első negyest 84 pár táncolta. Az est jövedelméből körülbelül hetven forint jut a felső-templom javára.

— A lendvai képv. választás.

A megyei központi választmány Csertán Károly alispánnak, mint a központi bizottság elnökének, előktele alatt február 12-én gyűlést tartott, amelyen felolvastattott a képviselőház elnökének a központi választmányhoz intézett levele, melyben tudatja, hogy a képviselőház f. hó 4-én tartott ülésében az alsó-lendvai országgyűlési képviselőválasztást megsemmisítette s új választást rendelt el, melynek alapján megkeresi a központi választmányt, hogy az új választás fogantatásait végett a szükséges intézkedéseket saját hatáskörében tegye meg. A központi választmány a képviselőház elnökének leírátát tudomásul vévén, a választás határnapjául február hó 26-át tűzte ki s mivel a választók száma az 1500-at meghaladja, két szavazatszedő küldöttség alakítását határozta el. A küldöttségeket következőleg alakította meg: Isóó Ferenc választási elnök, Kiss Dénes választási jegyző, Tóth István szavazatszedő küldöttségi elnök, Pataky Kálmán szavazatszedő küldöttségi jegyző; dr. Józsa Fábán és Balázs Béla helyettes elnökök, Hajgató Lajos és Baranyay Kálmán helyettes jegyzők; a választási elnököt akadályoztatása esetében Tóth István helyettesíti. Végül úgy az első, mint a II-ik szavazatszedő küldöttségbe a központi választmány beosztotta az egyes községeket olykép, hogy az I-ső szavazatszedő küldöttségbe 1319, a II-ikba 1359 szavazó lesz.

A mostani választáson az ellenfelek a régi Mandel Pál szabadalvú és **Marsovszky** Endre néppárti programmal. A legújabb választás a külöfben békés természetű népet utolag fellelgetta. A korteskedés mindket rész-n erősen folyik. Ertevéstünk szerint Mandel Pál szabadalvú jelöltnek a falvakból több mint 750 biztos szavazata van. A néppárti verszerezet a katolikus papaság vizsi téméi, a tanítók azonban nem nagyon írják az illetékes befolyást. Mandel Pál már több éven át képviselte a lendvai kerületet s kerületének, valamint egyeseknek is sok jót tett. Megválasztása csaknem bizonyos.

— **Farsangi dalestély.** Az irodalmi es művészet kör e hó 22-én a „Polgári Egylet” nagytermében szarkörül-táncossal egybekötött farsangi dalestélyt rendez a következő műsorral.
 1. Nyitány. Előadja Zsolnay Vilmos zenekara.
 2. „Olyan a te dalod” Huber Károlytól. Enakli az énekar.
 3. „Allanegyenes” zenei bohócs Brixneről. Előadja az énekar 6 tagja.
 4. „Monolog” Előadja Sauer Margit k. a. 5. „A Divsdótor és gyönyöröi” irafás jelenet. Előadja az énekar 12 tagja.
 6. „Mozaik” (boland) négyes. Enakli az énekar. Jegyek ára: Páholy 6 frt. Földszintin előhely a 3 első sorban 1.50 a többi sorban 1 frt. Karzati előhely 1 frt. Alóhely 60 kr. — Az irodalmi es művészet kör tagjai az igazolvány előmutatása mellett a páholyok kivételével a helyárak felét fizetik. Jegyek a meghívó előmutatás mellett előre váltíhatók **Alt és Böhm** öngnál.

— **Hangverseny.** **Sternck** Zsigmond, városunk ellimert kitűnő zenetanára, tegnap este Székesfehérvárott a színházban hangversenyt rendezett. A hangversenyt Murai Károly „**Husár szerelme**” című kétfelvonásos sikerült vígjátéka követte.

— **Még egy ily gyűzelem.** Rövid volt a néppárti élete, nem hosszabb mint felhőszakadások a megdagadt gegyiptak áradása. Zugra, bőmbőlve tör utat a rohanó ár a lejőse szakadókon, a hőmpölygő zavaros hullámok magukkal ragadnak piszkot, szemetet, de lenn a sziklak tövében, a sik helyed-éleszik, ellapul minden, csak egy kis mocsaras hely jelölí kevés idűig a vihar multaj. — **Marsovszky** Endre megjelölte a honatyai gyönyörűket, aztán szépen kisételt a Házból, nem saját akarattól; megsemmisítettek az alsó lendvai mandátumot. Most újból elszereznie foglalni helyét a Házbán, de kevés reménye van hozzá. Az alsó-lendvai programbeszednek alig volt sikere és hasonló kudarcot vallott a napokban Pákan is. Alig hallgatta néhány styaú a

néppárt épületen igéit és ezek közül is legtöbbször szabadelvű polgárok voltak. Marsovszky szorultságában az utolsó körtájt is kiülötte; emondta, hogy sokat akartak, de semmit sem vihettek keresztről, egyedül a szép vívmányuk, hogy az iskolákat nem államosították. Elképzelései mindenki, minő eredmény lehetett az ily beszédnek. De a legérdekesebb volt, mikor Tóth Sándor lenti-plebános befejezte beszédét és több szónok nem jelentkezett, a halgatóság körül váratlanul előugrott Károly Lajos suszter-inas és a polgárság nevében köszönetet mondott a néppárt tábor-karának, hogy Pákan megjelent. Éktelen kacaj követte a politikus suszter inas kiabálását, mire Marsovszky keserű guynnyal szólt a mellette álló plebánoshoz: *Még egy ily győzelem és biztosan megbuktam.*

Jelmezes estély. A szobaleányok és szakácsnők vasárnap este a „Szarvas szálló” nagytermében egy leteszlendő „Cseléd segélyző egyesület” alapja javára jelmezes estélyt rendeztek, mely igen szép sikerrel végződött. A mulatság a legnagyobb rendben folyt le és ha szencziaciós dolgot akarnánk írni, úgy csak a jelenvolt férfiak névsorát kellene hoznunk. Az est tiszta jövedelme 142 ft 70 kr.

Cselédsegélyző egyesület. A vasárnapi jelmez estélyen a „Szarvasban” egy felhívást közzétettek, melyet igen sokan írtak alá. A felhívásban figyelmestetik a nő-cselédek azokra a nyomorúságos állapotokra, melyeknek betegség, munkaképtelenség esetén ki vannak téve, nemkülönben utalnak arra is, minő lelketlen zsarolásoknak és minő körmönfönt csábításoknak esik áldozatul a tapasztalatlan fiatal nő-cseléd, midőn nincs helye. Ezen kronikus bajokat egy „Cselédsegélyző egyesület” könnyen és biztosan megszünteti és ezért csatlakozásra hívják fel társnőiket. Ez az eszme igazán dicsegetre méltó. Eddig senki sem törődött ezekkel a modern rabszolgákkal, kik uton-útfélen tényleg ki vannak téve lelketlen zsarolásoknak, ha nincsenek szolgálatban. Talán reménykedtek, hogy már egyszer illetékes helyen tesznek valamit az ő érdekükben is, de ugyáltalán, hiába vártak. Most maguk rendezik az ügyeiket. Nem tudjuk, hogy minők lesznek a módozatok, mily formában fogják a segélyezést nyújtani, de bizonnyal a rendőrség ebben támogatni fogja őket. A „Cselédsegélyző egyesület” ügyében az alakuló értekezletet i. hó 20-án, vasárnap félég órákor a Szarvas szálló nagytermében fogják megtartani. Felhívják a város összes nő cselédjeit, megkérik egyuttal a t. gazdákat is, hogy sziveskedjenek ezen az értekezleten megjelenni s az igazságos emberbaráti ügyet támogatásban részesíteni.

Állami ovoda Perlakon. Perlakon oly annyira szaporodik az ovoda kétélesek száma, hogy a „Dunántúli Közmivelődési Egyesület” ovodája kicsinek bizonyul. Az ottani intéző körök egy párhuzamban működő állami ovoda felállítását kérték a mi eredményre is fog vezetni, mert a kultusz miniszter felhívta már a községet, hogy megfelelő helyiségről gondoskodjék.

Táncestély. A *keszthelyi iparosok dalköre* i. hó 21-én az „Amazón Szálló” nagytermében alapítókéje javára hangversenyvel, felolvasással szavalattal összekötött zárkóról táncmulatságot rendez. *Műsor:* 1. Balatoni dalok. Előadja a dalkör. 2. Felolvasás. Tartja Orbán Lajos főgimn. tanár. 3. Nemzeti borsdal. Előadja a dalkör. 4. A kis lila pástör. Irta Lampérth Géza. Szavalja Veháp Karolin. 5. Viharban. Előadja a dalkör. 6. Söprök a pápai utcát. Irta Heltai Jenő. Szavalja Szabó Ilona. 7. Szerelmi Krach. Előadja a dalkör.

Katonák öröme. Nagy az öröm katonáknál. A király ötvenéves uralkodói jubileuma alkalmából a hadsereg minden egyes tagja, úgy a tényleges állományban, mint a tartalékban, emlékérmét kap ő felségétől. A piros szalagon függő érme, mely hasonló lesz a boszniai háború hadi jelvényéhez, a hadsereg minden tagja szolgálatban és szolgálaton kívül állapodáson hordasi kötele. Az emlékérmé a honvédség minden tagja is meg fogja kapni. Az idei évi kinevezések a szokottnál jóval több előléptetést fognak hozni. Valószínű, hogy valmennyi tartalékos hadapródot tiszté fogják kinevezni.

Községi ülés. A keszthelyi-vidéki takarékpénztár Keszthelyen március hó 6-án délután félhárom órákor tartja i. évi rendes közgyűlését a keszthelyi városház nagytermében. Közgyűlésen csak azon nagykorú férfiu részvényes (2 félrészvény-tulajdonos) bír személyes szavati

joggal, kinek részvénye, vagy legalább is két félrészvénye 14 nappal a közgyűlés előtti részvénykönyvileg az ő nevére van beírva. — A szavazati jog kellelőleg igazolt meghatalmazott által is gyakorolható; nők, kiskorúak és jogi személyek csak meghatalmazott után gyakorolhatják szavazati jogukat. — Minden részvény és két félrészvény után egy szavazat esik, de tíz szavazatnál többet nem gyakorolhat senki, bármennyi legyen is részvényeinek (félrészvényeinek) száma.

— A kinek csak egy félrészvénye van, az szavazati joggal nem bír. — Targyszer: 1. A számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása. (Az eredeti számadásoknak a hivatalos órák alatti megtekinthető.) 2. Az igazgatóság és felügyelőbizottság felmentvénye feletti határozathozatal. 3. Az alapszabályok 20. §-a értelmében kilépő 7 igazgatósági tag (Merei Ignác, Scheiff-r Izidor, Stüder Lajos, dr. Schwarz Zsigmond, Hoffmann Gusztáv, Weiss Zsigmond, Herceg Herman urak) helyett új választás és azonfelül elhalt Mészáros Mihály i. t. helyett egy igazgatósági tag választása. 4. A felügyelő-bizottság és felügyelő-bizottsági póttag választása. 5. Három igazgatósági póttag választása. 6. Netáni indítványok tárgyalása az alapszabályok 18. §-a értelmében.

Kimaradtak a névorból. A déli vasutások bálja — mint, a hogy ezt velünk utólag tudtjuk — még a következők fizettek felül: Gieber Sándor 1 ft. Engl N. 1 ft. A rendezőség még a következő sorok közlésére kért fel bennünket. — Kedves köteleseket teljesítünk midőn a szíves felülfizetőknek és adakozóknak, valamint Franz Lajos és Fiai cégnek a vilamos világítás ingyen szolgáltatásáért legmélyebb köszönetünket tejezzük ki ez uton. *A vasuti bál rendezőség.*

Pótló-kimutatás. Az *isz. jótékony N8 egyesület* tudatja, hogy utólagosan a következő összegek folytak be: *Zsack* József és tsa budapesti likörgyárosok adományából 20 ft 60; *Csillag* Elek felülfizetése 10 ft. *Wolfsohn D.* (Köln) pénzadománya 5 ft. Helyreigazították, hogy a közölt felülfizetési kimutatásban kétszer kiütközött *Hirschler* Ödönne felülfizetéséből 5 forint óv. *Hirschler*, Jakabné (Alsó-Domboru) urnő részéről adatott.

Közzétételnyilvánítás. A folyó hó 12-én a felső templom javára rendezett altiszti táncestélyen eszközölt szíves felülfizetéseikért ez uton mond köszönetet a rendezőség.

Adományok a népkönyhának. Dr. *Székely* József 15 ftot, *Fleigstocsk* Adolfné 11 kiló babot, 1 zsák burgonyát, *Burckhard* Grete (Berlin) 5 trtot, *Wolfsohn D.* (Köln) 10 ftot; *Rosenberg* Pálné 1 dézsa káposztát, 1 zsák burgonyát és 1 trtot, a *déli zalai takarékpénztár* 50 forintot sziveskedtek a népkönyhának adományozni, mely adományokért hálás köszönetet mond a Népkönyha elnöksége.

Az állami egyes adók és községi adópótlékok kéni könyve. Az állami egyes adók, községi adópótlékok és hasznos szolgáltatásokra vonatkozó összes törvények, döntvények, rendeletek és elvi jelentőségű határozatok rendszeres gyűjteménye, kiszámítási táblázatokkal, magyarozó példakkal, felebbeszi mintákkal és kimerítő betűsoros tárgymutatóval. — Ügyvédek, községi jegyzők, pénztézetek, földbirtokosok, háztulajdonosok, gyárosok, kereskedők, iparosok, tőkepénzesek és tisztviselők használatára. — Összeállította Gálffy Ferenc, ára 3 ft. — Kapható Fischel Fülöp könyvkereskedésében.

Védekezésünk? Az O. M. G. E. szaklapja, a „Köztelék” többször figyelmeztette gazda-községünköt az amerikai löhőre és amerikai lucerna káros, sőt veszedelmes voltára. Az amerikai lucerna beözönlése ellen tudvalevőleg Mauthner Ödön budapesti magkereskedő vette fel a harcot és ugyancsak Mauthner heti jelentéseiből olvassuk, hogy az amerikai lucernamag még folyvást oly nagy tömegben özönlik hazánkba, hogy az ilyen mag forgalmazói árakat 4—5 forinttal lezállították és ezt körlevelekben tudatták a gazdákkal. Kötelességünknek tartjuk gazdáinkat figyelmeztetni, hogy óvakodjanak az amerikai lucernamagtól, a melyet igazi származása letagadásával tisztán, sőt európai lucernamag közé keverve árusítanak.

TANÜGY.

Muraközi- és vendvidéki tanítók jutalmazása.

Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, vármegyei tanfelügyelő a „Muraköz” szerkesztőjéhez a következő nyílt levelet intézte:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Felkérem, hogy a magyar nyelvben jeleskedő muraközi és vendvidéki tanítók és növendékek 1898/97. tanévi, most már tizenkettedik megjutalmazásáról szóló elszámolásumat becses lapjában közzétenni sziveskedjék.

Ezen tizenkettedik megjutalmazásra a következő, társadalmi uton begyűlt összegek állottak rendelkezésemre: 1. Zalavármegye törvényhatóságának adománya 300 ft. 2) Zalavármegye nemesi pénztári választmányának adománya 120 ft. 3) Terbecz István ur adománya 10 ft. 4) Tóth István ur adománya 5 ft. 5) Kihmüller Armin ur adománya 2 ft 50 kr., 6) Kozma Márton ur adománya 6 forint, vagyis összesen 443 ft 50 kr.

Az 1. alatti 300 frtból megjutalmaztattak: Brauner Lajos hodosáni áll. isk. igazgató-anító 30 ft, Márkus Lajos molnári áll. isk. igazgató tanító 30 ft, Haraszti István ráckanizsai áll. isk. tanító 30 ft, Fekete Géza mura-szentkereszti áll. isk. tanító 30 ft, Prokosh M. Aurélia légrádi tanítónő 30 ft, Honfi Lőrinc zrinyifalvai áll. isk. tanító 30 ft. A felsőmuraközi hegyvidéki összes állami iskolák növendékeinek zárvizsgálati jutalma (Stridd, Rac-Kanizsa, II. hegykerület. IV. hegykerület Királylak) 65 ft, a drávavarsárhelyi közs. isk. növendékeinek jutalma 10 ft, a molnári áll. iskola növendékeinek jutalma 8 ft, a csáktornyai képezdei gyakorló iskola növendékeinek jutalma 10 ft, a mura-szentkereszti áll. isk. növendékeinek jutalma 7 ft, a légrádi r. kath. iskolák növendékeinek jutalma ünnepélyük alkalmával 15 ft, a mura-szerdahelyi alami iskola növendékeinek jutalma 5 forint, összesen 300 ft.

A 2.) alatti 120 frtból megjutalmaztattak: Rántes Menyhárt királylakai áll. isk. tanító 30 ft Czinček István IV. hegykerületi áll. isk. tanító 30 ft, Némethy Jánosné turniscai r. k. tanítónő 30 ft, Gróf Gizella perlaki óvónő 30 ft, összesen 120 ft.

Az 3., 4., 5., 6. alatti 23 ft 50 kr. jutalmat ugyancsak a muraközi hegyvidéki áll. iskolák növendékei kaptak zárvizsgálatuk alkalmából = 23 ft 50 kr.

Az 1. alatti = 300 ft, a 2.) alatti = 120 ft, a 3., 4., 5., és 6.) alatti 23 ft 50 kr. összesen 443 ft 50 kr., vagyis ezen tizenkettedik megjutalmazás alkalmából kiosztott összesen négyszázszáznegyvenhárom ft 60 kr.

Végül megemlítem, hogy a „Muraköz” 1886. évi 43., 1888. évi 8., 1889. évi 7., 1890. évi 4. és 5., 1891. évi 7. és 8., 1892. évi 9., 1893. évi 40., 1895. évi 4., 1896. évi 7., 1897. évi 6., és 1898. évi jelen elszámolásumat magában foglaló számanak-tanúdjára szerint, tehát összesen tizenkét alkalomból társadalmi uton egybegyűlt adományokból hatvezeregyöttszázhatvanhárom ft 20 kr. osztott ki.

A tizenkettedik megjutalmazásra vonatkozó okmányokat becsatolva, vagyok

Zala-Egerseg. 1898. február 7-én.

hazaifai ödvözlettel

Dr. Ruzsicska Kálmán s. k. kir. tanácsos, tanfelügyelő.

CSARNOK

A fogak gyors romlásának oka.

Manap mintegy általános bajja vált már a fogfájás; lépten-nyomon találkozunk fogak romlásáról panaszkodó fiatalokkal, kiknél alig hogy kifejlődtek az állandó fogak, már a fájdalmas szüntető fogóhoz kénytelenek folyamodni, mint a mely bajukat leggyökeirebben képes gyógyítani. Valóban szomorú jelenség, ez a mai generációnál, a melynek megszűntetése a helyes nevelés egyik nem lezénygelenőbb feladata. Hogy azonban ez megtörténhesék, mindenekelőtt szükséges azokat a főokokat megismerni, amelyek a

személyben olyan piaci hitvány individuum lehet. A felfelkötöttségnek nem lehet kárát azáltal, és vannak még mások is, kik leverik ruhájukat, ha esetleg valami megrögzött emberrel érintkezik. Az ilyenek kancsai kell, nem bocsánkodni.
E. K. Hpest Nem volt jelen.
P. E. Tapalca Szűrés díjait megpótolta a levélírásban, és jóvá fog kamarozni.
V. L. Helyben Ugrasról a témáról, habár rövidebben, de már kézzel állt a szóba, mikor kérészt megkaptak és így az ívet majd csak legközelebb hozzáfűjék fel.

NYILTTÉR.

As a revizor kálitólakert nem vállal felelősséget a szerk.

Haas Józsa

Schlesinger Izidor

Jegyzsek.

Veszprém

Nagy-Kanizsa

1898. február hó.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

Köhögés
 rekedtség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatásv. szer a **RÉTHY-féle pemetefü cukorka**

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1.50 krévt. bérmentve kité.

Réthy Béla
 igazgató

Réthy Béla

Gyógyszerész Béke-Csanád.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenékes 378-10 aláírásom látható.

Magyaroknak legújabb senadtós telálmánya.

Hölgyek részére elkerülhetetlen.

CREME NIOBE.

Egyedüli szarvas creme szarvadek nélkül.

A magas m. k. kereskedelmi ministerium által 4961/84. sz. a. szabadalmazott és védjeggyel ellátott, több orvosnászri szaktekintélyek, valamint a vegyeszeti laboratorium által vegyileg megvizsgálva, ez időzerint a legkitűnőbb arckenőcsnek nyilvánított.

„Creme Niobe“

az ugynevezett egyedüli „Hölgy szepítő szer“ speciálitás, ezidő szerint felülmúló e téren minden egyéb Crémet, megadja az arcnak rögtön a természetes finom fehér színt, bársony puhasággal. Ezen csodaszor nappal a kimenés, de főképpen bálók, concertekbe menés előtt használandó; nem tartalmaz egyáltalán semmiféle szarvas anyagot, s így a használat után azonnal megszárad.

A „Creme Niobe“ a legjobb sikerrel használható még különféle bőrbetegségek ellen, u. m. zsepő, buborcsók, májfolt stb., valamint vörös orr ellen is, nemkülönben kitűnő szernek bizonyult a szél és nedvesség által megromlott kesek bőrének helyreállítására és megőnmóltására.

A „Creme Niobe“ urak részére is kitűnő szer, a borotválkozás után a leg hatásosabb szernek bizonyult.

I nagy bőgre Creme Niobe két korena. A nagy bőgre Creme Niobe egy korena. Egyedüli forrástár Nagy-Kanizsán és Zala megye területére **ALT és BÖHM** cégnél Nagy-Kanizsán.

közölje velünk betcses ezimét.

LEVELEZŐ-LAP

uljain

s mi azonnal küldjük Önnek húsáraink, füstölthúsaink és mindennemű halbászfélek árjegyzékét franco *dymendesen!*

ELSŐ SZOMBATHELYI SERTÉSHIZLALDA és HUSFÜSTÖLŐGYÁR SZOMBATHELY.

Meghívás.

A Dél-zalai takarékpénztárral egyesült

Önsegélyző-Szövetkezet

helyő évi febr. hó 27-én d e 9 óráker saját helyiségében tartja

XVII. rendes évi közgyűlését

mejyre a l. felirészbirtokosokat tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. A szövetkezeti elnöknek a felolvt üzleti évre vonatkozó jelentése.
2. A felügyelő-bizottságnak a szövetkezeti számadások és könyvek 1897. évi felülvizsgálatairól jelentése, s ennek alapján az igazgatóság és számadók felmentése.
3. A társulati közlöny kijelölése.
4. Az igazgatóság körüli az alapuzabályok 25. §-a értelmében kiléző 5 igazgatósági tag és pedig Berger Adólf, Dente Kálmán, Kilik Béla, Simon Gábor és dr. Tuboly Gyula urak helyett újak vagy ugyanazok, ugyezint 3 felügyelő bizottsági tag megválasztása.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1898. évi február hó 6-án.

Jegyzel: A felügyelő-bizottság által felülvizsgált vagyonmérleg a szövetkezeti helyiségben bármikor betekintési.

A társulati könyvbe bejegyzett kizártsárbirtokosok szávasallapjalka helyő évi febr. hó 25. és 26. napjában a szövetkezeti helyiségben követhetik; a közgyűlés napján szávasallapok ki nem adának.

HIRDETESEK
 felvétetnek e lap kiadóhivatalában
NAGY-KANIZSÁN.

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Nagy-Kanizsán 1898.

Elismert elsőrangú gyártmány!!

Legújabb rendszerű vezérgépek!!

Különféle jargányos cséplők, kitűnő szerkesztő és könnyű járásu szákoló, tisztító cséplőgépek jargányhajtásra, valamint minden más gazdasági gépek és eszközök

REISSENZAHN ANT.

Budapest, Előváros-utca 32.

Nagy vasöntődével egybekötve, mely szállít kovacsolható puha és soel öntvényt jartányos áron saját és idegen minták szerint.

Részletes árjegyzékkel és szakaszorú felvilágosítással készséggel szolgállok díjmentesen.

Különös ügyembe ajánlom legújabb szerkesztő gőzcséplőmet. 39-3

= Ügynekkök felvétetnek. =

Szólóvessző •

••• eladás.

2 millio elsőrendű hárslehelű és más fajtu Philoxera mentes sima szólóvessző a magy. kir. állami szólótelepről eladó. - 1000 drb. vászonba csomagolva 4 frt - Megrendeléseket elfogadhatnak csak

Schloss és Dukász hortyánitók.

42-5

NOOR

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischel Fülöp
könyvkereskedésben.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint d. a. 4-5 óra közt.

de intéendő a lap szellemi részére
vonatközlő minden közlemény.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:
Városház-épület: Fischel Fülöp
könyvkereskedésben.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

Egész évre 12 korona (6 frt — kr)

Félévre 6 korona (3 frt — kr)

Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr)

Hirdetések jutányosnak számítanak.

Bérettel levelet csak ismert keszéből fogadjunk.

Kéziratot nem adunk vissza.

Felelős szerkesztő:

SZALAY SÁNDOR.

Nyitottár postára 10 kr.

Kiadványok, valamint a hirdetések; vonatközlő Fischel Fülöp
könyvkereskedésben ártanak.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

A dolgozó néppárt.

Az alsó-lendvai választókerületben erősen megindult és lázas folyamatban van két politikai párt mérközése. Ugyanazokkal az elvekkel, ugyanazokkal a jelöltekkel, mint az általános képviselőválasztások alkalmával. A szabadelvű párt megint *Mandel Pállal*, a néppárt *Marsovszky Endrével* ment neki a küzdelemnek. Mintha csak lovagias tusára keltek volna, s most kezdenék a második mérközést a végkimerülésig menő küzdelemben, most már a politikai párbaj-szabályok és törvények szigorubb betartásával. Mindenki kíváncsian várja az eredményt, mely február 26-án fog eldőlni.

Igaz, hogy az általános közügyelmet jelenleg nagyobb események foglalják le. Egyfelől Zola Emil világraszóló pöre, másfelől az alföldi parasztforgó. Ezek mellett is marad azonban elég élénk érdeklődés az alsó-lendvai képviselőválasztási mozgalmak számára, különösen vármegyénk közönségénél, amely a mostani választástól az elvek tisztább diadalát reméli.

Az első választás megsemmisítése ugyanis arról győzte meg közönségünket, hogy

annak eredménye nem a politikai elv, hanem a törvényellenes terrorizmus, a megfélemlítés, az izgatás eredménye volt. És mivel föltehető, hogy a választás megsemmisítéséből a törvénytelen eszközökkel küzdött párt valószínűleg levonta a tanulságot, azt hiszi mindenki, hogy ez alkalommal már kissé óvatosabb lesz az eszközök megválasztásában.

Ez föltevésnek csak megjárja, de hogy valóban úgy lesz é, az nagy kérdés.

A hozzánk eljutott hírekből ugyanis azt látjuk, hogy a néppárt az eszközök megválasztásában nem, csak azoknak használatában lett óvatosabb.

Nem mernék ugyan jót állani érte, de valószínűnek tartjuk mi is, hogy legalább a templomok tömjénillatos levegőjét nem fogják megfertőztetni ezuttal a politikai féktelenség és szenvedély, a toporzékoló gyűlölet káromkodásai.

Ennek valószínűségét nagyban megerősítette volna előtünk az, ha a papok — miként már egy cikkünkben hangoztattuk — belátták volna, hogy az ő magasztos

hivatásukkal a multban bemutatott néppárti szereplés semmiképpen sem egyeztethető össze. Ha belátták volna, hogy a „*vitészkedő anyaszentegyház*“ (az ecclesia militansnak) nem az a pap a valóban fölkelet katonája, aki gyűlölettel győz, hanem aki szeretettel hódít.

Amde — amint az eddigi hírekből látjuk, — ők ezt nem látták be. A választás megsemmisítésének tanulságai nem tette őket jobbakká, legfőleg csak ravaszabbakká. Ezuttal talán nem fognak nyitlan a templomi katedrán, vagy valamely közhelyen lázító, izgató igéket szórni a nép szívébe; nem fognak tüzcsóvával járni a nép között, hanem ügyesen, számításal fogják elhinteni itt is, ott is a gyújtó üszköt. Mert hogy tényleg sorompóba állottak megint, az bizonyos.

„*A néppárt erősen dolgozik. Megint a papok vezetik.*“ — Mondja a tudósítás. — Ebben a rövid pár-szóban ki van fejezve hallgatagon az, hogy ugyanazokkal az eszközökkel és ugyanazok dolgoznak, de most már ravasz okossággal; ugylátszik olyképpen, hogy szereplésükre nézve meg-

TÁRCA.

Üti-köpek.

(Laokoon. Rómából Flórensbe.)

Iria: **

Csak egy csöpp kis szoba.

Inkább fülke, két bejáróval, meleg sötét bordószínű falal, melyet a korridorral beömlő fény világít. Butorzata: ...egy füstetlen, s nagyon simára ült fenyőpad és ...Laokoon, szerencsétlen két fiával.

Fázom, ha az ellentétekre gondolk.

Rafael Transfigurációja előtt rongyos szalmaszék; Athanasios Laokoonja előtt füstetlen fenyőpad... és a modern kiállítások sok gyatra munkái előtt drága plus kerevetek.

Ez a csöpp fülke, melynek butorzata egy füstetlen léca és Laokoon, — ez a Vatikán egyik legértékesebb helye; a Belvederben, a római és görög istenek pantheonjában van; annak is a végén, egy bájos korridorokkal szegélyezett babértól illatos, szókötökutak locogásaitól hangos udvarra nyílik. (Coriile ottagono del Belvedere.)

Ha ha léleks erre a padra, rámeresedtem szemeidet a megkövült csodára, a fülke falait nem látod már többé.

Laokoon rettenetes fájdalma, lihegő melkása, erőlködő hatalmas izomzata ellöki a bordószínű falakat; vibráló ajka, melylyel nem em-

berhez, hanem istenekhez kiált segítségért, — eled varázsolja az achiokát rejtető tengert, melynek borzalmasan tekete hullámaiból üti föl fejed a rengeteg tengeri kigyó; onnét Tenedosz feől.

A kigyó pedig ropogatja Laokoon hatalmas csontjait s irtózáros szájjal beléharap oldalába. Roszog a fájdalomtól megméberedeit test iama ettől a rettenetes harapástul s Laokoon elhaló ajkán vibrál a megrémülés s a fizikai fájdalom panaszos hangja.

Ez a „clamor“ nem a fájdalom ordítása (amint azt Virgil mondja), hanem a megrémülés nyöszörgése.

Megdöbbenően szép s utólrhetlen remekölése a szobrászatsnak az, amit a jó rhodusi Athanasios itt taragott.

Őrök példája az idealizmus és realizmus ölekezésének.

Es az idő telik, mulik.

Miert is ébred föl az ember az édes álomból? Az a tíz nap, amit Rómában töltöttem, az az álomlátások egész sorozata volt.

Elmerülni egészen a „szép“ világába; gyönyörködni az emberi érzés és tudás nagy műveiben; fölemelkedni ebből a szürke porból, hogy visszasszállhas-unk a rég mult-idők elmerült világába, — oh az isteni szép álom, — melyből kár fölébredni!

Mikor a gőz s villam századába pottyantam ismét; mikor a zürvavaros, lármás s közszenfűs-

tős római pályaudvarban megváltottam jegyemet Firenzébe, összezuzott kedélylyel ütem a kupéba s lelkem világának nem maradt egyebe, mint a pusztia emlékezet. És míg a vonat sikít zajjal s lélemtelenen józanságra hívó félttyel indult meg, hogy Rómát elhagyja: esekbe az átérzett emlékekbe merültem, s tétova tekintettel kísértem a messze-ködbe-vészó kolosseumot.

Soká, még nagyon soká láttam Szent-Péter templomának kupoláját, míg egy irigy domb végkép eltakarta előlem.

Zsong-bong lelkem lavájában az emlékezet, abban a mély zürzavarban, melyben a képelet ringat, mysztikus fényben látom a királyi paloták romjait; Caracalla, Domitian palotájának sötét, borzalmas folyosóit, a Clivius Victoria narancsfakkal szegélyezett kőhalmozatát.

Sápadi arcu Caesar lakodalmat ül, s a Mons Palatinus alatt a misera plebs moraja hallatszik.

Rekkendő nyári nap van. Ott balfelül a Capitoliumon kalitkába sárt római címer, az előtarkas rümeltesen üvölt s a kolosseum kielieretett vadallatai vértagyaszító hangon válaszolnak.

A márvány barikadról gunyolódva kiabál a büszke római a cölöpökhöz közt, mezitelenre vertkötetelt keresztény szűzekre, kik ártatlan fényű szemekkel keresik s megváltó képet s remegő ajkkal, csöndes imával várják grassos halálukat.

(Es az a Claudia, ki tegnap fordított hátat a házi paenateseknek csak azért, hogy az új vallás

Nagy-Kanizsa látképeivel

levelezőlapok egész új felvételekkel és postakártyaalbumok

kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

cáfolhatatlan konkrét bizonyítékokat senki kezébe ne szolgáltatassanak.

És ez a szereplésük talán még elszomorítóbb, mint az előbbi volt. Abban még a rosszul értelmezett, helytelenül felfogott hivatás harci tüzét láttuk s ezt meg is tudtuk bocsátani. De ez már a beléjük gyökerezett rosszakarat, az önzés kérielhetetlen boszúja, s ez már megbocsáthatatlan.

Az ő tavasz okossággal folytatott igaztásaikkal szemben mi másban, mint a magyar népjózságában nem is bízhatunk.

Azokkal a jelszavakkal, amikkel az első választás alkalmával mentek harcba, most már valami nagy hatást nem érhetnek el. Legfőlegb majd a nagy Mócsy Antal országgyűlési harci riadója alapján a „judaizmus” ellen fognak erősebb röppentyűket eresztetni a nép közé; de nem hisszük, hogy sokra menjenek vele. A magyar nép türelmes esze és szíve sok mindent elfogad a politikai ellentétek alapjául, de fajgyűlöletet nem. Hogy ennyire már nem éretlen, azt megmutatta a boldogult antiszemita-párt sorsa

Ugyilátszik pedig, hogy a néppárt most már ezt a rejtegetett kártyáját játssza ki. Valószínű, hogy ezt az utolsó aduttat ki játszzák Alsó-Lendván is, hogy azután alaposan kifogyjanak itt is minden szuszából.

lelki megnyugvást adó tansit kövesse: — milyen bösi lelekkel s isten akarátában vált megnyugvással áll ott!

A csönd-s levegőbe egyszerű egy asztalkendő suhogva nagy ívet írva le röptül ki a Caesar étterméből. — s erre a jelre a bronc kandellaberek szaszainak nagy parázstüzeire tömjent hintenek az ébenfa-arcu rabazolagák; füstje lomhán nyúlik lefelé, s kődbe burkolja a martirhalálra szánt áldozatokat.

A bestialis ordítás, a szétmargangolt testekből lólpárolgó meleg vér lerészegíti az élvágyó rómaiit.

„Christiani ad leones!” — ordítja...

„Eh! Undorító kép ez.

Ott a Konstantin diadalkapuja felé kanyaruló ut nesze en fut a Via Appiába, ahol elfejt ki takombákból remegve imádkoznak a hivek, a szétmargangolt áldozatok összeszedett csonthai fölött és sziklaba vajj őrgekbe rejlik; befalazzák, főleje olyan naiv s megindító fölírásokat vésnek, mellye lósvén a beke s engesztelés galambját zöld olajjal a csőrében.

Ebben az aszalt színű őregben egy fátyla sápadt fénye mellett, tárt karokkal áll a katalombak bejárója felé fordulva a senor, körülötte térdel az első római eklezia.

A b-járó meredek lépcsőjén óvatosan csusztagják le a sarcófagot, minden arcon, a fájdalom megdöglése, — hisz Claudianak, az eklezia legszebb virágának hozzák szétmargangolt tetemeit.

A lépcső aljára borult ifjú görcsös zokogása löri meg e szomorú csöndöt, az engesztelő palma kibullott kezéből s csukló hangon hívja Claudiat... átkozza a Caesarokat, mindent... mindent.

Az őreg pap szeretettel hajol fölfele s szemében felcsillamló könnyeivel átvölzi az anyaszent-egyház egyik jó-endőbeli szentjét, — mert (és ez így van) előbb el kell vezetni mindent a világon, ami kedves előttünk. — hogy a megbocsátás s lemondás néma fájdalma szentté avat-hasson bennünket.

Politikai szemle.

Országgyűlés.

Febr. 16.

Szerdán Mócsy Antal és Major Ferenc nevei fenyegetőztek a szónokok táblájáról, csak kevesen akarták be a terebbe.

Az ülés elején két mandátumot jelentettek be egyszerre, a mi a békés néppártnak nagyon szívébe nyilatolt.

— El köll ösmérröm — kezdte Mócsy beszédét — hogy a miniszter ural egy elvi alapon állanak, igón meg kel ene dicsérröm, mert csak ugyan sok ödvös dolgot cselekedőt.

— No látja! vetik közbe jobbról.

— Igen — magyarsza Mócsy — de más az elvi alap kéréim. És igón józüen és igen bőbeszédüen elmélkedett az őreg ur a liberalizmusról meg a szocializmusról — a melyek szerinte „nyugatgyökörök.”

Felolvasott egy szocialista újságkikvet, a mely azt mondja a többek között, hogy „a papok bönitják a haladást...”

— Van benne valami! — hangzott egy halk közbeszólas a szélsőbalról.

— No kéréim — mondotta Mócsy — itt találkozik a liberalizmus s a szocializmussal.

Megmosolyogták ezt a „lepezését”; Mócsy Antal pedig így folytatta:

— A miniszter ur eldicseődött azzal, hogy mennyit áldoz vallásos célokra. Hát kéréim, ez kötelessége és természetös, hogy a miniszter teljesíti kötelességet...

— Helyes, hogy elismeri! hangzik közbe jobbról.

— Nem ismeröm el! erősködik Mócsy és azután haragosan tér át a judaizmus „veszedelemeire” és hogy nagyobb nyomateköt adjon az állításainak, erőlesen teszi hozzá, hogy:

— Ezt én mondam!

— Hát kéréim — folytatta — tovább a liberális reformok nem a zsidók kedvéért történtek?

Hogy belejött az antiszemizmusba az őreg, ugyancsak haragosan dörgött a zsidó, a zsidó sajtó és a zsidó szocializmus ellen és közben minduntalan kijelentette, hogy ő „nem antiszemita.”

— Látjuk! vetik közbe mosolyogva.

— Nem én! mondja az őreg ur! Én tisztölöm, böcsülöm szeretőt izralita polgártársaimat, de nem szeretöm se a zsidó zsidót, se a körözölt zsidót, ha nem olyan, amilyennek lönnie köllene.

S tán másfél óránál tovább beszélt, nem haragudót rá senki.

Komlóssy Ferenc emelkedett fel utána és a néppárt eleinte meg szeretle volna zavarni. Ez a szabadelvű pap a legnagyobb hatással emelte fel szavát, hogy a szocializmus tanauival szemben legalább a jövő generációit „legye immunissá. Nagyon világos képét adta a pusztá elkéseredeből rombolásig fejlődött mozgalomnak s miután a szocializmus csatakiáltása a háza és az Isten ellen fordult, Komlóssy az állam és az egyház közös védekezésének eszméjét vetette fel. Az állam erősítse az ő tanítóját, az egyház az ő papját s ha aztán tanító és pap hivatalának igazi magaslátan fog állani, ha az egyik s hazaszeretében, a másik az istenben való hitben fogja erőssé tenni a gondjaira bízott iljuságot.

Komlóssy nagy bévvel mondotta el az ő emelkedett szelamü beszédét és a néppárt kivételével az egész törvényhozás lelkesen megjelenezte.

— Az ülés végére három interpelláció maradt. Ebből kettőt Molnár apát mondott s ezek nem verték fel nagyobb port. A harmadikat Sima Ferenc a szocialista zavargások dolgában intézte a belügyminiszterhez.

Febr. 17.

Rohonczy Gedeon csütörtökön a napirend előtti szóltatól. Magyarazattal tartozik, ugymond, mert úgy látja, hogy barátai sajnálják. Engem ne sajnáljanak! Fölzörlalasaiban hézag maradt, a mi a Ház nem értett meg. El ondia azután, hogy tudomást szerzett arról, hogy az egész Allóid népe öszeszedött egy Dózsa-léle lázadásra, és már a nap is-i volt tüze, a melyen legylökölök a grókokat, legyújtják a kastélyokat, és telekkönyveket. Ez a szörnyű cseszly idősit elő lelkének hőbörögését, kivált mikor látta, hogy milyen kicsinyes csúszókkel dol, onik a kormány.

Beane öszeszedőkösött a barátság a hazafiság s az az előbbit föláldozta.

Rohonczy ezután az 5000 forintot magyarsza ki. Ö 20 év előtti Miletitust buktatta ki és az sok pénzébe került. Az utolsó választás előtt árvizet állott ki, és így nem volt pénz. Kapott hat kölcsön a pártkasszából 3000 forintot, az alkotmányos költségekre 2000 forintot. Mikor a 3000 forintot vis-za akarta fi-etni a kormány „közegenek”, azt felelték rá, hogy az felesleges.

— Van elég, na! — így fejezte ki röviden a nyert választ.

Előadta még, hogy mennyire bántotta őt a miniszterelnök viseelkedése. Ö kérte, hogy beszéde rére jöjjon be.

— Most sincs itt! — kiáltották balfelel.

— Most már nek-m mindegy! — legyített rá Rohonczy. Ö a miniszterelnök eljárásából azt következette, hogy őt lekötött, megfizetett embernek tartja. Pedig ő hazáját aggódott. Lelkiismerete és meggyözödése vivott küzdelmet. Ez nagyobb erő, mint a villám és dinamit. Ezzel az erővel ismertette meg ő a házat, mi-ör lelke kitörésének engedett.

Rohonczy beszédének ez a befejező része mely benyomást keltett. Pár percig csend állott be...

Az ülés többi része a szokott sablon szerint folyt le. A közoktatási tárcához balról Major Ferenc, Sima Ferenc, a kormánypárt padjairól Bernádi György (a maros-vaárhelyi függetlenségi pártnak volt elnöke) és Besseney Ferenc szóloztak.

Febr. 18.

Penteken folytatták a közoktatásügyi költségvetés tárgyalását, de a napirend előtt Kossuth Ferenc szóltat fel, a mi a miniszterelnököt is szóllára készítette, sőt egy keveset Polónyi is dühökösödött ezután.

A kultusz tárcához Juris Mihály szóltat előnek. A néppárt őreg papja bihetetlen gesztusok kíséretében vehemensül nekiugrott a kormánynak, mindenféle dolgokról beszélt, főként azonban a zsidókról, kik elárasszják az iskolákat.

Nem hozsankodott senki, inkább mosolyogták komikus kifakadásain és néha zajosabb derülttséget keltett túlságos komolyságával.

Utána Szócsa Pál beszélt.

Majd Várossy Gyulára került a sor. Szórcyzen kevesen voltak benn a terebben, úgy hogy Várossy odafordult az elnökhöz:

— Kérem elnök ur, tessék becaöngotni a ta gotat.

A „tagok” azonban nem voltak hajandók eldobni ott künn a folyócsa jöl égő szivarjait, mire Várossy azmal bosszulta meg magát, hogy, így szóllította meg a házat:

— Tiszteelt napidíjakért üres Ház!

A kisteleki tiszteleddő végtelenségbe nyuló szónoklata kaposán löbbrendbéli izletlenségbe is bocsátkozott, amelyek élénk vszszettségét születtek a Ház külső böszö odálán. Beszéde nagyobb fele különben merő vádaskodás volt, löb-ent egyes tanfelügyelők ellen, kiméltetlen szavakkal támadta meg vármegyénk tanfelügyelőjét is.

A szövetkezés előnyei.

Iria: Macey Gyula.

I.

A szövetkezés szükségé a külföldön, éppen úgy mint nálunk, olyan viszonyok között születte meg, amikor a társadalomnak egyes osztályai, vagy a mi könnyebben érthető, a népesség egyen- rítve, kisgazdák iparosok, munkások nehéz viszonyok közé jutottak, reájok nézve a megkülé- betés, hogy úgy mondjam a léttel való megkülé- dés nehézzé, a jövő bizonytalanná vált. Kiki a maga tehetégye, tapasztalata, lölöfogása, vérmér- séklete szerint kezdett a gyógyítás módjairól gon- doskodni. A tu'zök, hevesebbnek, lölöletesebbek és szenvedélyesebbek a hibát a meglevő politikai rendszerekben és társadalmi alakulásokban ker- resték s különösen abban vélték leltalálni, hogy a világon nincs meg az ugynevezett egyenlösség, azt kell tehát megteremteni mindén áron, ha kell, lerombolásával minden tennállónak, megbuktatá- sával a létező kormányzati és államiontartó rend- szereket, társadalmi berendezésekn k, meg kell szüntetni a túljádot, az egyéni vagyon: azoval meg kell teremteni a teljes egyenlösséget vagyón- ban és mindenben. A szelődöbök, körlakintöb-

bek, nyugodtabb vérmérsékletűek, tapasztaltabbak, és azok, akiknek szívét lelket az igazi emberbaráti szeretetnek érzelmei hatolták át: jobban megfontolták a dolgot. Belátták első sorban, hogy az úgynevezett teljes egyenlőség, melyről amazok ábrándoznak, lehetetlen; ellentmondanak annak az életviszonyok szerelje változásai és első sorban maga az emberi természet. Mert nagyon könnyű elgondolni, elképzelhető a legkevésbé iskolázott ember is, hogy mi történnék akkor, ha valamely különös csoda folytán arra ébrednék föl mindnyájan egy szép reggelen, hogy ugyanolyan mindenki teljesen egyenlő, birtokának teljes tulajdonjogával. Kezdjük meg ezen az új alapon a munkálkodást s ne menjünk tovább egy esztendő eredményeinél. Mit tapasztalunk az év végével? Azt, hogy a ki közülünk szorgalmasabb, ügyesebb, mozgékonyabb, eszesebb volt, a ki a rabizott területet jobban megművelte, a ki az aratási időpontját jobban eltalálta mint másikonk, sokkal nagyobb eredményeket is mutathat föl; beleszólt munkáinkba és tőrévéseinkbe a szerencse is, valamint a természet és idő a maga ezer meg ezerféle változásával és szeszelyeivel; emez embertársunkat lépten nyomon követi a szerencse, aratáskor dúsán megéltik a csúre, szüretkor a pincéje, a másikkal vetést megromtatta a lakadó víz, szőlejét, tengerijét elverte a jég s aratáskor csak ocsu arat s így a másikkhoz képest, még ugyanazon szorgalom mellett is az eredményeknek csak foszjányait mutathatja föl; a rest azon hiszemben, hogy ime előállott az igazi jólét, megteledkezik a mu-káról, földjét elhanyagolja, a tékozló elpazarolja; egyik családnál a szülők elhálnak és nagyszámu utód osztózik a hagyatékon, egy másik családnál ugyanily esztelen az egyetlen gyermek va- y annak hiányában egy oldalági örökös veszi át az egész vagyont és így tovább. Mit veszünk tehát észre? Azt, hogy ugyanazon alaplóból kiindulva, már az első év végén mindenütt érvényesítik magukat a hajlamok és tehetségek, az élet és természet változó viszonyait, tért foglalnak a vagyoni különbségek, s néhány évtized munkája elegendő arra, hogy nagyobb és egészben a mai állapot álljon elő. Jól van tehát, mondják a tulzók, ha ez így van, ne legyen egyéni tulajdon, legyen minden közös, dolgozzék mindenki egy közös célra, hordjon egy közös csűrbe, közös kamrába, közös pincébe, közös konyhára s ebből a közösből nyerjen mindenki egyenlően ellátást! Hát igen tisztelt polgártársaim, el tudják-e önök képviselni azt, hogy ilyen módon csak egy városnak, de sőt egy községnek a népességét is ehessen közös gazdálkodásra, közös munkára egyesíteni anélkül, hogy legyenek olyanok, akik ezen közös munkálkodás, közös termelés egyes ágainak irányt ne adjanak, vezetői ne legyenek. Hiszen ahhoz a legaprókékosabb részletekig kidolgozott tervhez kelene, hogy a községnek minden egyes tagja ne a maga esze és hajlama szerint, hanem úgy dolgozzék, a mint azt annak az elképzelt közönségnek érdekei megkívánják. Itt a kormányzónak, vezetőnek, felügyelőnek stb. még sokkal nagyobb szánásra volna szükség, mint ma s a kormányzati rendszer sem lehetne más, mint a szó legszorosabb értelmében zsarnok, mert ellenkező esetben »zonnal érvényesítenék magukat az egyéni erők és tehetségek; hajlamok és természetek különbözőségei. Itt tehát az egyenlőség már csúfítottot mondott. De ez még a kevésbé veszedelmes oldala e rendszernek, hanem hogy képzelhető el az, hogy az így megállapított közönségben mindenki egyenlő ellátásban legyen részesítve? Ne szerencsésen az ügyesebb se többet, mint az ügyetlen? A szorgalmas és lelkiismeretes munkájának se legyen ő rá észve több eredménye, mint a tungságnak, és restének? Ugyanazon ellátásban, ugyanazon kényelemben és élvezetben részesüljön mindenki? Akár kisebb, akár nagyobb jövedelmű hajtott a köznek, ne legyen több szava, nagyobb befolyása az okosabbnak, mint a tudatlannak és nyeglének? Az a naplopó cigány, a ki egyebet nem tesz, mint naphosszat lesi a pontyokat, hogy horgára jöjjenek, ugyanazon jólétnek örvendjen, mint az a szorgalmas gazda vagy iparos, a ki teljes odaadással, teljes munkaképességgel szolgálja azt az elképzelt közös állapotot? Vagy ha az az intézmény általános tépséddé és romlásra idezne elő — ami valószínű — önhibáján kívül nyögnie kellene a közbé nyomorúság okozta szenvedések között! Mi lenne az ily állapotnak az eredménye? Nem lehetne más, mint az, hogy a tungs és rest megmaradna ugyanannak, aki volt

azon hiszemben, hogy a közös konyháról ép úgy megél, akár dolgozik, akár nem; a szorgalmas azonban elvesztené munkakedvét, a t-betséges tanulási vágyát, elszabadnának a haladás minden lényezői, megszűnne a nagy alkotásokra vezető verseny; megszűnne a fejlődés mindenütt. Általános lehangoltság és kedvetlenség állana be és így a várt általános jólét helyett általános nyomor s az annak nyomán felszajadó erkölcstelenség és bűn. Szomorú kép, de ez az egy pár vonás, a melyvel én ezt a kérdést megrajzoltam úgy-e bár nem enged kétséget az iránt, hogy az lenne az eredmény?

Nem állítom, hogy ezzel kimerítettem a kérdés minden részletét, de rá mutattam a lényegére azon általán tőrévéseknek, melyeket gazdaságtársaim szocializmus és kommunizmus név alatt ismernek, s melyeknek hangzatosítását napjainkban mind rősebben és erősebben hallják.

A szocializmus, legyen az akár ipari, akár agrárszocializmus, a kommunizmus és az anarkia, tehát teljességgel nem azok az irányzatok, melyek bennünket elvezethetnének az igazi jólétre. Tév-tanok azok, igen tisztelt polgártársaim, melyek építeni, alkotni sohasem fognak, de rombolni: igen.

Ezen az uton az általános jólétet munkálni nem lehet. Mit tegyünk tehát, ha ezek célhoz nem vezetnek? Gondolkoztak tovább a jobbak s igaz emberbarátok, a kik már eleve tisztában voltak azzal, hogy bármi legyen is a kérdés megoldása, olyan semmi esetre se lehet, mely az emberi természet lényegével ellenkezik, mely az egyének megsemmisítésével jár. A jelenségeket megfigyelve, láttak, hogy azok a nagyiparosok, azok a gyárosok, azok a nagykereskedők és bankházak miképpen emelkednek vagyonban belőlük, miképpen foglaltak teret mindenütt, mint halmozódó szászok és milliók a már fölhalmozódott szászok és milliók: mint élvezik ennek az állapotnak előnyét, ha hitellel szorulnak, hogy üzletüknek, ipartelepeiknek nagyobb kiterjedést adjanak, milyen olcsón kapják a pénzt, pedig jó anyagi viszonyaik mellett meg bírnak a magasabb kamatot is; ez új emelkedés forrása rájuk nézve. Ha beszerezni akarják élet-szükségeiket vagy az ipari termeléshez szükséges nyersanyagokat, nagy tőkékkel rendelkezve, nagyban tehetik azt, tehát a legjobb forrásokból, a legjobb minőségben és legolcsóbban vásárolhatnak. Ez ismét új forrása a megtakarításnak, a tőkék szaporodásának. Ezzel ellentétben a kisgazda, az a kisiparos, aki hitellel szorul, ahhoz vagy egyáltalán nem jut, vagy másod-harmad kézből, legtöbbször közvetlen útján, a mi szintén pénzbe kerül, kisebb intezetekről magas kamattal kapja, mert ezeknek legnagyobb része nem emberbaráti intezet, hanem minél nagyobb haszonra, minél nagyobb osztalékra tőrékvő részvénytársaság, mely nem törődik azzal, hogy azt a kamatterhet megbirja-e a kisember vagy nem, csak meg legyen a biztos fedezet. A hitel tehát, mely olcsó kamattal mellett emelésére szolgálhatna a kisgazda és kisiparos jólétének, ez esetben romlásra vezet és átokká válik.

Ugyanígy áll a dolog, ha a megélést és a vele járó fogyasztást vesszük szemügyre. Minden embernek, minden embernek elnie kell, a mi több-kevesebb élelmiszert és élvezeti cikknek fogyasztásával jár. A gazdag ember és a tőkepénzes ez irányban is a legjobb forrásokkal keresheti föl s nagyban vásárolva, mindent olcsón vehet. Holott az a szegényebb ember, az a kisgazda, az a kisiparos, az a munkás rá van utalva a kiskereskedőre, falu a szatócra, a ki kicsiben árusít el és nem levén a legtöbbször üzleti becsületesség, drágán adja a rosszat, tehát vevőivel szem- kivilált ha hitellel rászorulnak, — az uszora egy nemét gyakorolja. A kisember tehát itt is, saját anyagi érdekei rovására, hátrányban van, kénytelen sokszor egészsége rovására drágán megvenni a rosszat.

Ezen ellentétes állapotokból következően tehát a helyzetet való javítás azon kérdésnek megoldásán sarkallik: mily uton szerethetne meg a kis ember ugyanazon előnyöket, t. i. az olcsó hitelt, az olcsó vásárlást, s miképpen értékesíthetné jól, a mit termel, amit iparilag előállít? A kérdés már 1844-ben megfelített Angliában a rochdalei takácsok az ő fogyasztási szövetkezetükkel, midőn tényekkel tették nyilvánvalóvá, hogy azokat az előnyöket és eredményeket, a miket a nagy tőke saját erejéből biztosít tulajdonosainak, a kisember szövetkezéssel szeretheti meg magának. Egyszerű számvetés dolga az egész. Milyen

his öszeg egy-e bar 100 fti a százezerhez képest s ime 1000 embernek egyenlőse egy közös célra, ha mindenik csak 100 forinttal járulhat is hozzá, megteremti a százezer forintot, megszerzi tehát azon erőt, azon előnyöket, a melyekkel bir a százezerforint vagyona tőkes. S nem képes talán az ezer ember ma száz forinttal járulni a közös célhoz, tud talán éventenként 10 vagy 5 fttal; tehát csak tőrelem és kitartás: 10 fttal 10 év alatt megvan a kívánt eredmény.

Ahol tehát kicsinyek az erők, össze kell azokat tenni, össze kell azokat hozni, egyesíteni. meg-tölteni a közös cél tudatával, a közös tőrévése iránti lelkesedéssel s így az apró kis erők egyesítéséből nagy erőforrások keletkeznek s megnyitják és biztosítják a kisembernek is a boldogulás, a jólét útját. A gyöngéknak, a kisembereknek, szóval a kis erőknél szövetkezés tehát az, ami általános gazdasági és társadalmi javulásra vezet. És itt már rámutathatók a szövetkezesnek két nyilvánvaló nagy előnyére, melyek az eddig elmondottakból folytak. A szövetkezés, a midőn eszközi a gyöngé ember anyagi és társadalmi helyzetének javulását egyidejűleg megóvjva azt attól, hogy azokba a szociálisztikus és kommunisztikus áramlatokba sodortassék, melynek káros hatásait már lejtégettem. A szövetkezésnek nemcsak gazdasági haszna van tehát, mely az általános jólét emelésére kihal, de társadalmi és politikai is: amidőn megment, visszatartja a káros és veszedelmes, a tulzó és feltorgató irányzatoktól, azokat visszaszorítja, érvényesülésüket nem engedi. Megfogják talán engedni, ha a szövetkezés előnyeit házakra nézve kissé bővebben részletezem.

Hazánkban is nehéz viszonyok közé jutott a közzgazdaság, vagy hogy ez alkalommal ne beszéljünk általánosságokban, tudva levő, hogy nehéz viszonyok közé jutott a kisgazda és kisiparos; alacsony terményárak, a gazdasági és ipari termelés eredményeinek kedvezőtlen értékesítése nehéz helyzethez sodorták, nehezebbé tették mindenkire a megélést, bizonytalanra a jövőt s a viszonyoknak ezen általános rosszabbodását meg- érezte és érzi a gazdasági és ipari munkás is. Mi is keressük tehát az orvosszereket, melyek a bajt meggyógyítani képesek lennének, gondolkozzunk a módok felett, melyek a nehéz helyzetből való kihontakozás útját megmutatják. Azokból, amiket általánosságban elmondani szerencsém volt, ki- tünik, hogy mi sem indulhatunk üres jelszavak után, bármily tetszetősek és hangzatosak legyenek is máskülönbön, mert a boldogság réve helyett egyenesen a hinárba visznek bennünket. Nekünk is, ha érdekeinket jól tudjuk fogni, csak azon az uton kell megindulnunk, a melyet részünkre a becsületlen rochdalei takácsok példája s annak nyomán száz meg száz kisebb-nagyobb szövetkezet mutat. Ezek a szövetkezetek ma már behalózzak Angliát, Németországot stb. a legkülön- létebb célok szolgálatában. mint hiteinyújtó, foglászító, terme ő, értékesítő szövetkezetek.

Magyarországon is szép fejlődésnek indultak, a miben kiváló érdemeiket szerzett a magyar gazdák vezére: Károlyi Sándor gróf: a szövetkezetek ügynek hazánkban valódi apostola. Nálunk leginkább Pest és Borsod vármegyében és a Bácskában van elterjedve.

A pestmegyeiéek közül, annak igazolására, hogy szövetkezés úján mily különféle célokat lehet elérni, a szadait említem fel. Ez 1886-ban alakult az ott elterjedt uszora koriátására, tehát mint hitelszövetkezet és már az alakulás évében lehetővé tette tagjainak, hogy 90 kat. hold földet megvegyenek 12 ezer fttal értékben; 1889-ben újra 450 kat. holdat vettek meg tagjai s az uszora úgy-zólván megszűnt. Külföldön nem ritkák sajt, vaj előállítására alakult termelő szövetkezetek is. A kopenhági gép és hajógyár munkásai 1867-ben házépítő szövetkezetet alakítottak, mintegy kétszáz taggal; a szövetkezetnek nem volt egyéb alakja, mint a tagok heti 22 kr. befizése. Ma 14500 tagja van, 1 millió 450 ezer fttal vagyona; épített eddig 1016 házat mintegy 5 millió fttal értékben, melyből 2¹/₂ millió már visszafizelt.

A folsorolt példák ékesen beszélnek és a leg-szebb szavakkal is jobban buzdíthatnak arra, hogy mi is magunk segítségünk önmagunkon. Nekünk is a magunk erejével kell a bajokból kigazolódunk és rátermünk a szövetkezés útjára, mely kis erőket nagy erőforrásokká, kis embereket erős és önálló testültekké egyesít. Tenuünk kell ezt annál inkább mert a szövetkezés eszméje az élet legkülönféle viszonyaiban alkal-

muzást találhat s igénybe vehetjük azt a legkülönfélébb célok elérésére. A hitelt akarjuk a gazdaságunk biztosítani? Részesíteni akarjuk őt a nagyban való vállalkozások előnyeiben? Javítani akarjuk helyzetét azzal, hogy jó és olcsó élelelmi szerekkel láthassa el magát? Biztosítani akarjuk, hogy midőn terményeit, buzaját, árpáját és a többi értékesíteni akarja, ne legyen kénytelen azt potom aron átengedni a közvetítő terménykereskedőnek? Lehetővé akarjuk részére tenni, hogy gazdasági eszközökkel, gépekkel ellássa magát, amire talán az egyes nem képes? Akkor mutassuk meg neki a szövetkezés útját és bizonyítsuk be már megírt példákkal, hogy mindazt, amire egy nem képes: sikerrel éri azt el az egyesek összejáratásával, tömörítésével: a szövetkezés.

Ha a kisiparos nem tudja magát érvényesíteni, mert pénze nincsen és olcsó hitelhez nem jut; vagy ha nem tudja magát érvényesíteni akkor sem, ha pénze van ugyan, de nem annyira, hogy nagyban vásárolhasson, tehát nem szeresheti be a földelgőzandő nyers anyagot jó minőségben és olcsón, hogy készítménye árát a gyárilag töltésesen előállított iparcikkkel arához szabhassa s fővehesse vele minőségileg is a versenyt: ha tud ugyan ipari termékeket előállítani, de nem tudja őket jól értékesíteni, eladni: mutassuk meg neki is a szövetkezés útját; mindazt elérheti azon, a mire önmagában nem képes. Olcsó pénzhez juthat, egyúttal a gazdaság hitelszövetkezettel alakításával, olcsó nyersanyaghoz juthat nyersanyag beszerző szövetkezettel alakításával, a jó és biztos értékesítést biztosítja neki a rak-tár szövetkezet, elemi szerekből pedig jó és olcsó forrást a logyasztási szövetkezetben találhat.

A kultura magaslatán.

Csak kevés, de annál ki ünnöbbséggel nevezett kell említenünk. Ha nagy vonásokban és körvonalakban meg akarjuk rajzolni a kultuszminisztérium történetét az alkotmány helyreállításától. Kevesen vannak, akik a magyar kultura elére állván, maradandó, örök érdemeit szerzetek maguknak s a kiknek neve a magyar civilizáció történelmének lapjain arany betűkkel van felírva. Báró Eötvös József, Tréfort Agoston, gróf Csáky Albin és dr. Wassics Gyula e kevesek.

E férfiak működését csak megközelítőleg is méltatni annyira lenne, mint a magyar fejlődés utolsó 30 esztendejének történelmét megírni; mi azonban átengedjük a történelemnek a maga jogát és a szpecializáció számára csak a jelenről veszünk tudomást, a mely jelen éppen foglalkoztat bennünket s amelyet erélyes és céltudatos munkánál látunk egy nagy jövőért szorgoskodni.

A szellemi képesség és a kétségtelen hivatottság mellett talán még a kínálkozó alkalmak és körülmények teszik dr. Wassics Gyulát nagy kultuszminiszterrel és sorozzák őt, az idézett levelek sorrendjében az utolsót, azok közt nem az utolsó helyre, ha a sikereket és tetteket mérgejük és bíráljuk. Talán a nagyobb erély és a gyors elhatározás is híressé teszi Wassicsot s ennek folytán arra képessé, hogy a minisztertanácsban nagyobb nyomatékkal tudott tárcája számára nagyobb anyagi eszközöket szerezni, melyek lehetővé tették neki, hogy nagy és gyors sikereket érhesen el; e nagyszabású és tagadhatatlan sikereket és kedvező eredményeket titkát nem akarjuk vizsgálni, csak azt látjuk, hogy azok itt vannak; nem törődünk azzal, hogy mint lettek, hanem megelégszünk annyival, hogy konstataitahatjuk őt.

Bizonyos az, hogy a legnagyobb törekvések is csak akkor használnak valamely államnak, ha siker koronázza azokat és miután Wassics sikerei kétségtelenek, jogot szerzett magának a magyar kultura történelmében egy előkelő helyre és a nemzet legbensőbb köszönetére. Minden kiválóbb alkalommal az elismérés szavata hangzik az egész országon, egyetlen ítélet, a

leghízelgőbb, hallható Wassics Gyula működéséről, akárhól s akármikor lépjen ő újabb ténnyel a nyilvánosság elé, — ez a stereotyp mondat: Magyarország Wassics alatt a kultura magaslatán van.

Es valóban, bármely teret veszünk vizsgálat alá, mely a kultuszminiszter gondoskodására és felügyeletére van bízva, mindenütt feltétlen haladást kell konstataitunk. A kisdodvók és elemi iskolák terén elért sikerek, a közép- és főiskolák terén létesített reformok rövid három év alatt, a mióta Wassics kormányon van, a magyar közoktatás ügyét azelőtt alig sejtett magaslatra emelték és korszakalkotóknak tekintik azokat egész Középeurópa közoktatás-ügyében. Az ipari oktatás terén tett intézkedéseket más államok utánzó példának tartják és a magyar művészeti akadémiaikat is oly magasságra emelte Wassics, a mely más államoknak és nemzeteknek imponál.

Ezenkívül a választás terén oly dolgokat vitt véghez Wassics mint egyik előde sem. A kongresszus rendezése, az autonómiai kongresszus egybehívása és a kultuszminiszternek ez elé terjesztett munkálata feltűnést és megnyugvást keltő állomások azon az uton, melyet Wassics minisztersége óta megtett. Hosszu ut, aránylag rövid idő alatt. Az ut kezdetén egyértelmű passz a magyar közoktatásügy logyatekossága miatt és annak végén ép oly egyértelmű ítélet, mely szerint Magyarország Wassics alatt a kultura magaslatán áll.

Cselédsegélyző egylet.

Lapunk múlt számában már foglalkoztunk ezzel az ügyvel, de szívesen helyt adunk az alábbi cikknek, melyet lapunk egyik barátja küldött be hozzánk.

Egy üdvös és a társadalom széles rétegeiben méltánylás és pártolásra érdemes mozgalom indul meg a helybeli nőcselédék körében, hogy segélyző egyesületet alakítsanak, melynek célja tagjainak önhibáján kívül hely nélküliség, betegség, munkaképtelenség esetén ingyen biztos menhelyet, ingyen ápolást és gyógykezelést és nagyon olcsón ellátást nyújtani; a helyközevitést díj nélkül eszközölni, s a legjobb magaviseletüket jutalomban részesíteni.

Az egyesület anyagi eszközeit képeznék a cselédék tagsági díjai, a gazdák, mint partfogók alapítványai és évenkénti járuléka; jótékony adományok stb.

E cél kivételére lakást rendezne be egy nő felügyelete alá, ha a fennlógó szükség esetén a cseléd ingyen szállást és olcsó ellátást, betegség esetén ingyen gyógykezelést nyer; a helyszerezt mind a díj nélkül az egyesület által közvéltetnek.

A gazdák részére az előny a díj nélküli cselédszerzés, a cselédék betegsége esetén a gyógykezelési alól való menesség.

Emberbaráti és erkölcsi legfőbb cél: a gazda és cseléd közti viszony javítása, a cselédesség erkölcsi és szellemi jólétének előmozdítása.

Oly feladatok és törekvések, melyek előmozdításért a közönség a társadalom sokat, igen sokat adozhat.

A legmelegebben ajánljuk az ügyet a közönség lelkes pártfogásába.

Az alakulás és szervezkedés ma vasárnap február hó 20-án délután 4 órakor a Szarvas szálló termében tartandó értekezlelen történik.

Maguk a cselédék a következő felhívást bocsátolták ki:

Nagy-Kanizsa város nő-cselédjeihez.

Társaink!

Ismeretesek előtettek azon nyomorúságos állapotok, melyeknek a helynéküliség, betegség, munkaképtelenség esetében kivagyunk téve.

Tudjátok mindnyájan, minő lelketlen zsarolásnak, minő körömfolyó csábításoknak esik áldozatul a fiatal tapasztalatlan nő cseléd, midőn hely nélkül van, minő nyomornak néz elé, hetegség folytán mint gyengélkedő mig munkaképtelen.

Ezen bajok megszüntetése céljából elhatároztuk, hogy Nagy-Kanizsán egy „Cselédsegélyző egyesületet” alapítunk.

Az egyesület alakuló értekezletére, melyet február 20-án d. u. 4 órakor a „Szarvas szálló” dísztermében szándékozunk megtartani, a város összes nőcselédjeit, társainkat ezennel meghívjuk, egyszersmind kérjük őket sziveskedjenek tisztelt gazdáikat is ezen értekezleten való megjelenésre megkérni, kiket is ez alkalommal teljes tisztelettel arra kérünk, sziveskedjenek méltányos és igazságos emberbaráti ügyünket becses támogatásukban részesíteni és alakuló értekezletünknél minél számosabban megjelenni. Nagy-Kanizsán 1898. évi február hó 14-én.

Farsangi naptár.

Február 26. Vasárnap:

A nagykanizsai ált. munkáspárt egylet jelmez estélye.
22. Kedd: Az Irodalmi és művészeti kör estélye.

H I R E K.

— **Eljegyzés.** Szalay Erzsi kisasszonyt, Szalay Lajos nagykanizsai ügyvéd leányát, eljegyezte Nyull Béla, rempé-hollósi földbirtokos.

— **Ésküvés.** Fleischacker József helybeli borbélyüzlet tulajdonos f. hó 27-én tartja esküvőjét Wallisch Berta kisasszonnyal, Wellisch József polgármesternek kedve leányával.

— **Az adakosok váci püspök.** Nemes szivének és lenkőli gondolkozásának újabb tanújelét adia Schuszter Konstantin váci püspök. Az ősz lopap, akit szerény udvartartása és birtokain meghonosított takarékos gazdálkodása miatt sokáig leiretemertek, magához kérte Vác város polgármesterét és a közigyűzőt és átadott nekik 40000 forintot, még pedig 20000 forintot a városi kórház részére, melynek egyszer már 100.000 forintot adott, 20.000 forintot pedig a városi árvaház részére, amelyre egy isben már 80.000 forint alapítványt tett. A püspök legújabb adományánál is kikötötte, hogy a két jótékony intézetbe felekezeti különbség nélkül vegyenek föl betegeket és árvákat.

— **Halálozás.** Keszthelyi tudósítónk írja: Domokos György kehidai urodalmi kasznár 50 éves korában meghalt. Temetése a vidék értelmiségének és a kehidai népnek nagy részvéte mellett febr. 18-án délelőtt 10 órakor volt. Koporsóját számos koszoru díszítette; ezek között a nagykanizsai „Munka” szabadkőműves-páholyé is.

— **Takarékpenztári közgyűlés.** A nagykanizsai takarékpénztár részvénylárás-eg február hó 17-én Ebespanger Lipót kir. kereskedelmi tanácsos, igazgatósági elnök vezetése alatt 44 részvényes jelenlétében tartotta 53. évi rendes közgyűlést, melynek lefolyásáról a legközelebb közzetendő jegyzőkönyv tüzetesen be fog számolni. Addig is adjuk a következőket. A takarékpénztár összforgalma a múlt évben 22.191.028 ft 07 krt tett ki, az elért nyereségny a múlt évi áthozattal 120 arany, 145 frk és 64.173 frt 65 kr., mely a következőképp osztatik fel: az igazgatósnak 15%, jutalekára 11 arany, 20 frk és 9276 frt 26 kr., a tartalékra 5%; 4 arany és 3992 frt 09, marad rendelkezésre: 106 arany, 125 frank, 51806 frt 30 kr., ebből osztalékra fordítatik: 800 részvény után a 50 frt (5%) 40000 frt, a házak felvételi értékének csökkentésére 1000 frt

Fényképezési műtermemet,

mely a legjobban van berendezve, ajánlom a n. érdemű közönségnek. — Kifűnő segéderekkel is rendelkezvén, a legmagasabb igényeket kielégítő művészi kivitelű képeket készítek. — A t. hölgyközönségnek öltöz is áll rendelkezésre. Számos látogatást kér

Singer Sándor

fényképész és festészeti műterme Nagy-Kanizsán.

a nagykanizsai takarékpénztár épületében, földszint.

Különlegesség: Olajfestmény, Platinotypia és Aquarellek

a rendelkezésre álló alapra 9000 forint, közhasznú és jótékonycélokra 1155 forint, a fennmaradó 105 arany, 125 frank, 850 forint 30 krajcár a jövő évre vitetik elő. — A 80.000 forint részvénytőkéjű intézet tartalék és nyugdíjalapjai nem kevesebb mint 381.207 forint 34 krajcárra rúgnak, mi részvényesek kint 474 forintnak felel meg. **Betétek és ezek kamatainak összege** 5342 arany 7670 frank, 2.010.754 forint 56 krajcár. — A betétek közt van a takarékpénztár által az állandó színházra már évek előtt megszavazott 10.000 forint, továbbá az 50 éves fennállás alkalmából egy drókházra letett 5000 forint alaptőke, mely kamatokkal ma már 5464 forint. — Az alapszabályok szerint kilépő 7 igazgatósági tag; egy a volt felügyelő-bizottság igazgatói újabb megválasztottak, előbbieket 3, utóbbiak 1 évre.

Köszönetnyilvánítás. Az Ipartestület közgyűléséről mult számunkban nem közöltünk többet a lefolyt választás eredményéről. Hivatkoztunk is az okokra, miért jelent meg csak ennyi erről lapunkban. Utólag megkaptuk a közgyűlés tárgysorozatainak egész lefolyását. — A nagy-kanizsai Ipartestület folyó év január hó 30-án tartotta meg rendezvi közgyűlését. **Dants Kálmán** elnök üdvözölte a szép számban megjelent tagokat. Elnöki megnyitóijában esetele az Ipartestület eljárásmódjának 1897. évi működésének eredményét, amiről a közgyűlés tudomást vett. — Felolvasták a mult év február hó 7-én tartott rendezvi közgyűlés jegyzőkönyvét. A titkári jelentésben felsorolták, hogy a lefolyt évben hány közgyűlést tartottak: Tizenkét rendezvi előjárásig. — Két rendkívülit. — Panaszs bejelentetelt 70. — Jegyző által érintetett 52. — a bekelető bizottsághoz utasított 18. — Iparos volt az év elején 445. — Ebből meghalt 4, iparát beszüntette 8, új ipart nyert 43. — Maradt az év végén testületi tag 488. — Segéd volt az év elején 350. — A város területére jött 200. — A város területéről elutazott 240. — Maradt az végén 360. — Tanonc volt az év elején 240. — 1897. évben beszegődött 183, ebből felszabadult 98, maradt az év végén tanonc 327. Következett az 1898. évi költségvetési előirányzat, amelyet a közgyűlés egyhangúlag el is fogadott. A terület meglevő házáinak eladásával megbízta a közgyűlés az előjáróságot. A házat 2000 forintért eladhatja. A netáni iudítványról felolvasták az előjáróságnak 1896. évi július hó 21-én hozott határozatát, a melyben a felső templom renoválására 100 forint — újépítése esetén pedig 200 forint ajánl fel az Ipartestület. A közgyűlés az előjáróság határozatát magáévé tette. Több tárgy nem lévén **Dants Kálmán** elnök úgy a maga mint az előjáróság nevében az eddigi bizalmat meleg szavakkal köszönte meg kéri a közgyűlést az elnökség és előjáróságnak a felmentvényt megadni. — A közgyűlés az elnökség és előjáróságnak buzgó működéséért köszönetét nyilvánítja és a felmentvényt megadta.

Farsangi dalentély. Az irodalmi és művészeti kör keddi estélye igen érdekesnek ígérkezik és az ideai vídám farsangok az lesz a legszebb és a legmélítob befizetés. A közönség jelenk érdeklődése mindig nagyobb mérvben emelkedik és bízhatólag ez lesz egyike a leglátogatottabb bálokknak. Erre a nagy figyelemre valóban rá is szolgált a kör dalárdája.

Műkedvelők előadása. A perlaki társaság mult szombaton tartotta műkedvelői előadással egybekötött táncvigalmát. Az estélyen megjelent szép számban közönség kedvesen fogadta és igen jól mulatott Lebeh. *„Az ajánlott ledei”*

című egy felvonásos kis vígjátékán. **Spitzer Rezső** (Hortanna) bájos szerepében ügyeskedett és itt ott szinte megkapó volt beadvények, modulátának közvetlenége. **Fliszer Irma** komorona kőnyved csicsérgésével nagy hatást ért el. **Kettőjüké** volt az est sikere. Általános tetszést aratott **Stegmüller János** az amerikai komikus ábrázolásával, de kiválóképpen sikerült maszkjával, ugyanarra, hogy ezzel még partnerreit is többször kacsajra indította. **Chityl Pál** a komoly államügyész szerepben jeleskedett. Az előadás gyorsan, szeszhangzatosan folyt le; a műkedvelőknél szokásos lámpaláz nem jelentkezett egy-zer sem és felvonás végén az ös-zes szereplőket zajoson megtaposolta a hátsz közönség. Az előadást tánc követte, mely a legvidámabb hangulatban koráregyelig tartott. **Jelen voltak: Asszonyok: Benkovics Ferencné, Berovec-Klávna (Ladbrög), Gerrechtshammer Milánna, (Ladbrög), Grész Alajosné, Grünwald Henrikné, Horváth Csongorné, Horváth Pálné, dr. Kemény Fülöp, Lange Kelemené, Spizer Józsefné, dr. Szabó Zsigmondné, dr. Tamás Janosné. Leányok: Fliszer Irma, Grész Melánia, Horváth Irénke, Pichler Paula (Budapest), Sertarios Irma, Sztarics Lunkica, Spitzer Rezső, Sümeji Stáke, Szukics Hedvig, Szukics Mária, Thiry Olga, Verbanecics Klára. — Felülfizettek: Ehrenreich Nandor 2 forint, dr. Kemény Fülöp 2 forint, Sipos Károly 2 forint, Gräwald Henrik 50 krajcár és Medved Lajos 20 krajcár. A szives felülfizetésekért köszönetet mond a rendezőség.**

Táncestély. Az alsódomborui önk. táncoltó egylet 1. hó 13-án az otáni nagyvendéglő termében szepen sikerült táncmulatságot rendezett. Az estélyen felülfizettek: **Hirschler Miksa 10 forint, dr. Oesterreicher Sándor 2 forint, Rosenfeld Alajos (Nagy-Kanizsa) 2 forint, Prokop Constantin (St Paul) 1 forint, Löke Lajos, Mihács János 60-60 krajcár, Szalay József (Belecsa), Schwarz Karoly (Kotor), Pozderecz János (Letenye) 50-50 krajcár, Korb R. János 40 krajcár, Muzer Raáel, Sefcs Lszan és Berlyák Flórian 30-30 krajcár, Ruszák István 20 krajcár, Vámosi Tivadar, Feztl Antal, Gránicz Károly, Horváth György, Horváth János, Ág Istvan, Pollák Herman, Szlávecz József, Utasi József, Glavák István, Kvakán Alajos, Pick Jenő, Kovács Ferenc, Lissák Ferenc, Varga Mányás és idősb. Horváth János 10-0 krajcár. A szives felülfizetéért hálsz köszönetet fejezi ki: a *vigalmi rendezőség.***

Pincér báli. A tervbe volt pincér báli az ideai társaságban az idő rövidsége miatt nem tartják meg, helyette a nyáron fogok egy szép mulatságot rendezni.

Nemes példa. A selyemtenyésztes évről-nagyobb arányban emelkedik vármegyénk szegényebb vidékein, de igen gyakran megakadnak vele, mert igen sok helységben nincs hozzá a kellő szederfalevel és arra is volt már eset, hogy verekedések támadtak egy kis szederfalomb miatt. **Kovács Rezső** perlaki löszolgabíró, már többször jelet adta, hogy mennyire szíven viseli járásának érdekeit és a napokban is 7000 szederfalevel rendel meg a szegzárdi selyemtenyésztesési főfelügyelőségne. A fakat az egyes községekben szét adják osztani, hogy a selyemtenyésztesben a jövőre fennakadás ne történjék. Ezt a példát a többi járásban is követelhetni a főbírák de különösen a kanizsai járásban volna ajánlatos, annál is inkább, mert tavaly is Murakeresztúr-Kollátszeg községben ép az utolsó napokban pusztult el többeknek a hernyója a szederfalevel hiányában.

A névmagyarosítás érdekében. A névmagyarosítás szép eszméje egyre és egyre nagyobb pártolásoknak örvend. Az emberek szinte vetélkednek abban, hogy idegen hangzású nevet magyaros névvel cseréljék fel. A belügy-miniszter egy leiratot küldött a városokhoz, a melyben meghagyja, hogy a törvényhatóság szólítsa fel a tisztviselőket a névmagyarosításra s az eszme terjesztésére. A törvényhatóságok

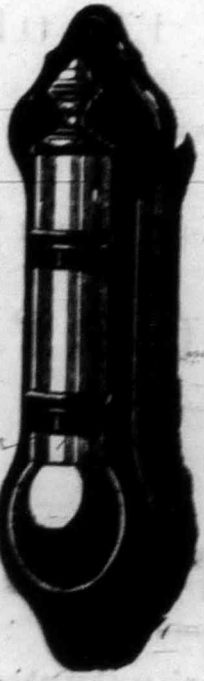
felszólításának minden bizonnyal meg lesz mindenütt a maga eredménye.

Megszokott beteg. **Zsajgár András** és fia nagyon unalmasnak találják az életét a perlaki állami trachoma-kórházban és nem annyira szép, mindinkább egy sötét éjjelen minden előzetes bejelentés nélkül elávozta ottan. Hátrahagyták maguk után egy levelet, melyben megindokolták szökésük okát. A közigazgatási hatóság dacára ennek, veszedelmesnek tartotta a trachomás emberek szabadon való járását, visszahozatta őket a kórházba. Ec a két szembajos alyafi most már nem unatkozik — bosszankodik.

Virágmulás. Városunk egyik köztisztviselőnk örvendő, nemeszivű családját: **Kaszer Miksát** és nejét, stül. **Berger József** su'yon csapás érte; egyetlen kis fiacskájuk **Pál** f. hó 16-án rövid szenvedés után, életének hatodik évében elhunyt. A kedves kis fiucsák a gyilkos torokgyík ragadta ki a szerető szülők gondozó karjai közül. A koporsót az izr. temető gyász-házában állították fel, hova a holttal a kistenvedés után azonnal elszállították. Temetés csütörtökön délután általános részvét mellett folyt le és a mélyen sujtott szülők és nagyszülők fájdalmában könyezve ostromolt a résztvevők nagy serege. Koszorút küldtek a koporsóra: **Klein József, Kohn L. Lajos, dr. Rothschild Samu** és a **nádorutcai kisedővoda**, melynek a kis megboldogult növendéke volt. Az izr. nő egylet részvegitratot küldött **Kaszer Miksának** mint a negylet választmányi tagjának.

Közönségi nyilvánítás. A diák-köröert rendezősége a következők közlésére kért meg bennünket: A Polgári Egylet tagjai szivesek voltak a hangverseny alkalmából a nagy terem díjat fedezni. E célra adakoztak: **Eperjess Gábor, Olvaszatlan, Tripammer Gyula, N. N., Hirschel Ede, dr. Tripammer Rezső, Eperjess Sándor, Oesterhuber László, Tóth István, Orsody Lajos, Dezso Béla, 1-1 forint, N. N. 2 forint, Belus Lajos, dr. Rätz Kálmán, Drák Péter, Szegő Gyula, Schwartz M., Viosz Ferenc, Knorzner György, dr. Löke Emil, Simon Gábor, Vidor Samu, dr. Benzik Ferenc 1-1 forint, N. N., N. N., N. N., Fischer Ignác 50-50 krajcár. — Ugyanez alkalommal felülfizetni sziveskedtek: **Karcag István, Weiser József 10-10 forint, Lovag bánréthi Fuchs Károly, dr. Paehinger Alajos, Peller Pál, dr. Rothschild Jakab, dr. Rotkschild Samu, Ung. Elek, Zerkovitsz Oszkár 5-5 forint, dr. Schwartz (Cáktornya) 4 forint, Rapoch Gyula 3 forint 50 krajcár, Blau Lajos, Blumenschein Vilmos, Tivolt János 3-3 forint, Oesterhuber László, Saller Lajos 2 forint 20-2 forint 20 krajcár, dr. Blau Simon, Hajdu Sándor, Knorzner György, Löwenstein Emil, Sauer Ignác 2-2 forint, Graf István 1 forint 70 krajcár, Hild Ferenc 1 forint 50 krajcár, Landler Adolf 1 forint 50 krajcár, Eperjess Gábor, Horváth Honor, Köhler Testvérek, dr. Löke Emil, dr. Rätz Kálmán, Wajdits József, Weber Vince, Viosz Ferenc 1 forint 20-1 forint 20 krajcár, Burosa Antal, Fischer Fülöp, Freytag Géza (Letenye), Halphen Mór, Járvas Mihály, Inoe István, Kalcsok Leo, Király Elek, Mair József, dr. Neumann Ede, N. N., N. N., dr. Olap Mór, Priváry Géza, Sáfrány Károly, Schulz Ernő, Simonides István, Schwarz Sándor, Stirling Sándor, Öv. Satárné, Üferbach Jenő, Vándor József dr. Vöröms Crill, dr. Wollák 1-1 forint, N. N. 70 krajcár, Adler Mór, Pálffy Alajos, N. N., N. N., N. N., N. N. 50-50 krajcár. Bogenrieder József, Tuboly Viktor 40-40 krajcár, N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., 20-20 krajcár. Ugy a Polgári Egylet igen tisztelt tagjainak, mint a nagyelők felülfizetésnek hálsz köszönetét nyilvánítja a diak-köröert rendezősége.****

A krajcár halála. Egyész gyűjteményt képeznek már azok a pénzék, amelyek csak a legutóbbi évtized alatt értéktelenné váltak. Forintosok, ezüstpénzek, rézpénzek egymásután mennek

A XIX. század legnagyszerűbb találmánya a

LONGLIFE

légtisztító készülék. — Törvényesen védve.

A longlife készülékben előállított kellekek vegyi özműködése által a levegőtisztítás célja sikeresen és gyorsan el

lesz érve. A Longlife nélkülözhetetlen hálószobákban és minden más lakóhelyen, irodákban, kórtermekben, gyári helyiségekben, egyáltalában mindenütt, hol rossz levegő képződik.

Ára a vegyi kellekkel és illatos folyadékkal együtt darabonként 3.50 kr.

Egyedüli főraktár: **Alt és Böhm Nagy-Kanizsa.**
Prospectust ingyen küldünk!

ki a forgalomból. Most temetik a krajárokat is. Ez egyben kiadott határozat a következni: Magyar kir. pénzügyminiszternek 40918. sz. rendelete folytán közhírre tétetik, hogy az ausztriai értékű 1 azaz egy krajáros és fél krajáros réz váltópénz a magánforgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állami pénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december hó 31-ig fogadhatók el s hogy 1899. évi december hó 31-ike után azok sem névértékükben, sem anyagi értékük megterítése mellett többé sem fizetéseken el nem fogadhatók, sem be nem váltathatók.

Gyilkos anya. A vérszopó hiénáról mondják, hogy éjnek idején a temetőbe jár, felássa a sírokat és megeszi holtakat. De ez a vérszopó hiéna semmi ahhoz a tigris természetű anyához, névszerint István Marihoz Nagy-Peterdés (Somogy m.) ki gyermekét a disznóknak dobta oda martaléknak. Velkes szerelmének gyümölcsét hogy elrejtse, szénába és szalmába pakolta, arután a kerti sövény közé dugta. A dermesztő hideg idő át meg át járta a szerencsétlen kis csecsemőt és fájdalommal sírni, jajgatni kezdett. A nagy saivajra oda mentek a disznók és örökre elemeitették a kis fiúcskát: megették. Es a nyomorult anyja megtudva gyermekének gyászos halálát, a büntető igazságszolgáltatás elől megugrott és bujdosóvá lett. A csendőrség erőlyesen nyomozza a bestiális anyát.

Zenekaraink. Zolnay Vilmos kitűnően szervezett zenekara a múlt héten a síófoki nőegylet bálján játszott, egy estén át pedig nyilvánosan hangversenyzett. Az első darab után megszerették a mi kitűnő cigányainkat és minden egyes darabot frenetikus tapsal jutalmazott a közönség. A síófokiak — mint ezt az ottani lapból olvassuk — már előre is örülnek, hogy a fűrdő évad ajatt Zsolnay bandája fog ott játszani. — Zolnayt nemrég a marburgi helyőrség tisztibáljára is meghívták, legutóbb pedig Meranba kellett volna utaznia, de az itthoni bállok miatt a meghívásokat nem fogadhatta el. — Horndth Laci szintén elsőrangú bandáját megkereste a merani fűrdőigazgató, hogy az ottani bálon játszssek. Zenekarával hétfővel reggel el is utazik az elismert virtuóz primás, és előre is tudjuk, hogy onnan dicsőséggel loagnak visszatérni.

Pozsonyhelyi Sopronba. Az ország legnagyobb részében helyőrség változások lesznek. A végbemenő áthelyezések előtti részben már döntött a közös hadügyminiszter. A nagykanizsai 48. Erő 15. herceg gyalogezredet Pozsonyhely Sopronba helyezik át, helyükbe a trencsényi 71. számú Galgóczi gyalogezred törzse és Bécsből két zászlóalj jön. A soproni 76. számú Sallí-Soglio ezredet pedig Eastergomba helyezik.

Allategészségügyi kimutatás. Zala vármegyében február hó 18-án. Lépene: Udvarnok 1 udv., összesen 1 község 2 udvar. Ragadó száj- és körömfájás: Pusztá-Ederics 1-maj. Sertésvész: Bocska, Dobri, Felő Szemenye, Káptalanfa, Kis-Csernecz, Palovecz, Pördeföld, Rigyác, Túrje, Új-udvar, Zala-Koppány, Zala-Szent-Balázs összesen 12 község.

Dr. Johnson, híres orvos hagyatéka azon recept, mely szerint a Dr. Johnson kenőcs készült. E szer használatának leírás ingyen küldi meg a Zoltán-féle gyógyszerárt (Budapest, Széchenyitér) mindazon csusz és közvényes betegeknek, kik címeiket beküldik. Az elimérő levelek ezrei bizonyítják a szer páratlan csodás hatását.

Szerkesztői üzenetek.

Periak A többi elmarad. Azok teljesen helyi érdektű apró-cseprőségek, melyek nem érdekelnek az olvasó közönséget. Ha helyet adnánk az ilyeneknek, egy a holnapi postával halom számára érkeznének a hasonlók, a melyek elől szintén nem lehetne kitérniük. On est megéri. Üdvözlés!

Légrád. Köszönjük eddigi munkásságát, kérjük egyúttal ajánljon nekünk egy megbízható légrádi tudósítót.

K. Lotonyo. Nem tudunk erről mi semmit, mert nincsen ott leveleink.

NYILTTÉR.

Az e rovatban közöltéktől nem vállal felelősséget a szerk.

Budapest, 1898. febr. 11-én.

A New-York Életbiztosító

Társaságnak

Budapeston.

Véssy László

penza-várhelyi lakos alkalmatlan folytán tisztelt társaságnak senokak a nevezett életre biztosított

100,000 koronát

szette ki a legelőkényebb módon, hanem anonyfól vissza térítette a két év óta fennálló biztosításra befizetett díjakat is egy hogy a biztosítás tényeg csak a befizetett díjak kamatjába került.

Nem mulasztatom el az egyben tanusított pontosságukért és előszékenységükért az érdekelte család nevében szive köszönetet kifejezni.

Tisztelettel

Dr. Tably Gyula ügyvéd
mint a páns felvételére
kirendelt ügygondnok

Henneberg-selyem 45 krtól

14 frt 65 krig méterenkant — csak akkor valódi, ha könyvetlen gyáramból rendeltek. — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

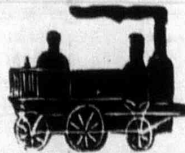
HENNEBERG G. selyemgyárai

(cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. (1)

Magyar levelezés. Svájcba kétaszeres levélbéllyeg ragasztandó.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

VASUTI MENETREND.

Kérvényes 1897. október 1-től.

KANIZSA ÁLLOMÁS.

Irány	Indulás				Erkezés			
	Kanizsáról				Kanizsára			
	vonat	óra	perc	idő	vonat	óra	perc	idő
Pécsfelől	sz. v.	4	42	regg.	gy. v.	5	33	regg.
	sz. v.	2	35	d. u.	sz. v.	12	10	d. u.
	gy. v.	12	20	este	sz. v.	11	22	éjjel
	v. v.	7	33	este	gy. v.	7	59	regg.
Szombh. Bécs Zala-Eg.	sz. v.	6	05	regg.	sz. v.	11	01	este
	gy. v.	12	20	d. u.	sz. v.	3	42	regg.
	v. v.	5	15	d. u.	v. v.	8	04	regg.
	sz. v.	2	05	d. u.	sz. v.	1	35	d. u.
Budapest	sz. v.	12	45	éjjel	gy. v.	7	05	este
	gy. v.	5	48	regg.	sz. v.	3	52	regg.
	v. v.	9	15	regg.	sz. v.	1	24	d. u.
	sz. v.	2	—	d. u.	v. v.	8	55	este
B.-Szt.-Gy.	sz. v.	12	15	éjjel	gy. v.	12	10	éjjel
	gy. v.	5	06	d. u.	gy. v.	11	45	d. e.
	sz. v.	8	—	regg.	sz. v.	8	—	regg.
	Bárcs Gyékényes	sz. v.	4	57	regg.	sz. v.	1	29
sz. v.		2	25	d. u.	sz. v.	11	41	éjjel
sz. v.		7	25	este	sz. v.	11	14	regg.

Hirdetések:

6. tk. '98.

72-1

Arverési hirdetmény.

A nkanizsai kir. tszék tkvi osztálya részéről közhírre tétetik, hogy Mészáros Albert szibeni ki végrehajthatónak Gázi Istvan és neje Takács Rozália szenvedő alsó-rajki lakosok elleni 211 frt 80 kr. tóke, ennek 1897. évi május hó 5-től járó 5% kamatai 11 frt 22 kr. zálogjog bekelezési 20 frt 20 kr., per. 9 frt 85 kr., végrehajtás-kérelmi 10 frt 85 kr., arverés kérelmi 21 frt 17 kr., arverés foganatosítási s a meg felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a (fentnevezett kir. tszék területéhez tartozó, az ungyakabai 374. sz. tkben + 175. d) hrsz. alatt felvett, s 692 frtra becsült ingatlan

1898. évi február hó 21. napján

d. e. 10 órákor

Dióskál községháznál hivatalból megtartandó nyilvános arverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár az utolsó ajánlat folytán beígert 11 frt.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-at készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezehez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. tszék mint telek-könyvi hatóságnál 1898. évi január hó 4. napján.

GOZONY,

kir. tszeki albiró.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellentállt az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölőként alkalmazták közvényenél, oszánál, tagzsárgatásnál és megbiliseknél és az orvosok által bedörzölősekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy hástartásban sem kellene hiányozni. 10 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török lézser gyógyszerüzem Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossal legyünk, mert több kisebbbértékű utánsát van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter orvosegyezés nélkül mint nem valódi utánsát visszav.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállító, BUDAPEST.

Hirdetések felvételnek FISCHEL FÜLÖP

könyvkereskedésében

Nagy-Kanizsán.

KLYTHIA a bőr ápolására

szőpítésére és finomítására **Puder**

Legelőkelőbb olaszki, bál és társalgó PUDER. Fehér, rózsaszín, és sárga — vegyileg analizált és ajánlja Dr. Pohl J. Cs. Kir. tanár által Bécsben. Ellimerő levelek a legjobb körökből minden dobozhoz melléklve vannak.

TAUSSIG GOTTIEB

sz. kir. udvari tolltőke-üzem és illatszert-gyár Bécsben. Főraktár: BECS, J. Wellstele 2. Kapható a legtöbb illatszert- gyógyszerkereskedésben és gyógyszerárban. N. Kanizsán: Alt és Böhm, Keleti M. Mór és Kreimer Gyula cégeknel.

KRIEGNER-féle

Akácia arc-crème 1 frt, szappan 50 kr

TOKAJI CHINA-VASBOR vérmegnyugtató, aszkár, ésvágytalanság gyógyítására és gyenge gyermekek erősítésére kiválóan hatékony készítmény. Kísérő sajtójánakért boltgyógyászati engedéllyel láttassott el. Egy üveg 3 frt, kr. üveg 1 60 kr.

REPARATOR Czusz és kősavny ellen meglepően hatékony, melylyel a Szt. Rókus-kórházban 136 esetben létező kóros, csak kővel 128 esetben teljes gyógyulást, 7 esetben javulást értek el. Nagy üveg 1 frt, kis üveg 50 kr.

Ezen készítmények kaphatók országosra a gyógymesterekben
Főraktár Budapest : 34-8

Kriegner György gyógyszerész a „Nagy Levelet”
BUDAPEST, Calvin tér.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15-20 cm.

Talaj minőségére nem irágyszott.

Mauthner-féle magvak.

Anszattelt: Augusztus und Szeptember

Pflanzweite: 15-20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle
hirneves
konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel
valamennyi nagyobb **fűszer- és vaskereskedésekben** kaphatók.

A Budapest Andrassy-ut 28. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csak olyan csomagoknál vállal teljes jóállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragnaztv., a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, ugy a mint a mellékelt 40-17 rajz is mutatja.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A cég 16 év óta áll fenn és most már az országos hírt is sok honos és vadász önműködő szőlőt Horvát, Szlavosország, Bosznia, Cseh, Moravosorság, Gallia, Bekarins, Béjarország, Albó és Fejed-Annaria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemzeti-állománya szittal 700,000 db; vadász állománya 10 millió. A cég évről-évre 4000-5000 rendelésnek ládát szállítványokat. A gyümölcsfa-iskolája teljesen honoktalanok és a Honoktalanok a Honoktalanok kincses háza.

Most már tudva van a honoktalanokból kiharított fa a honoktalanokban éppen egy, mint az országban, kővadász talajban, nemkülönben a lapos és magas (egy-egy) fokozatú mindig létezőbbben erdő meg is fejlődik, mint az amely országban honoktalanok vagy talajban kővadász talajban állítottak el. A gyümölcsfa-iskolájuk boldogult Bereki Márk meglátogatásai hírvadász telepítési valók. Ugy magaderek, valamint újra ültetés megrendeléseket, kőrta, alma, szilva, ősi barack, kaján-barack, cse meggy, meggy, laponya, biró dík és sörbél. Az 1-2-3-4 éves, gazdaság gyökert, fajtájukat igen szép cseméték faragja, azok az országos szarlat 15 kről 40 krig. A 4-5 éves igen erős koronás szarlat 45-50 kr. Nagyban részeltél az árak közt megállapodás tárgyát képezik. Feltérít gyümölcsfa-iskolából több-keveset folytatás 1-2-3-4 éves eljuttatott mindegyik cseméték is kaphatók, országos szarlat 2-5-7-10-15 kről, melyek gazdaság gyökereváltást fogva fiktív nagyban telepítőknek eljuttatás folytatás igen ajánlatos. Feltérít mindegyik cseméték vadászlat is bármely utamon és országban megrendeléseket a feltérít országai A gazdaság gyökerevált vadászlat 1000 szarlat országos szarlat 5 frt 25 kről 18 frtig terjed. Nagyobb részeltél 5-10-15 százalát megrendely. - Levél-cím: 34-

Ungváry László
gyümölcsfa-iskolája **CZEGLÉDEN.**
! Termék árjegyzéket kéri!

73 2

Hirdetmény.

A budapesti r. k. központi papnevelde kis-komáromi uradalmi-erdő és mező területeken, mely 11. 110. magyar holdat tesz, a vadászat 1898-ik évi april hó 1-től egymásutáni 6 évre bére adatik; annak nyilvános árverésen foganatosítására határnapul a kis-komáromi uradalmi tisztartósági irodában 1898-ik évi március hó 16-ik napján d. e. 9 órája tüzetik ki.

Kis-Komárom, 1898. február 16-án.

Az uradalmi tisztség.
Utánnomás nem díjaztatik.

Önműködő permetező vörösrézből.

A szőlők és ültetvények permetezésére elismert legjobb készülék a szabadalmazott légnyomással önműködő

"HERCULES" permetező
mely

Brók A. szab Bpest, VI. Teréz-körut 2. sz.

Ujtott és egyszerűített szerkezet.

Nagy munkakapacitású férgy répa permetezéshez alkalmas használható.

A vezetés kímélen könnyű a tisztítás egyszerű és a kezelő munkás által is egyszerűen kinyitható.

Árjegyzés legyen is kérésre.

Minden szelvényezés szőlő telephelyen munkájában kő-szálkák a folyadékot az ültetvényekre.

Ezen legújabbabb munkája mellett a legújabbak között is kő-szálkákban bízik az anyag, mivel egyszerűen meg-nyitást nélkül nagyobb területen osztja meg, mint bármi más permetező.

Vízonteladók nagy áron megtermék.

Vidéki Ügynököket magas jutalék mellett keresek.

71-4

ki a forgalomból. Most temetik a krajcárokat is. Ez ügyben kiadott határozat a következő: Magyar kir. pénzügyminiszternek 40918. sz. rendelete folytán közhírré tétetik, hogy az ausztriai értékű 1 azaz egy krajcáros és fél krajcáros réz váltópénz a magánforgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állami pénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december hó 31-ig fogadottnak el s hogy 1899. évi december hó 31-ike után azok sem névértékükben, sem anyagi értékük megterítésével többé sem fizetésekben el nem fogadjának, sem be nem váltatauk.

Gyilkos anya. A vérszopó hísnáról mondják, hogy éjnek idején a temetőbe jár, felásza a sírokat és megeszi holtakat. De ez a vérszopó hiába semmi ahhoz a tigris természetű anyához, névszerint István Marihoz Nagy-Peterden (Somogy m.) ki gyermekét a disznóknak dobta oda martalékul. Vettes szerelmének gyümölcsét hogy elrejtse, szénába és szalmába pakolta, a után a kert sörény közé dugta. A dermesztő hideg idő át járta a szerencsétlen kis csecsemőt és fájdalommal sirni, jajgatni kezdett. A nagy sajnáira oda mentek a disznók és örökre eláemították a kis fiúcskát: megették. És a nyomorult anyja megtudva gyermekének gyászos halálát, a bűntető igazságszolgáltatás elől megugrott és bujdosóvá lett. A csendőrség erőlyesen nyomozza a bestialis anyát.

Zenekaraink. Zolnay Vilmos kitűnően szervezett zenekara a múlt héten a sídfoki nőegylet bálján játszott, egy estén át pedig nyilvánosan hangversenyzett. Az első darab után megszerették a mi kitűnő cigányainkat és minden egyes darabot frenetikus tapsal jutalmazott a közönség. A sídfokiak — mint ezt az ottani lapból olvassuk — már előre is örülnek, hogy a fűrdő évad alatt Zolnay bandája fog ott játszani. — Zolnayt nemrég a marburgi helyőrség tisztibájlára is meghívták, legutóbb pedig Merauba kellett volna utaznia, de az itthoni bálók miatt a meghívásokat nem fogadhatta el. — Horváth Laci szintén el-orangú bandáját megkereste a merani fűrdőigazgató, hogy az ottani bálon játszzék. Zenekarával hétfőn reggel el is utazik az elismert virtuóz primás, és előre is tudjuk, hogy onnan dicsőséggel fognak visszatérni.

Pozsonyból — Sopronba. Az ország legnagyobb részében helyőrség változások lesznek. A végbemenő áthelyezések fölött részben már döntött a közös hadügyminiszter. A nagykanizsai 48. Erőbőrség gyalogezredet Pozsonyból Sopronba helyezik át, helyükbe a trencsényi 71. számú Galgóczi gyalogezred törzse és Bécsből két zászlóalj jön. A soproni 76. számú Salli-Szóli ezredet pedig Esztergomba helyezik.

Allatgyógyászati kimutatás. Zala vármegyében február hó 18-án. **Lépfene:** Udvarnok 1 udv., összesen 1 község 2 udvar. **Ragadós száj- és körömfájás:** Pusztá-Ederics 1 major. **Sértésvész:** Bocskai, Dobri, Felső Szemenye, Kaptalanfa, Kis-Caernerz, Palovecz, Pördeföld, Rigács, Túrje, Új-udvar, Zala-Koppány, Zala-Szent-Balázs összesen 12 község.

Dr. Johnson, híres orvos hagyatéka azon recept, mely szerint a dr. Johnson kenőcs készült. E szer használatának leírását ingyen küldi meg a Zoltán-féle gyógyszerár (Budapest, Széchenyitér) mindazon csusz és közvényes betegeknek, kik címeiket beküldik. A elismerő levelek ezrei bizonyítják a szer páratlan csodás hatását.

Szerkesztői Híretek.

Parlak. A többi elmarad. Azok teljesen helyi érdekű apró-cseprőségek, melyek nem érdekelnek az olvasó közönséget. Ha helyet adnának az ilyeneknek, egy a helnapos postával halom számára érkezésének a hasonlók, a melyek elől szintén nem lehetne kitérniük. On ezt megérti. Üdvözlöt!

Légrád. Köszönjük eddigi munkásságát, kérjük egyuttal ajánljon nekünk egy megbízható legrádi tudósított.

K. Loteny. Nem tudtunk erről mi semmit, mert sincsen ott levelezésük.

NYILTTÉR.

Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.

Budapest, 1898. febr. 11-én.

A New-York Életbiztosító

Társaságunk

Budapesten.

Vécsy László

pénztár-helyi lakos elhálálódása folytán tízeitől társaságunk nemcsak a nevesett életére biztosított

100,000 koronát

Ismerje ki a legelőkelőbb módon, hanem aszoföldi vissza térítette a két év óta fennálló biztosításra bezárt díjakat is egy hogy a biztosítás tényleg csak a bezárt díjak kamatjába került.

Nem mulasztatom el az ügyben tanúsított pontosságukért és előbánkságukért az érdekelte család nevében szíves köszönetemet kifejezni.

Tisztelettel

Dr. Tuboly Gyula ügyvéd
mint a pénz felvételére
kirendelt ügygondnok

Henneberg-selyem 45 krtól

14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha követlen gyarámból rendeltemek. — fekete, fehér és szíves, — a legdivatosabb szíves, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintáknak pedig postafordultóval küldünk.

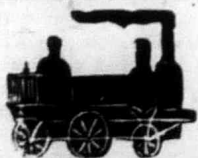
HENNEBERG G. selyemgyárai

(cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. (1)

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1897. október 1-től.

KANIZSA ÁLLOMÁS.

Irány	Indulás				Erkezés			
	vonat	óra	perc	idő	vonat	óra	perc	idő
Pragerthal	sz. v.	4	42	regg.	gy. v.	5	33	regg.
	sz. v.	2	35	d. u.	sz. v.	12	10	d. u.
	gy. v.	12	20	este	sz. v.	11	22	éjjel
	v. v.	7	33	este	v. v.	7	59	regg.
Szomb. Bécs Zala-Eg.	sz. v.	6	05	regg.	sz. v.	11	01	este
	gy. v.	12	20	d. u.	sz. v.	3	42	regg.
	v. v.	5	15	d. u.	v. v.	8	04	regg.
	sz. v.	2	05	d. u.	sz. v.	1	35	d. u.
Budapest	gy. v.	5	48	regg.	sz. v.	3	52	regg.
	v. v.	9	15	regg.	sz. v.	1	24	d. u.
	sz. v.	2	—	d. u.	v. v.	8	55	este
	sz. v.	12	15	éjjel	gy. v.	12	10	éjjel
B.-Szt.-Gy.	gy. v.	5	06	d. u.	gy. v.	11	45	d. e.
	sz. v.	8	—	—	sz. v.	8	—	—
Barca Gyékény	sz. v.	4	57	regg.	sz. v.	1	29	d. u.
	sz. v.	2	25	d. u.	sz. v.	11	41	éjjel
	sz. v.	7	25	este	sz. v.	11	14	regg.

Hirdetések:

6. lk./98.

72-1

Arverési hirdetmény.

A nkanizsai kir. tszék tkvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Mészáros Albert szibeniki végrehajtónak Gázi István és neje Takács Rozália szüveadó alsó-rajki lakosok elleni 211 frt 80 kr. tőke, ennek 1897. évi május hó 5-től járó 5% kamatai 11 frt 22 kr. zálogjog bekebelezési 20 frt 20 kr., per. 9 frt 85 kr., végrehajtás kérelmi 10 frt 85 kr., árverés kérelmi 21 frt 17 kr., árverés foganatosítási s a meg felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a fentnevezett kir. tszék területéhez tartozó, az ungyakbafai 374. sz. tkben + 175. d) hrsz.-alatt felvett, s 692 frtra becsült ingatlan

1898. évi február hó 21. napján
d. e. 10 órákor

Dióskál községhezánál hivatalból megtartandó nyilvános árverésen eladotni fog.

Kikiáltási ár az utolsó ajánlat folytán beígért 11 frt.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. tszék mint telek-könyvi hatóságnál 1898. évi januar hó 4. napján.

GOZONY,
kir. tszék albiró.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellentáll az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták közvényesek, csúszál, tagzsággatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 10 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Beresárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbértékű utazóval van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállító, BUDAPEST.

Hirdetések
felvétetnek
FISCHEL FÜLÖP
könyvkereskedésében
Nagy-Kanizsán.

KLYTHIA a bőr ápolására
szépitésére és
finomítására
Puder

Legelőkelőbb olaszéki, bál és társalgó PUDER.
Fehér, rózsaszín, és sárga.
vegyileg analízált és ajánlja Dr. Pohl J. J. Cs. Kir. tanár által Bécsben.
Eltámaszó levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIEB

sz. kir. udvari tolltöve-üzempan és illatszert-gyár Bécsben.
Főraktár: BECS, I. Wellsele 2.

Kapható a legtöbb illatszert- gyógyszerkereskedésben és gyógyszerárban. N.-Kanizsán: Alt és Böhm, Keleti M. Mór és Kreiner Gyula cégekénél.

Egy doboz ára:
1 forint 20 krajcár.

Utánvétel vagy az
összeg előleges beküldése után küldik.

KRIEGNER-féle

Akácia arc-crème 1 ltr, szappan 50 kr

TOKAJI CHINA-VASBOR vérszegénység, sápkór, étvágytalanság gyógyítására és gyenge gyermekek erősítésére kiválóan ható készítmény. Kiltató sajátágyári belügyminiszeri engedéllyel látta előt. Egy üveg 3 ltr, kr. üveg 1 60 kr

REPARATOR Csúsz és köznövény ellen meglopón ható készítmény, melylyel a Szt.-Bókus-kórházban 136 esetben létező kiderlet, csak körül 129 esetben teljes gyógyulás, 7 esetben javulás írtott el. Nagy üveg 1 ltr, kis üveg 50 kr.

Ezen készítmények kaphatók országosra a gyógyszertárakban
Főraktár Budapest: 64-8

Kriegner György gyógyszerésztára a „Magyar korcsolat”.

BUDAPEST, Calvin tér.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolság: 6-20 cm.

Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Ansaanzett: und September

Pflanzenweite: 15-20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirnoves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóvágilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 28. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt 40-17 rajz is mutatja.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A cég 16 év óta áll fenn a most már az országokon kívül is sok német és vadász csemeték szállít Hórvát, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Gallia, Bekovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária-Románia és Németország részére. Nemcsak állománya suttal 700,000 db; vadász állománya 10 millió. A cég évenként 4500-5000 rendelésnek küld szállítmányokat. A gyümölcsfaiskola teljesen homoktalajon létezik s így a főköt a homoki szőlőtelepítőknek kin-cses háza

ért, mert mint tudva van a homoktalajból kikérült fa a homokföldben éppen úgy, mint az agyagos, kővecses talajban, nemkülönben a lapos és magas (b-gyes) fekvésnél, mindig biztosabban ered meg és fejlődik, mint az mely agyagos lezaplakodás vagy túlságosan kövérített talajban állítatik elő. A gyümölcsfa-jok boldogult Bercki Máté meszkovákcsái hírneves telepéről valók. Ugy magasderékü, valamint törpe csemeték megrendelhető a körte, alma, szilva, ősi barack, kaján-barack, cser sznye, meggy, laoponya, birs dió és sperből. Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökérü, fajhiteles igen szép csemeték darabja, azok az erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4-5 éves igen erős koronás sorfa: darabja 45-50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból tábla-írítón folytán 1-2-3-4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2-5-7-10-15 krtól; melyek gazdag gyökérszálaknál fogva főköt nagyban telepítésekben előmozdít folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczal is bármily számban és erősségekben megrendelhetők a fentirt cégnél. A gazdag gyökérszál vadonczok 1000 azok erőssége szerint 5 ltr 85 krtól 19 ltrig terjed. Nagyobb vételnél 5-10-15 szálnál engedély. — Levél-csám: 50-

Ungváry László

gyümölcsfa-iskolája CZEGLÉDEN.

! Termék árjegyzéket kérel!

Hirdetmény.

A budapesti r. k. központi papnevelde kis-komáromi urodalmi-erdő és mező területeken, mely 11. 110. magyar holdat tesz, a vadászat 1898-ik évi ápril hó 1-től egymásutáni 6 évre bérbé adatik; annak nyilvános árverésen foganatosítására határnapul a kis-komáromi uradalmi tisztartósági irodában: 1898-ik évi március hó 16-ik napján d. e. 9 órája tüzetik ki.

Kis-Komárom, 1898. február 16-án.

Az uradalmi tisztség.

Utánnomás nem díjazatik.

Önműködő permetező vörösrézből.

A szőlők és ültetvények permetezésére elismert legjobb készülék a szabadalmazott légnomással önműködő

„HERCULES” permetező

mely

Brück A. szab Bpest, VI. Teréz-körut 2. sz.

Ujtott és egyszerűített szerkezet.

Nagy munkaképességű felvára rőpa permetezéshez alkalmas használatú.

A veresítés káma fémek tisztítására csőjéből a keselő munkas által is egyszerűen kinyitható.

Árjegyzés ingyen és bérmentve.

Minden szivattyúzás nélkül teljesen önműködően működésben a folyadékot az ültetvényekre.

Ezen legújabb munkája mellett a legkisebb költségekben bánt az anyaggal, mivel ugyanezen mennyiséget sokkal nagyobb területen osztja szét, mint bármely más permetező.

Vízmenteladóknek nagy árengedmény.

Vidéki ügynököket magas jutalék mellett keresek.

A NAGY-KANIZSAI**BANKEGYESÜLET RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**

1898. március 5-én d. u. 3 órakor

SAJÁT HELYSÉGÉBEN**huszonnegyedik évi****RENDES KÖZGYÜLÉSÉT**

tartja, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak

A közgyűlés tárgyai:

- a) Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés
- b) Az 1897-iki mérleg feletti határozat
- c) Az igazgató-tanács kiegészítése az alapszabályok 15 §-ának figyelemben tartása mellett.
(Ez alkalommal sorrend szerint kilépnek és újból megválaszthatók: Ebenspanger Lipót és Stern J. Mór urak. Ezekon kívül az igazgatóság indítványa folytán egy új igazgató-tanácsos megválasztása.)
- d) A felügyelő-bizottság megválasztása.
- e) Egyéb — alapszabályszerűleg bejelentett indítványok tárgyalása.

Azon tisztelt részvényesek, kik a közgyűlésen szavazati jogukat érvényesíteni óhajtják, felhívotnak, miszerint az alapszabályok 33. §-ához kepest még le nem járt szelvényeikkel ellátott részvényeiket a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal előbb az egyesületi pénztárnál letéteményezzék.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1898. február 15-én.

Az igazgató-tanács.

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischel Fülöp
könyvkereskedésében.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint d. u. 4-5 óra közt.

ide intézendő a lap szellemi részére
vonatkozó minden közlemény.

ZÁLA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön. Hirdetések jutányosabb árúak.

Kiadóhivatal:
Városház-épület: Fischel Fülöp
könyvkereskedésében.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 12 korona (6 frt) — kr
Félévre 6 korona (3 frt) — kr
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr)

Bé mentetlen levelet csak ismert nevből fogadjunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Felölös szerkesztő:

Nyitlatter petitsora 10 kr.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

SZALAY SÁNDOR.

Előfizetők, valamint a hirdetőikre vonatkozó Fischel Fülöp
könyvkereskedésénél szeptemberig.

Dr. Ruzsicska Kálmán.

Nagy Kanizsán, de — bátran mondhatjuk — egész Zalamegye intelligens társadalmában általános felháborodással fogadták Várossy Gyula országgyűlési képviselőnek a képviselőház február 18-iki ülésén elmondott beszédje ama részét, melyben dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsost, vármegyénk tanfelügyelőjét is kiméletlenül megtámadta.

Lapunk legutóbbi számának „Politikai Szemle” című rovatában egyszerűen csak regisztráltuk ezt a kiméletlen támadást. Nem akartunk hozzászólni, mert meg voltunk győződve arról, hogy dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszterünk — akihez tulajdonképpen a felszólalt képviselő beszédjét intézte — okvetlenül le fogja szállítani a „per tangens” megcsinált támadást a maga értékére. Arról sem akartunk doktrínát tartani, hogy a képviselői immunitás köpenye alól szabad-e, való-e ilyen fegyvert rántani olyan egyén ellen, akinek nincs módjában ugyanazon forum előtt a személyes védelem. Ezt a doktrínát is magasabb, tehát nagyobb erkölcsi

súlylyal rendelkező helyről reméltük és vártuk.

Örömmünkre szolgál, hogy mindez meg is történt.

A legőszintőbb elismeréssel és megnyugvással fogadtuk a miniszternek választát Várossy Gyula képviselő beszédjének különösen ama részére vonatkozólag, melyben az vármegyénk tanfelügyelőjének magánéletét és hivatalos működését érintette általános megbotrányozást keletelt kiméletlenséggel.

Hogy tisztán álljon olvasóink előtt: minő erkölcsi rugója volt Várossy Gyula felszólalásának — melyben dr. Ruzsicska Kálmánt azzal vádolta, hogy kártyáz és az iskolákat nem látogatja, hanem csak a vasúti peronokra rendeli ki a tanítókat és ott hallgatja ki őket — egész terjedelmében közöljük itt a miniszter válaszában erre a vádra vonatkozó részéről fölvev országgyűlési naplót.

Ime!

Wlassics Gyula: Nem ismerem el azt a kötelezettséget, hogy mind-n képtelen hírlapi állításra reflektáljak. (Ugy van! Ugy van! jobbfelől.)

Mozgás a szélsőbaloldalon.) Ha arról vagyok meggyőződve, hogy amit irnak a lapokban, azt csak a rosszakaratu egyenek hiszik el: nekem a jobbák meggyőződése, lelkiismeretem szava elég arra, hogy az olyan támadásokra ne reflektáljak. (Elénk helyesítés jobbfelől.) Várossy a protekcióról szólórendelet ellen is kikelt, mint a melyet a miniszter gyakorlatban nem alkalmaz. A képviselő ur a legjobban emlékezhetik reá, hogy nem gyakoroltam a protekciót olyan mértékben, amint ő akarná. Hiszen a képviselő ur nálam sokszor mejelent és kért. (Derűtség és felkiáltások jobbfelől: Halljuk! Halljuk!) és arra kért...

Várossy Gyula: Semmit se kértem Ezt kijelentem a szemébe! Ezt ne emlegesse, mert nem mond igazat! (Zaj és felkiáltások jobbfelől: Rendre! Rendre!)

Az etnök (csenget): Kénytelen vagyok a képviselő urat rendreusítani. (Helyesítés jobbfelől.)

Wlassics Gyula: Tehát a képviselő ur engem megkeresett...

Várossy Gyula: Ez igaz! (Nagy derűtség.)

Wlassics Gyula: hogy bátyját nevezem ki polgári és kolai igazgatónak. (Derűtség.) A miniszter a 22 éve szolgáló tanárról információkat szerzett, őcsese ajánlatára.

Várossy Gyula: Nem ajánltam.

Wlassics Gyula: Bocsásson meg, hát nem ajánlotta, de megkeresett.

TÁRCA.

Apró hirdetések.

— Rajz. —

Írta: **M. y Elek.**

Jelige:

„Szakszéd le a kinyílt rózsát,
Míg el nem vonsti illatját,
S fodra bíbor díszét.”

Berzsenyi.

Ma reggel: — mint mindennap — fél 9-kor megjelentem a teuto-magyar bank irodájában, hol harmadik könyvvezető vagyok. Alig vártam, hogy a szolgáló behozza a reggeli lapokat, s möhön kaptam a P. Hírlap wán. Egyenesen az apró hirdetéseknek estem neki, s azonnal el is áruktam örömet egy önkénytelen mozdulattal. A kollégám Szivfy Adolf nagy kópé, ez azonnal észrevette a dolgot, s azt is kileste, hogy melyik hirdetésre szegzem kimeresztett szememet s elkezdett laggatni. Ime a hirdetés, egy sor 5 kr. o. é.

KEDVESEM!

A mama megérkezett.

D. u. 5 óraker

1898

SUBANNA

Előbb őszinte voltam a kópé irányában, — de most már nekem is van sikkem, mint Poprádi mondja, a dolgot el nem áruktam Szivfy Adolfnak, inkább elmondom a tisztelt közönségnek.

Hát a kedves az én vagyok. A mama, az a Blitzdumm Jeremiás, a ki megérkezett, de eluta zott a díoszegi vásárra, 5 óraker pedig én megyek, ma...

De ne a végén kezdjük, hanem az elején.

Tavál nyáron történt, hogy sétáltam a kórzon, egészen elegánsan, mondhatom még a nyakken dóm is Brachfeldtől volt véve. Egyszerre megpillantok egy leányt, de milyen leányt! Megesküszöm rá, hogy Szaba királynője sem lehetett szebb. Es ni! Kivel sétel! Hát a madame Spritzerrel, a kitől egy fél évig birtam egy hó napos szobát.

Természetesen, mindjárt meg is volt az ismeretség, melyet aztán szorgalmasan ápoltam.

Az a szép leány a Steinherz Netti volt Szegedről, a Spitzernének az únokahuga.

Egyszer, már nem tudom hányadik látogatásomkor a Spritzer néni kiment a konyhába, azt hiszem a sótetet főzni, s én magamra maradtam a szép Nettivel.

Elkezdtem neki komolyan kurizálni, egyszerre körülkaroltam és megcsókoltam. Ez aztán sík, gondoltam magamban. De a kedves Netti meglehetősen hidegen látszott e dolgot venni s kibontakozott karjaimból.

— Hegyly'ur, — mert így hívnek engemet, — ne bánson engem.

— Hát kedves Netti, maga engem nem szeret?

— Hát maga nem tudja, hogy én Steinherz Netti vagyok?

— Ne tréfáljon velem kerem, látja, hogy én imádom!

— Hát Mörickám, ne tréfáljon maga se, hanem beszéljünk komolyan. Látja, magának van 900 frt: fizetése és 50 frt újveji renumerációja. Ebből nem lehet élni. Mavának, ha házaskodni akar, valami jó üzletet kellene nyitni és akkor kellene magának egy feleség, a kinek van 10.000 forint hozománya. Nekem pedig a tati nem adhat többet, mint 1500 forintot. Így hát maga rám se gondoljon, hanem keressen magának 10.000 frtos asszonyt. De minek is magának megházaskodni? A szép Nettinek ez a naiv beszéde engem igen lehűtött; nem is tudtam többet mit mondani, s elmentem.

Az utcán aztán csakhamar beláttam, hogy a kedves Nettinek igaza van.

Elmentem azonnal a P. Hírlaphoz és beadtam a következő apró hirdetést:

„Egy fiatal, csinos férfi, kinek jó jövedelmező üzlete van a városban, nősülni kíván. Fiatal hölgyek, kik legalább 10.000 frt hozományval bírnak, sziveskedjenek ajánlataikat címezni: csak komolyan 1540. poste restante Bpest. Titoktartásért kezeskedik jellemem.”

Harmadnapra már volt három levelem a postán.

Csak az egyiknek válaszoltam, — valami sejtetem vonzott hozzá.

Nagy-Kanizsa látképeivel

levelezőlapok egész új felvételekkel és postakártyaalbumok

kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

Várossy Gyula! Megkerestem. (Nagy derűség. Zaj. Az elnök csenget.)

Wlassics Gyula: A tisztelt képviselő ur — engedelmet kérek, de a szóváltás kitérőre kötelez — nemcsak megkerestem, hanem úgy gyengéd, közvetve értesemre is adta az ő parlamenti hatalmát s azt is úgy, hogy majd ezután a parlamentben, mint törvényhozó — ezt a szót mondotta, hogy törvényhozó — fog fellépni. (Derűség és zaj a jobboldalon.) Elmondja, hogy olyan információk érkeztek hozzá, amelyekből kitűnt, hogy az illető bármily kitűnő tanár, igazgatónak nem alkalmas, mert ide nagy adminisztratív tevétség is kell. Egyhangúak voltak az információk.

Várossy Gyula: Ruzsicskától!

Wlassics Gyula: Jó, hogy kimondotta a képviselő ur a Ruzsicska nevet, majd felelek rá. Mert a képviselő ur talán mégis csak elfogult, mikor a bátyja érdemeiről, arravalóságáról szól. (Igaz! Ugy van! jobbfelől.) Hát, tisztelt képviselő ur, én el voltam arra készülve, hogy amint én a huszjévi polgári iskolai igazgatói állást betöltöttem — mert természetesen az információk alapján mással töltöttem be, nem a képviselő ur bátyjával — ebben az esetben fogok találkozni a képviselő urral a parlament színe előtt. (Derűség a jobboldalon.) de én nem engedem magamat semmi szín alatt terrorizálni. (Elénk helyeslés jobbfelől.) *A képviselő ur Ruzsicska zalamegyei tanfelügyelőre hivatkozott. No hát, tisztelt Ház, tetszett-e hallani, hogy a képviselő ur közbekiáltott, hogy Ruzsicska adta a véleményét. Ez a Ruzsicska az, akinek érdemeit az előbbi kormány a királyi tanácsosság adományozásával is méltatta, akivel egész Zalamegye közvéleménye meg van elégedve.*

Várossy Gyula: Azt, csak a miniszter mondja! (Zaj. Főkiáltások a jobboldalon: Rendre!)

Wlassics Gyula: Persze, hogy megtámadja őt a képviselő ur, mert valahogyan megtudta, hogy Ruzsicska is azt az információt adta, hogy az ő bátyja az igazgatói állásra nem való. (Főkiáltások a jobboldalon: Szégyelje magát! Nagy zaj. Elnök csenget.) En nyíltan mondom önnek, képviselő ur, azt, hogy meg vagyok győződve arról, hogy ha Ruzsicska tanfelügyelő kedvező véleményét adott volna a képviselő ur bátyjáról,

egy szót sem szólt volna itt a parlamentben Ruzsicskáról. (Derűség a jobboldalon. Felkiáltások: Pluj!)

Megelégedéssel, örömmel fogadhatja vármegyénk közönsége azt a fényes szatiszfakciót, melyet dr. Ruzsicska Kálmán, kir. tanfelügyelőnk az erre legilletékesebb szakminiszternek válaszában kapott, amelyben hangsúlyozta, hogy dr. Ruzsicska Kálmánal egész Zalamegye közvéleménye meg van elégedve.

Ez az elégtétel az itteni közvéleménynek is teljesen elég lett volna és nem is szótunk volna a dologhoz — mert dr. Ruzsicska Kálmán pozíciója és hivatali működése egyáltalán nem szorult ily értelmű hírlapi kijelentésekre — de mivel Várossy Gyula a miniszternek elégtételt adó szavaira azt kiáltotta közbe, hogy „*azt csak a miniszter mondja*“: kötelességünknek tartottuk nyíltan kimondani, hogy amily mértékű felháborodást keltett vármegyénk intelligens köreiből Várossy Gyula képviselőnek kiméltetlen támadása, éppen oly mértékű megnyugvással fogadta itt mindenki Wlassics Gyula miniszternek az egész vármegye közvéleményével találkozó kijelentését.

Tehát nemcsak a miniszter mondja, hanem mondjuk mi is, hogy dr. Ruzsicska Kálmán, kir. tanfelügyelő sok és nehéz kötelességgel járó, nagyfontosságú pozícióján, az itt felsorolhatatlan akadályokkal szemben is másfélvtizedes működése alatt úgy állta meg helyét, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter nem is mondhatott felőle mást, — mint amit tényleg mondott is — hogy vele egész Zalamegye közvéleménye meg van elégedve.

Ez a közvélemény bizonyára ezentúl is buzdító, lelkesítő hatással lesz tanfelügyelőnkre, hogy nagy tudását és emelkedettségét vármegyénk tanügyének vezetésében

érvényesítse. Az ő lelkes vezérlete alatt küzdő tanítóóság pedig kötelességtudása mellett bizonyára egyéb módot is fog még találni arra, hogy a méltatlan és a magánélet immunitását is mélyen sértő támadásokkal szemben vezére iránti ragaszkodásának fényes bizonyítékával járuljon a vármegye közvéleményéhez.

A szövetkezés előnyei.

Írta: **Mezey Gyula.**

II.

Az első és legfontosabb nálunk úgy a kisgazdára, valamint a ki-iparosra nevez a hite ügy szervezése, vagyis hitelszövetkezetek alakítása és pedig nemcsak abban az irányban, hogy az, a ki arra szorul, olcsó hitelhez jusson, hanem hogy az, aki valamit megtakarítani képes, azt gyümölcsözleteni, hasznos hajólag elhelyezni és így a netalán bekövetkező rosszabb esztendőkre anyagi erőtartaleket gyűjteni képes legyen.

Azt nem is kell hosszabban fejtegetnem; hogy az a kisgazda, avagy kisiparos, a ki hitellel egyszerűen másszor rászorul, milyen nehezen jut kölcsönhöz még olyan helyen is, a hol szolid és az üzleti nyereség keresésében semmiessére sem túlzó pénzügy van, mert hiszen ezen intézeteknek a pénzt sem elvezheti az általuk megszabott hivatalos kamatláb mellett csak az, a kit ez intézetek ismernek, szóval, a ki az ügyvédi vagy egyéb közvetítésre rá nem szorul. Az ilyen ember pénzhez jut itt — ami viszonyaink közt mérsékelt 7—8%-os kamattal. Pedig kétségte, hogy már ez a kamatláb is magas a kisgazdának, a ki egyik aratástól a másikig képtelen a gazdaságába befektetett pénzt megfogtatni, magas annak a kisiparosnak, a kinek a gyáriról olcsó termelésével kellene felvenni a versenyt és a ki a mellett csak ritkán tudja készpénzért eladni iparcikkait, legtöbbször még hitelezni is kénytelen. Tehát ismétlem, ezen nagyon szolid intézetek sem tudnak a legkedvezőbb esetben sem olcsó hitelt nyújtani a kisembernek. Mit mondjon már most az a vidéki, a kit az intézetnél nem ismernek vagy akj egyéb ok hiányában az ügyvédi közvetítést veszi igénybe, vagy váltókölcsön esetén kezeseit megfizetni kénytelen? Mert ez utóbbi eljárás is nagyon el van nevének közt terjedve. Így pl. szerez 100 frt kölcsönt két jó kezes mellett 8%-ra, a pénzügyetnek előre megfizeti a 8%-ot; vagyis a 100 frt tőkét annak híján kapja kézhez, kezesének fizet egyenként 5

öt nap múlva már meg volt adva a találkozó, az Orczy-kertben, a kut mögött. Ismertelő jel: zöld nyakkendő.

Pontosan ott voltam a kitűzött órára. Jó da rábig nem jött senki.

Aztán jött egy hölgy. — de mielőtt a galyak közül kibontakozott volna, hirtelen visszafordult s elment.

Egészen elméltam, mikor egyszerre csak két gyöngéd kéz hátulról befogja a szememet.

— Tálálja ki, ki az?

Persze, hogy kitaláltam, megismertem hangjáról. A szép Nettó volt, nyakán zöld kendővel, éppen úgy, mint én. — Tableau!

En dühös voltam, a szép Nettó kacagott. Es oh! milyen fehérek voltak fogai! Bikfalvi Máté sem ad el szebbeket!

— Kedves Nettó, — nem tudtam másképp szólítani — miért tett engem így csúf?

— Hat Mörickám, maga miért bolondítja a leányokat? hol van magának az üzlete?

— Gondoltam, majd lesz a hozományból. De hol van magának 10 000 frt hozománya?

— Gondoltam, ha van neki jó üzlete, majd lehet lealkudni a hozományból.

Egy huron pendültünk.

Haza kísértem Nettó, s mire a k-pujaig értünk, mégis csak megegyezkedtünk, hogy férj és feleség leszünk.

Irtam a táltjának Szegedre, megkértem a levélben a szép Nettó kezét.

Nem sokára kapott a szép Nettó levelet a tálttól. A levélben az volt, hogy a táti a Leopold-vásárra feljön, s akkor elintézi a szép Nettó házasságát.

Reménytelen tele voltam, egészen a Leopold vásárig.

Az nap, mikor már megjött a táti, estére felöltöztem, tetőtől talpig. — akár az Elemér gróf, csak az aranyláncom volt vastagabb, mint az Elemér grófé.

Szívdobogva mentem a dohány-utca felé.

Jön szembe a Szivty Adó! kollektám.

— Hová megy te így kiöltözködve?

— Hová?...

Nem tudtam eltagadni, hisz csak úgy dagadt a keblem. Elmondtam mindent.

— Mutasd a fotográfiáját, — mondja a kópé. Megmutattam.

— Micsoda, te ezt a leányt akarod elvenni?

— Hat nem szép?

— Nagyon is szép. — de te becsületes fiu vagy, nekem nem szabad azt a leányt elvennem.

Arconba szókólt a vér, — szembe álltam kollegámmal komolyan.

— No Möríc! vigyázz: én-rám, én-nek! monddok valamit. Hát tudod, a Révay-utcában * szám alatt lakik egy okos asszony, annál van egy fotográfia-album, abban benne van a te szép Nettó arcképe.

— Hat aztán?

— Hat aztán te számár! A ki benne van a albumban, az el is jön oda, ha valaki akarja.

Tudod, olyan gavallérok járnak oda, a kik az aszfalti kávéndók tekintetében már blazirtak.

— Mindjárt telpofozlak, hogy mersz ilyet mondani?

— No csak lassan, — gyere ve em oda és győződj meg a saját jóval od-ról.

Bedőlünk egy konflisba.

— Révay utca numero *.

Adolnak igaz a volt. Le voltam sújtva. Fel kell bontanom örökre a frigyet. Pedig még mindig szerettem a szép Nettó...
Meg kell lenni.

Kissé elkéstem, mire Spitzernéhez értem. A lakásban nagy világítás, sürges-forgas volt. Olyan furcsán néztek rám, mintha nem nekem kellett volna rájuk furcsán nézmem.

Zugott a fejem, míg kabátot letettem, — s azt sem tudom hogy, talán a szobaleány vezetett, egyszerre csak az oldalsó kis szobában voltam. — szemben velem a kis Nettó. Éppen még selyemruháját sem vette fel, hogy teljes ünnepi díszben legyen...

Fejem kabult. Csak most láttam igazán, milyen szép az a Nettó: úgy néz, mint Komáromi Mariska, úgy beszél, mint Blaháné, és a mozgása! Hegy Aranka semmi hozzá képest. Hát a lába! de mi a lába? az nem sikk azt mondani, — a cipője! és egy deciméter a rózsaszín selyemharisnyából!!

En nem tudtam szólani, ő szólalt meg.

— Mörickám! ne haragudjék rám, én nem lehetek a magáé.

— Persze, hogy nem...mindent tudok — nyögtem ki valahogy.

— Mindent tud? nem értem, hisz még nem beszélt a táltval.

Most persze, hogy én se értem, csak bámultam.

— Hát tudja, a Blizdumm Jeremiának szép üzlete van a Sugáraton, szalmakalap és kaptala-export, és a táti már elhatározta a dolgot!

frtot vagy megfelelő értékű ajándéko-terményben s ezt minden lejáratkor ismételni kénytelen. Ez azután nem 8%, hanem tekintve a kamat előleges fizetését, a bélyegdíjat, a közvetítőket vagy kezesek díját, már a viszonyok szerint 15–20%, esetleg több s ez még mindig nevezetes előnyben van a fölött, a ki ismerettség és jóállás hiányában vagy mert a telekkönyve rendezetlen, az otthoni piócákra, uzsorásokra szorult, ezek azután igazán vért veszik a legkülönbözőbb módokon, a részletekben megvett nagy kamat mellett a szolgáltatások mindenféle nemét veszik igénybe s még olyan színezetet tudnak a dolgoknak adni, mintha jótékonytárgyakat gyakorolnának. Egy feltűnő példát közöl erre a „Szövetkezés” egyik száma arról a szegény lípítómegyei nap-számosról, a kinek a falubeli korcsmáros 5 frt kölcsönt adott az alatt a föltétel alatt, hogy ettől mi kamatot sem kell fizetnie, csak helenként eljön hozzá egy napra napzámba, tehát egy év alatt csak 52 nap-szám 5 frtnak a kamata, a mi csak 50 krajvát számítva 26 frt évenként, tehát több, mint 500%.

Más esetben pénzben és természetben szabják ki a kamatot, így pl. egy esetben a megszorult kiszáradnak adott 100 frt kölcsön után a falusi uzsorás nagyon kis kamatot (?) havonként 2 frtot szedett s nehogy a beszédessel havonként baja és az adósnak kellemetlensége (?) legyen, azt egy évre előre levonta, vagyis adott neki 100 frt helyett 76 forintot, azoknival tartozott az adós szénahordáskor a hitelezőnek segítségére jönni igaz-fogatával csak két napra, ezt is 6 frtba számítva, 76 frt öketől egy évre 30 frtot fizetett az illető, vagyis mintegy 40% ot.

Mіндеzen tulkapasai ellen az uzsorának segít a szövetkezés.

Ha a községben megvan a hitelszövetkezet, ilyenek elő nem fordulnak; mert az első sorban konvertálja tagjainak régi tartozásait, azután őket a szükséghez képest ellátja új kölcsönökkel. A körvételés teljesen élelők, mert az intézet helyben van, s a kik annak ügyeit vezetik, ismernek minden községbeli s különösen ismerik magának a szövetkezetnek minden tagját, a kamatláb alacsony, mert a szövetkezet nem nyereséges hajhászásra alkotott intézmény, célja nem az, hogy minél nagyobb osztalékokat fizessen és üzérkedjék, ezért már az alapszabályokban ki szokott kötvé lenni, hogy az osztalék bizonyos igen alacsony százalékánál nagyobb nem lehet; célja és földadata az, hogy a szövetkezeti tagok hiteligenyit kielégítse s anyagi állapotát javítsa; akkor pedig midőn valami fölösleggel rendelkeznek azt — bármilyen csekély legyen is — betétkép-

félóra múlva lesz a kézfogóm a Blitzdum Jermiással.

No most hát nem kell nekem szakítani. De azért bizony én nem tudtam örülni. Hisz ez a Netti oly szép!

Komoran néztem magam elé, — Nettire nem mertem nézni, de éreztem, hogy szép szemem rajtam nyugszanak.

— Mörickám! mondja lírtelen, visszatartott lélekzettel — nem szeret engem?

— És telem tárta gömbölyű karjait, azzal a drága himzésre fehér ingujjakkal... a következő pillanatban ajkaink összetapadtak... gyönyörű keble lazonogó mellemet érinté... az első forró csók... és milyen csók!

Becsületemre mondom, az a csók megér egy foglalt szav más csókra.

— Látja Mörickám! kár is volna még magának megházasodni.

— És ez a naiv kis leány megint igazat mondott.

Most szorgalmasan nézem a P. Hirnap apróhirdetéseit. Esik minden hónapra legalább is egy nagy vásár a vidéken. És akkor olvassom az apró hirdetésben, hogy a mama (azaz a Blitzdumm boldog férj) megérkezett (azaz elutazott), a mint már e történet elején elárultam. És akkor olvassom az apró hirdetésben, hogy a mama (azaz a Blitzdumm Jeremiás boldog férj) megérkezett (azaz elutazott), a mit már e történet elején elárultam. És akkor én mindig látom, közelről a Susannát, azaz az én kedves Nettimet.

Minek is volna nekem megházasodni!

Ez az én históriám.

Ujévtől bejövök a teuto-magyar bank Waaren-Abtheilungjába, ott csak cseppeny valami, a miből lehet cadeau-kat is venni.

pen tartaléku netalan nehéz idők esetére, megtakaríthatassák s miután e címen a legcsekélyebb összegetek is elfogadják és a tagok üzletreszeinek befizetését is apró részletekben lehetővé teszi: hozzáférhetővé válik a legaz-gényebbek is, a ki ez által szintén részesülhet annak előnyeiben: a hitel fölhasználásában s a tőke gyűjtésében egyaránt. A szövetkezet a vagyonosabbat így hozzá-össze a szegényebbet, a jobb módú földbirtokost, vagy tisztviselőt a kisebb gazdával, a kiscgazdát az egyszerű munkással s egyesíti őket egy közös célban, egyenlő törekvésben s ezzel csökkenti azokat a különbségeket, melyek ezen osztályokat elválasztják s így ez irányban is a ma szétágazó erőket tömörülésre vezet. S miután a szövetkezetek mindazon alakjai, melyek szemünk előtt lebegnek, már alapszabályszerűleg kizárják körük-ből az uzsorával foglakozókat, a feleslegyeket, a megbélyegzett embereket: oly társaságát gyűjtik össze az illető város, vagy község legjobb elemeinek, melybe belépni tisztesség és dísz, mely ennél fogva vouzó grót is gyakorolni tisztességes föl-fogatásával, emberbaráti érülettel, tisztá erköl-cseivel a rajt kívül állókra, úgy hogy ez intézmény meggyökerezése biztosítja azt, hogy idővel a község minden jórával lakósa részese kíván lenni ezen törekvő társaságnak, osztályosa a szövetkezet munkájának; részese a szövetkezet anyagi, erkölcsi és társadalmi előnyeinek. Így föllova és így megalkotva tehát a szövetkezetek, kétségtelenül tenyözök az anyagi jólétnek, előlétezői a takarékoságnak és üzleti becsületességnek, nevelői és terjesztői a józan üzleti szellemnek, gyakorlóit és fejlesztői az emberbaráti szerelmek, megtanítják tagjaikat arra, hogy kell a vagyonnal helyesen élni tudni, kifejezik az összetartozandóság érzetét és öntudatra ébresztik a polgárt; fölkelik benne az önbizalmat, mely azon megyugtató érzés nyomán támad, hogy az egyes, bármily kicsiny legyen is, egy porszeme a közös munkálkodásnak s az élet nagy küzdelmeiben magára hagyva nem marad.

A szövetkezetek így formán gazdaságilag önálló, gondolkozásra független, szabadsággal és vagyonnal élni tudó, értelmes és tiszta föllogása, politikailag is sokat erő polgárokat nevelnek.

Ilyen irányban gyakorol befolyást minden az önterékenység és önségely elvén álló szövetkezet, alakuljon bár hitellezés, nyersanyag beszerzés, fogyasztás, értékesítés, közös raktartás, közös termelés, házépítés, vízhasználat stb. vagy más egyéb gazdasági vagy ipari cél érdekében; mert mindeniknek célja a takarékoság fejlesztése, a tőkegyűjtés lassu, de biztos, becsületes eszközökkel, munkálkodás a közös cél érdekében. Eppen azért emeltem ki és hangsúlyoztam hogy például a fogyasztási szövetkezeteknek a hitellezés, és üzérkedés elvén fölépíteni nem szabad, mert ezek ellenkezőnek annak az emberbaráti intézménynek alapelveivel és szellemével. A kiindulási alap ez. Minden embernek, minden családnak bizonyos korlátolt jövedeleme van, melyből a családonak és családjának összes szükségleteit leidezni tudni kell, ki kell kerülni belőle az élelmezésnek, ruházkodásnak, a hol gyermekek vannak a neveltetésnek: szóval az összes szükségleteknek. Ha tehát ez az egyen a fogyasztási szövetkezetbe lép, nem szabad azt olyan célzattal tennie és a szövetkezetnek nem szabad erre alkalmas adni, hogy hite fölhasználásával nagyobb összegű vásárlásokat legyen, mint amennyit az ő jövedelméből élelmezésre fordítani képes, mert „a pillanatnyi hitellezés” — mondja igen helyesen Gide — „kellemes ugyan, de annál veszedelmesebb, igazat és készlet sok hasonlatlan cikknek megszerzésére, melyet nélkülözni is lehetne”; ilyen hitellezésnek általánosság-tétele végeredményében ugy a szövetkezeti tagnak, mint magának a szövetkezetnek eladóadására vezet. A fogyasztási szövetkezet nagyban vásárolva a tapasztalatok és élelmezési cikkeket, módjában van tagjait jutányos áron jó minőségű cikkeket látni el, ezzel hozzájárulni tagjainak egészséges életmódjához és gazdasági emelkedéséhez, de tegye irányadóva a készpénzben való vásárlást, a hitel-nyújtással pedig, ha már általában kénytelen vele, ne menjen tovább, mint addig, hogy rövid időre nyújtson hitelt olyanoknak, a kik még némi pénztartalékkal nem rendelkeznek, jövedelmeiket pedig időszakonként például havonként, két hetenként kapják, de csak addig, a mig az első alkalom nekik a pénzt meghozza, mert mondja ismét Gide: „A tagoknak rá kell szokni azon ödvös és férfias tulajdonságra, miszerint ne vegyenek semmit sem úgy, hogy ne legyen azt miből kifizetniök”. És

mit eredményez ezen alapelvek következtetés keresztfülvite? Azt, hogy minden szövetkezeti tag magyarran mondvá megtanulja, hogy csak addig szabad nyújtózkodnia, a meddig a takarékos ér, megtanulja nélkülözni azt, a mi nem okvetlen szükséges, nem vásárol konyakot és drága bort, a kinek erre módja nincs, hanem vásárol húst és kenyérnek valót, vagy egyéb nélkülözhetetlen tápanyagokat, megtanulja hogy kell a kimért jövedelemből megélni s így az önmegtartóztatás erényében gyakorolva magát, valószínűleg csakhamar odaig jut, hogy nélkülözhetetlenek fogja tartani egy kis pénzbeli tartalék összeggyűjtését, amiben segíti őt maga a jogyasztási szövetkezet is, nemcsak a jutányos vásárlással, hanem azzal is, hogy ha helyesen van szervezve, jövedelmét a szövetkezeti tagok közi a vásárlás arányában osztja föl. A helyesen megalkotott fogyasztási szövetkezet tehát ugyanazon előnyös tulajdonságokat teji ki tagjaiban s ugyanazon határokat gyakorolja, mint a hitelszövetkezet s ha földadatát és művelési körét az értékesítésre is kiterjeszti, ezzel ismét újabb előnyökben részesíti a gazdát, nemcsak azért mert fölmenti őt attól, hogy eladása időköz legyen kötvé, vagyis akkor, a mikor a közterheket és közszolgáltatásokat fizetni kénytelen, ne legyen kényserülve természetét eladni potom áron. A szövetkezet átveszi tőle a terményt, ha szükséges, előleget ad a gazdának; s rendelkezven a közös magaválasztó és tisztító készülékekkel a terményt megtisztítja, kitisztítja, kiegyenliti és a kiegyenlített terményt mintazva bocsátja áruba, megvárva a kedvező áralkulásokat; kihazsnávan a különböző piacok előnyeit. A mi a kiszáradára áll az áll, habár más téren, a kispárosra is. Nem akarom én itt ecsetelni azt, hogy mennyire elvannak hanyagolva a mi kispárosaink érdekeit, én csak azt a tény említem fel, a mi egyáltalán ismeretes, hogy kispárunk napról napra hanyatlók, napról-napra kevésbbé ellenálláskepes, kevésbbé bírja ki a nagyipárnak, a gyári előállításnak versenyt és azon csapásokat, a melyeket a fejlettebb osztrák ipar a vámtérlet közössége folytán mér rá. Ezen is szövetkezés útján lehet legjobban segíteni. Az iparosnak is — szerény nézetem szerint — első sorban olcsó pénzre és olcsó nyersanyagokra van szüksége, tehát részemről iparosaink érdekében is első sorban hitelszövetkezetek, másodsorban nyersanyag beszerző és fogyasztási szövetkezetek létesítését tartom szükségesnek; mert csak akkor tud az a kispáros jó iparcikkeket jutányos áron előállítani, ha olcsó penzen, olcsón vásárolhatja a föllogozandó nyers anyagot: a cipész a bőrt, az asztalos a fát, a lakatos és a kovács a vasat, a szabó a posztót és i. t. Ha pedig már képessé tettük arra, hogy olcsón és jól termeljen és állítson elő iparcikkeket, a fejlődés további folyamában, képessé kell tennünk arra, hogy cikkeiket értékesíteni tudja, e célból a haladás sorrendje szerint raktárszövetkezetek alkotása következik, melyek az iparcikkeket átveszik, a csekély forgatókével rendelkező kispárosok készítményeinek elhelyezését és elárúsítását megkönnyítik és akár mint szövetkezeti tulajdönt, akár bizományból eladják s mig erre alkalom kínálkozik, az iparost ellátja készáruja értékeig előleggel, hogy azt új ipari termelésre fölhasználhassa és biztosítva legyen a bármilyen áron eladás esélyei ellen. Jellegük tehát hitelnyújtás és értékesítés. A raktárszövetkezetek a biztos és előnyös értékesítésen kívül a következő előnyös hatással lennének iparosainkra. A vevőnek, a ki a szövetkezeti raktarakat meglátogaja és együtt szemlélheti a különböző készlet, képességű iparosok termékeit, alkalma nyílik összehasonlításokat tenni s nagyon természetesen, hogy a jobbat és csinosabbat, izléseesebbet választva ki első sorban, annak mindig nagyobb keendősege lesz s ez a közülmény a gyengébb aru készítőjé arra fogja sarkalni, hogy ő is a saját érdekében jobbat, szolidabbat, izléseesebbet állítson ki; fejlődni fog ez által üzleti szelleme, gyakorlati képessége és izlése, jótékony verseny áll elő, melynek nyomában nagy alkotások keletkeznek. A tőke és forgalom növekedésével nő a jövedelem is, a szövetkezet új térd hódít meg, új helyeket keres és így fontossága napról-napra emelkedni fog.

Nagyon könnyen elképzelhető az: hogy ha ezek a jótékony szövetkezetek mindinkább elszaporodnak s behalozzák az egész országot, mindenütt ugyanazon jótékony hatással lesznek; visszaszorítják az uzsorát, megszüntetik a föllogatott elméleteket, terjesztik a takarékoságot, és

becsületességet, emberszeretetet, üzleti szellemet és az ösztartozás érzetét; és nemcsak hozzá szoktatják a nemzetnek zömét ahhoz, hogy a saját erején való emelkedést megtanulja, nemcsak vagyonosabbá válik a nemzetnek legszegényebb része is, de egyúttal jótékony versenyt nyitnak a nagytőkének, a nyereszkedő pénzintézeteknek, a rohamosan gazdagodó közvetítőknek, a mi miután üzletüknek egy jelentékeny részét a szövetkezetek, tehát a nemzetnek öntevékenysége foglalja le, arra vezet, hogy kénytelenek lesznek kisebb kamatlábra térni, kisebb osztalékkal megelegedni, saját érdekében emberesebben gondolkodni, a közvetítők kevésbé fogják felhalmozni a százszázalékos bevételeiket, hanem valamennyien, hogy nekik van legkevesebb érdekükben, ha a gyöngét magára hagyva megengedik, hogy a nyomorúság és elkeseredés azt, mint a fáról lehullóit falevelet az ősi vihar, belé sodorja a fölforgató irányzatok romboló árháza... S mindezen hatások összessége folytán helyesebb aránya, jobb megosztása áll elő a nemzeti vagyonnak, kisebbek lesznek a különbözőségek és aránytalanságok kevesebb a szenvedés és nyomor és így kevesebb az erkölcsatlenség és bűn.

A szövetkezetek tehát, melyek a kisemberek emelkedésének eszközei, midőn az általam vázolt utakon és eszközökkel a kísérőket hozzák össze, egyúttal az általános anyagi és erkölcsi jólét útját egyengetik, nagyon szükségesek tehát és nézetem szerint első rangú nemzeti feladat, hogy a társadalom alsó rétegeinek sorsát fölkaroljuk az ott mutatókozó hanyatlás, tepsedés, ellajulás és elzűlés helyét egészségesebb jövő magvait bintsük el. Nemcsak gazdasági szempontból kell ez, hanem társadalompolitikai tekintetben is nélkülözhetetlen, mert a különböző társadalmi rétegek arányos fejlődésének öltetele. Nem lehet tehát a hitelszövetkezeteket csak úgy mellányolni, mint a vagyonszerzés egyszerű eszközeit. Határozatos eszközei ők a vagyoni arányos megosztásának és a társadalmi ellentétek kiegyenlítésének, s hol van arra nagyobb szükség, mint éppen nálunk a hol annyi fajti, nyelvi és lekezelési különbség választ el egymástól; itt a szövetkezetek a pénzübeli érdekeken magasán fölül álló érdekeknek nyitnak tért és így nemcsak az anyagi érdekek emeltyűi, hanem az erkölcsi emelkedésnek és a hazaszeretet, a magyar nemzeti állambhoz való ragaszkodás fejlesztésének is jelentékeny eszközei; ezért is terjesztésük hazafias kötelesség!

Csakis a szövetkezés véd meg hennünket a nagytőke hatalma ellen s „éppen azért az egy ségben, vagy kevés számú egyennél összpontosuló millióknak” — mondja a szövetkezésnek egyik első rangú bajnoka. Bernát István — „ellenébe kell állítani a létért küzdő százak és ezrek céltudatos tevékenységét, közös törekvéseit, közös lelkesedését. Össze kell hozni, össze kell rakni az emberi vagyonnak máskülönbben e málló törmelékeit, az emberi tevékenységnek szethulló forgácsait és szászereketnek így összegyűjtött közös tökéjét, ezt a nagy erőforrást kell szembeállítani a nagy tőkésnek millióival; a küzdelemben bizonyára az előbbi lesz a győztes, anélkül, hogy ellenfelét akár letiporná, akár megsemmisítené, a mire a mai ingó nagytőke tudva vagy öntudatlanul, tényleg törekszik, kiterjesztvén hatalmát az egyénre, a társadalomra, politikai kormányzatra. Szövetkezni kell. Nagy és nemes célokat, bámulatos eredményeket fogunk elérni ezen az uton és jobba, nemesebbé tesszük a nemzetet; nemzetiségeinkkel pedig megismertetjük ez uton a magyar nemzetet, a magyar lélek nemességét, a magyar nemzetnek alyai gondoskodását, mely új meleyet szit a bercek közt a hidegülő tűzhelyeken, új élet elvességet költi föl a havasi pór kunyhóiban, új forrást indít a megapadt vérben, új erőt kelt a lankadai indulat idegekben és új sugarakkal aranyozza be a szerény, ősi fészket, melyre már sok helyen ráborult az euyészeti sötét árnya...

A nemzet összes rétegeinek érdekeit fölkarolva munkálunk meg helyesebb, leg gazabb uton a nemzet megerősítésén, ha összegyűjtjük a szövetkezésben kinalkozó eszközökkel a nemzet részére a szükséges anyagi, szellemi, erkölcsi és politikai erőforrásokat, ellenállásra képessé tesszük azt a legnagyobb viharokkal szemben is és képessé arra, hogy saját erőforrásainval állja ki a legnehézebb válságokat, a legerősebb megrázkódtatásokat. A szövetkezés biztosítja anyagi jövőnket; a vagyon egyenletesebb megosztása

szövetkezés útján társadalmi bajoknak veszi elejét, önálló független, a mostaninál nagyobb értelemi magaslaton álló, egymást jobban megértő, egymásért melegebben érző, gazdaságilag és politikailag többet érő polgárokat nevel, lerontja az osztályi, fajti, lekezelési és nyelvi korlátokat, összeraszálja a nemzetnek minden elemét. A ki tehát a szövetkezés érdekében fáradoz, az nagy, nemes és szent célt tűzött maga elé; az gazdasági és társadalmi uton nem kisebb munkán fáradoz, mint a magyar nemzeti egység megalakításán.

Tollfuttában.

Mire a v. t. közönség ezeket az igénytelen sorokat olvassa, már bizonyára legtöbben bannal hintettek volna a lokukra vagy legalább is elfogyasztották a legelső böjti potya-heinget, amit különböző farsang folytán duplán-triplán megfizettek a vendéglősöknek.

Most már bűnbánó fővel és meglehetősen megrontot, tehát nyugalomra vagyó gyomorral társulni lehet kissé elmélkedni az idei farsang fölött.

Tehát elmélkedjünk!

Mindezekelőtt a számok beszéljenek!

Az idei farsangon volt összesen 22 mulatság. A legtöbb jótékony céllal volt egybekötve.

A résztvevők számát (átlagosan mindegyikre 200-at számítva) 4400-ban állapíthatjuk meg.

Föltehetjük, hogy mindegyik résztvevőre legalább is 6 forint esik átlagosan a bál kiadásokból. Ez összesen: 26.400 forintra rug.

Ha ennek az átlagos kiadásnak felét mindenki megtartotta volna a bugyellárisában, a másik felét (a 3 frtot) pedig egyszerűen átadta volna valamely jótékony célra, akkor 13.200 forint jutott volna különböző jótékony cél támogatására.

Ha ezt az összeget tíz részre felosztották volna, jutott volna mindegyik nemes célra 1320 forint tisztán.

Volt-e a legsikerűtebb farsangi mulatságunk is ily ös-zegű tiszta jövedelme?

De hat nekünk így nem kell a jótékony cél! Ilyen józan természetű pártolást mi nem ismerünk.

Mi a farsang 46 napját szívesen szenteljük a jótékonyág gyakorlására, de csak olyan formán, hogy átlagosan minden második napra csak egy-egy jótékonycélú mulatság, hogy különböző titulusok alatt 23 napot vígan mulatva, 23 napot kellemes kátszenjammerban tölthessünk el, vagyis hogy egész farsangon át mámorosak lehessünk a határtalan emberbaráti érzelnek címén.

Huzonkét bál egy 46 napos farsangon!

Hogy a szertelen fázidókból egy-egy lazári morzsát, egy kis asztali hulladék jusson azoknak, akik reszkető kézzel nyúlnak az életmentő száraz kenyérfalatokhoz.

Mintha egy kissé rohamos lépésekkel közelédnek Nagy-Kanizsa Páris felé.

Mintha itt is valami római fűöltes morajlanék így farsang idején, nem kenyéret, nem szinjátékert, hanem böléret... Végigbullaázunk ez a társadalom minden rétegén.

Bált! Bált!

A munkás elleledi a kenyeret, a bolnapi napot; világnak öltözik; irakban, klakkal, fehér kesztyűvel játsza a grótot. A gyári munkáseány selyem bluzában valami ügyes baronessa mozog. Megengedi az egyenlőség, ha így fogjuk föl.

A csupaszálló ki-diák a teljes érettség öntudatával ragadja meg a pezsgő poharat és kocni a gyönyörködő papával.

A ki-bakfi-ök elragadón mozognak a parketten. A firt-spró ördögei látatlanul subaanak

ide s tova, hol egyikkel, hol másikkal incoalkednek, mikor már meguták a nagyokat.

Elni! Elni!

Joga van hozzá mindenkinek!

Mintha ebben is valami sajátásgos szocialis áramlat nyomulna előtérbe. Ez a báltermek szocialis kérdése. Nebéz volna megmondani, hogy most bonyolódik-e, vagy megoldás felé közeleg.

— Milyen pompás társadalmi élet! — kiáltjuk mi.

— Mi lesz ebből a nemzetekből! — Söhaj! az idegyógyító doktor.

— Nagyszerűen farsangoltunk! Nem aludtunk egy hétre valót 6 héten át! — Mondja önértézetesen a fiatalság.

— Mennyi volt a tiszta jövedelem? — Kutatják a bálrendezők.

Csak a vendéglősök meg a divatarusok hallgatnak, mert azoknak a markukba kell nevetni.

No és a kunyhók Lázárjai is némán szorongatva viszik haza a bálók morzsáit, az átdöszött éjszakák hulladékát.

Minden rendben van. A világ harmoniája nincs megzavarva. A paloták állanak és a kunyhók nem nőttek meg.

A huszonkét bál eszerei usznak szépen a maguk rendeltetése felé. Ez a folyam még sohasem tévesztette el a tengert, és sohasem tért vissza oda, ahonnan elindult.

Csak hogy ez már nagyon böjtös meditáció.

Huszonkét bál után nem igen veszi be a mámoros ló.

H I R E K.

Farsang vége.

Elhangzott az utolsó keringő lágy dallama, el az ablakfülkében a függönyök mögött a halk süffogás, a mivel sok szép asszonyi és leányfőt elbódítottak. Csak egy hütelen, elfonyadt kamelia maradt a terem közepén, illatos, izzó női kebelről hullott le és reggel, hamvazó-szerda komor reggelén a házi-szolga talpával eltiporta, kiséperte.

Hét hét. Nagy idő, meg nem is. Negyvenkilenc nap, ezeregyszázhat óra, helvenerőtszázhatvan perc, egyenlő: igen sok elgyűrődött klakkal, több rongyokba szakadozott tulard-selyemruhával temetelen törött-bordájú legyezővel, kimondhatatlan mennyiségű galler és kézelővel és egy nagy halmaz különféle színű és illatos levelekkel, melyeket térfiak kaptak és irtak és a melyekben csak a helyesirasi hibák száma haladja túl az összes perceket — Némely papa hajfűrtjei meg ritkultak, az adósságai pedig felszaporodtak. Néhány eljegyzés és itt-ott nász is, de sok helyen a mamák, a hogy-végi: bordják tekintetüket a felnőt leányakon, keserű kunyuyal jegyzik meg:

Nem sikerült, mind itt van még...

A kisasszonyok, a fiatal menyecskék végig boszantották a szabónőket, agyongyöngyözték a frizőrnőket, mikor a balba elmentek, üdék voltak, amikor hazajöttek, úgy néztek ki, mint az átázott úrgék. — De ma már vége mindennek. Karnevál, az egyetlen hűreog, mivel még a szocialisták is „per tu” beszélnek, beadta a lemondását, elbukott, eltávozott.

Szép volt az idej farsang másutt is, nálunk is s talán kevés városban mulattak annyiszor, mint ép nálunk. Az utolsó négy napra három mulatság maradt, melyek a legszebb, a legsikerűtebbek közül van ok.

Az első bál.

Nem azokról a babosfejű kicsi leányokról van szó, kiknek szívök isten tudja hányszor szorult a napjában első bál előtt. A folsó-kereskedelmi iskola rendezte szombaton első estélyét. Az okos mamák, kik rég lemondtak már leánykori idealizmusukról és ezt az élet prozaiában praktikus tapasztalatokkal cseréltek fel tizenhatven felélt leányaik érdekében, (s így sohajjanak fel: „Kedves fiúk ezek a kereskedelmi iskolások, kitűnően táncolnak, jól mulatnak és mulattainak de tovább nincs...”

Kérdésként meg azokat a kedves felsőbb-leányokat, kik a Bunsen és Volta-fele elemekről negyedóránig tudnak beszélni, vajon ők is azt mondják-e, de tovább nincs. Van, kedves, okos mamák, csak hogy önk már rég kikoptak ebből. Hány szines, bobó alom kergetőzött azoknak a báronys arcu rövid ruhás leánykának az agyában a kereskedelmi iskola bálja előtt, mennyi édes sejtelen, mennyi halvány titkolt érzés született, mely egy nyájas mosolyban, egy erősebb kézzorításban nyert kifejezést, ezeknek ez is elég.

A felsőkereskedelmi iskola estélye fényesen sikerült. Nagy volt a tolongás a Kaszinó dísztermében, alighogy elfért benne a közönség. A hangverseny műsora igen szépen, igen ügyesen volt összeválogatva és a szereplők kivétel nélkül kellően megfeleltek nehéz feladatuknak.

Bach „Tavaszi ebredésével” kezdte a zenekar. Hoch Imre: Kiss József „Kincses Lázár lánya” című balladáját szavalta el sok érzéssel igen szépen, a mi legfőbb: tiszta, korrekt, magyaros kiejtéssel. Majd az énekkarra került a sor. Herlinger Ernő Vörösmarty „Szép Ilonka” című melodramáját adta elő nagy hatással. Fuvolaszerű lágy hangja megtalálja az utat a közönség szívéig, zongorán Gsetiner Henrik kísérte precízzen. Utána a zenekar Strausz „Cigány baró”-jával érdemelte ki a közönség zajos tüntetését. Engel Béla Gabányi Árpád egyik humoros monológiával többször zajos derültséget keltett. Meglepo közvetlenséggel, igazi színészi nyugalommal, jellemzeten figuralta ki a nagyképződést. Végül a zenekar egy indulót játszott. Mikor az utolsó akkord elhangzott, hatalmas tapsvihart zúgott és addig meg sem szűnt, míg meg nem ujjrázták.

A zene és énekkart Sterneck Zsigmond tanította be és ő is dirigálta az egyes darabokat az estélyen.

Alig hogy a tapsvihart egy kissé lecsendesült, megmozdult a zsulolt terem, a székek röpdültek kifelé a teremből és a kicsi kisasszonyok türelmenkedtek, pedig gyorsan ment a munka, csak hogy a cigányok a sarokban már ráillesztették a vonót a hurra. Nemsokára aztán táncolt minden leány a teremben.

A felsőkereskedelmi iskola első debüje fényesen bevált. Annyi tény, hogy Kárpáti Manó tanár az estélyi ügyes főrendezője teljes megelégedéssel, büszkén tekinthet vissza a szépen lezajlott estélyre. A vonzó, érdekes, ötletes műsorösszeállítás valamint az a kedélyes hangulat az ő jó érzékét dicséri, nemkülönben azok az igen csinos kedves, kif. táncrendek, melyekkel a rendezőség kedveskedett a hölgyeknek.

Az általános munkaképző-egyesület vasárnap este „Mozgó-képek” elővezés alatt rendezett igen sikerült jelmez-estélyt a Polgári-Egyület termében.

Egymásután tolongva érkezett a közönség és nyolc órákor alig lehetett már elférni a teremben.

Ha teljesen nem is volt eredeti ötlet, de igen tetsző, igen csinos volt a vásároknak a kisteremben. Hat-hét bódé volt felállítva a legváltozatosabb, legszebb dekorálva. A nagy terem közepén magasan korlátokkal elkerítve állt a cigányok emelvénye. A két sarokban szintén egy-egy sátor állt. Egyikben virágok, a másikban penz-göb árultak. Festői elegáns jelmezekben bullámszott fel alá a szép lányserg. Emitt három hőléghurhás biciklista lépkedett végig a sikamlós parketten, odább ugyancsak máskül három ép oly csinos bicikli sportkedvelő, fekete báronys bugyogóban, tethex illő báronys dromóban. Majd sorra jöttek a többiek: egy kedves kis portás Milka, néhányvirágúra leány hosszú két illuzion empirerű toaletben ringva lejt tava valami nimpha, kibontott selymes fekete haja bullámsosan folyta körül szép idomsait. Minden jelmezt szinte lehetetlen leírni, ez ellen első sorban is tiltakoznék a szedőgyerek, ki a mi szemünkben nagyhatalom.

Kilenc óra felé hirtelen kialudtak a nagy tarombos a kis izólampák, a jelmez-menet tartotta felvonulását, egy egy szines lampiont tartott mindenki kezében, és mikor a nagy képet szép szimmetrikusan egybeállították, kétoldalt kigyuladt a sápadt görög fény.

A közönség elragadtatással gyönyörködött a szép csoportosításban és zajosan tapsolt.

Nemsokára ezután Zsolnay zenekara vette át a szerepet és husz négy darabot játszott egész hajnal-

hasadnig. A munkaképző egyesület mulatsági híresek az ott uralgó festetlen kedélyességéről, de ez lelettel kivált az eddigiek közül, ez volt talán a legszebb, a legkellemesebb.

Az irodalmi és művelési kör keddi mulatságával befejeződött a vidám, lármas farsang. Utoláb lobbant a bolondos herceg uralmának fénye és ebből a világitásból sietett kiki kivenni részét. Ő fensége érezte veszét, de pazar fényűzéssel óhajtotta megülni a száműzetés cseremoniáját. Egy egész hosszú évre bucsuzott el tőlünk, ma már szédült trónjának bíborfoszlányait kergeti a szél kúnn az uton és ő elment, az egyik szemé könyvelőbadi, a másikkal kajánul mosolygott.

Az irodalmi kör sikerült estélye méltó betegezése volt Karneval szép uramának. Maga a műsor egyike volt a legérdekesebbek, a legélvezetesebbek. Zsolnay remek szép nyitányjától egész az utolsó tréfas jelenetig minden szám után viharosan zúgott, fel a taps. Az „Allatnéyes” Brixner zenebóhósága alatt pedig többször derült hahotára lakodtak. Az énekkar Huber K. „Olyan a te dalod” című hangulatos darabjával és a „Mozaik” bolond négyessel araltott nagy sikert. Sauer Margit Vértessy József „Az első bál után” című monológiát adta elő igen szépen.

Annyi tény, hogy mikor a farsang utolsó estélyéről beszámolunk, egyúttal kijelenthetjük, hogy az Irodalmi kör mulatsága csupán a dátumában volt utolsó, kedélyességében legelejen állott az idei összes mulatságoknak.

— **Kiküldött vizsgálóbiztos.** A földmívelésügyi miniszter a keszthelyi gazd. intézet vizsgálóitára Szentkirályi Akos dr. kolozsvári igazgatót küldte ki, kinek tiszteletre pénteken este az „Amazon” termében a tanártestület díszlakomát rendezett.

— **Sterneck Zs. Székesfehérvárott.** Lapunk egy barátja írja Székesfehérvárról: Városunkban ritkán történik meg, hogy egy-egy zeneművész bennünket meglátogatva — élvezetes estélyben rész-

sítene bennünket. Ritkaság számba megy egy-egy hangverseny rendezése. Február 16-án este a színházban Sterneck zenetanár azonban olyan művészetet produkált, melyet sohasem fogunk elfelejteni. A színház teljesen megtelt előkelő közönséggel. Ott láttuk főispánunkat: báró Fidh Pált családjával, a 12-ik uhlánuszred tisztjeit, köztük Lichtenstein herceget, a honvéd tisztikart, az összes zenetanárokat és igen sok műértőt. Mindenki kíváncsian várta a művész hangversenyét, mert sokoldalú tehetségnek néztünk elébe, s mondhatom az ő játéka felülmúlt minden várakozást. A hallgatóság mint teljesen lebilincselte úgy zongorára, mint gondonka-előadása s minden egyes darabot hosszantartó lelkes taps követett, ugyannyira, hogy gyakran egyes számot meg is kellett ismételnie. Végül a közönségre várakozott egy oly élvezet is, minőben eddig még nem részesült. Sterneck Zsigmond bemutatja saját zongora kísérelvél fűttyművészetét, melyre őszintén elmondhatjuk, hogy a ligetek és herkek csalóganvaldosai sem versenyezhetnek a művészi hangokkal. A sikert élénken illusztrálja az, hogy a hangverseny után egy előkelő nő felkereste Sterneck urat, s neki gratulálva, odanyilatkozott, hogy a nő és krajcáregylet legközelebbi báljára megfogja hívni. Ugyanez történt meg a művésznel másnap is, amidőn egy egyesület igazgatója azon óhajának adott kifejezést, hogy júniusban tartandó mulatságukra lesz bator őt egy hangverseny rendezésére felkérni.

— **Hadastyanok társaságának.** A nagykanizsai „Katonai Hadastyan Egyület” febr. 20-án délután 3 ór-kor saját helyiségében tartott tisztújító közgyűlése alkalmából ugyanazon nap este a „Polgári Egyület” földszini helyiségében társasvacsorát rendezett, melyre a tagok nagy

számban (többen nejjökkel) jelentek meg és igen kedélyes órákat töltöttek együtt éjfel utánig. A vacsora elején dr. Mayer Ferenc mondotta az első tószót: Batthyány Lajos grófra. a volt fűmei kormányzóra, mint az egylet védnökére, utána Horváth István, az egylet jegyzője, köszöntővel Oroszváry Gyulát, mint az egylet elnökét, ezután Csillagh Károly Tuboly Victorra, mint az egylet t. elnökére, úgy szintén Viola József is ugyanezer emelte poharát. Tuboly Viktor dr. Mayer Ferencre, mint az egylet buzgó és köztiszteletű orvosára mondott feleköszöntőt. Az ez után következett számos tószat közül nagy lelkesedést keltett Tuboly Victor következő verses feleköszöntője:

Kanizsán a hadastyanok
Iljak, nem ám aggastyánok!
Ilyen egylet hamarjában
Nincsen széles e hazában.

A lépése büszke, kényes.
Felállása is legényes!
Kivált mikor kirukkolnak,
Ők egy cseppet sem drukkolnak!

S mely dicséri mindig urat:
Nem látsz ill szék egyenruhát!
Az hi hi hi: mindegyik már is
Valóságos generalis!

S a mi legfőbb: az egyletet
Lelesitli — honzerület,
Kezében a kardnak éle
Kész hazája védelmére!

S midőn én e szép ünnepen
Poharamat felemelem,
Kivánom: sok ill estélyben,
Együtt legyünk egészségen!

Es a ki már sok éven át
Vere'i az egylet sorsát.
S elű szokott, — néha — járni,
— Most is reá kellett várni! —
Eljen-soká Oroszváry!

S végül mert e honnak
Sötét felhők tornyosulnak:
Ebren legyen minden magyar! —
Es eljen az új tisztikar!

— **Mézrekerült csótló.** Gál Gábor eicsapott darvaspusztai gazda, volt ispánja: Ermel József nevében több levelet írt az ispán ismerőseihez, többnyire kereskedőkhöz, melyben arra kéri őket, hogy adjanak a level átadójának 40—50 frt. Gál persze ezeket a leveleket mindenüvé maga vitte el. Itt nálunk Rosentfeld Adolf és Fia cégnél, valamint Weiser J. C. vaskereskedőnél járt, de a manipuláció nem ralt be, nem kapott pénzt. Lang Mór csurgói kereskedőtől azonban könnyű szerrel kicsalt 30 frt. Gál később már az ispan magáni-merőseihez fordult, névjegyekre írta kérő levelet, azonban itt is kudarcot vallott. Lang Mór feljelentésére a napokban Szobban a csendőrség elfogta Galt s bekísérte a csurgói kir. járásbírószághoz. Érdekes, hogy midőn zsebeit kikutatták, több váltót találtak nála, mind Ermel József aláírásával, sok közönségi bizonyítványt, h. m. belyegzéssel.

— **Péchy Imre meghalt.** Igaz részvétellel értesülünk, hogy Péchy Imre, a Magyar Királyi Államnyomda igazgatója meghalt. A derék férfiu elhunya nemcsak a vezetés alatt álló intézetre, hanem a művészeti és közművelődési körökre is nagy veszteség. Az ő buzgó tevékenységének, kifejtett műzlesének és alapos szakismeretének köszönhető, hogy az Államnyomda az ország első műintézetévé fejlődött. E működéséért a király a harmadadotályu vaskoronarenddel tüntette ki, a kormány pedig a miniszteri tanácsosi címmel jutalmazta érdemeit. Térképészeti dolgozatáért a külföldön is sok elismerésben részesült. A milleniumi kiállításban a Balaton medrének és környékének domborművű térképét mutatta be és kiérdemelte azzal a lesegének elismerését. A szabadságharcban vitéz katona volt s mint annyi jó hazafit, őt is sokáig oldozte az osztrák önkény. Hatvanhat évet élt. Elhunytáról az Államnyomda tisztviselői kara is adott ki gyászjelentést.

— **A járásbírószághoz reformja.** Május elsőjétől fontos újítás lép életbe a járásbírószághoz: az ügykezelés egyszerűsítése végett. Az

Írtató- és kiadóhivatalok megszűnnek a helyüket a jegyzői irodák foglalják el, amelyekben ügycsoportok szerint külön-külön lajstromokat foglalkoztatnak. Másik célja a rendelkezés a jogkereső közönség érdekében minél teljesebb szolgálata. Ebből a szempontból jelentős újítás képez a gyűjtő szekrények alkalmazásába vétele, mi által lehetővé válik az, hogy a felek beadványait minden felesleges formaiátás nélkül a bíróság kezébe juttathassák. A bíróságok kezelő személyzetének az új ügykezelésben való kiképzése Lányi Bertalan miniszteri tárcsós vezetés alatt az igazságügyi miniszteriumban történik két tanfolyamban, melyekre minden törvényszék kezelő személyzetéből egy-egy kezelő hivatalnokot rendeltek be. Az így képzett kezelők fogják az egyes törvényszékek székükre megartandó tanfolyamokban a törvényszék területén levő járásbírók egy-egy kezelő hivatalnokát beoktatni, kik azután saját járásbírókaguk kezelő személyzetét vezetik be az új kezelési rendbe. Az első tanfolyam melyre 35 törvényszék kezelő személyzetéből jelent meg egy-egy hivatalnok, már megkezdődött.

Cseledséggyűző-egylet. A cseledek felhívására vasárnap vagy szombat összejűtek a Szarvas szállás nagy termében egy alakítandó cseledséggyűző egylet előtervezésére. Az értekezleten Varga Lajos ügyvéd elnökölt, szépen kifejtette az egyesület célját. A gazdák részéről nem jelent meg senki. Nem hiszik, hogy e nagy buzgalommal megindult reformból valaha legyen valami, mert azóval igen szépen le lehet írni, hogy mit kell és mit lehetne tenni, de hát a modern ember erre csak azt mondja: hipotézis mindez, ha nincs pénz. Deák főkapitány kikelt a gazdák ellen, mert toloságban kénytelen feködni a szolgáló. A néhány krajcárnyi befizetés után ezental a cseledek az ellátáson kívül bizonytalannal menyeztes ágyban loagnak aludni, ha bajuk lesz. Igazán szép. A cseledséggyűző egylet első eszméje a helyszerezők-től származott. Ők meg is jelentek az előtervezleten, és ki is kapták a rendőrfőkapitánytól az ő részüket. Tudtukkal egy időben figyelmeztették a főkapitányt arra, hogy a helyszerezők kiszípolozzák a szegény cseledeket, de akkor nem tett semmit, hogy e bűnt megszüntesse. Vajon kit illet most elő sorban a felelősség azért, hogy ezen a bajon segítve nem lett? — Vasárnap délután a kiküldött bizottság egy már léleg köz tervezettel jön össze a rendőrségi hivatal egyik szobájába, hol a cseledséggyűző egyesület érdekében tovább tárgyalnak.

A Bálnán kerékpár-egylet. mint értesültünk, ez évben is meg fogja tartani a Budapest és Kezdtelvi közöti országos távversenyt és pedig kapcsolatban Budapest legtekintélyesebb és leggazdagabb egyletével a „Hunnia” Magyar Bicycl Clubbal. E terv sportörökben általános lelkesedést talált.

Bordószőlő szövetkezése. A körmentő 20. honvédszázalaj tisztikarának házikelés alatt lévő pinceszőlő borkertek már 3 éve rendezetlen megdélésűk. A teteseket — végre a napokban sikerült kézrekeríteni. A körmentő csendőrszázalék ugyan néhány csendőrral lesbeállított a házban minden elcsönveszt. Eszrevették, hogy a házban lakó lakatosinasok közül őt a pince felé tart. sőt be is megy. Pár percnyi várakozás után rajtuklötöttek és sikerült őket elcsipni, midőn már borral telt üvegekkel el akarták hagyni a pince. A szövetkezetnek 11 tagja már ismeretes, közülük azonban már 1895-től néhányan felszabadultak, vagy elkövetek, de azért valamennyi-részes már le van tartóztatva s átadva a járásbírósnak. Valománusok szerint, számtalanszor követek el ezt a bűnös cselekedetet s ha lehet következtetni a tisztek ráfizetéséből: három év leforgása alatt mintegy 16 hektoliter b r löttek.

Elfoglalt tolvaj. Tíz esztendő előtt történt, hogy Szabadkán kétszázötvenezer forint erejű meglopák a durgaszeg Geigert. Sokáig nyomozták ja teteseket, s büntetésüket el is fogták, azok már ki is ültek börtönből, csak a főcinkos, Maczonka György nem került kézre. Most végre elcsipkét Kezdtelven. Az ottani rendőrség ugyanis letartóztatja Maczonka Györgyöt, aki jelenleg ötvenegy éves. Alacsony termetű, ravasz ember. Bővel szerből és magyarul. A letartóztatást a Kezdtelvi csendőrség táviratban tudatta a szegedi törvényszékkal. Maczonkát már a napokban Szegedre szállították. A fele-

sége, Majláth Róza 48 éves, iskaros menyecske, akit szintén körötek büntetésévé miszt, még nem került meg. Nagyon valószínű azonban, hogy az ura után ő is léprekerül. A régi, tíz éves hűbör iratait most újra előveszik az irattárból, a többi bűnöst, akik azóta már megszervezték a feyházait, újra fölvezetik a szegedi törvényszék elé, ahol majd a főbűnös is elveszi büntetését.

Felülírtások. A nagykanizsai felső kereskedelmi iskola 1898. febr. hó 19 én meg tartott hangversenyével egybekötött táncestélyen felülírtettek: Gelaei Gutmann Vilmos, 10 frt. dr. Szukits. Nádor, Weisz Tivadar, dr. Rothschild Samu, Löwinger Ignác, Osterreicher Bernát, Weisz Jakab, Ebenpanger Lipót, Ebenpanger Leo, 5-5 frtot. Dr. Rothschild Jakab, dr. Blau Simon, 3-3 frt. Ozv. Tauber Alajosné, Somogyi Henrik, Btu Samu, Sallér Lajos, Kein Illés, dr. Rosenbergr Mór, Löwy Adolf, Unger Ulmann Elek, dr. Neumann Ede, Vidor Samu, Pichler Pal, Vécsey Zsigmond, Mathea Károly 2-2 frt. Löwenstein Emil 2 frt., Farkas Ferenc 1 frt 50 kr. Gattner Vilmos, Halphen Mór, Stefanovics Alajos, Kohn Ottó (Fiume), Dobrovits Milán, Goldman Samu, Bascb Simon, Meuzer Ignác, Neubrun Tibor, dr. Öllög Mór, Ka'csok Kó, dr. Vörös Cyrill, Tivolt Janos, Szabó Kálmán István, Horváth Honor, N. N., Fischel Lajos, Günsberger Jakab, Kohn L. Lajos, Ledofszky Ernő, 1-1 frtot, Strém Vilmos, Sattler Rezső, Bachrach Samu, Fleischacker Gyula, Adler Mór, Klausz Lipót, Neu Lajos, Fischel Ernő, és N. N. 50-50 krt. Összesen 110 frt, mely szives adakozásokért ez uton is bálás közönséget fejezi ki a rendezéség.

Allategységgyűji kimutatás Zala- vármegyében február hó 25 én: *Lépfene:* Keszinyei-Polgárváros 1 udv., Zalaber 1 u. Összesen 2 község 2 udvar, *Ragadós száj- és körműfájás:* Pusztá-Ederics 1 major *Sértés:* Bocska, Dobri, Felső-Sz-menyé Kápialanfa, Kiss Csernec, Kalovec, Párdéfpöld, Rigyác, Túrje, Uj udvar, Zala-Koppány, Zala-Szent B lázs, összesen 12 község

Férjhez menni óhajt egy 35 éves katholicus hajadon, 2500 frt. értékű birtokkal egy idősebb úriemberhez életesebb tanítóhoz. Levelek kéréstnek, H. N. cím alatt a kiadóhivatalban.

TANÜGY.

Tanítók fizetése.

A képviselőház, mint tudjuk, egy korábbi alkalommal az elemi iskolai tanítók fizetését, a felek-zeti iskolákra vonatkozólag főleg, 300 frt minimumban állapította meg, mert nagyobb összeget a miniszter sürgetése dacára a legjobb akarat mellett sem lehetett megállapítani, azon elvvel fogva, hogy az államháztartás egyensúlyát lenn kell tartani.

A tanítóknak Magyarországon, sajnos, többnyire az általuk elért erkölcsi sikerekkel kell megelégedniük mert a legtöbb telekezt és község nem képes ezt a minimumot felelni, csak az általi tanítók helyzete kedvezőbb, a mennyiben ezek közt egy sincs, kinek 400 forintnál kevesebb lenne a fizetése. De Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, mint minden téren, ezen is a jog és méltányosság előharcosa és mint ilyen, ki is jelentette már azt a meggyőződését, hogy a tanítók fizetését okvetlen fel kell emelni és ő már most módot talált budgetje keretében a tanítók helyzetének könnyítésére, ha korlátozott mértékben is.

Ismeretes, hogy kísérletek történtek, melyek a magyar tanítók e csekély javadalmazására támaszkodva, őket a szocialdemokrácia karjaiba akarták vezetni. De a tanítók ellenálltak és ezt a miniszter ünnepélyesen dicsőreleg elismerte. De az egész kormánynak és az államnak is kell arra gondolni, a melyet az ifjuságnak szocialdemokrata tanítók által való megmetyelzése szülhetne, tehát a már kifejezett elismeréshez nem szavakkal, hanem tettekkel kell csatlakozni.

Hogy Wlassics Gyula ez eszme előharcosa, az neki legnagyobb becsületére válik, a tanítóknak meg a legjobb biztatás-lehet, mert Wlassics a tett embere, a ki már eddig is rendkívül sok üdvöset cselekedett és a kitől Magyarország sok nagy tettel joggal és biztosan vár.

A népiszkolai tanítók korpótléka

Tárgyában a megyei közigazgatási bizottság febr. hó 8-án tartott ülésében a következő végzési hozta:

A vallás- és közoktatásügyi miniszter 1898. évi 1.113. számú rendelete a tanítók évtődős pótléka ügyében.

Ugyanis az 1893. évi XXVI. t.-c. 2. §-sa az összes elemi népiszkolai tanítói számára 300 frtnál nagyobb fizetésükbe be nem számítható, 250 frtg emelkedő, 50 frt évtődős pótlékot biztosított.

A korpótlék alapját képező szolgálati idő az említett törvény hatályába léptével azaz 1893. évi szeptember 25-ével veven kezdetét, a törvény végrehajtása tárgyában kiadott Utasítás 12. §-ában foglaltak szerint mind azon megválasztás vagy kinevezés alapján működő tanítók és tanító-nők, akik az említett időponttól kezdve szolgálatuk folytonosságát igazolni tudják, 1898. október 1-től kezdődőleg első korpótlék gyanánt kiszolgáltatandó évi 50 frtra igényvel bírnak

A korpótlék kiszolgáltatása az iskola ovan tartott kötelezettségét képezi s csakis hivatalosan megállapított és igazolt szegénységük esetében van helye a hivatkozott törvény 14. §-a és az Utasítás 17. § a értelmében az állam részéről való segélyezésnek.

Végzés.

A közigazgatási bizottság megkeresi az összes egyházi előhatóságokat, hívják fel a hatóságok alatti összes lelkeseket, hogy az iskolaszékekkel, illetve hitközséggel tartandó tüzetes tárgyalás alapján a korpótlékat a tanítók részére biztosítsák, vagy ha arra képesek nem volnának, államsegélyt kéro, kellően felszerelt folyamodványukat 1898. június végeig a közigazgatási bizottság utján a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi miniszter urhoz annál inkább nyújtsák be; mert később érkező kérvények figyelembe vételni nem loznak.

Felhívtnak az összes községi elemi iskolák iskolaszéki elnökei is, hogy az iskola székekkel és előjárósággal tartandó tárgyalás alapján a korpótlék biztosítása, esetleg pedig a korpótlékok államsegély által biztosítása iránt a tettebb előadottak szerint eljárjanak.

Az illető iskolafentartó a közigazgatási bizottsághoz tájékozással azon esetben is kötelese jelentést tenni, ha a korpótlékhoz nem vesz államsegélyt igénybe.

A korpótlékhoz államsegélyt igénybe vevő kérvényekhez körtkező mellékletek szűrésenek:

1.) Az iskola költsége; 2.) a község legutóbb szabályszertben megállapított költségvetésének egy hiteles példánya; 3.) a tanító oklevele és szolgálati bizonyítványainak hiteles másolata 4.) a tanító díjlevele s hozzá 1893-ban nyugdíjjogosultságuk ügyében felvett javadalmi jegyzőkönyv; 5.) a község illetve hitközség vagyoni állapotát feltűntető községi bizonyítvány, járási főszolgabíró által láttaozva; 6.) a mindennapi tanköteles gyermekek létszámának végösszege, fiúk és lányok együdt.

Az iskola fentartóktól a közigazgatási bizottsághoz beérkezendő kérvények vagy az államsegély igénybe nem vételét jelező jelentések minden egy-egy iskoláról külön szerkesztendők és felszerelendők.

Végül újból is figyelmeztetnek az iskolafentartókat, hogy a szóban forgó évtődős korpótlék csak azon oklevele-tanítókat és tanító-óket illeti, kik legalább is 1893. évi szeptember 25-től egy huzamban működnek.

CSARNOK

Három jó barát.

Ira: Burkum Bárd.

Milyen az élet!.. Előbb, mint gyermekeket hoz össze, s mint ifjakat választ el, most meg, mint felnőtt embereket hoz össze, hogy egy szív, egy lélekke forrasza őket...

— Hja, ilyen az élet! — Szokta mondani az öreg bölcse, kinek tanácsát jött kérni a három jó barát, kibez legelőször dr. Hajnal Péter köszöntötte be.

... Uram! szól Hajnal — én az összes gyógytudományok tudora vagyok, s mégis majdnem

éhen kell halnom. Nem keres senki, hogy tudományommal a szenvedő emberiségnek segítsek... Mi tévedések? "

Doktor Ur! — szól a böcs — ha Ön csakugyan az összes gyógytudományok tudora, és érzi, hogy a szép tudományát a szenvedő emberiség hasznára tudja fordítani — ne féljen az éhenhalástól, mert Önnek, mint ilyeneknek előbb-utóbb igen szép keresete fog lenni.

Tanácsolni azonban egyebet nem tudok: a legelső pocniensét utasítsa el — nem megyek! — szavakkal."

... Másodszor Nappal Pál földbírtokos lépett be az öreg bölcs fogadó termébe.

— „Uram! szól Nappal — én hat-hétszáz hold kintűnő földbírtoknak vagyok tulajdonosa. Gazdaságom fel van szerelve mindenrel, mi egy szakszerűen keszt gazdasághoz/szükséges. Nagy labon nem élek, s mégis számadásaim elkészítésekor azon számoru meggyűződésre jutok, hogy jövedelmem soha sincs — mi ennek az oka? "

„Uram! — szól a böcs — vegyen hálóköntöst! "

... Harmadszor Ejjel András nyitott be az öreg bölcs-höz.

„Uram! — szól Ejjel — az én feleségem valódi hazi doromb. Minél jobban kedvébe irododom járnai, annál jobban csőről-pöről velem. Mikép szoktathatnám le erről? "

A böcs gondolkodni látzik s mosolyogva szól: „Uram! járjon sétapálcával! "

A három jó barát elmondja egymásnak a böcs tanácsát, s egyhangulag kimondják, hogy ez bizony nagyobb szer, miy az, kit annak neveznek. Ezután elválnak egymástól, azon fogadásal, hogy hat év múlva ismét találkozni fognak.

... Történt, hogy Gr. Senky egyetlen fia — rógtón — nagyon rosszul lett. A gróf maga szaladt az inasok éjnek idején, hogy azonnal menjen a szomszéd városba s onnan a legközelebb ért orvost hívja beteg fához.

Az inas fut egész a városig, hol legelőször dr. Hajnal lakását érve, becsenget, s az első csengésre a kapu kinyílik.

„Itthon van a Doktor ur? ” kérdé az inas. „Igen! ” volt a rövid felelet.

Az inas sietve megy fel a csigalépcsőn — kopog. „Szabad! "

„Doktor ur! kérem sziveskedjék gról Senkyhez jönni? "

Dr. Hajnal, ki nem rég jött haza a kávéházból, hol egész este szerencsétlenül jársozta a barokot, szinte észrevehető haragosan szól: „nem megyek! ” s az inas távozik. Még két-három doktorhoz eljut; ezután pedig sietve megy haza, s elmondja urának, hogy az egész városban csupán egy orvost talált otthon — az is elutasította.

„Elutasított? ” a gróf gondolkodni látzik „Persze! csak nem kívánhatom, hogy éjnek idején — per pedes apostolorum — jöjjön hozzám orvos! "

— Ez dr. Hajnal kapuja előtt rövid idő múlva — fényes fogat áll meg. Néhány perc, s dr. Hajnal ott van a beteg ágy mellett, kínel nagy mérvű tüdőgyuladást konstatál s kétszeres odaadással fog a gyógykezeléshez.

Naponkint kétszer is jön a fényes grófi fogat dr. Hajnalért, ki nem egyszer hajnal s város felebe rézáen lévő gyógyszerért, hogy beszeresse a szükséges gyógyszereket és magával vigye.

Néhány hét alatt a beteg teljesen felgyógyult, mi alatt dr. Hajnal egyik legkeresettebb orvos volt, mert a mikor látták, hogy a sok orvos közül — gróf Senky a fiatal dr. Hajnalt alkalmazzza, mi elég garantált nyujt arra, hogy napról-napra többen és többen felkeressék, és pár hónap múlva dr. Hajnal alig gyógyít betegesit látogatni...

Míg dr. Hajnal így keresett, hírneves orvos lett, addig Nappal Pál földbírtokosnak is lett minden évben jövedelme.

— Többek közt, nem jött álom Nappal Pál uram szemére egyik éjjel, s a böcs mondott szavai fölött kezdett gondolkodni... Egy élmés gondolat, s megfejtve lettek a titkot rejtő szavak mert Nappal Pál másnap volt egy hálóköntös.

... Csendes éj van, nyugalomnak éje — miut mondja a költő s Nappal Pál uram szemére ismét nem jó álom. Felkel, magárevesszi a hálóköntöst, kimegy az udvarba s innen ki a pajtáskoribe — hiszen olyan életet a levegő, hogy szinte uj éle et ad az embernek.

Sokáig gyönyörködik Nappal Pál a természet ritkán látott éjjeli szepsegéiben, csak lassan, nagyon lassan indul a pajtáskoribe, s midőn a magtárhoz ér — ijedve kezd hallgatózolni. „Mi ez? a magtár ajtaján kulcs van! "

Hallgatóznak — a magtárból gabona lapátolás hallatazik. „Hja! hát így gazdalkodunk? — S a magtár nehez ajtaját éssendeszen bezárja, a kulcsot magához veszi; megy a gazdához, kínel azonban hiabazörget ablakon-ajton, mert a néma csendes-ségnél egyébb feleletet nem kap.

Megy tovább — egy minden cseléd által gyulott cseléd ablakához, kínel alig érti ablakát — rögtön kérdé: „ki az? "

„En vagyok — Nappal — Ferkó! beszélni akarok veled. ” S Ferkó egy rövidke perc alatt urasága előtt áll.

„Szógalatára Nagyságos uram! "

„Menj es k-lisd tei Jókát — s aztán jöjjetek velem! "

„Jgen, Nagyságos uram! "

... Es nemokára Nappal uram a két cselédjével a magtárba megy, hol a gazda néhány cseléddel, még mindig a gabonának a zsákba rakásával volt elfoglalva, kik uraságuk láttára hálóköntösök lettek.

„Hát így gazdalkodunk? ” kérdi N ppal cselédjeitől. S másnap a magtárban talált cselédeit mind s.b.csátolta, és következő év végén már volt jövedelme; de miért? mert volt hálóköntöse.

„Uram! járjon sétapálcával. ” Ezt mondta Ejjel Andrásnak a böcs. Mint barátai, ugy Ejjel András is szót fogadott a böcsnek — veit sétapálcát; de azért az asszony csak csőről-pöről, mint az előt, mi Ejjel András urnak, nem csekéy gondot okozott.

— Történt pedig, hogy jutult Ejjel András egyik hivatalára, mely alkalommal a mámorított, édes nektár kissé kivette Ejjel András uramat a mindennapi rendez kerékvágásból. Aldott nektár! Mit rendez ésszel megfejteni nem tudunk, azt te megfejteted veifnek. Mondogatta később Ejjel András uram.

Hajnaldni kezdett, midőn a jubiláló jó barátok elváltak egymástól, miért Ejjel András uram, olyan fogadtatásban részesült, milyenben még soha. A feleség minden mondot, csak jót nem. E s Ejjel András hallgatta-hallgatta némán-hosszasan.

— Sétapálcával járjak — ezt mondta az, kit böcsnek mondanak az emberek. Es ezt azért mondta, hogy ez segíteni fog az asszony ésszjárásán. Persze, hogy azért mondta. Es fog segíteni. — Monologizál András uram.

Az asszony nyeve kerepel tovább-tovább... „Aztán angyalom! — csitt-csatt — ki bán'ot téged? ” — zupuz-zupsz — kezd beszélgetni a sétapálcá az asszony hátával, mire az asszony hangja a felső, c'zról, az alsó, c'z-re száll.

„András! megboldogultai? Vagy mi lett? ” kérdi az asszony.

„Még nem egészen! — csitt-csatt! — nassze még egy pár. ” Es az asszony nem veszi tréfán'k — hallgatni kezd.

András uram, még ezen kívül kétszer sélaltatta meg a sétapálcát az asszony hátán s többé soha sem volt csőr-pör a háznál. De ha az asszonyok átka megfogamzik — mit nem hiszek —, ugy az öreg bölcs pokolba jut: de mégse! hisz Ejjel Andrásék között békeséget teremtet — ez pedig ugy tudom — nem bün.

Eljött a hatév, s a három jó barát örömmel ment a találkára — elmondani, hogy az öreg böcs, csakugyan megérdemli a böcs nevet, mert dr. Hajnal avval dicsekedik, hogy nem télt az éhen halástól; Nappal meg avval, hogy van jövedelme; Ejjel pedig avval, hogy van házi, családi békesége, és mindhárom elismeri, hogy ezen jobb létüket az öreg böcs tanácsának köszönik.

— Hja, ilyen az élet! — Szokta mondani az öreg böcs.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHER FERENC.

VASUTI MENETREND.

Kérveny 1897. október 1-től.

KANIZSA ÁLLOMÁS.

Irány	Indulás				Erkezés			
	Kanizsáról				Kanizsára			
	vonat	óra	perc	idő	vonat	óra	perc	idő
Pragahel	sz. v.	4	42	regg.	gy. v.	5	33	regg.
	sz. v.	2	35	d. u.	sz. v.	12	10	d. u.
	gy. v.	12	20	este	sz. v.	11	22	éjjel
	v. v.	7	33	este	v. v.	7	59	regg.
	gy. v.	12	—	delb.	gy. v.	4	56	d. u.
Szombh. Bécs Zala-Eg.	sz. v.	6	05	regg.	sz. v.	11	01	este
	gy. v.	12	20	d. u.	sz. v.	3	42	regg.
	v. v.	5	15	d. u.	v. v.	8	04	regg.
	sz. v.	2	05	d. u.	sz. v.	1	35	d. u.
	sz. v.	12	45	éjjel	gy. v.	7	05	este
Budapest	gy. v.	5	48	regg.	sz. v.	3	52	regg.
	v. v.	9	15	regg.	sz. v.	1	24	d. u.
	sz. v.	2	—	d. u.	v. v.	8	55	este
	gy. v.	12	15	éjjel	gy. v.	12	10	éjjel
	gy. v.	5	06	d. u.	gy. v.	11	45	d. e.
B.-Szt.-Gy.					sz. v.	8	9	regg.
Barcs Gyékény	sz. v.	4	57	regg.	sz. v.	1	29	d. u.
	sz. v.	2	25	d. u.	sz. v.	11	41	éjjel
	sz. v.	7	25	este	sz. v.	11	14	regg.

Hirdetések:

7822 tk. 1897.

Együttes

Arverési hirdetmény.

A nagykanizsai kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Münz József nagykanizsai bej. kereskedő vshajlatónak Kohn Adolf komárvárosi lakos vshajtást szenvedett elleni 1773 frt 90 kr. tőke, ennek 1895 febr 1 től járó 6%, kamatai 40 frt, perbeli, 22 frt 50 kr. vshajtás kérelmi, 13 frt 35 kr. jelenlegi, valamint 34 frt 10 kr. tőke s jár. továbbá Toth Lipót nagykanizsai lakosnak — u azon végrehajtást szenvedett elleni 23 fr. 50 kr. tőke, ennek 1895. június 7-től 1895. július 1-ig 6%, azontul pedig 5% kamatai, 7 frt per, 4 frt 80 kr. végrehajtás kérelmi, mégis Sattler Mór nagykanizsai lakosnak — ugyanazon végrehajtást szenvedett elleni 50 frt 91 kr. tőke, ennek 1895. január 1-től járó 5% kamatai 47 frt 65 kr. eddigi, mégis a n. dédi önszegélyző szövetkezetnek — ugyanazon végrehajtást szenvedett elleni 100 frt tőke, ennek 1896. szeptember 25 től jázó 6% kamatai, 17 frt 12 per, 9 frt 84 kr. végrehajtás kérelmi, ugy 182 frt tőke, ennek 1896. szeptember 25-től járó 6% kamatai 17 frt 57 r. per, 14 frt 42 kr. végrehajtás kérelmi s a még felmerülő költségek iranti végrehajtási ügyében a fentnevezelt kir. törvényesék területéhez tartozó a komárvárosi 30. sz. tkjében l. 45. és 47. hrsz. alatt felvett s 1242 frtra becsült, valamint a komárvárosi 230. tkjében l. 531. hrsz. alatt felvett 108 frtra becsült ingatlanok

1898. évi március hó 29. napján d. e. 10 órákor

Komárváros községghzánál dr. Schwarz Adolf és dr. Bród Tivadar nkanizsai, ugy Lászl Gusztáv marocsi lakos feljeresi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladaihi lognak.

Kikialtási ár a fentebb kitett becsár.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10°/₁₀₀-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi jan. hó 3. napján.

GÓZONY
kir. tszéki albiró.

Szőlővessző ••• eladás.

2 millio elsőrendű hárslevelű és más fajtu Philoxera mentes sima szőlővessző a magy. kir. állami szőlőtelepről eladó. — 1000 drb. vászonba csomagolva 4 frt. — Megrendeléseket elfogadhatnak

csak

Schlosz és Dukasz borügynökök,
42-5 MOOR

Hirdetések

felvételnek

FISCHEL-FÜLÖP

könyvkereskedésében

Nagy-Kanizsán

Magyarhonnak legújabb sensációs találmánya.

Hölgyek részére elkerülhetetlen.

CREME NIOBE.

Egyedüli száraz creme zsiradék nélkül.

A magas m. k. kereskedelmi ministerium által 4251/34. sz. a. szabadalmazott és védjeggyel ellátott, több orvostanári szaktekintélyek, valamint a vegyeszeti laboratorium által vegyileg megvizsgáltatván, ez időszert a legkitűnőbb arckenőcsnek nyilvánítottatott.

„Creme Niobe“

az ugynevezett egyedüli „Hölgy szepítő szer“ specialitás, ezidő szerint felülmul e téren minden egyéb Crémet, m-gadja az arcnak rögtön a természetes finom fehér színt, hársny puhassággal. Ezen csodaszor nappal a kimenés, de főképpen bálók, concertekbe menés előtt használandó; nem tartalmaz, egyá talán semm nemü zsiros anyagot, s így a használat után azonnal megszárad.

A „Creme Niobe“ a legjobb sikerrel használható még különféle bőrbetegségek ellen, u. m. szeplo, buborcsék, májfolt stb., valamint vörös orr ellen is, nemkülönbön kitűnő szernek bizonyult a szél és nedvesség által megromgált kezek bőrének helyreállítása és megfinomítása.

A „Creme Niobe“ urak részére is kitűnő szer, s borotválkozás után a lehatásosabb szernek bizonyult.

I nagy bögre Creme Niobe két korona Kis bögre Creme Niobe egy korona. Egyedüli főraktár Nagy-Kanizsán és Zalamegye területére ALT és BÖHM cégnél Nagy-Kanizsán.

Szépítő és
családorvosnak is
előszeretettel
naponta a

Éljen! éljen!

**Kathreiner-féle
Kneipp-malátakávé.**

Mentes a baktériumok egészére és minden alkalmatlanított. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé ötvégyszerlesztő, könnyen emészthető, évak során átíródnak és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkiválóbb pótléka a baktériumoknak, valamint ajánlásra legméltóbb vegyület is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi Kathreiner-nek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Olvas az értéktelen utáztatás!

A MAUTHNER-féle
hirneves
**konyhakerti- és •••
••• virágmagvak**

zárt és hatóságilag védett osomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel
valamennyi nagyobb
fűszer- és vaukereskedésekben
kapbatók.

A Budapest Andrassy-ut 23 szám alatt létező Mauthner Ödön cég csak olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a melleiket 40-17 rajz is mutatja.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolság: 15-20 cm.
Talaj minőség: minden trágázott.

Mauthner-féle magvak.

Ansaatzeit: Augusztus und September
Pflanzweite: 15-20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

Homoki szőlőtelepítőknél igen fontos

A cég 16 év óta áll fenn a most már az országban kivül sok német és vadász-csemé- szállít Horvát, Szlavonország, Bosznia, Cseh, Morvaország Gallécia, Bakovina, Szipscortz, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia, és Krimország részére. Kereskedelmi állománya az uttal 700,000 érb. vadász álló mánya 10 millió. A cég évenként 4500-5000 rendelésnek tud kielégítést adni. A gyűmölcsfa-iskola teljesen kielégíti a homoki szőlőtelepítőknél kéréses háza azért, mert mint tudva van a kielégítésből kiküldött fa a homokföldben éppen úgy, mint az egyenes, és csak talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) földön mindig biztonságban erdő meg és fűvelik, mint az mely egyenes kizárólagos vagy talajsziget kővetített talajban állították elő. A gyűmölcsfa-iskola boldogult Bercki Miksa mezőgazdász által kéréses telepítés volt. Ugy magadertéke, valamint törzscseméket megrendelhetők körte, alma, szilva, őszibarack, kajszibarack, cseresznye, meggy, kajszi, körte, és egyéb. Az 1-2-3-4 éves, gazdaság gyűmölcs, fűvelés igen szép cseméket darabja, azok az erősebb szerint 15 krtól 40 krtig. A 4-5 éves igen erős koronás sorok darabja 45-50 kr. Nagyban vételénél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyűmölcsfa-iskolából többé-kevésbe folytat 1-2-3-4 éves sorjaitól mindenig cseméket is kaphatók, erősebb szerint 2-5-7-10-15 krtig, melyek gazdaság gyűmölcsfa-iskolából kéréses fűvelés nagyban telepítéshez kérésesek folytat igen ajánlatos. Fentirt mindenig cseméket vadászal is kéréses számban és erősebb szerint megrendelhetők a fentirt cégnél. A gazdaság gyűmölcsfa-iskolából 1000 azok erősebb szerint 5 fti 85 krtól 19 ftiig terjed. Nagyobb vételénél 8-10-15 mányát megrendel. — Levél-cím:

Ungváry László

gyűmölcsfa-iskolája CZEGLÉDEN.

! Te-sék árjegyzéket kérni!

Készíték mindennemű előírás szerinti egyenruhát

Hirdetmény.

A budapesti r. k. központi papnevelde kis-komáromi urodalmi-erdő és mező területeken, mely 11. 110. magyar holdat tesz, a vadászat 1898-ik évi april hó 1-től egymásután 6 évre bérbe adatik; annak nyilvános árverésen fogantatására határnapul a kis-komáromi uradalmi tisztartósági irodában 1898-ik évi március hó 16-ik napján d. e. 9 órája tüzetik ki.

Kis-Komárom, 1898. február 16-án.

Az uradalmi tisztség.

Utánnyomás nem díjaztatik

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy raktáromat a tavaszi és nyári idényre a legfinomabb és legdivatosabb bel- és külföldi kelmékkel rendkívül dusan felszereltem.

Tekintettel a mostoha pénzviszonyokra, oly módon szereltem fel üzletemet, hogy olcsóbb árban is lehet nálam, igen jó minőségű ruházatot rendelni.

A n. é. közönségnek eddig városunkban tanusított bizalmát köszönve, kérem azt továbbra is számomra fentartani.

Jó és pontos kiszolgálás felől biztosítva

maradtam teljes tisztelettel

Kaufmann Mór

férfitiszabó

(Fő-tér, Ebenspanger téle házban.)

Gyors és pontos kiszolgálás.

Önműködő permetező vörösrézből.

A szőlők és ültetvények permetezésére elismert legjobb készülék a szabadalmazott légnyomással önműködő

„HERCULES“ permetező

mely

Brück A. szab Bpest, VI. Teréz-körut 2. sz.

Újított és egyszerűsített szerkezet.
Nagy munkaképességű foga répa permetezéshez sikeres használható.
A vereszs kassza fennsok tisztítás céljából a kassza munkás által is egyszerűen kinyitható.
Árjegyzés legyen és bérmentve.
Minden szivattyúzás nélkül teljesen önműködően működik a folyadékot az ültetvényekre.
Ezen legújított szerkezet munkája mellett a legkisebb károsabb békét az anyaggal, mivel ugyanazon mennyiségű sokkal nagyobb területen osztja szét, mint bármely más permetező.

Vízonteladókunk nagy hasznosodás.

Vidéki ügynököket magas jutalék mellett keresek.

71-6

Mily elkerülhetetlenül szükséges a szőlők permetezése

az elmúlt évadban bizonyult be midőn csakis a permetezett szőlők nem mentek tönkre.

Ezenk sárhátására legjobbat bizonyult Mayfarth Ph. és társa

— szabadalmazott —

önműködő

„SYPHONIA“

szőlővessző és növénypermetezője,

mely az oldatot szivattyúzás nélkül önműködően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sok ezer van használatban és számos dícséres bizonyítvány ma is a kiállítás voltát valamennyi egyéb rendezvényen szemben.

Ábra és leírás rendelkezésre áll

MAYFARTH PH. és társánál

mezőgazdasági gépezetek,

különbözőségi gyár korszakát és gyűmölcs-ültetvények gépek részére.

Bécs, H.I. Taborstrasse 76. szám.

Árjegyzéket és számos elismert levél ingyen. — Képviselet és kielégítési kérésre.

Kiküldési ár a fentebb kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%,-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. tszék mint telek-könyvi hatóságnál 1898. évi jan. hó 3. napján.

GÓZONY
kir. tszéki albiró.

Szőlővessző • • • eladás.

2 millió elsőrendű hársle-velű és más fajtu Philoxera mentes sima szőlővessző a magy. kir. állami szőlőtelepről eladó. — 1000 drb. vászonba csomagolva 4 frt. — Megrendeléseket elfogadhatnak —

csak

Schlosz és Dukasz borügynökök,
42-5 MOOR

Hirdetések

felvételnek

FISCHEL FÜLÖP

könyvkereskedésében

Nagy-Kanizsán.

Magyarhonnak legújabb sensációs találmánya

Hölgyek részére elkerülhetetlen.

CREME NIOBE.

Egyedüli száraz creme szaradék nélkül.

A magas m. k. kereskedelmi ministerium által 4251/34. sz. a. szabadalmazott és védjeggyel ellátott, főbb orvosstanári szaktekintélyek, valamint a vegyeszeti laboratorium által vegyileg megvizsgáltatván, ez időszert a legkiválóbb arkenőcsnek nyilvánítottatott.

„Creme Niobe“

az ugynevezett egyedüli „Hölgy szepítő szer“ specialitás, ezidő szerint felülmúl e téren minden egyéb Crémet, megadja az arcnak rögtön a természetes finom fehér színt, hársony puhasággal. Ezen csodaszert nappal a kimenés, de főképpen éjjel, concertekbe menés előtt használandó; nem tartalmaz egy talan semmü zsiros anyagot, s így a használat után azonnal megszárad.

A „Creme Niobe“ a legjobb sikerrel használható még különféle bőrbetegségek ellen, u. m. szepő, buborcsék, májfolt stb., valamint vörös orr ellen is, nemkülönben külön szernek bizonyult a szél és nedvesség által megrongált kezek bőrének helyreállítása és megfinomítására.

A „Creme Niobe“ urak részére is kitünő szer, s borotválkozás után a lehatásosabb szernek bizonyult.

I nagy bögre Creme Niobe két koronás kis bögre Creme Niobe egy koronás. Egyedüli főraktár Nagy-Kanizsán és Zala megye területére ALT és BÖHM cégnél Nagy-Kanizsán.

Szerzetel a
családoknak is
előszeretettel
naponta a

**Kathreiner-féle
Kneipp-malátakávé.**

Mentes a baktériumok egészségére ártalmas mikroorganizmusok. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely erős és kellemes ízű, és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során a legnépszerűbb és gyermekeknek nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legjobb pótítéka a baktériumoknak, valamint ajánlásra legelőször vegyületek is annak. Tekintettel az egészségre és takarékoságra, a valódi Kathreiner-nak többé egy háztartásból sem szabad elmaradnia.

Olvas az értéktelen utazásokról.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minőségétől trágázott.

Mauthner-féle magvak.

Ansatzzeit: August und September

Pflanzweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle
hirneves

**konyhakerti- és • •
• • virágmagvak**

zárt és hatónagylag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzott medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23 szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

40-17

Homoki szőlőtelepítőknék igen fontos

A czég 16 év óta áll fenn a most már az országon kívül
 rok nemes és vadonc csemété szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország
 Galiczia, Bakovina-, Stajeronország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária
 Románia, és Németország részére. Nemesfa-állománya szittal 700,000 db; vadonc állo
 mánya 10 millió. A cég évenként 4500-5000 rendelésnek küld szállítmányokat. A gyü
 mölcsfa-iskola teljesen homokta-
 lazon létesült s így a földet a
 eses háza azért, mert mint tudva van a homoktalajból kik-rült fa a homokföld-
 ben éppen úgy, mint az agyagos, köv-ces talajban, nemkülönbön a
 lapos és magas (hegyes) földnél mindig biztosabban erod meg és fejlődik, mint az mely
 agyagos iszaplerakódáson vagy talásgoson kövérített talajban állittatik elő. A gyümölcsfa-
 jak boldogult Berecki Máté mesőkóvácsbázi kirveses telepről valók. Ugy magasdrékra,
 valamint törpe cseméték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszibarack, kajszin-barack,
 cser sznye, meggy, lasponya, bíra dió és sperből. Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökérű,
 fajhiteles igen szép cseméték darabja, azok az erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4-5
 éves igen erős koronás sorfa darabja 45-50 kr. Nagyban vételnél az árak
 külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból tábla-árités folytán
 1-2-3-4 éves selejtesített minőségű cseméték is kaphatók, erősség szerint 2-5-7-
 10-15 krt; melyek gazdag gyökér-elüknél fogva főként nagyban telepítésekhez
 clesőségük folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű cseméték vadonczai is bármily számban
 és erősségen megrendelhetők a fentirt csagnél. A gazdag gyökérű vadonczok 1000
 azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyobb vételnél 8-10-15 százáll
 szegedény. — Levél-csám: 56-

Ungváry László

gyümölcsfa-iskolája CZEGLÉDEN.

! Tessék árjegyzéket kérni !

Mily elkerülhetetlenül szükséges
 a szőlők permetezése
 az elmúlt évadban bizonyult be
 midőn csakis a permetezett szőlők nem mentek tönkre,
 Ennek sérthetése legjobbnak bizonyult Mayfarth Ph. és társa
 szabadalmazott
 önműködő
 „SYPHONIA”
 szőlővessző és-növénypermetezője,
 mely az oldatot szivattyuzás nélkül önműkö-
 dően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sok ezer van használatban és számos
 dícsérő bizonyítvány mutatja kiülő voltát valamennyi egyé-
 hendzerrel szemben. 1-10

Ábra és leírás rendelkezésre áll

MAYFARTH PH. és társánál
 mezőgazdasági gépgyárak,

különbözőségi gyár borsajátók és gyümölcs-érintkeztési gépek részére.
 Bécs, H/4, Taborstrasse 76. szám.

Árjegyzékek és számos elismerő levél ingyen. — Képriselőleget ismételtedők kíránatosak.

Hirdetmény.

A budapesti r. k. központi papnevelde kis-komá-
 romi uradalmi-erdő és mező területeken, mely 11. 110.
 magyar holdat tesz, a vadászat 1898-ik évi april hó 1-től
 egymásutáni 6 évre bérbe adatik; annak nyilvános ár-
 verésen foganatosítására határnapul a »kis-komáromi ura-
 dalmi tisztartósági irodában» 1898-ik évi március
 hó 16-ik napján d. e. 9 órája tüzetik ki.

Kis-Komárom, 1898. február 16-án.

Az uradalmi-tiszttség.

Utánnyomás nem díjazatik

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség be-
 ceses tudomására hozni, hogy raktáromat
 a tavaszi és nyári idényre a legfinomabb
 és legdivatosabb bel- és külföldi kel-
 mékkel rendkívül dusan felszereltem.

Tekintettel a mostoha pénzviszonyokra,
 oly módon szereltem fel üzletemet, hogy
 olcsóbb árban is lehet nálam, igen jó
 minőségű ruházatot rendelni.

A n. é. közönségnek eddig városunk-
 ban tanusított bizalmát köszönve, ké-
 rem azt továbbra is számomra fentartani.

Jó és pontos kiszolgálás felől biz-
 tosítva

maradtam teljes tisztelettel.

Kaufmann Mór
 fértiszabó

74-3

(Fő-tér, Ebenspanger téle házban.)

Készíték mindennemű előírás szerinti egyenruhát

Gyors és pontos kiszolgálás.

Önműködő permetező. vörösrézből.

A szőlők és ültetvények permetezésére elismert legjobb készülék
 a szabadalmazott légnyomással önműködő

„HERCULES” permetező

mely

Brüök A. szab. Bpest, VI. Teréz-körút 2. sz.

Ujtett és egyszerűített
 szerkezet.

Nagy munkaképességénél
 fogva répa permetezéshez
 sikeresen használható.

A vörösréz kanál fémke-
 tisztítás csőjéből a
 kezelő munkás által is
 egyszerűen kinyitható.
 Árjegyzés legyen és bér-
 mentve.

Minden szivattyuzás nélkül
 teljesen önműködően kő-
 alakban a folyadékot az
 ültetvényekre.

Ezen legtekélyesebb mun-
 kája mellett a legtakaró-
 kesőbban bánik az anyag-
 gal, mivel ugyanazon me-
 nyi-éget sokkal nagyobb
 területen osztja szét, mint
 bármely más permetező.

Vízonteladókknak nagy hasznaldmény.

Vidéki ügynököket magas jutalék mellett
 keresek.

71-5

A NAGY-KANIZSAI**BANKEGYESÜLET RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**

1898. március 5-én d. u. 3 órakor

SAJÁT HELYSÉGÉBEN**huszonnegyedik évi****RENDES KÖZGYÜLÉSÉT**

tartja, melyre a t. cz részvényesek tisztelettel meghivatnak

A közgyűlés tárgyal:

- a) Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés
- b) Az 1897-iki mérleg feletti határozat
- c) Az igazgató-tanács kiegészítése az alapszabályok 15 §-ának figyelembe tartása mellett.
(Ez alkalommal sorrend szerint kilépnek és újból megválaszthatók: Ebenspanger Lipót és Stern J. Mór urak. Ezeken kívül az igazgatóság indítványa folytán egy új igazgató-tanácsos megválasztása.)
- d) A felügyelő-bizottság megválasztása.
- e) Egyéb — alapszabályszerűleg bejelentett indítványok tárgyalása.

Azon tisztelt részvényesek, kik a közgyűlésen szavazati jogukat érvényesíteni óhajtják, felhivatnak, miszerint az alapszabályok 33. §-ához képest még le nem járt szelvényeikkel ellátott részvényeiket a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal előbb az egyesületi pénztárnál letéteményezzék.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1898. február 15-én.

Az igazgató-tanács.

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischel Fülöp
könyvkereskedésében.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kint d. a. 4-5 óra közt.

Íde intézendő a lap szellemi részére
vonatkozó minden közlemény.

ZÁLA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelenik N-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:
Városház-épület: Fischel Fülöp,
könyvkereskedés.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — 12)
Félévre 6 korona (3 frt — 6)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr)

Hirdetéseket juttatásos máhmitás-

Börmentésen levelet csak ismert kecséből fogadunk el.
Késztetést nem adunk vissza.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

Feladó szerkesztő:

SZALAY SÁNDOR.

Nyitlatter petitsora 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozó Fischel Fülöp
könyvkereskedésében intézendők.

Kórházi könyvtár!

Szinte jól esik az ember lelkének, ha tapasztalja, hogy a világesemények legnagyobb izgalmai sem rajadják el teljesen a jó-szíveket az emberbaráti érzelmek szelíd, csendes világtól, hol nem fegyvert kovácsól és élesit ember ember ellen, nem szónoki tűzvonalban állva küzdenek elvek elvök ellen, hanem abban versenyez egymással mindenki, hogy miként lehetne a bajokkal küzdők állapotát enyhíteni, miként lehetne ezt a gyorsan, eliramló, rövidke életet a mostohább viszonyok között élők számára is néha-néha valamivel megédesíteni.

Jól esett olvasnunk azokat a melegen érező emberi szívből fakadt sorokat, a miket egy névtelen emberbarát azért írt hozzánk, hogy hívjuk föl a közönséget: nyujtsjon olvasmányt a kórházi betegek számára.

A nemeslelkű ismeretlen leírja, hogy haladottabb külföldi városokban látott ő egyes nyílt helyeken fölállított nagy gyűjtő szekrényeket ezzel a fölirattal: *„Nyujtsunk olvasmányt a kórházi betegeknek!”* Ezt ő létesíttetni szeretné városunkban is olyké-

pen, hogy a városháza nagykapujánál helyeztetnék el egy szintén ily feliratu gyűjtő szekrény, melybe az esetleg arra haladók mindennap bedobhatnák a már elolvasott ujság-lapokat, amiket azután egy városi szolgál, vagy egy kórházi megbízott kivenne és olvasás végett fölszállítana a városi köz-kórház betegjei számára.

A gondolatot részünkről nagyon szépen és könnyen megvalósíthatónak is találtuk. Mielőtt azonban erre nézve a közönség elé léptünk volna, személyesen megkerestük kórházunk igazgatóságát, hogy annak véleményét is kikérjük.

Városi köz-kórházunk igazgatója, dr. Szekeeres József főorvos, a szép tervet meleg érdeklődéssel fogadta s annak keresztülviteléhez hozzájárulni késznek nyilatkozott. Őszintén elmondta azonban azokat az aggodalmakat, amik elől egyetlen józan gondolkodású ember sem zárkózhat el, hogy az a szertelen szenzáció-hajhászat, amelylyel az ujságírodalom egyes eseményeket és mozgalmakat tárgyal, nem idéznének-e elő a lábadozó betegek között olyan hangulatot, olyan hatást, a mi a különben szép és

nemes intézmény intencióját teljesen tönkre tenné. Hogy az egészen más műveltségi fokon álló közönség számára készült ujság-lapok cikkeiből nem meritene-e és nem vinne-e ki magával a gyógyult beteg az ő társadalmi rétegébe, (részt a városba, részint vidékre) olyan szellemet, ami első sorban a maga lelkét tenné beteggé, másodsorban pedig környezete lelkét fertőzhetné meg. Mert a köz-kórházban ápolat betegek lelkét félrevezethetnék a legtisztább szándékkal írt szocialisztikus cikkek is, mivel képtelenek volnának azoknak szellemét, tartalmát, irányát felfogni, helyesen megítélni és megemészteni.

A kórházi igazgatónak aggodalmait mi is alaposan ismertük el s kértük, hogy — mivel magát az eszmét ő is szépen tartálja — minő formában gondolná megvalósíthatónak.

Dr. Szekeeres azt mondta, hogy véleménye szerint legjobb volna az eszmét oly módon megvalósítani, hogy a kórházi betegek műveltségi fokához mért népies, erkölcsnemesítő elbeszéléseket, olvasmányokat kellene nyújtani, számukra ilyen szellemű

TÁRCA.

A mai Bécs.

II. fejezet.

Darwinnal kell kezdenem, de semmi rosszban nem járok, amint némelyek tán első pillanatban hinnék. Nem *viszamenőleg* foglalkozom az udvariattal tudós tanáival, hanem előrehaladó értelemben. Körülbelül a „kiválás” fejezetéből vezessük segítségét.

Őnök fenti cím alatt talán inycsiklandó dolgokat vártak, s a tudálosok bekezdés láttán csalatkozva teszik le a lapot. Ha más okuk nincs rá — ettől ne féljenek. Csak fűszertől csippenünk a tudományból s nem szolgálunk fel belőle egész adagot.

Kimondjuk, no: a bécsi nő típusának mibenlétéről kísérleljük meg a csevegést, s erre kellett a „tudósok az ő tudománya”, amelyik is azt mondja, hogy állandó életkörülmények folytan és bizonyos határokhöz kötött fejlődés által valójuk keletkeznek.

Oly kellemes életkörülmények és viruló határok között, amelyennekkel Bécs sok mindennek dacára dicsekedhetik, — természetesen életrevaló „faj” válhatott ki a szép „nem”-ből.

Már maga a népdal is egy kis darwinismust hirdet, a bécsi nőkről szólva:

„Das hat a' Rass' (Race) das hat an Schan" (Genre.)

Ami természetűdős lordításában k... h... így hangzik: Ez aztán a faj, ez aztán a nem!

Tegyük le a szürke papaszemet, melyet a tudós bácsiktól kölcsönöztünk ki egy percre (sehogyssem illik a szemünkre!) — és vegyük föl a rózsaszínű-csipetlőt, amelylyel a galantéria szelvényekéi szólnának.

Észel a hívós kis szépszámmal belátunk a mosolygó arcokon keresztül a kedélybe, be a kacéran fészült fejekben át a tarka-barka gondolatok közé.

Sőt ha a csipetlő elé még egy bíralatcsiszolta lencsét teszünk — akkor a lélek rekeszeiben is olvasnunk engedtetik.

Tehát föl, — szemlélődjünk!
„Hol kezdjük? A „magas” tizezernel, a középső százezerknél, vagy az „alsó” sokadalomnál? Melyik csoportnál örülhetünk a fő lödözésnek: imé, a bécsi nő.

Kutató műszerecskénket raszegezzük először a születési és vagyoni „high life” nőire. A hívós sugarak de nehezen hatolnának keresztül azon az elkülönítő legkörön, melylyel e dámák magukat körülveszik! Kívülről csak a finom arcvonásokat a drágaságuk mellett diszkrét öltözköket láthatjuk. A kőcimeres ő paloták talain keresztül nem láthatunk, de némi fogalmunk lehet a belsőjükről, ha a belváros fényűző kirakatait nezedeljük, ahol tömegével csillognak a finom, drágulatos szövetek, csecsebecsék, ékszerék, melyeket a kiváltságos osztályok hölgyei számára gyártanak. Ezekből csak akkor jut ki a sokaság-

nak, ha valami tavaszi „Praterfahrt” alkalmával, vagy a színházak páholsoraiban szabad bámulnia az előkelő szépségeket. Ilyenkor önkénytelenül elfog bennünket a bódulat érzete, — nem a szépség vagy a gazdagság, hanem a női szépség előtti bódulat. S nézzük, — nézzük őket, miní lüvegázi bódító illatu, ragyogó szánú ritka virágot, melyet letépünk tilos; de hogy is illenek ennyi színpompa a mi szürke mindennapjainkunkhoz!

Minden „chic” jével, bajával, kecsességével vázolni a tehetős középosztály nőit — nem vállalkozunk magunkra. Ha ezt leírni lehetne töviről hegyre, akkor utánozni sem volna lehetetlen. Már pedig ezen általános személyes tulajdonaikban senki sem ér nyomukba. Nem tudjuk, mennyi az elfoglaltság s mennyi a józan ítélet azon állításban, hogy Budapesten a nők szebbek — Bécsben a férfiak. Összehasonlító tanulmányokra nem igen adhattuk magunkat, de bátran kimondhatjuk, hogy a budapesti nő, legyen bármely teliver szépség (a la laubourg Saint Léopold vagy a la Erzsébetváros) — kellem és izlés dolgában nagyon mögötte áll a bécsinek. S ha visszanezünk a legelől mondottakra, kiemeljük, hogy nincs meg a határozott jellemük, nem mondhatjuk az ezernyi-elemből összerakott budapesti társaság asszonyaira: ime ez tipikus budapesti nő, — mig az osztrák fővárosnak épugy megvan a nőtypusa, mint a „parisiene”-nek. Fontos érvül fölhozhatjuk, hogy a bécsi nő a saját díratját is maga csinálja.

Nagy-Kanizsa látképeivel

levelezőlapok egész új felvételekkel és postakártyaalbumok

kaphatók

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

kis füzetkéket kellene beszerezni s így egy kis hórházi könyvtárt létesíteni.

Ezt a véleményét mi is teljesen helyesnek ismerjük el és osztjuk.

Azt hisszük, hogy a hozzánk fordult nemesszívű emberbarát intenciójának lényegétől sem térünk el, ha a mozgalmat a közkórházi igazgató óhaja szerint indítjuk meg.

Talán fölösleges is olvasóközönségünk előtt annak tárgyalásába bocsátkozni, hogy minő jótétemény a szegény üdülő beteg számára az, ha még teljesen meg nem szűnt testi baját a lélek szórakoztatásával legalább némileg feledheti, enyhítheti. Valamint azt sem kell hangsúlyoznunk, hogy az a szegény beteg, a ki künn, a létküzelmek terhei között talán rá sem ért vagy rá sem gondolhatott lelkének olvasgatás utján való nemesítésére, — egy egészen új világot lát maga előtt fölárulni, megszereti az olvasást és a kórházból kijutva is keresni fogja a szívemesítő olvasmányokat, melyek lelkét oly jótévő hatással emelték ki a gondolat- és érzésnélküliség ködös világából. Nem kell rámutatnunk, hogy egy kórházi könyvtár közvetlen jótévő hatását még szokszorosan felülmulja azzal az eredménnyel, hogy százaknak, ezreknek lelkét vezeti be a nemesedés, a tökéletesedés tisztultabb légkörébe.

Igen nemes intézményt támogatnak tehát azok, a kik egy ily közkórházi könyvtár létesítéséhez járulnak filléreikkel.

Bizalommal fordulunk Nagykanizsa város és vidéke közönségéhez és kérjük, karolja

föl ezt az emberbaráti intézményt, segítse bármily csekély adomány-összeggel is megvalósítását.

Mi a hozzánk beérkező pénzösszegeken — miket lapunkban nyilvánosan nyújtáruunk — a kórházi igazgatóval megállapított szellemű könyveket vásárlunk s azonnal a betegek rendelkezésére bocsátjuk.

Az adományokat szíveskedjék ki-ki, — feles szerkesztőnk nevére címezten küldeni!

Egyházipolitikai statisztika.

Hallottuk a minap, hogy a néppárti szociálpolitikusok az egyházipolitikai reformokat okolták az agrárszocializmus terjedéseért s a szocialista mozgalom ellen a revizió egyedül üdvözítő dogmáját állították fel. Ugyancsak a néppárti sajtó újabban a statisztikai számokból iparkodik az egyházipolitikai törvények káros voltát kimutatni s az egyházi esketések számának csökkenéséből s a felekezetenélküliek statisztikájából bizonyítani az egyházipolitikai törvények valóságellenes hatását.

A kinek halvány fogalma van az ok és okozati összefüggésről, az első szempillantásra észreveszi, hogy a reviziós törekvések tisztán és kizárólag reakcionárius jelszavakkal dolgoznak és ezek mögé kényük-kedvük szerint csoportosítják mindazokat a jelenségeket, a melyek társadalmi és gazdasági bajokra mutatnak, de az egyházipolitikai s általában a vallási kérdésekkel semminemű összefüggésben nincsenek.

A mi az agrárszocialista mozgalmat illeti, valóban nyakatekert logika kell ahhoz, hogy azokat az egyházipolitikai reformokkal hozza kapcsolatba. Ha a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslat, mely csak egyedül jöhet szorosabban tekintetbe e

pontnál, hatással lenne a szocialista üzemekre, első sorban azt kellene tapasztalnunk, hogy azokon a vidékeken, a melyek a mozgalom főszékzei, a felekezetenélküliség rohamosan terjed. Ha az az alföldi paraszt a szocialista agitátorok földosztási propagandájának hozzáférhető, holtot ez a propaganda törvényellenes, hogy van az, hogy a szocialista agitációnak vallástalanságot hirdető részére nem reagál, holott a törvény biztosítja neki a jogot, hogy felekezetenélkülinek vallhassa magát? Ha tizezrivel vannak, a kik törvényellenes szocialista elvekért sikra szállanak a ható ágokkal, tizezrivel kellene lennie azoknak, a kik a szocializmusnak a vallástalanságot propagáló elveit akceptálják s élnek azon törvényes jogukkal, hogy a felekezeten kívüli helyezik magukat. Ha az egyházipolitikai törvények okozták a szocializmus terjedését, akkor a vallástalanság terjedésének arányban kellene lennie azzal. Holott a néppárti sajtó által citált statisztika óriási aránytalanságot tüntet fel.

Az egyházipolitikai törvények első évében 3990 egyén lépett ki egyháza kötelékéből akként, hogy felekezeten kívül állónak vallotta magát. Ebben a számban túlnyomó az intelligencia, a mely teljesen távol áll a szocialisztikus mozgalmaktól. Csak elenyésző töredéke az alsóbb néposztályoknak, főleg a parasztságnak az, a mely felekezeten kívül áll. Hát ez a csekély töredék, mely a hitelenség alapján áll, reprezentálja a szocialista elemet? Ezt maguk a szent újságok sem hiszik. Tudják ők nagyon jól, hogy a magyar paraszt ragaszkodó vallásossága dacára könnyen esik áldozatává a szocialista izgatásnak.

Éppen a megfordított tanulságot kell levonnunk: azt, hogy a kik a nép vallásos életére befolyhatnak, a papok, elmulasztják abbéli kötelességüket, hogy hiveiket megóvják a szocialista bujtotagoktól. Ők csak a formai vallásosságnak csinálnak propagandát, de nemesebb lelkesi hivatásuknak az oktatásnak, nevelésnek és felvilágosításnak, szóval a lelkek nemesítésének fáradságos, de magasatos kötelességét nem teljesítik kellőképpen. S ha a szocialista elvek terjedésében egyáltalán van része az egyházipolitikának, az csakis a néppárti üzelmeknek tulajdonítható, a melyek példát adtak a népnek, hogy vezetői, lelkeszei a legbotrányosabb eszközökkel küzdenek a törvények ellen s azon vannak, hogy a közhatalóságok tekintélyét megrontsák.

S a mily jelentéktelen az arány, és mindeh okozati összefüggés nélkül való a felekezetenélküliek száma és a szocializmus terjedése közt, épp oly neveléses dolog az egyháziilag meg nem áldott házasságok számából a vallástalanság terjedésére s egyenesen bornirtság abból a szocializmus terjedésére következtetni. A néppárti sajtó maga körülbelül 5%-ra teszi azoknak a házasságoknak a számát, a melyek egyháziilag meg nem áldottak. De bölcsen hallgat arról, hogy ezek számában befoglaltatnak azok a vegyes házasságok, a melyek egyházi áldást nem kaphattak a kat. lelkészek ellenkezése folytán. A kat. lelkészek egy része ugyanis megtagadja az egyházi áldást az ököltől a vegyes pároktól, a melyek nem adnak reverzálist arról, hogy gyermekeiket a katolikus vallásban nevelik. Ily vegyes párok aztán, semhogy csak az egyik fél egyházának áldásával érik be, inkább lemondanak általában az egyházi áldásról. Tehát a kat. lelkészek prozelita-csinálása járul hozzá a néppárti

Ezen divat visszatökrözi a nők lelkületét, finom érzék a prakikus élet iránt. Sobsem téved a szerlelenségekre, nem villogtatja a drágaságot, de nem is oly hangulat nélküli való egyszerű, mint pl. a „Reichsdeut ch“ hölgyei.

Nézük csak, hogy viselkedik az utcán. (Oh, kérem csak megfigyelés lesz, minden intímbe vonatközös nélkül.) A legelenkebb közlekedési pontot választjuk ki megfigyelő állomásnak.

Barnásba váltó szőke bóbítás fő, kicsi domború homlok — élénk, de nem feltűnő tüdő sötét szemek, kissé fölfele hajlott orrocska, ha nem is épen kicsi, de zománcszerű finom alkotásu ajkak, gömbölyded állban végződő hosszúkás arc, melynek bőre az életlétcsont és a sötét barackszín közötti árnyalatok átmenetét mutatja. A termet a híres „mollert“, kicsinek se mondhatjuk, mert re-zarányos, nagyon se, mert időmos és testesnek se, mert karcsu.

Ugye milyen banális az ilyen részleteres? De aligha hinnők, hogy így egyáltalán más asszonyi fajban is feltalálhatók lennének.

S vannak még jellemzőbb vonások is. Például a járásuk. Ez meg akkor is rájuk vall, midőn az idő kikezide már fiatalaságukat, és itt is, ott is elmarad az valami az előbbiekből.

A magyar nő specialitása, hogy a csardást termettel táncolja. A „rezgő“ nel kitűnik ki milyen nővé, — ki tudja magát tartani, vagy (egy napszór mondás szerint) kiben van ver. A bécsi nő hasonlóképpen egész termetével, s nem csak kecses lábival jár; ez nem oly természetes, mint gondolják. Hány és hány nő csak úgy viszi a derekát előre, mint a francia babák, hanyan járnak úgy, mintha csak napernyő aljványok volnának. Azt a gráciát, azt a hmbalódást, löktető járást — csak bécsi nőnél láttam eddig és... a magyar parasztlányoknál. Ez a race-egyik jellemvonása.

Másik tipikus jelenség a mosoly. Ez sem tudja ám minden nő! Különösen az a kényeser nélküli, miutegy odavarázsoló mosoly, mely azon-

nal megjelenik, midőn az ajkak beszédre nyílnak, — akár szépek a fogak, akár nem.

Ekkép földicsérvén a „kek Duna“ melletti szépnemet, sehogysam akarunk oda célozni, hogy masutt nincs szépség, baj és grácia. Nem joggalánul dicseri minden város és vidék a maga női szépségeit, s a bécsi asszonytelle mellett még sok más is becsülettel megállhat, különösen a mi magyar hazánkban. De a csaszár város tekintetben oly specialis, hogy érdemes elmélyedni e témába.

Meg nem szöltünk a nép lányairól, a „harbe Godi“-ok és a „fische Geister“-okról, kik a külvárosok diszei virágai. — Ezek tulajdonképpen az igazi bécsi nők, a maguk friss gömbölyűségével, lürgen perdülő tájszólásukkal, örökké vidám kedélyükkel. A civilizáció sokat ártott erredeti-üknöknek. Ma már nem igen nevelődnek a kacsiás, bokorugró szoknyás „Wäseher-madok“ — mert mielő pucerájós kisasszonyok s postás Milkák lesznek. S az a bizonyos, híres kedélyesség hol marad az a multakban! Ma csak „Frauenversammlungokban“ nyelvelnek, teli szájjal habarják össze a „női hivatás“, „női munkásszoty“ divatos fogalmait. A mamak a gyümlöcsplacon kőverednek házastárs kofákka, míg a lányok froufroug g ndörítenek és a szinhabazartók élnek-halnak. A bakagyerekék kik oly kaposak voltak valaha. Bohémia termetes konyhaművésznőiben telálnak kárpótlást a bécsi „Schatzokert.“ Ezek ajkbigygyess ve avval szólják le a „Wiener Edelmannen“-eket, hogy bizony derek legények ő kelmék — de sajnos üres a zsebuk.

A dekadenciának bizonyos jele, hogy évek óta nem termett valami életrevaló bécsi nóta... és a Práterben leszállított árak me lett foly a vasárnap tánc.

De azért mégsem szeretnek itt Paris lenni, még ha egész kocsiderekra való ar-nyalmat osztogathatnék is zset Mentis Isten! Apró szetkekben kellene odadogtatni anny: érdemes ki, tüntetendőnek.

sajtó szerint oly szomorú jelenség előidézéséhez. De hozzájárulnak az alsóbb népsztyályokban az esketési költségek is, tehát tisztán anyagi értek, úgy hogy, ha pusztán a vallásállásból eredő egyházi áldás nélkül szűkölködő házasságokat sorra vennők, mihamar kiderülne, hogy egy igen jelentéktelen töredék az, a mely pusztán a vallási-érület hiánya miatt kerül az egyházat a frigykötésnél s ez a csekély töredék is nagyobbára az intelligencia köréből rekrutálódik.

Józan és szinte oknyomozás mellett tehát e pontnál is kiderül, hogy az egyházi-politikai törvények s a parasztszocializmus közt semmi összefüggés nincs és nem is képzelhető. Az egyházi-politikai törvények tág, a régibb állapotoknál jóval tágabb teret adnak a lelkészkező papságnak arra, hogy a népet igazi, benső vallásérkölcsi élethez szoktassa. Megadja a módot, hogy a népet igazi meggyőződése szerint csatolja az egyházhoz, nem pedig külső, felekezeti kényszer folytán.

Ha nemesen fogná fel a lelkészkező papság ebbeli feladatát, a sikerek egész sorára mutathatna rá, a mit e téren, a benső vallásosság terjesztése terén elérhet, növelné tekintélyét s egyre szaporítaná híveit; de a mi veszteséget e téren szenved, az viszont egyedül az ő mulasztásának, magasztos hivatása meg nem értésének tulajdonítandó.

Politikai szemle.

Országgyűlés.

Febr. 24.

Hamvazó szerdai hangulatban gyűlekeztek a honatya a háromnapi vakáció után.

A közoktatási költségvetés tárgyalása rendén, a középiskolák tételénél Mócsy Antal az ellen emel szót, hogy a közoktatási miniszter a katolikus középiskoláknál nem ugyanolyan ellenőrtést gyakorol, mint más felekezeti iskoláknál.

Wlassics miniszter arra utal, hogy a katolikus középiskolák a törvény alapján s a kormány vezetés alatt állanak s így nem részesülhetnek olyan elbánásban, mint a kormányoknak csak felügyelete alatt álló autonóm protestáns iskolák.

A testi nevelés ügyéről Papp Samu doktor mondott most tanulmányzámba menő beszédet. A középiskolában főképp az ifjúsági játékokra helyes nagy súlyt, s részletesen foglalkozik az iskolai tanterem higiéniai hibáival. Nem barátja a nődoktoroknak, s a hölgyek karzatának nagy megbotránkozására fejteti, hogy a nő agya kisebb a férfénál, s a nők komolyabb tanulmányra — kevés kivétellel — nem alkalmasak.

Papp dr. a vidéki városokban ifjúsági játékok létesítését sürgeti, s általános helyeslést követel rá arra, hogy a fővárosban mennyire elhanyagolják a szabad terek létesítéséhez szükséges nagy egészségügyi érdekeket.

A kormánypart doktora utána a néppárt sem maradhatott el. Major Ferenc doktor is kifejtette nézetét az ifjúság testi neveléséről. Ő is sürgeti, hogy a főváros szabályozásánál létesítsenek lehetőleg sok szabad teret, mert különben Budapest a világ legegésztelenebb városa lesz.

Hock János is szót kér. Az első kötelesség az, — ugymond — hogy az ifjúságot úgy neveljék, hogy fizikailag is teljesíthesse kötelességét. A testi és szellemi fejlődést összehangba kell hozni. Nálunk a testi nevelés elhanyagolása már az elemi iskolában kezdődik.

Wlassics miniszter csak röviden beszélt. Ő is örömmel hallotta az eszmecserét, de kijelenti, hogy ezen a téren az ő intenciója is az, hogy minél többet tegyen az ifjúság testi nevelése érdekében.

A tanfelügyelők tételénél Mócsy Antal a népnevelés felekezeti vallásos alapját félti.

Thaly Kálmán kijelenti, hogy a népnevelésnek nemcsak vallásosnak, hanem nemzetinek és magyarnak is kell lenni.

— Mi is azt akarjuk? — kiáltja közbe Rakovszky István.

— Nem mindig! — vágja vissza Thaly.

— Hát Bethlen Gábor...! szól erre Rakovszky.

A kuruc-tudósban felforr a kalvinista hazafiság, s nagy haraggal dörög Rakovszky felé:

— Bethlen Gábor királyom volt, fölséges uram és megverte a németet!

Rakovszky: a törököt hozta ránk!

Thaly: A szabadságot harcolt és fölséges urunk szobrot állít nekik; ezt jegyezze meg a képviselő ur!

A tanítói nyugdíjazásról, Páder Rezső beszélt a szünet után. Helyteleníti, hogy a tanítói nyugdíjakért a gyermekeket adoztadjak meg 15 krajczárral. A befizetés ugyanis nehézségekkel jár. A nyugdíjintézetekkel szemben sok gyanúsító megjegyzés hangzik fel. Ezért szükségesnek tartja, hogy a számadások a Ház elé terjesztessenek.

— Hiszen megtettem — jegyzi meg Wlassics mosolyogva.

A tételt a többség megszavazza, s ezzel a budget tárgyalása felüggesztetvén, az interpellációkra térnek rá. Molnár János ismét a csacai eltiltott táncmulás miatt interpellál, pedig, ugyanod, egy másik balon ott táncolt akkor Gajári Géza és Ráth Péter is, akik erről tanúságot is tehetnek.

Percel belügyminiszter rögtön válaszolt erre. A hozzá felterjesztett jelentések alapján ismétli, hogy az alispán a járási orvos előterjesztésére tiltotta be a csacai katolikus körmulását. De ugyanazt tette az izr. nőegylet mulásával is. Különbösen tiltakozik az ellen, hogy Molnár az összes katolikusok nevében beszéljen, ő csak a néppárt nevében beszélhet. Kéri válasza tudomásul vételét.

Molnár János újra szót kér és viharos derűség között konstatálja, hogy valaképp a néppárt Trencsénmegyében fellép, ott mindig járódnym van.

A nagy kacagásra azután siet hozzátenni: — szabadalmi törvény!

Andrássy Sándor grófra került azután a sor, aki a Szabolcsban és Zemplénben elterjedt úgynevezett agrár szocialisták mozgalommal foglalkozik, melynek egyetlen oka szerinte az izgatás.

Andrássy gróf ezután részletesen foglalkozik a szocialista izgatók amitő működésével, végül ki fejt, hogy minő intézkedést tart szükségesnek.

Február 25.

Szerdán biztosra vette mindenki, hogy az ülésen befejezik a kultusbudget tárgyalását, de a néppártnak nagyon sok mondanivalója akadt és így csak csütörtökön került az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalására a sor.

Mócsy Antal minden nap, sőt minden tételnél elmondja „a beszédet” — a mely úgy van nagy forráltyúsággal megszerkesztv., hogy rá lehet huzni valamennyire. Ma is ő kezdte a vitát, ezuttal a néptanítók tételénél mondva el az „abszolút beszédet.” A néppártnak tetszett ezáltal is a szónoklat, de különösen tetszett Páder Rezső tiszteendő urnak: a ki így adott kifejezést az elragadtatásának:

— Ehen! Ehen!

Az új „forma” jökora derűséget leltett a Házban.

Mócsy után mostanában okvetetlenül Thaly Kálmán következik. De ő már a felsőbb kereskedelmi iskolák tételénél szólott, azon panaszkodva, hogy az üzleti levelezés még mindig német. Ne tanítsanak a kereskedelmi iskolákban annyira német levelezést.

Major Ferenc állt föl szóllásra:

— Hát ehhez is ért? csodálkoznak a laikusok.

— Hát ehhez se ért? mondják a tapasztaltak, a kik tudják, mennyi köze szokott lenni a Major doktor beszédeinek ahhoz, a mihez beszél.

A kultuszminiszter reflektált elénk helyeslések között a felhozottakra, elosztotta a ketelyeket, megadta a magyarázatokat. Azután minden vita nélkül fogadtak el egy csomó tételt.

A képzőművészet tételénél is akadt szónoka. Andrássy Tivadar gróf, a Képzőművészeti társulat elnöke állt föl szóllásra Ramutatóit arra, hogy nálunk épp-n azok az iparágak fejlődtek legkevésbé, a melyek a művészethez közelebb állanak, az iparművészet intenzívebb fejlesztése érdekében szállt síkra: a melynek tökéletesedése sok millió forintot tartana íthón, a mit így a kultúlnak fizetünk. Általános tetszéssel kísérték beszédét és Wlassics Gyula felszólalásában teljesen oszja Andrássy Tivadarunk a képzőművészet fontosságáról kifejezett véleményét.

Egy óra volt, a mikor nagy eljenzés jelezte, hogy a közoktatási tárca végleg el van fogadva. Wlassics mosolyogva köszöntö az eljenzeket.

Szünet után még az igazságügyi tárca költségvetésének a tárgyalása is befejezték.

Febr. 26.

Az ország közvéleménye az agrár-szocialistákus lázongásokkal foglalkozik. A kormány az ország különböző vidékein folyó felbujtás egydéli arkanumaként kitalálta a sajtószabadság korlátozását és e célra az igazságügyminiszter, egy a törvény betűin, de nem annak szellemében alapuló rendeletet bocsátott ki. Ez a rendelet kapóra jött az igazságügyi költségvetés tárgyalásánál, hol széles mederben folyó vita indult meg éppen e rendelet fölött. A penteki nap majdnem egészen eme rendelet megvitatásának volt szánva. Meglehetősen puskaporos hangulat uralkodott a Házban, hol az ellenzék erélyivel és szellemmel visszavágta a reakció támadását.

Olay Lajos volt az első szónok, ki az igazságügyi tárcanál uralkodó állapotokat kritizálta meg. Beszéde folyamán szöve tette a választási visszajeléseket is, melyeket a kuriai bíráskodás ügyével kapcsolatosan kíván szellőztetni. Ezért az elnök két ízben is megakasztotta felszólalásában, melyre később Kristóffy József rövid személyes kérdésben reflektált, Erdély Sándor pedig rögtön felhasználta az alkalmat, hogy Olaynak Wlassics mintájára szemérem banya azt, hogy ő is képviselői hatalmával élt vissza akkor, mikor a miniszterrel protesztált valakit.

Olay Lajos ezt a mondatát ráfogásnak minősítette és a legkeményebb kifejezésekkel nyilatkozott a miniszter igazmondásáról. Az egész ellenzék zajos helyeslése közben megcátolta a minisztert és nagy derűltség közben kijelentette, hogy a mi szabad Wlassicsnak az még nem szabad Erdélynek, ki allása betöltésére képtelen és tudatlan.

Mot Neumann Ármán dr. beszélt hosszabban pártjának tetszése közben a magyar polgári törvénykönyv kodifikációjáról, melyet nagy, üdvösnemzeti munkának mond.

Rátkay László volt az utolsó szónok. Ő hozta szöve először az igazságügyminiszter ismeretes rendeletét a sajtószabadság megszorításáról. Kimutatta a rendeletből, hogy az törvénytelen és ellenkezik az 1848-iki törvény szellemével, mert behozza az előzetes cenzurát, mely örökre el van törölve Magyarországon. Ily rendletekkel a kormány a szabadságharc ötvenesztendő jubileumának évében a tizenhárom vértanú sírjához még egy új vértanút visz — a sajtószabadságot. Ebből a sírből azonban úgy kísértetek tamadhatnak fel, melyek a — forradalmat kiáltják mindenki fülebe. Rátkay szónoklata kezdettől fogva nagyon hatásos volt. A mikor befejezte, a Ház minden oldaláról siettek üdvözlésére, számosan a kormánypart padjairól is.

A szünet után Erdély Sándor igazságügyminiszter mondotta el ma második beszédét. Ezt a felszólalását egészen a sajtószabadság kérdésének szentelte és hosszas magyarázatokkal azt próbálta kimutatni, hogy a rendelet nem ellenkezik a törvényvel. Itt aztán elkövette azt a merész mondatot, hogy 1848. óta a Banffy-kabinet az első magyar kormány, mely a sajtótörvényt a maga egész, liberális szellemében végrehajtja. Ez persze a Házban óriás dertltséget, de még nagyobb ellentmondást ébresztett. Egyébként beszéde végén kijelentette, hogy ő meg van arról győződve, hogy a szabadlúppárt a kormányt tüzőn vizen keresztül követni fogja.

Nema csend követte e szavakat. A Ház most felszűlt figyelemmel hallgatta Apponyi Albert gróf beszédét, ki engedelmel kért, hogy a szűnyegen levő kérdés megvitatásánál foglalkozhassék a belügyminiszter ismeretes rendeletével is, mely a gyűlekezési jogot rendszabályozta. A Ház ezt az engedélyt megadta; Apponyi ezután nagy figyelem között mutatta ki, hogy úgy a belügyi, mint az igazságügyi miniszter rendeletei nagyon is képesek a jogrendbe vetett bizalmat megrendíteni. Meg van róla győződve, hogy a Ház minden oldalán megadnak a kormánynak a fölhatalmazást rendkívüli intézkedésekhez, ha azokkal bevallottan, őszintén állanak ide, de törvényeket ki-vektözötti szellemükből, rendeltetésükből még ily izgalmas időkben sem szabad, mert csak még jobban fokozza az izgalmat. Lényegben egyetérthet mindenki a kormány intézkedéseivel, de a forma ellen tiltakozni kell.

H I R E K.

— **Ejjegyzés.** Kísér Soma gradinai gazdasági eljegyzte Rosenberg Lenke kisasszonyt, Rosenberg József stébini gazdasági kedves leányát.

— **48. Ezred ezred jubileuma.** A 48-ik gyalogezrednek 1. 3 és 4 zászlóalja a nagy gyakorlatok végével, szeptember hó 10-én Sopronba költözik, a 2 ik zászlóalj jön Nagy-Kanizsára. Kommandans lesz Pichler őrnagy. December hó első felében ünnepli az ezred száz éves fennállásának jubileumát. Az ünnepség végleges műsora még nincs teljesen összeállítva, de a tervezettség szerint december 2-án tartják az istentiszteletet. Ez alkalommal kiadják az ezredtörténetét, valamint egy hatalmas tiszti albumot, melyben a jelenleg szolgálók valamint azok a tisztek is, kik ezental fogtak az ezred kötelékébe lépni, helyt kapnak. Az eddigi összes ezred tulajdonosok, és ezred parancsnokok életnagyságu mellképet megfestetik. Mindazon könyveket, iratokat képeket és műveket, melyekben az ezred történetére vonatkozó adatok foglaltatnak, összegyűjtik és megőrzés végett az ezred dísz-termeiben fogják elhelyezni. Ep ugy összegyűjtik az ezred nevezetesebb tagjainak képeit, köztük Petőfi Sándorét is, ki mint közlegény szolgált az ezrednél Triesztben. A műsor még nem végleges és lehetőleg még több részlettel változatosabbá teszik.

— **Jubiláns posta- és táv. Igazgató.** A poci posta és táviró igazgatója, Opris Péter, ki a m. kir. posta és táviró intézmények egyik legkiválóbb munkása, szerdán ünnepelte hivataloskodásának 30-ik évfordulóját, mely alkalomból Faller Ignác, p. és t. tanácsos helyettes igazgató tolmácsolta a tisztviselők által szinte hályvonyozott igazgató személye iránt táplált rokonszenvét és ragaszkodást. Válaszban Opris Péter kijelentette, hogy biz nem örül ennek a napnak, mert arra emlékezteti, hogy immár túl van férfikorának delén, majd köszönetet mond a tisztviselőknek, hogy a posta és táviró intézmény terén elért eredményeinél oly kitartó buzgalommal segítettek, mely buzgalomra a jövőben még nagyobb szükség lesz, ha az ő ereje netalán lenyni kezdene. Az igazgató éltetésével ért véget a tisztelés.

— **Művelődünk.** Földes László a Szalkay színtársulat derék útkára néhány nap óta városunkban időzik, hogy a szükséges előkészületeket megtegye, s hogy a beköszülő színtársulat bérletet gyűjtsön. A színtársulat március hó 9-én tartja első előadását, „Thilby” kerül először színpadra. A nagy írtárasok, melyek már napok óta hirdetik a társulat érkezését, a legtöbbet ígérk és hihetőleg ezeket az ígéreket be is fogják váltani, mert a társulat a legobb erőkből van egybeállítva és a repertoár is igen sok újdonsággal kecsegteti a közönséget. Tekintve, hogy már közel egy éve színeznek nem voltak városunkba. Szalkay ha társulatával megnyeri a közönség rokonszenvét, a legszebb szezon elé nézhet.

— **A székelybányai nagyprepost halála.** A székelybányai káptalan egyik kiváló tagja, Prjácz József nagyprepost csütörtökön reggel 72 éves korában meghalt Székelybányán. A megboldogult halál általános részvételre kellett, mert Prjácz ember szerető és hazafias szívvel százezer forintba menő alapítványok hirdetik és nagy szakmak a száma, akiket a jószívű nagyprepost haláláig segített.

— **Március 15-ike.** Őrszágszerte nagyban folynak a készülődések a szabál-

ságharc 50 éves jubileumának megünneplésére. Városok, községek, kicsiny faluk és egyletek mind ünnepet ülnek március idusán, csak nálunk áll minden néma mozdulatlanságban, megdermedten. A mi szürke szívünkben nem talál visszhangra a nemzet lázas készülődésének felkiáltása, mintha kiszakított, érzéketlen része volnánk a nagy egésznek, mintha a mult dicősségének lényugarai nekünk nem ragyogott volna a haza egeén. Az ötven év mesgyéjén nem tévován, de teljesen kiszikkadva állunk, nem érezzük a szabadság vérben sarjadzott szép virágának édes illatát. Eddig csupán az „Alt. munkásképző egyesület” készülődéseiről van tudomásunk, mely a jubiliás ünnepséget fényesen akar a megülni. Az egyesület fiatal elnöke már hetek óta tervezget, sorgoskodik, hogy ünnepségek minél imponzánsabb legyen. A részletes műsört a napokban fogja kibocsátani az egyesület.

— **Mulatságok.** A tapolcai izr. nőegylet rendkívül lényes bált rendezett mult szombaton. Az estélyen dr. Singer Bernát főrabbi érdekes leolvasást tartott, dr. Schwarz Arnold pedig hasas szavalatával aratott zajos tapsokat. Francois Coppe „Kovács satrójka” című költeményét adta elő. Az estélyen a vidék előkelősége is részt vett és a kedélyes mulatság vasárnap a késő reggeli órákban ért véget. — A perlati polgárház ugyancsak szombaton este tartott egy sikerült mulatságot az ottani szegény iskolás gyermekek javára, mely valamennyi estély között egyike volt a legvidámabbaknak, a legkedélyesebbeknek. Az est érdekességét nagyban emelték a muraközi népies öltözékek, a guvrirozott, habos hóleher festői toalettek. A mulatság szép sikereit Kramarics Győzőt illeti az elismerés. A szegény tanulóknak 54 frtot jövedelmezett a kedélyes táncvígalm, mely csak virradatok ért véget. Az estélyen felléltettek: Pecsnork Ottó (Csáktornyai), Grész Alajos 3-3 frt, Spitzer József 2 frt 50 kr., Vogler József (Petőnc Vaszn.), Imrey Ferenc (Kis Szabadka), Csesznák József, dr. Tamás János, Horváth Pál, Sipos Károly, Lange Kelemen, Kramarics Győző, Eoenspanger Miksa, Gáspárics Vince, (P. Ottok), Schrammer György, Sostericz Pál, Horváth Caongor 2-2 frtot, Zala József, dr. Szabó Zsigmond 1 frt 50 - 1 frt 50 kr., Ujlaki Hirschler és fia (A. Dombor), Stefics Imre (A. Dombor), Horváth Mihály, dr. Kemény Fülöp 1 frt, Varga Jakab, Weiss Alajos, Lovák Károly (Kotor), Stern Samu, Krámer Matyas, Stefánics János, Pavcsesz János, Glavina András, Verly Ernő, Krámer József, Visnicz András (Csekovec), Recsei Pál (N. Kanizsa), Rakasz Julia 1-1 frt, Szerencs István, (O. Pusztaköves), Jelencsics Gábor—Petr-nász Bosznia, Igréc Márton (A. Dombor), Banelly Vilmos, Kovács Rezső, Micsics Antal, Martzi Giuseppe (Palanai), Maltersdorffer Nina, Glavina Pál, Eselmayer Ferenc, (M. Király), Malek Felix, Novák György, Sostericz Győző, öz. Soós Ilona, (Dráva-Csány), Benkovics Ferenc, Micsic Ferenc, Antalek György, Korpics János, Rogyák Boldizsár, Hajdinyák István, Hajdinyák János, dr. Fischer József, Fridrik József, Reichwein Antal, Pintárics Tamás, Bartal György (Kis Szabadka), Stern Mór (Dobri), Kuschner Jakab, Glaser Ignác (N. Kanizsa), Fischl Sándor (M. Király), 1-1 korona, Malek Matyas 10 kr. A város felülvezetéseért hálás köszönetet mond a rendezőség.

— **Horváth Lael Meranban.** A mi letelekű szép cigányprimásunk édes muzsikája mellett mulatott két napon át Merán felkelő közönsége. Horváth Lael zenekarával két nap időzött ott. Hétfőn este egy magnabálon játszott igen nagy sikerrel, leginkább magyar darabokat buzzott a magyar ifuraknak, de a legnagyobb kiütemetés akkor érte, mikor Ottó József kíván-

rágára: „Mogy a gömb Kanizsára” és „Vikony daska kerítik” kezdetű dótákat játmolta. Kedden este egy szórán gyönyörködött az ottani vendégsereg cigányaink szép zenéjében és két estén át annyira megnyerte a közönség szeretetét, hogy nem akarták hazabocsátítani.

— **Az alsó-lendvai választás.** Az alsó-lendvai választókerületben az utóbbi napokban nagy volt az izgatottság a néppárt erőszakoskodásai miatt. A csöcselék terrorizálta a választókat. Siklóson a községi bírót az utcán megtámadták és a földre gyűrtek, mert a szabadelvű párthoz csatlakozott. Szlavoniai és osztrák papok járkák be a községeket. A néppárt legfanatikusabb kortese a perencsicsi plébános volt. Fata Dobril, a néppárti parasztikortest, mert a királyról sértő szótak mondott, a csendőrség latartóztatta. A választás legnap reggel a legnagyobb rendben vette kezdetét. A néppárti jelölt támogatására Lepény, Kálmán Károly és Farkas József képviselők utaztak le, — a kormánypárti jelölt támogatására Gajári Géza, Besenyey Ferenc és Kubinyi Géza, kiket a bizalmi férfi tisztség elfogadására is felkérték és azt el is fogadták. A szavazást az alsó-lendvaiak kezdték és tíz óra felé már elkekeredett hangulat uralkodott a néppárti táborban. Délben a Mandl szavazatai 56-al túlhaladák Marsovszkyét. A kedélyek igen izgatottak voltak, de ekkor lezavavazott két község, mind a néppártra. Délután 1 órák felesek voltak a szavazatok. — Négy órák feladott táviratunk szerint Mandl szavazatai 114-el haladtlak túl a néppártit. A választás igen heves, a néppárt erősen mozgolódott, de Mandl győzelmét egész biztosra veszik. A választás csak a késő éjjeli órákba ér véget.

— **A „Chevra Kadischa”** szent egylet ma délután tartja közgyűlését, elnöknek egyhangulag lapunk kedvelt dolgozó-társát, dr. Rauch Zsigmond orvost fogják megválasztani.

— **Restaurálják a gőzfürdőt.** A gőzfürdő miseriának nagyban segített a jelenlegi bérlet: Krausz Ignác, amikor a mult évben többrendbeli javításokat eszközöltetett, hogy a fürdőközönség kényelmének eleget tehesen, és most költségeket nem kímélve, újból restaurálja az egész fürdőt. Az összes termekben új berendezések lesznek, a kicsi gőzfürdő m-ndence helyett szintén egy-nagyobbat csinálnak, azonkívül néhány új szerkezetű zuhanyfal fogják felcserélni az eddigieket. A termek és folyosók falait hóleher márványfestékekkel vonják be és így a gőzfürdő kepe egész modern lesz.

— **Zala megyei Aggharcsok találkozója.** Kimutatás: a 1. évi február hó 19 i táncostélyi alkalommal zászlóalapunk javára eszközölt felülvezetésekről. Ehrlich Richard, 5 frt, Saller Lajos, W. J. Kovács József, 3-3 frt, Juch Pál 2 frt, Perger János, Horváth Honor, Gubicza József, Pollák Samu, Vejnovics Ede, Tóth Ferenc, Marvalics József, Strasser Antal, Franciscs Antal, Pavlicsics György 1-1 frtot, Focht N. 70 kr., Rosenberg E., Pusolsky S., Steinberger Victor, Rosenfeld Samu, Szécs Antal, Pusovsky Rezső, Fennusz N., Flumbort György, Horváth N. Kudich Antal, Noll Ferenc, Fischer Fülöp, Pusovsky Kálmán, Lodner F., Kohn Lipót, Kremser Mihály, Szach N., Schwarz N., Holec János 50-50 kr., Pénc N. 30 kr., Nagy István, Rasnotnik Rezső 20-20 krt. Összesen 36 frt 90 kr. Összes bevétel 120 frt

Fényképezési műtermem,

mely a legjobban van berendezve, ajánlom a n. érdemű közönségnek. — Kifűnő segéderekkel is rendelkezvén, a legmagasabb igényeket kielégítő művészi kivitelű képeket készítek. — A t. hölgyközönségnek öltözés is áll rendelkezésre. Számos látogatást kér

Singer Sándor

fényképész és festészeti műterme Nagy-Kanizsán.

a nagy-nizsai lakarekpenztár épületében, földszinten.

Különlegesség: Olajfestmény, Platinotypia és Aquarellek

alakot. Mily felségesen megülte a lovat, mily jól állt rajta az aranyos attila, mily pompásan tudta forgatni a kardot! Ah! hogy irigyeltek az ő férjét. És ő mégis elküldte, nem tartotta meg magának. Csak menjen! Neki a harctéren a helye. Ott esett el Kis-Igmandóal a többivel. Egy rossz hazafi jó pénzért elárulta a lappangó honvéd századot. Mind lekasabolták őket. Azok közt volt Caesar is. Ah, de hogy védte magát! Mint egy tulvilági démon harcolt a tulnyomó erővel. S mikor nem bírta tovább lefordult lováról. Szép arca nemes vonásait elborította a vér, „holt testén át száguldó paripák futottak.”

— Oh! borzasztó! — sikolt a nagyszony.
— Mi lelt nadano? — kérdi a gyermek gyogya.

— Nem érted azt gyermek!
— Mesélj valamit nadano! — kezdi a leánya féltéken, — hisz te olyan sok szépet tudsz! Félek nadano!

— Bohó! — mond az öreg, megcirógatva a leánya selyemháját. — Hisz velünk van az isten! Furcsán érzem magam: még ma bosszuság ér, Ne légy rossz, Anikó!

A leánya tovább mászott a zörgő harasztban. De alig ment: néhány lépésnyire, visszaladt.

— Nadano! nadano! Látd az a fehér tövet ott a fa alatt? Mi van arra végre azottal a cifra arany betűtél?

— N-m kell mindent tudni, picikém! Majd mesélek inkább valamit. Új ide szépen: Így ni! No ne morog mindig. Hát egyszer volt egy ember, annak meg egy szép felesége. A szépséges Juliska. Szerették egy mást. Boldogok voltak. Az a fa éppen annyi idős, mint a mennyi a kis feleség volt. Akkor ültette a nagyanyad, mikor Juliska született. Ott szokott ülni Juliska az urával, meg egy jó öreg a-zzony. Szegények voltak, de hát hozzá láttak a dolgozhoz. Vettek egy szép házat, aztán meg egy szőlőt, földet. Hanem egyszer Julius megbetegedett és nem kellett föl többet. Meghalt.

— Ejnye nadano, ne mondj ilyen szomorú mesét, mert síro!

— Nem mese az gyermek. A Julius meghalt, oda temették a nyárfa alá. A szegény ura — az isten nyugasztalja szegényt — mindig eljárt a sírjához. Éjjel-nappal ott volt. Utóbb már se inni, se enni nem akart. A gazdságát is elhanyagolta, csak a felesége sírján kősergett. Suttogott a panaszos szellővel, jajgatott a nyikorgó fákkal. Az emberek azt mondták, hogy a szegény — uram bocsáss — elvesztette az eszét, pedig dehogya! Csak elke-seredelt. Egy szép reggelen aztán ott találuk a Julisfáján kidült szemekkel, merev tagokkal. Felakasztotta magát. Azért van az a fehér kereszt.

... De nadano, te sírsz. Ne mondj ilyen szomorú történetet. Inkább beszélj valamit arról a szép hu zár bácsiról, a kiről már annyiszor mesélte. Azt jobban szeretem ha laui, mint Julius történetét.

— Ne légy rossz, Anikó! Az anyád történetét is csak meg kell tudni. Hisz ki tudja meddig élek. Kitől ha lanad meg másót?

A kis leány szeme is könybe lábadt.

A nap hanyatló féltben volt a víz sima tükre végig borzalt a szellő. A lehullott megsárgult falevelek panaszó hangon siratták-kora halálukat.

— Menjünk be picikém! Hűsül az idő!

Mennének is már. De egy koldus tart leléjük. Sokat szenvedhetett szegény, látszik az arcán, kuszált ősz szakállán, beesett szemein, rossz ruháján. Talán még ma semmit sem evett.

— Eredj kicsikém, add neki ezt a huszast. Ma születésnapom van. Nem akarok szomorú arcot látni magam körül.

De a jövevény nem kap a huszas után. Nem azért jött. Más mondani valója van.

Oda áll a karosszék mellé:
— Nem ismersz rám?
— Nem tudom...

— Nézz jobban a szemem közé, nem emlékszel...? Az urad vagyok, a férjed vagyok, a te Roineod vagyok!

Nem folytathatta tovább. Mar egymás nyakába borultak. A hosszú sikoly után az öreg rancos arcán vérgy pergett a könnyek. Aztán nézi, nézi, és újra kezdi. Megöleli, megcsókolja. Második gyermek korát él, és nem törődik a kopott ruhával, a kuszált hajjal, a beesett arccal. Csak az urát, csak a szeretett parancsolóját, csak Romeot látja benne. Multjának összes emlékei fölélednek, a vér szive felé torlódik. Újra él, újra boldog. Elfejtett minden szenvedést, minden

bánatot. Lázás arcát kipirosítja a nem várt boldogság.

— Miért vagy ily kopott ruhában?... Koldusnak néztelek...

— Hisz az vagyok. Ne ölelj, ne csókolj! Vétkeztem ellened. Ne mond, hogy megbocsátasz. Mászt szerettem. Gazdag voltam, tőle nem jöhöttem vissza. Elköltöttem pénzemet, s a kinek minde-nemet odadobtam, életemet, boldogságomat, becsü-letemet, az nem segített. Koldussá lettem. Földön-futó lettem. Éhezem. Fázom. Bocsáss meg.

Hallottam, hogy jó módban vagy. Segíts rajtam. Segíts a gyámolatlanon.

— Guzdag voltál!
— Az!

— Hogy lehettél azzá? Valami gazdag asszony?..
— Nem!

— Nem? Hogyan tehát?... Csodás!... Ember! — kiált föl az öreg a kitörő kétségbeesés hangján, — ha igaz volná... Ha te lettél volna... Ha te árultad el Kis-Igmandóal jó pénzért a zászlóalját... Ha te lettél volna az, a ki hazáját...

A koldus néma volt, mint a sir.

— Mit hallgatsz? Mondd, hogy nem igaz! Mond hogy tévedek! De hogy tévednék? Hisz abból a zászlóaljból egy ember sem menekült meg. Istennem, Istennem! hát még vénségemre is büntetsz? oly nagy volt az én vétken, hogy ily kegyetlenül büntetsz?

A koldus rimankodott, esdekelte. A kis unoka oda futott hozzá:

— Pszt! Pszt! Bácsni! A nadano alszik...
De nem kell föl többé.

NYILTÉR.

As a rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Fouland-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japán, chisai sth. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szig és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postakár és vámentesen valamint ház-hoz szállítva — mintákat pedig postafordultával küldenek.

HENNEBERG G. selyemgyárai
(ca. és kir. udvari szállító), Kärntenben. (3)
Magyar levelezés. Svájcbn kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik lelejhíhetetlen fiac-kánk temetésén részt vettek, valamint azoknak is, kik mély fájdalomukat rész-vétük nyilvánításával és koszorúk küldé-sével egyhítték, fogadják ez uton is leg-törőbb köszönetüket.

Kaszter Miksa és neje

szül. Berger József.

VASUTI MENETREND.

Krvénges 1897. október 1-től.

KANIZSA ÁLLOMÁS.

Irány	Indulás Kanizsáról				Erkezés Kanizsára			
	vonat	óra	perc	idő	vonat	óra	perc	idő
Pragerfal	sz. v.	4	42	regg.	gy. v.	8	33	regg.
	sz. v.	2	35	d. u.	sz. v.	12	10	d. u.
	gy. v.	12	20	este	sz. v.	11	22	éjjel
	v. v.	7	33	este	v. v.	7	59	regg.
Szombh. Hécs Zala-Eg.	sz. v.	6	05	regg.	sz. v.	11	01	este
	gy. v.	12	20	d. u.	sz. v.	3	42	regg.
	v. v.	5	15	d. u.	v. v.	8	04	regg.
	sz. v.	2	06	d. u.	sz. v.	1	35	d. u.
Budapest	gy. v.	5	48	regg.	sz. v.	3	52	regg.
	v. v.	9	15	regg.	sz. v.	1	24	d. u.
	sz. v.	2	—	d. u.	v. v.	8	55	este
	sz. v.	12	15	éjjel	gy. v.	12	10	éjjel
B.-Szt.-Gy.	gy. v.	5	06	d. u.	gy. v.	11	45	d. e.
	sz. v.	—	—	—	sz. v.	8	9	regg.
	sz. v.	4	57	regg.	sz. v.	1	29	d. u.
	sz. v.	2	25	d. u.	sz. v.	11	41	éjjel
Barcs Gyekény	sz. v.	7	25	este	sz. v.	11	14	regg.

Laptulajdonos és kiadó:

FINCHEL FÜLÖP.

Gyümölcsfák

legnemesebb

fajokban megrendelhetők
3-4 éves alma és körtefa,
ára darabonként 50 kr.

PICK VILMOS

81-3

faiskolájából, PALIN.

Posta: Nagy-Kanizsa.

közölje velünk becses czimét.

Sabaria Halbistok
és delikateszok

LEVELEZŐ-LAP

utján

s mi azonnal küldjük Önnek
huszáraink, füstölhusaink és
mindennemű halbiszfélek árjegyzékét
franco díjmentesen!

Sabaria-sonka
és disznosir.

**ELSŐ SZOMBATHELYI
SERTÉSHIZLALDA ÉS HUSFÜSTÖLŐGYÁR
SZOMBATHELY.**

1898

Védő ideje: Augustus és szeptember.
 Utóéleti távolság: 15—20 cm.
 Talaj minőségétől függően.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: Augustus und September
 Pflanzweite: 15—20 Cm.
 Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle
 hírneves
konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön czég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Első Prágai-Sonka

raktár Budapest, Rózsa-utca 1. ajánl legolcsóbb prágai napiarak mellett kiváló finom Prágai Sonkát, ugyanint hideg felvágottakhoz: Mortadella, nyelvkalbász, libamájkalbász, berini és frankfurti májka bász és pástétomot jutányos és gyors kiszolgálás mellett. 79—10

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment Capsici comp.

Ezen hírneves házaszer ellentállt az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölőket alkalmaztak különböző csúszási, tapadási és megfázásoknál és az orvosok által bedörzsölésre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyökere Horgony-Liniment sinevésés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerárban kaphatók; főraktár: Főrk László gyógyszerésznél Budapesten, Bevisaris alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kisebbértékű utaztat van forgalomban. Ki sem akar megkárosodni, az minden egyes üveget "Horgony" védjegy és Richter cégjelvénye nélkül mint sem valódi utaztat vizsga. RICHTER F. AD. és társai, az. és társ. utaztat vizsga, BUDAPEST.

Csak fiatal embereket

érdekelhet tudni, hogy a párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legregyebb bántalmakat is, főlegesen tehát sántal otaj vagy copalva balzsammal kideretenni, mert csak csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

ZOLTÁN BÉLA gyógyszerésznél BUDAPEST,

V., Nagytorna-utca 23. (Széchenyi-tér sarkán.)

Kapható minden nagyobb gyógyszerárban.

324/325 Postai megrendelések címé:

Zoltán gyógyszerésznél Budapest

Főraktár Nag-Kanizsa

Práger Béla gyógyszerésznél.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos

A czég 16 év óta áll fenn a most már az országos hívtok nemcsak vadóc csemeték szállít Hórvát, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Németország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Aló- és Felső-Austria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia, és Németország részére. Nemesfaj-állományai mintal 700,000 db; vadóc állománya 10 millió. A cég évenként 4500—5000 rendelésnek közi szállítványokat. A gyümölcsfaiskola teljesen homoktalajon létesült és így a fűkint a homoki szőlőtelepítőknek kincses háza azért, mert mint tudva van a homoktalajból kikérült fa a homokföldben éppen úgy, mint az agyagos, kőveses talajban, nemkülönben a lapos és magas (b-gyos) fekvésű mindig biztosabban ered meg és fejlődik, mint a mely agyagos iszaprakodón vagy túlságosan kövérített talajban állítatik elő. A gyümölcsfaj boldogult Berecki Máté megőrzésük hírneves telepítők voltak. Ugy megőrzésük, valamint törpe-csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, ősi barack, kajszibarack, cser szilva, meggy, lasponya, birs dió és aporból. Az 1—2—3—4 éves, gazdaság gyökere, fajhiteles igen szép csemeték darabja, azok az erőssége szerint 15 kr-től 40 kr-ig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfá darabja 45—50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentírt gyümölcsfajokból tábla-terítke folytán 1—2—3—4 éves szelektált minőségű csemeték is kaphatók, erőssége szerint 2—5—7—10—15 kr-ig; melyek gazdaság gyökereitől fogva fűkint nagyban telepítőknek olcsóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadócokkal is bármily számban és erősségekben megrendelhetők a fentírt csigánál. A gazdaság gyökereitől vadócokkal 1000 azok erőssége szerint 5 frt 85 kr-től 19 frtig terjed. Nagyból vételnél 5—10—15 minálé engedelmey. — Levél-cím:

Ungváry László

gyümölcsfa-iskolája CZEGLÉDEN.

! Tessék árjegyzéket kérni !

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy raktáromat a tavaszi és nyári idényre a legfinomabb és legdivatosabb bel- és külföldi kelmékkel rendkívül dusan felszereltem.

Tekintettel a mostoha pénzviszonyokra, oly módon szereltem fel üzletemet, hogy olcsóbb árban is lehet nálam, igen jó minőségű ruházatot rendelni.

A n. é. közönségnek eddig városunkban tanusított bizalmát köszönve, kérem azt továbbra is számomra fentartani.

Jó és pontos kiszolgálás felől biztosítva

maradtam teljes tisztelettel

Kaufmann Mór
 férlin zabó

(Fő-tér, Ebenspanger téle házban.)

Készíték mindennemű előírás szerinti egyenruhát.

GYORS ÉS PONTOS KISZOLGÁLÁS.

A NAGY-KANIZSAI**BANKEGYESÜLET RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**

1898. március 5-én d. u. 3 órakor

SAJÁT HELYISÉGÉBEN**huszonnegyedik évi****rendes****Közgyűlését**

tartja, melyre a t. cz részvényesek tisztelettel meghívottnak

A közgyűlés tárgyai:

- a) Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés
- b) Az 1897-iki mérleg feletti határozat
- c) Az igazgató-tanács kiegészítése az alapszabályok 15 §-ának figyelembe tartása mellett.
(Ez alkalommal sorrend szerint kilépnek és újból megválaszthatók: Ebenspanger Lipót és Stern J. Mór urak. Ezeken kívül az igazgatóság indítványa folytán egy új igazgató-tanácsos megválasztása.)
- d) A felügyelő-bizottság megválasztása.
- e) Egyéb — alapszabályszerűleg bejelentett indítványok tárgyalása.

Azon tisztelt részvényesek, kik a közgyűlésen szavazati jogukat érvényesíteni óhajtják, felhívottnak, miszerint az alapszabályok 33. §-ához képest még le nem járt szelvényeikkel ellátott részvényeiket a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal előbb az egyesületi pénztárnál letétmónyozzák.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1898. február 15-én.

Az igazgató-tanács.